

Berxwedan

Sal 9
Hejmar 133
15 İlon 1991
Buha 2.50 DM
Rojnameya 15 rojîn

HER TIŞT JI BO ENIYA RIZGARIYA NETEWA KURDISTAN

Savaş hükümetine doğru -I-

PKK önderliğindeki Kürdistan Devrimi tarihinin en önemli sürecini yaşıyor. Gerek içte ve gerekse dıştaki gelişmeler, pek çok yönüyle her zamankinden farklı, olağanüstü bir dönemi yaşadığımızı ortaya koyuyor. 1950'li yıllardan beri süregelen statükosu bozulmuş ve politik dengesi sarsılmış bir dünya; bunun etkisiyle görülmedik derecede istikrarsızlaşmış ve çıkış arayışı içerisinde bulunan bir Ortadoğu; çürümüş, miadını doldurmuş ve can çekişmekte olan Türk burjuva egemenlik sistemi yani Türkiye Cumhuriyeti; kırlarda gerilla ordusu ve kentlerde sürekli serhildanlarıyla alev alev bir Kürdistan.! Çok kaba genel hatlarıyla belirtilen bütün bu olgular, yaşadığımız süreci gerçekten olağanüstü kılıyor.

Böylesi dönemler, önemli devrimsel adımların atıldığı tarihi süreçlerdir, devrim dönemleridir. Öncülerinin şahsında sınıflar ve halkların gerekli hazırlıkları ve planları en çok böylesi süreçlerde önemli ve zorunludur. Çünkü bu dönemler devrimlerde büyük hamle yapılması gereken dönemdir.

İşte biz de bugün, bu olağanüstü dönemde Kürdistan'ın belli alanlarında savaş hükümetine doğru yürürken büyük düşünce ve büyük kararların arifesinde bulunmaktayız. Karşımıza çıkarılan her türlü engeli yerlebir ederek, aşılmaz sanılan güçlük-

Devamı 3. sayfada

PAK-MK üyeleriyle röportaj:

"Kürdistan'daki acının en önemli nedenlerinden biri, ilkel-milliyetçi ve teslimiyetçi-reformist önderliklerin emperyalizm ve sömürgecilerle işbirlikleridir"

Yazısı 22-23. sayfada

GERİLLALARIMIZ VURDUKÇA SÖMÜRGECİ ORDU ÇÖZÜLÜYOR

● **Son haftalarda savaşın en çok kızıştığı alanlardan Çewlik-Muş arası Kızılağaç mevkiinde tren sabotajı ardından çıkan çarpışmada 4 özel tim elemanı ile 60 civarında asker öldürüldü.**

● Dara Hênê(Genç), Bongilan(Solhan) ve Ziyaret nahiyesi çevresinde ARGK'nin gerçekleştirdiği saldırılarda sömürgecilere ağır kayıplar verdirilirken; gerilla karşısında yenilgiden kurtulamayan TC ordusu acizliğinden ormanları yakıyor.

● **ARGK'nin kent baskınları sürüyor. Son iki haftada Elk(Beytüşşebap), Qilaban(Uludere)-Hêlal, Dara Hênê, Hezo(Kozluk) ve Hezex(İdil) merkezlerine baskın düzenleyen gerillalar sömürgecilere çok sayıda kayıp verdirdi.**

● Misric(Kurtalan) devrim ve isyan ocağına dönüştü. Hishis köyünde 4 savaşçımızın kuşatılıp katledilmesi olayını protesto eden köylüler yürüyüşe geçti. Daha sonra Misric merkezinde de büyük kitlesel gösteriler yapıldı, ilçede 5 gün kepenk ve kontak kapatıldı.

● **Ayrıca Botan-Amed-Çolamerg-Pirrin (Adıyaman), Riha ve Bêdlîs alanlarında ulusal kurtuluş kuvvetlerimizle sömürgeci ordu birlikleri arasında çıkan çarpışmalarda çok sayıda düşman askeri öldürüldü.**

Muş-Kızılağaç'ta 2, Misric-Hishis köyünde 4, Dih(Eruh) Çirav dağında 1, Midyad'da 1, Berwarî-Hot köyünde 1, Çobanpınar karakol baskınında 3 gerilla olmak üzere toplam 12 ARGK savaşçısı kahramanca savaşarak şehit düştü

Haberleri 4-9. sayfalarda

Başkan APO'nun "Kuzey ve Doğu Kürdistan halkı ve aydın yurtsever gençliğe" çağrısı

Yazısı 16-18. sayfalarda

Bağımsız ve özgür Kürdistan'ı yaratmak için görev başına!

Kürdistan devriminde zafer kazanmanın en önemli koşullarından biri de, savaş cephesini sistemli bir tarzda destekleyen, güçlendiren, besleyen; kısaca maddi tüm gereksinimlerini karşılayabilecek bir savaş ekonomisi sisteminin de oluşturulmasıdır. Bu denilebilir ki, geri cephenin ana halkasıdır. Her savaş cephesinin açıldığı alanda, güçlü bir geri cephe ve dolayısıyla da en başta bir savaş ekonomisi birimini örgütlemek hayati önemdedir. Bu olmazsa, olmaz kabilinden devrimin önemli bir sorunudur. Kürdistan'da yürütülen bağımsızlık ve özgürlük savaşında, savaşın ekonomik gereksinimlerini ve lojistik ihtiyaçlarını kitlelerin örgütlü gücünden daha güvenilir ve sürekli karşılayan başka bir güç olamaz, olmamıştır. Bu gerçek, siyasal dengeden askeri dengeye ulaşıldığı ve bir savaş hükümeti ilanının gündeme geldiği bugün, ancak Kürdistan halkına dayalı bir eksende gelişen ulusal ve sınıfsal kurtuluş mücadelesinde çok da-

Devamı 14. sayfada

İÇİNDEKİLER

Sömürgecilerin karakolları sahiplerinin başlarına yıkılıyor

☐ Gever(Yüksekova) - Çobanpınar karakol baskınında sömürgecilere ağır darbe: 20'den çok asker öldürüldü, 18'i yaralandı. Karakolun diğer askerleri kaçtı.

☐ **Gever-Kokep karakol baskınında bir yüzbaşı, 1 teğmen, 1 assubay ve 14 er öldürüldü.**

☐ Botan alanındaki karakol baskınlarında düşmana onlarca kayıp verdirilirken, Sêrt merkezine bağlı Molê köyü karakolundan 22 asker görev yerlerini terkedip kaçtı

☐ **Norşin-Cevizyatağı, Çewlik-Germav, Patnos, Gürgum(Maraş)-Çardak, Pirsûs (Suruç)-Rehvan ve Xirabnas'taki karakol saldırılarında çok sayıda düşman askeri öldürüldü**

Yazısı 10-11. sayfalarda

Direniş kahramanlarımız

Direniş tutkusunu Dêrsim-Çewlik alanında egemen kılan 21 Nisan Destanı'nın seçkin kahramanları:

Mehmet YÜCE, Mehmet Ali KEŞT, Ayhan ÇELİK, Fincan YALÇIN, Zeki YILMAZ

Dişe diş gelişen ulusal kurtuluş savaşımız her geçen gün yeni mevziler kazanıyor. Buna karşılık vahşet sergileyen faşist Türk sömürgecileri, Kürdistan'ın dağında-ovasında en acımasız bir biçimde eşine ender rastlanan tahribatlar yaratıyor. Kan ve barut kokusu içinde cenneti andıran köylerimiz sömürgeci-faşist Türk ordu sürüleri eliyle birer birer yıkılıyor. Derme-çatma da olsa en başta yoksul köylülerimizin sıcacık yuvaları yakılıp ateşlere veriliyor. Serseri mayınlar, bombalar, kurşunlar suçlu-suçsuz kadın, çocuk demeden bir bir, on on, yüz yüz, can alıyor. Demir kapılar ardından ölüm hücrelerine atılan en seçkin beyinler idam sehpalarını bekliyor. Geride kalan yarının umutları minnacık yavrular, nice yiğitleri doğuran analar, gözü uzaklarda kalmış bacılar ve eli kınalı gelinlerin ağıtlarıyla bezenmiş bir ortamda insanlar acıyı, ızdırapları sineye çekiyor, ama en soylu kin ve öfkeyi yüreğinde besliyor. İşte, tam da bu gerçeklerin hala hükmünü icra ettiği koşullarda en kıt olanaklarla hayatlarını ortaya koyarak en ön saflarda korkusuzca savaşan Dêrsim-Çewlik (Bingöl) direnişimizin örgütleyici ve yöneticilerinden, değerli komutanlarımızdan **Mehmet YÜCE (Xalid)**'in komutanlığını yaptığı **Şehit Hüseyin DURMUŞ Birliği**, 21 Nisan 1987 günü Dêrsim-Çewlik sınırlarının kesiştiği Koşan Dağı'nın eteklerinde sömürgeci ordu birlikleriyle girdiği bir çarpışmada, partisine yaraşır bir direnişi sergileyen 5 değerli üyesini; **Mehmet YÜCE (Xalid), Mehmet Ali KEŞT (Ali), Ayhan ÇELİK (Mehmet Ali), Fincan YALÇIN (Bêrîvan)** ve **Zeki YILMAZ (Zinar)** yoldaşları şehit vermiştir.

Çolamerg (Hakkari) ve Mêrdîn'de 20'nin üzerinde düşman subay ve askerinin vurulduğu bir dönemde, biri kadın olmak üzere Şehit Hüseyin DURMUŞ Birliği'ni düşmana ihbar eden, kendisini beş meteliğe satmış iki alçağın bizzat çarpışma alanında kurşuna dizildiği güne kadar bir kaç vatan haini dışında tüm Kürt insanları üzerinde büyük bir etki yaratan, beyinleri hareketlendiren, yürekleri ayaklandıran **21 Nisan Destanı**'nı ve bu destanın seçkin kahramanlarını anlamak ve tanımak için, destanın başladığı yılların öncesine uzanmak gerekir.

Yıl 1985. Kürdistan'da ölüm kalım savaşı, en şiddetli biçimini yaşıyor. Kan kusan sömürgeci ordu birlikleri, "Kürdistan'daki direniş mutlaka ezilmelidir" anlayışıyla uçak, helikopter, top ve roketatarlarla köyü-kenti, dağıtaşı aralıksız dövmeye devam ediyor. Ancak Kürdistan halkının onlarca yiğit kızı ve evladı, partinin gösterdiği ışıklı yolda göğsünü bu amansız saldırılara siper ederek, gösterdikleri eşsiz kahramanlıklarla düşmanı savaş meydanlarında peşpeşe yenilgiye uğratıyor. Kayıplarımız da büyüktür, ama bütün çarpışma meydanlarında düşmanın dayattığı teslimiyet yerlebir olmuş, direniş egemen hale gelmiştir. Umudunu yitiren sömürgeci düşman, henüz mücadelenin yeterince yansımadığı alanları alelacele tutmaya çalışarak, mücadeleyi dar alanlara hapsetmeyi hedefler.

Dêrsim, Çewlik, Erzingan üçgeni bu alanlardan biridir. Direnişimiz bu alanlara henüz yeterince yansımamıştır. Fakat sömürgeciler, bu alanlarda başlarına geleceklerden habersiz değildirler. Yakın tarihte buraların en önemli direniş kalelerinden birine dönüşeceklerini kestirebilmektedirler. Bu nedenle daha partimiz alana ciddi bir müdahalede bulunmadan sömürgeciler, buralarda hızla karşı devrimi örgütlemeye çalışırlar. Geçmişin sicilli hainlerinden Çarekan ağalarını ve asırlardan beri yöre halkına kan kusturan Türk beylerinden Yazıcılar adlı çete takımını devreye sokarlar. Ajan-milis yapıyı bir ön biçimiyle teşkilatlandırırlar. Şebekenin elebaşlarından bazıları köylere gönderilir. Estirilen karşı-devrimci terörle kitleler sindirilmeye çalışılarak, ajan-milis yapıların denetimine sokma girişimleri artırılır. Karanlık çağ yeniden gelmişcesine, her kes ağanın ve beylerin önünde saygıyla eğilmek ve haraçlarını zamanında ödemek zorunda bırakılır. Köylüler, elde ettikleri ürünün yarısından fazlasını toprak kirası olarak öderler. Bunu yapmayanın malı-mülkü yakılır, kendisi işkenceye tabi tutulur ve hatta tutuklatılır. Sanki alanda yeniden derebeylik başlamıştır. Çete

M. Ali, Xalit, Bêrîvan, Nafiye ÖZ(Fatma), Zinar yoldaşlar Foto: Berxwedan

takımları cirit atıyor. Topraklarından koparılmaları amacıyla sayısız aile göçertilir. Halkın umudu devrimcilerde, devrimdedir. Halk dört gözle devrimcileri, öncülerini beklemektedir.

İşte, tam da böylesine bir ortamda Kürdistan halkının önderi partimiz PKK, değerli komutanlarımızdan **Xalid** yoldaşın da içinde yer aldığı bir grup devrimciyle duruma müdahalede bulunarak alandaki halkın yardımına yetişiyordu. Halk kitleleri ise, öncülerine kucak açmış, dört elle sarılmıştı öncülerine. Kısa süren bir tanışma süreci ardından, mücadele etrafında kenetlenen halkın sunduğu desteklerle kurtuluşu müjdeleyen ilk silah sesleri patlıyordu göğü yırtarcasına.

Yaz ortalarında Yazıcılar'ın en önemli liderlerinden Mehmet ölümle cezalandırılıyor. Olayın ardından düşman Liçik köyünü bombalıyor. Çılgına dönmüş düşman, "böyle şey olamaz" dercesine, bu işin olamazlığına kendisini inandırmak istiyordu. Ne var ki, alanda konuşlanmış sömürgeci ordu birliklerinin kapılarının da çalınması pek gecikmedi. Sonbaharın ortalarında gerilla Gêxî (Kiğı)'yi basıyor, vurulan birçok askerin silahına gerillalarca el konuluyordu. Devlete ait binaların Pilemorî (Pülümür)'de basılması bu olayı takip etmişti. Bu olayların ardından sömürgeciler, işbirlikçileri ajan-milislerle birlikte büyük panik ve telaşa kapılırken, halk kitleleri de son derece büyük bir coşkuyu yaşıyordu.

Yıl 1986. Kış sessizliği düşmanı biraz rahatlatmış gibiydi. 1985 yılı ise, silahlı güçlerimize birçok şeyi öğretmişti. Zaferin kesintisiz saldırıya bağlı olduğu bir kez daha kanıtlanmıştı. Kış ayları boyunca defalarca ihbarda bulunmuş Reşit adlı alçağın cezalandırılması, bahar atılımının ilk adımı oldu. Ağa ve beylerin şahsında devrimcileri teşhir amacıyla sömürgeciler, inatla Reşit alçağının ağa ve beyler desteğinde vurulduğunu öne sürdükleri bir ortamda, beylerden Cemil, ağalardan Nurettin Akan ve İbrahim ölümle cezalandırıldı. Öte yandan, yaz aylarında Gêxî, Pilemorî, Dep (Karakoçan) ve Mêzger (Mazgirt)'de bir dizi eylem gerçekleştirildi. Bu eylemlerde çok sayıda askerin vurularak silahlarına el konulması, çeşitli biçimlerde birçok ihbarcının cezalandırılması, sömürgecilere geri adım attırmıştı. Ağa ve beyler ise umudunu tamamiyle yitirdiğinden, çoğu bölgeyi terk ediyor ve geniş topraklar üzerindeki denetimlerini kaybediyordu. Toprak kirası açıktan kaldırılmıştı. İlk kez rahat bir nefes alabilen yöre halkı, yeniden toprağa sarılarak toprağı en verimli hale getirmeye koyulmuştu. Güncel sorunlarına eğilme ve çözümler getirme temelinde halkı nihai kurtuluş yolunda seferber etmede direnişin en geniş halk yığınlarını kapsamış olması ve alanın ulusal kurtuluş mücadelemizin etkin bir tarzda yürütüldüğü bir mevzi haline getirilmiş olması, sömürgecilerin ulusal kurtuluş savaşımızı dar alanlara hapsetme emellerini bir bütün olarak kursaklarında bırakmıştı.

Yıl 1987. Sömürgeciler alan üzerindeki denetimini önemli oranda kaybetmiştir. Düşman istediği gibi hükmünü icra edememektedir. Çermê (Yedisu) bucağı çevresindeki bir kaç köy dışında, hiç bir köyde milislik ve çetecilik tutmamıştır. Halkın sarıldığı dal sadece devrimci mücadeledir. Bu nedenle sömürgeci Türk devleti alanın tümüne göçü dayatmaktadır. Özellikle Erzingan'a kaçan ağa takımı, "bize kalmadı, size de kalmayacaktır" diyor ve göçün gerçekleştirilmesi için ellerinden geleni yapmaktadırlar. Ama halk kitleleri umutsuzluğa kapılmıyor, zira yanıbaşlarında öncüleri devrimci güçlerin olduğunu biliyorlar. Diğer yandan uğursuz kışın derin sessizliği de sona ermek üzeredir. Bahar atılımının öngünüdür. Pilemorî'nin Altunhüseyin köyünde insanlığın yüzkarası Boro adındaki bir vatan haini ARGK güçlerince kurşuna dizilmiştir. Düşmanla birlikte devrime karşı suç işleyen birçok hain daha büyük panik içindedir.

Kaçmayı başaran alçaklardan biri, Xalid'in komutasındaki ARGK birliğinden bir grubun Pilemorî'ye bağlı Fêm (Kabayel) köyüne girdiğini sinsice düşmana bildirir.

Gün; 21 Nisan 1987. Uğursuz karakış ocak, şubat aylarını hala da aratmıyor. Özgürlük savaşçılarından **Xalid, Ali, M. Ali, Bêrîvan** ve **Zinar** yoldaşların oluşturduğu ARGK'nin coşku ve enerji taşan birliği, Fêm köyüne bağlı Gol mezrasında konaklayarak son mevzilerini alırken, üç gün önce yapılan alçakça ihbardan habersizdir. Oysa özgürlük savaşçıları daha akşamdan kuşatılarak ablukaya alınmışlardır. Bağıpaşa'dan çözülen karları delice Perî suyuna taşıyan Fêm Çayı'nı aşağıdan Gêxî yukarıdan Pilemorî'den gelen sömürgeci ordu birlikleri tutmuşlardır.

DEVAM EDECEK

Berxwedan
Rojnameya Kurdî û Tirkî
Berxwedan-Verlags-GmbH
Marken Str. 5-7
Postfach 16 12
4000 Düsseldorf 1 - BRD

Verantwortlich für den Inhalt
WALTHER BRAUN

NAVENDA NÛÇEYAN
(HABER MERKEZİ)
Tel.: (49-0211) 72 71 46
Fax: (49-0211) 77 35 03

Çap: Druckhaus Bonn
Belavkirin: Agri Verlag Köln

Avustralya 3.00 $ / Avusturya 18.00 s.
Belçika 60.00 bfr. / Danimarka 8.00 dkr.
Fransa 6.00 ff. / Hollanda 3.00 hfl.
İngiltere 0.80 £. / İsveç 6.00 skr.
İsviçre 2.50 sfr. / Norveç 10.00 nkr.

ABONE KOŞULLARI

Almanya içi	Almanya dışı
6 ay 30.- DM	6 ay 35.- DM
12 ay 60.- DM	12 ay 70.- DM

Stadtsparkasse Düsseldorf
Kto Nr. 360 168 06 / BLZ 300 501 10

SAVAŞ HÜKÜMETİNE DOĞRU -I-

Baştarafı 1. sayfada

leri aşarak gelişen bağımsızlıkçı direniş mücadelemiz, emperyalist ve sömürgeci devletler eliyle çizilen ve ülkemizi bölen yapay sınırları geçersizleştirmiş, doğusu-batısı, güneyi-kuzeyi ile Kürdistan'ı güçlü birlik ve direniş sathına çıkarmış ve Botan Behdînan alanında doğan askeri ve siyasi boşluğu tespit ederek savaş hükümetini gündemleştirmiştir.

Kuşkusuz bu, durup dururken alınan, realiteden kopuk niyetlere dayalı bir karar değil, tamamen somut gerçekliğe, büyük bir inanç ve iradeye, güçlü ve isabetli siyasal tespitlere dayalı ve son derece anlamlı bir karardır. Dolayısıyla da devrimci direniş mücadelemizin öncüsü PKK'nin şimdiye dek almış olduğu her büyük karar gibi, somut pratik yaşamda yerine getirilme, gerçekleşme şansı yüksektir. Hangi yönden bakılırsa bakılsın bunun koşulları vardır. Faşist Türk sömürgeciliğinin yaşadığı askeri-siyasi ve ekonomik tükenmişlik, mücadelemizin kaydettiği başarılı gelişme grafiği ve güçlü atılımlar bunun en belirgin ve somut göstergeleri durumundadır. Öte yandan uluslararası güncel politik durum, pekçoklarının sandığının aksine o denli aleyhte değil oldukça elverişli özellikler arzetmektedir.

12 Eylül rejiminin şahsında Türk burjuva egemenliği tükenmiştir

12 Eylül askeri-faşist darbesinin 11. yıldönümü geride kaldı. Bilindiği gibi 12 Eylül, kemalist-faşist rejimin son durağı ve son şansıydı. Ve 11 yıl boyunca uyguladığı bütün vahşet ve işkenceye, başvurduğu her türlü kanunsuz yol ve yönteme ve boğazına dek battığı kirli özel savaşa rağmen başarılı olmak şurda kalsın her açıdan tam bir çıkmaz ve iflasla yüzyüze gelmiştir. Bugün artık çok net olarak anlaşılmıştır ki, kemalist cumhuriyetin kendisini sürdürme ve yaşatma olanak ve yeteneği bulunmamaktadır.

Herşeyden önce içte işçi sınıfı ve emekçi kitlelerine yönelik baskıcı, anti-demokratik ve faşist uygulamaların ötesinde en sıradan bir demokratik yaklaşım dahi gösteremediği ve gösteremeyeceği anlaşılmıştır. Bütün sahte manevralarına ve göz boyayıcı girişimlerine rağmen 12 Eylül'ün devamı niteliğindeki ANAP iktidarının da Türkiye'ye demokrasi getiremeyeceği, faşist yasalar ve özel savaşın en iyi uygulayıcısının bizzat Özal yönetimi olduğu ortadadır.

Kemalist cumhuriyet zaten daha doğduğu günden beri özel savaş yöntemleri ve terör uygulayan bir diktatörlük niteliğindedir. Çokça iddia edildiği gibi halkçı, demokratik özü ve niteliği bulunmamaktadır. O günün uluslararası koşullarını iyi değerlendiren ve Ekim Devrimi'nin bile desteğini sağlamayı başaran Türk burjuvazisi kemalist önderlikli bir çıkış yapabilmişse de, hiçbir zaman ilerici bir nitelik taşımamıştır. Görünüşte hangi renklere bürünürse bürünsün esasta halk düşmanı karakteri her zaman belirleyicidir.

Kemalist-faşist rejim, kendi halkına ve emekçi kitlelerine karşı bu tarz gerici, baskıcı antidemokratik ve diktatörce yaklaşımlar gösterirken, Kürdistan halkına karşı çok daha katmerli bir zulüm ve baskı uygulamıştır. Başlangıçta Türk ve Kürt halklarının kardeşliğinden sahtekarca sözeden ve Erzurum- Sıvas kongreleriyle esas olarak Kürdistan'a dayalı çıkış yapan M. Kemal'in, cumuriyeti ilan ettikten sonra Kürdistan ve Kürt halkına yönelik yegane yaklaşım ve politikası baskı, zulüm, inkar, imha ve katliamdır. Ve bu yaklaşım günümüze kadar da devam etmiştir. Gerçi gelişen mücadelemiz karşısında inkarcı politika pratikte parcalanmış ve geçersizleşmiştir. Ama baskıcı, imhacı ve katliamcı yanı halen en revaçta olan politikadır.

Daha ilk günden terör ve baskı ile kendisini ayakta tutan ve yaşatan faşist rejimin, 1980'lere gelindiğinde, varlığını sürdürebilmenin tek ve esas yolu olarak özel savaş ve terör yöntemlerine sarıldığını görmekteyiz. 12 Eylül bunun somut ifadesi olmaktadır.

12 Eylül darbesinin üzerinden 11 yıl geçti. İlk yıllarında Türkiye ve Kürdistan halklarına yönelik katı bir baskı ve çıplak bir zor ve görülmemiş bir terör uyguladı. Bunun için ABD ve Avrupa'dan büyük oranda teşvik ve destek görürken, dünyanın diğer alanlarından da dişe dokunur ciddi bir tepki almadı. Kendince birtakım planlar yaparak, sahte bir demokrasi görüntüsüyle yeniden kendisini sürdürebileceği ve yaşatabileceği sanısına kapıldı. Çünkü baskı ve terörle toplumun bütün dinamiklerini ezdiğini varsayıyordu.

Ne var ki, '80'li yılların ortalarına yaklaştığımızda, Kürdistan'da 15 Ağustos atılımıyla başlayan silahlı direniş mücadelemiz, faşist rejimin hesaplarını bozdu, alt-üst etti. Sonrası biliniyor. Bir yandan Özal ve ANAP yönetimi aracılığıyla birtakım sahte demokrasi ve liberalizm görüntüleri ve manevralar, bir yandan ve esas olarak da dört dörtlük bir özel savaşın kurumlaştırılarak -özellikle Kürdistan'da- yaşamın her alanına egemen kılınması gündemleşti.

Özel savaşın başarısızlığı, çıkmazı ve yenilgisi, 12 Eylül rejiminin ve daha ötesi Türk burjuva egemenlik sistemi TC'nin tükenişi ve çöküşü demektir. Ve günümüzde yaşanan durum da budur. Herşeyini terör ve özel savaşa bağlayan rejim, özel savaşın devrimci savaşımız karşısında sonuç alamayıp başarısızlığa uğraması sonucu tam bir çıkmaza girmiştir. Yukarıda, kemalist cumhuriyetin kendisini sürdürme ve yaşatma olanak ve yeteneğinin bulunmadığı belirtilirken vurgulanmak istenen budur.

Gerçekten de bugün hangi yönden bakarsak bakalım, bağımsızlıkçı direniş mücadelemizin '91 yılında gerçekleştirdiği hamleler karşısında sömürgeci özel savaş açık bir yenilgiyi ve bir iflası yaşamaktadır. Kürdistan'da yürütülen özel savaşın başına büyük iddialarla getirilen faşist Kozakçıoğlu'nun bu görevden alınması iflasın somut göstergesi ve itirafı oldu. Bu açık yenilgi ve iflas karşısında çılgına dönen düşman, özel savaşın ne kadar kirli yöntemi varsa tümünü peşpeşe uygulayarak çöküşü durdurmaya çalışmaktadır. Son birkaç ayda kontr-gerilla uygulamalarının sıklaşması ve "ölüm mangaları" eliyle işletilen cinayetler bunun bir örneğidir. Diğer yandan insanlarımıza yönelik her türlü katliamcı-imhacı uygulamanın yanısıra şimdi de çılgınca bir doğa düşmanlığı örneği sergilenmektedir. Son dönemlerde gerilla saldırılarının yoğunlaştığı alanlarda ormanlarımız ateşe verilmektedir. Dih (Eruh)-Şirnex yörelerinde, Dêrsim'de Qaqizman'da ve en son da Çewlik (Bingöl) bölgelerinde binlerce hektarlık orman alanı yakılarak imha edildi. Kontrgerilla eylemlerinin arkası gelmiyor. Nisêbîn, Kerboran, Mîdyad gibi alanlarda her gün "ölüm mangaları"nın yeni cinayetlerine tanık oluyoruz.

Bütün bunların bir acizlik örneği ve bir çırpınıştan öte bir anlamının olmadığı açıktır. Özel savaşın askeri alandaki çıkmazı ve gerilla karşısındaki yenilgili durumunun göstergesidir. Faşist ordunun Güney Kürdistan'da aldığı yenilgi ise, özel savaşın askeri alandaki iflasını her yönüyle gözönüne seren, son derece önemli ve anlamlı bir örnektir. Burada bütün gücüyle bir ordu yenilgiye uğratılmış ve halk kurtuluş ordumuzun gücü bir kez daha kanıtlanmıştır. Ayrıca Kürdistan'ın her alanında düşman askeri açıdan da adım adım geriletilmekte ve gerillanın otoritesi giderek pekişmektedir. Her gün gerçekleştirilen gerilla saldırıları, ARGK birliklerinin kent ve karakol baskınları, sömürgeci ordu saflarında büyük bir korku ve panik yaratmış, buna bağlı olarak yoğun çözülme ve kaçışlar gündeme gelmiştir.

Faşist rejim askeri alanda böylesine bir çıkmaz ve yenilgili durumu yaşarken, ekonomik ve siyasal alanda da benzer bir durumla karşı karşıyadır. Zaten istikrarsız olan ekonomik denge, Kürdistan'da yürütülmekte olan özel savaşın muazzam giderleri nedeniyle tamamen bozulmuş ve alt-üst olmuştur. Yine rejimi ekonomik açıdan en çok uğraştıran ve toplumda büyük huzursuzluğa yol açan enflasyon sorunu, önemli oranda özel savaş giderlerinin yarattığı dengesizlikten kaynaklanmaktadır. Ve mevcut durumda ANAP yönetiminin veya bir başka yönetimin ağır ekonomik sorunlara çözüm getirmesi ve altından kalkabilmesi mümkün görünmemektedir.

Düşmanın siyasal açıdaki çöküşü daha da belirgindir. Özal ailesi ve ANAP şahsında rejimin bütün pisliği ve çürümüşlüğü dışa vururken buna bir ciddi alternatif bile ortaya çıkarılamaması kendileri açısından çok daha vahim bir durumdur. Kürdistan'da ise, sömürgeci siyasal otorite yerlebir edilmiş, felce uğratılmıştır. Halkımızın ezici bir çoğunluğunun hem sömürgecilerden hem de işbirlikçilerden siyasi kopuşu gerçekleşmiş, üzerindeki korku yıkılmıştır. Halkın siyasi tercihinin bağımsızlıkçı direniş mücadelesinden yana, devrimden yana olduğu gün geçtikçe daha da netleşmekte ve yaygın serîhildanlarla da somutlaşmaktadır.

Bu gerçeklik karşısında soluk alamaz biçimde tıkanan faşist rejim, yeniden bir erken seçim gündemleştirerek en azından geçici de olsa bir soluk almayı planlamaktadır. Ne var ki, daha başlangıçta, direniş mücadelemizin öncüsü PKK'nin seçimler üzerinde nasıl ağır bir etkisi ve bir anlamda sonuç tayin edici rolü olduğunu farkeden sömürgeciler ne yapacaklarını bilmez duruma gelmişlerdir. Kürdistan'da düzen partilerinin silinmiş olması, halkın tümüyle PKK-ERNK-ARGK'nin etkinliğine girmiş olması, erken seçim kararı almış olan sömürgecileri korkutmaktadır. MGK'nin direktifiyle PKK kitlesi tarafından desteklendiği sanılan HEP'in seçime sokulmaması kararı bu korkunun bir ürünü olduğu gibi, en devletçi parti durumundaki SHP'nin HEP'le seçim itifağı yapması da rejimin çelişki ve çözümsüzlüğünün açık belirtisidir.

Bir diğer önemli husus da, dünyanın bugünkü koşullarında TC'nin Kürdistan'da uyguladığı özel savaşın, dışta da daha fazla kabul görmeyeceğidir. Başlangıçta 12 Eylül faşizmine her türlü desteği sunan emperyalistler bile, artık bu özel savaşa daha fazla onay verebilecek durumda değildirler. Zaten bu konuda TC'ye 1992'ye kadar tanınan bir süre vardı ve faşist rejim de bu tarihe kadar Kürdistan'daki devrimci savaşı bastıracağı iddiasındaydı. Bu iddianın günümüzde ne kadar gerçekleştirilebildiği ortada.

Görülüyor ki, gün geçtikçe yükselen ve büyüyen devrimci direniş mücadelemiz karşısında özel savaş ve 12 Eylül rejiminin iflası şahsında Türk burjuva egemenlik sisteminin çöküşü yaşanıyor.

Botan ve Behdînan'da savaş hükümeti

Faşist Türk sömürgeciliğinin yaşadığı bu çöküş ve tükeniş, mücadelemizin kaydettiği gelişme ve kazandığımız önemli mevziler, ayrıca uluslararası ve bölgesel durum, karşımıza tarihi bir fırsat çıkarmış bulunmaktadır. Her alanına yaygın gerillanın oturtulduğu ve sürekli serîhildanların gündemleştirilip genel ayaklanma havasının egemen kılındığı Kürdistan'da siyasal dengeden askeri dengeye doğru gidildiği ve yer yer ikili iktidar durumu yaşandığı gerçeğiyle karşı karşıyayız.

Özellikle botan alanında düşman her açıdan geriletilmiş ve etkisizleştirilmiştir. Sömürgeci güçler gece bir yere çıkamaz duruma gelirken, birçok yerde gündüz bile neredeyse hareket edemez duruma gelmiştir. Hem askeri hem siyasi anlamda bir boşluk mevcuttur. Benzer biçimde bir boşluk Güney'de de vardır. 36. paralelin kuzeyi denilen bölgede Saddam rejiminin gücü bulunmazken emperyalizmin bütün destek ve çabasına rağmen Güneyli işbirlikçi önderlikler de bu boşluğu dolduramamaktadırlar. Güney-Kuzey arasındaki yapay sınırın, ulusal kurtuluş kuvvetlerimiz tarafından fiiliyatta bir gerçekliği zaten bırakılmamıştır.

Bu durumda Botan ve Behdînan'da bir savaş hükümeti oluşturulmasının, bu alanda devletleşme doğrultusunda böylesi tarihi bir adımı atmanın oldukça elverişli koşulları ortaya çıkmıştır. Gerçekte bu alanda doğan boşluğun devlet oluşturmaya elverişli koşullar yarattığını düşman da çok iyi farketmekte, bunun için de karşıdevrim cephesi kendine yarayacak, kendi çıkarlarına hizmet edecek bir devletçik oluşturmak istemektedir. Bu durumu bizim kendi lehimize çevirmek için çaba sarfetmememizin, bu konuda güçlü planlar ve yoğun hazırlıklar yapmamamızın hiçbir neden ve gerekçesi yoktur.

15 Ağustos'un 7. yıldönümüne yaklaştığımız günlerce yapıya sunduğu bir talimatında Başkan APO şöyle diyor:

"Böyle bir dönemde büyük bir hamle yapmak gerekir. ... Önümüzdeki bir yıl, zafer yılı olacaktır. 15 Ağustos'un 7. yılı doluyor ve 8. yıla giriyoruz. Bu yıl zafer yılı olsun. Doğrusu bu vatan parçalarında -Botan ve Behdînan- halkın iktidarı, halkın bağımsızlık ve özgürlüğü sağlanmalıdır. Düşmanı düşürerek kendimizi başa getirecek bir hedefimiz olmalıdır. Bunun dışında ne herhangi bir yere yerimiz diyebiliriz ne de başka bir şey isteyebiliriz. İşte büyük düşünce, işte büyük amaç, büyük karar, büyük çalışma ve büyük insanlık budur. Şimdiye kadar ki yaşamımız çaresiz, rezalet ve kabul edilmez bir yaşamdı. Oysa bu yaşam altın gibi bir yaşamdır. Biz 20 yıldan beri bu rüyanın peşindeydik, şimdi gerçeğe dönüştürüyoruz. Biliyorsunuz ki, bunları büyük güçle, kuvvetle ve inançla var etmişiz."

Botan ve Behdînan vatan parçalarında halkın iktidarı doğrultusunda atılacak böylesi bir adım, bütün Kürdistan için büyük bir anlam taşır. Daha başlangıçtan beri, Kürdistan'ın kurtuluşunun bir anda ve bütünüyle gerçekleşmeyeceği, kurtuluşun çok yönlü ve uzun vadeli mücadeleler sonucu parça parça gerçekleşebileceği tarzında tespitlerimiz olduğu bilinmektedir. Bugün düşman otoritesinin alabildiğine geriletildiği Botan ve Behdînan alanlarında gündemleştirilen bu tür bir adım üzerine ülkemizin diğer parçaları da günbegün kurtarılacağı gibi, bu büyük bir bölgesel değişime de yol açacak ve bir arayış içerisinde bulunan bölge halklarına da çıkış yolu gösterecek Ortadoğu devrimini doğuracaktır.

Bu olgu bizim için artık bir uzak hayal ve ulaşılması güç bir rüya olmaktan çıkmış; bir planlama, çalışma ve hesap meselesine dönmüştür. Askeri ve siyasi bir boşluğun doğduğu ülkemizin bu alanlarında artık geçici veya sürekli bir halk iktidarının inşası hızlandırılmalıdır.

Bağımsızlıkçı direniş mücadelemizin öncüsü PKK'nin bu doğrultuda önemli karar ve yoğun hazırlıkları mevcuttur. Halkımız da sömürgecilerin siyasal etkinliğinden hızla sıyrıldığı gibi, otonomi vb. çözümlere de artık rağbet etmeyip siyasi tercihini devrimden ve bağımsızlıktan yana yaparak bu tarihi adımın hazırlıklarına omuz vermekte güç katmaktadır.

GERİLLALARIMIZ VURDUKÇA SÖMÜRGECİ ORDU ÇÖZÜLÜYOR

Kürdistan'da savaşın boyutları her geçen gün gözle görülür biçimde genişliyor. ARGK gerillaları kent baskınlarıyla birlikte son dönemlerde özellikle karakol baskınlarına ağırlık veriyor. Şemzînan(Şemdinli)'dan Patnos'a, Pirsûs(Suruç)'a ve Göksun'a dek ülkemizin her alanındaki düşman karakolları gerillanın hedefi olmaktan kurtulamıyor. Pek çoğu içindeki askerlerle birlikte imha edilen karakollar birer birer sahipleri sömürgecilerin başına yıkılıyor.

Birçok alanda ARGK birliklerine karşılık dahi veremeyen sömürgeci güçler yer yer karşılık vermeye yeltendiğinde bile çok daha ağır darbe yemekten kurtulamıyor. Dolayısıyla çareyi çoğu yerde karakolları boşaltmakta ve geri çekilmekte buluyor. Bazı yerlerde de her an gerilla baskını olabileceği korkusuyla yaşayan askerler daha fazla tahammül edemeyip Sêrt'in Molê köyünde olduğu gibi, karakolu bırakıp kaçmaktadır.

Böylelikle her geçen gün Kürdistan'ın daha geniş alanları sömürgecilerin denetiminden çıkıp ulusal kurtuluş kuvvetlerimizin otoritesi altına girmekte ve ulusal kurtuluşçu otorite giderek güçlenmektedir.

Öte yandan gerilla saldırıları karşısında sürekli bir yenilgi ve başarısızlık durumu yaşayan TC ordusu büyük bir bunalım ve moral çöküntüsü içerisinde bulunmaktadır. Ordu saflarında yoğunlaşan firarlar, sık sık meydana gelen ve çoğu zaman birbirlerini vurma düzeyine varan iç çelişki ve çatışmalar bunalım ve çöküntünün en belirgin örnekleridir. Özellikle Güney Kürdistan'da ARGK'den yedikleri ağır şamar ve aldıkları yenilgi ardından sömürgeci ordudaki çözülüşün daha da belirginleştiği görülüyor. Kendileri her ne kadar bunun dışa yansımasını engellemek için çok çaba sarfediyor olsalar da yaşanan bozgunu ve çöküntüyü gizleyebilmeleri olanaksızdır. Nitekim son dönemlerde Misric(Kurtalan), Hezex(İdil) ve en son da Wêranşar(Viranşehir)'da görüldüğü gibi, bir karaltı ve patlama sesi üzerine TC ordu birliklerinin birbirleriyle saatlerce çatışması ve bu çatışmalarda pek çok askerin ölmesi, nasıl bir ruh hali ve çözülüş içerisinde olduklarını açıkça ortaya koymakta ve buna bütün kitleler de tanık olmaktadır.

Kısacası öyle bir duruma gelinmiş ki, ne sayı ne de teknik üstünlük gerilla karşısında sömürgeci ordu sürülerini yenilgi ve çöküşten kurtaramamaktadır. Bizzat özel savaşın komuta kademesinde yer almakta olan bazı subaylar bile artık bezginliklerini açık açık dile getirebilmekte, başka çözüm yolları araştırılması, görüşme yollarına başvurulması gereğinden sözedebilmektedir.

Çolamerg

İlçe ve tabur baskınları ve pusularla gerilla akınları sürüyor

Çolamerg *(Berxwedan)*: Qilaban(Uludere)'ın Hêlal bucağına bağlı Mergeh(Yemişli) köyünde konumlanmış bulunan askeri birliğe ARGK gerillaları tarafından bir saldırı düzenlendi. 28 Ağustos günü gerçekleştirilen saldırıda gerillaların havan topu da kullandıkları görüldü. Bir havan topu mermisinin isabet ettiği askeri birlikte 1'i subay olmak üzere 20 kadar asker ve 11 korucu çete ağır yaralandı. Yaralı askerlerden birkaçının daha sonra kurtarılamayıp öldüğü bildirilmektedir.

Çolamerg'in Elk(Beytüşşebap) ilçesine 27 Ağustos günü ARGK birlikleri tarafından bir baskın düzenlendi. Sömürgecilere ait resmi kurum binalarından pekçoğu gerillanın otomatik silah ve roketatarlı saldırısının hedefi oldu ve önemli oranda tahrip gördü. İsabet alan binaların çevresine uzun süre kimse yaklaştırılmadığından, düşmanın ölü ve yaralı kayıpları konusunda bilgi edinilemedi.

14 Ağustos tarihinde Qilaban ile Elk arasında kalan Siwarê Felê mıntıkasında bir düşman askeri birliği gerillaların saldırısına uğradı. Bir panzer ve bir askeri jip içindekilerle birlikte imha edildi. Zırhlı panzer eşliğinde hareket eden ve gerillanın saldırısından kurtulabileceğini sanan sömürgeci güçler, böylelikle zırhlara bürünmenin de kendilerini ulusal kurtuluş kuvvetlerimizin kahredici darbelerinden kurtaramayacağını bir kez daha anlamış oldular.

Çolamerg ve çevresinde gerilla saldırılarına paralel olarak ulusal kurtuluşçu otoritenin gün geçtikçe kendini daha çok hissettirmesi ve egemen duruma gelmesi üzerine alandaki çeteler arasında da çözülmelerin hızlandığı görülmektedir. Sömürgeci TC ordusunun ARGK'nin giderek büyüyen saldırıları karşısında artık kendisini bile koruyamaktan aciz olduğuna tanık olan korucular, çareyi istifa etmekte bulmaktadırlar.

Son olarak Elk alanında bulunan Gevdan aşiretine mensup 70 kadar korucu silahlarını bırakmak üzere harekete geçtiler. Bu amaçla 2 Eylül 1991 tarihinde kaymakamlığa istifa dilekçelerini sunan korucular, ne pahasına olursa olsun devletten aldıkları silahları geri vereceklerini belirttiler.

29 Ağustos günü Qilaban'ın Bêcuhê(Gülyazı) köyü yakınlarında bulunan jandarma taburuna ARGK birlikleri tarafından saldırı düzenlendi. Gerillanın otomatik tüfek ve roketatarlarla sömürgeci askeri birliği ateşe tutması sonucu çok sayıda asker öldü veya ağır yaralandı. Aynı sırada taburda bulunan koruculardan da 8 kişinin çeşitli yerlerinden yaralandığı bildirilmektedir. TC yetkilileri her zaman olduğu gibi kayıplarını özenle gizli tutmaya çalışarak sadece 2 asker ve 8 korucunun yaralandığını açıkladılar.

Hêlal bucağı baskınında TC askerleri fareler gibi saklanacak delik aradılar

Qilaban'a bağlı Hêlal(Hilal) bucağına ARGK birlikleri 8 Eylül akşamı bir baskın düzenlediler. Büyük bir korku ve panik yaşayan sömürgeci güçlerden 1 korucu çete öldürülürken pek çok askerin de yaralandığı bildirilmektedir.

8 Eylül akşamı saat 21.30 sıralarında Hêlal'den telefonla arayan muhabirimiz heyecanlı bir ses tonuyla şunları söylüyordu: *"Şu anda Hêlal'de çatışma var. Bucağın etrafı gerillalar tarafından sarılmış ve karakol binasına sürekli ateş edilmektedir. Her yanı gerillanın silah sesleri sarmış. Askerler korkudan kaçacak delik arıyorlar."*

Aynı akşam saldırının sonuçları hakkında fazla net bilgi alınamadı. Ancak ertesi gün edinilen bilgilere göre, ARGK birliği bucağı tümüyle sarıp denetim altına alıyor ve düşman askerlerini yerlerinden kıpırdayamayacak ölçüde etkisizleştiriyor. Baskında düşman kaybı az olmasına rağmen, büyük bir korku yaşamaları ve fareler gibi sıkışıp gerillaya doğru dürüst karşılık bile verememeleri halk üzerinde büyük bir etki yaratıyor. Askerlerden bir tekinin bile yerlerinden kıpırdayamayıp rastgele ateş edişi halkın alay konusu oluyor.

Olayda hiçbir kayıp vermeyen gerilla birliği geri çekildikten sonra da askerlerin korkunun verdiği ruh haliyle daha saatlerce rastgele ateşi sürdürdükleri böylelikle on milyonlarca tutarındaki cephaneyi boşuna yaktıkları bildirilmektedir.

Gerillanın ateşi sırasında halktan birinin evinin de roketle isabet aldığı, ancak herhangi bir ölü ve yaralı durumu olmadığı, evde sadece hafif bir hasar meydana geldiği belirtilmektedir.

ARGK birlikleri sömürgeci orduya kök söktürüyor

Foto: Berxwedan

Dêrxas-Dorşîn zozanlarında ölümsüzleşen şehitlerimiz

Adı ve soyadı: Selman TAŞ
Kod adı: Hogir
Doğum tarihi: 1971
Doğum yeri: Amed-Pasûr

Adı ve soyadı: Ferdal EREN
Kod adı: Kendal
Doğum tarihi: 1970
Doğum yeri: Amed-Pasûr

9 Ağustos 1991 günü Muş-Dêrxas(Hasköy) ilçesi yakınlarında sömürgeci askeri birliklerin kurduğu bir pusuda, ARGK'nin kahraman gerillaları **Salman TAŞ (Hogir)** ve **Ferdal EREN (Kendal)** yoldaşlar şehit düşerek, Kürdistan devriminin ölümsüzler kervanına katıldılar.

Dêrxas'a giderken ARGK gerilla birliğinin pusuya düşmesi üzerine çıkan çarpışmada, sömürgecilerin çok büyük bir güçle çarpışmayı sürdürmesine rağmen, ARGK birliği üstün savaş gücüyle düşmana büyük kayıplar vererek pusudan kurtulur. Ancak düşman askerlerinin açtığı ilk ateş sırasında vurulan Hogir ve Kendal yoldaşlar, kızıl kanlarıyla Dêrxas'ın Dorşîn yaylalarındaki kızıl çiçekleri sulayarak, daha da güzel açtırdılar umudun şafak vakitlerini

Şehitlerimiz Hogir ve Kendal yoldaşların anısına, 13 Ağustos günü Amed'in Pasûr(Kulp) ilçesinde halkımız büyük bir cenaze töreni düzenledi. 4000 yurtseverin katıldığı görkemli törenle şehitlerimiz, ulusal kurtuluşçu sloganlar eşliğinde toprağa verildi. Cenaze töreni sürdüğü süre içinde ve ardından 15 Ağustos bayramına kadar, Pasûr esnafı da kepenklerini kapatarak, önce şehit gerillalarına sahip çıktı, ardından da şanlı 15 Ağustos Atılımının 7. yıldönümünü yaygın bir kitlesel direnişle kutladı.

Öte yandan, 14 Ağustos günü Licê ve Farqîn ilçeleri halkı araba konvoyları oluşturarak, Pasûr'a gitti. Geleneksel 3 günlük ziyaretler çerçevesinde şehitlerin mezarlarını ziyaret eden Licê ve Farqîn halkı, şehit ailelerini de ziyaret ederek başsağlığında bulundu. Bu ziyaretler esnasında Pasûr halkının da katılmasıyla, özellikle mezarlıkta yeni kitlesel törenler meydana geldi ve bunlar halk gösterilerine dönüştü.

Halkımızın bu denli bağrına bastığı şehit Hogir ve Kendal yoldaşlar, mücadelemizde yolumuzu aydınlatmaya devam edecekler.

Bêdlîs

ARGK kentte ve kırda sömürgecilere darbeler vurmaya devam ediyor

Bêdlîs/Tûx *(Berxwedan)*: Bu yıl savaşın en yoğun olarak yaşandığı alanlardan biri olan Bêdlîs ve çevresinde Eylül ayının ilk yarısında da gerilla saldırıları hızından hiçbir şey yitirmeden devam etti. Şehir merkezlerinde ve kırlarda sömürgecilere her gün yeni darbeler vuruldu. Yine bu saldırılar sonucu düşmana ekonomik açıdan da büyük zararlar verdirildi ve TC'nin zaten bunalımda bulunan ekonomisi daha çok darbe-

lenmiş oldu.

30 Ağustos tarihinde Tûx(Tatvan) merkezinde ARGK şehir timleri tarafından sömürgeci güçlere yönelik saldırıda 1 polis öldürüldü, 3'ü de ağır yaralandı. Edinilen bilgilere göre, 30 Ağustos tarihinde gün boyu "zafer bayramı" sarhoşluğuyla ırkçı ve sömürgeci duygularla kabaran düşman güçleri gerilladan yediği darbe ile adeta serseme döndüler. Tûx'un en işlek caddesi olan Cumhuriyet Caddesi'nde devriye gezmekte olan polis aracı saat 21.00 sıralarında gerillalar tarafından tarandı. Mehmet Işık adlı polis olay yerinde ölürken, araçta bulunan diğer üç polis de ağır yaralandı. ARGK timi olay yerinden kayıp vermeden uzaklaştı.

Olaydan sonra ilçe merkezinde operasyonlara başlayan sömürgecilerin 50-60 civarında yurtseveri gözaltına aldıkları bildirildi. Yapılan geniş arama taramalarla gerillanın izine rastlayamayan sömürgeciler, acizliklerini yine sivil halka baskı uygulamakla gidermeye çalıştılar.

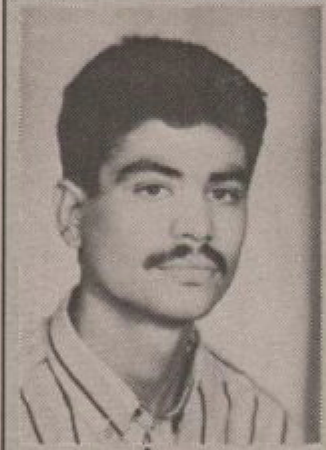
26 Ağustos tarihinde Xîzan(Hizan) yakınlarındaki bir karayolu şantiyesine baskın düzenleyen gerillalar, şantiyede bulunan greyder ve benzeri iş makinalarını ateşe vererek imha ettiler. Bu olayda sömürgecilere verdirilen maddi kaybın büyük olduğu bildirilmektedir.

Tûx ilçesine bağlı Sak(Kırkbulak) köyündeki korucu çetelere mektup gönderen gerillalar, en kısa sürede silahları bırakmaları doğrultusunda kendilerini uyarırlar. Bu uyarı üzerine köydeki bütün korucular 27 Ağustos günü ilçe merkezine gelerek silahları geri vermek istediklerini ve koruculuktan istifa edeceklerini bildirirler. Ancak korucuların bu talepleri sömürgeci yetkililer tarafından kabul edilmiyor. Korucular omuzlarında bir günah gibi taşıdıkları düşman silahlarından kurtulmanın yollarını aramakta ve bunları mutlaka geri vereceklerini belirtmektedir.

Öte yandan Motkî(Mutki) ilçesine ARGK birlikleri tarafından baskın düzenlendi. Korucu çetelerin hedeflendiği baskının 3 Eylül gecesi gerçekleştirildiği bildirildi. Daha önce defalarca uyarılmasına rağmen çetecilikte ısrar eden ve silah bırakmayı kabul etmeyen koruculardan dördü ölümle cezalandırıldı. Baskın eylemini gerçekleştiren gerilla birliği kayıp vermeden üssüne çekildi.

10 Eylül günü yine Xîzan ilçesine bağlı Avçem(Sürücüler) köyü yakınlarındaki bir karayolları şantiyesine gerillalar tarafından düzenlenen baskında, şantiyedeki görevliler etkisizleştirilerek işçilere yönelik çeşitli propaganda konuşmaları yapıldı. Daha sonra burada bulunan kamyon, karavan gibi araçları ateşe vererek imha eden gerilla birliği herhangi bir kayıp vermeden geri çekildi.

11 Eylül günü de Xîzan'ın Horozdere köyü yakınlarındaki bir diğer şantiyeye baskın düzenlendi. Horozdere köyü yakınlarında bulunan köy hizmetlerine ait şantiyeyi basan gerillalar bekçileri etkisiz hale getirdikten sonra şantiyedeki 1 dozer ile 1 kamyoneti ateşe vermek suretiyle imha ettiler.

Adı, soyadı:
İbrahim Halil BAYSÖZ
Kod adı: Rahman
Doğum tarihi: 16.7.1972
Doğum yeri:
Riha-Bêrecûk-Çiftlik köyü

11 Temmuz 1991 günü Güney-Batı Eyaleti'nin Riha'ya bağlı Bêrecûk ilçesinin Ayran köyü yakınlarında bazı işbirlikçilerce görülen ve düşmana ihbar edilen 3 kişilik bir küçük gerilla grubu, ihbarı değerlendiren sömürgeci güçlerce takip edilerek çembere alınır. Çıkan çarpışmada ARGK gerillalarından 2'si kahramanca direniş içinde şehit düşerken, düşmandan da 3 asker öldürüldü.

Kahramanca şehit düşen ARGK'nin yiğit savaşçılarından **Tuncer ÇOBAN** Bêrecûk merkezinde, **İbrahim Halil BAYSÖZ** de doğduğu yer olan Çiftlik köyünde aile ve yakınlarının düzenlediği cenaze törenleriyle toprağa verildiler.

11 Temmuz'da şehit düşen halkımızın yiğit evladı İbrahim Halil BAYSÖZ (Rahman)'un kardeşi, şahadet olayı ardından, *"Ben şehit Halil BAYSÖZ (Rahman)'un ağabeyiyim. Bizler O'nunla gurur duyuyoruz ve gurur duymaya devam edeceğiz. Halil, Türkiye'nin en sayılı liselerinden olan Kabataş Erkek Lisesi'nde okudu. Bilgi ve zeka sahibi, dört dörtlük bir insandı. Çok çalışkan ve hatta okul arkadaşlarına sürekli ders veren kardeşim, isteseydi en yüksek standartlarda bir yaşam sürdürebilirdi. Ama O, tüm bunları elinin tersiyle iterek, Kürdistan halkının onurlu geleceği yolunda başını koydu. Çünkü O, şerefsiz yaşamı ve onursuzluğu kabul edecek ve dolayısıyla halkının karanlıklarda kalmasına göz yumacak bir şahsiyet değildi. O'nun gözünde sadece onurlu bir yaşam ve Kürdistan halkının kurtuluşu için savaşım ilkesi vardı"* diyerek şehidimizin gerçekliğini ve vatanın kurtuluşuna bağlılığını dile getiriyordu.

Ölümde yaşamı yaratan Rahman yoldaş, bağımsız ve özgür Kurdistan yolunu aydınlatan ebedi meşalamiz olarak aramızda kalacaktır.

Basına ve kamuoyuna açıklama

Turistleri bahane eden Türk devleti Kürdistan'da vahşet uyguluyor

30 Ağustos 1991 tarihinde Bingöl civarında tutuklandığı söylenen Amerika, İngiltere ve Avustralyalı 5 turisti bahane eden sömürgeci-faşist Türk devleti, gözüdönmüş bir çılgınlık ve vahşet uygulamasına girişmiş bulunmaktadır. Turistleri arama adı altında geliştirilen operasyonlarda, bölge sivil halkı üzerinde görülmemiş bir terör ve baskı uygulamakta, insanlarımızı işkenceden geçirmektedir. Salt insanlarımıza karşı değil doğaya karşı da vahşi bir tahripkarlık örneği sergileyen TC, geniş ormanlık alanlarımızı da ateşe vererek imha etmektedir. Böylelikle insanlık ve doğa düşmanı karakterini de bir kez daha kanıtlamış ve gözler önüne sermiş olmaktadır.

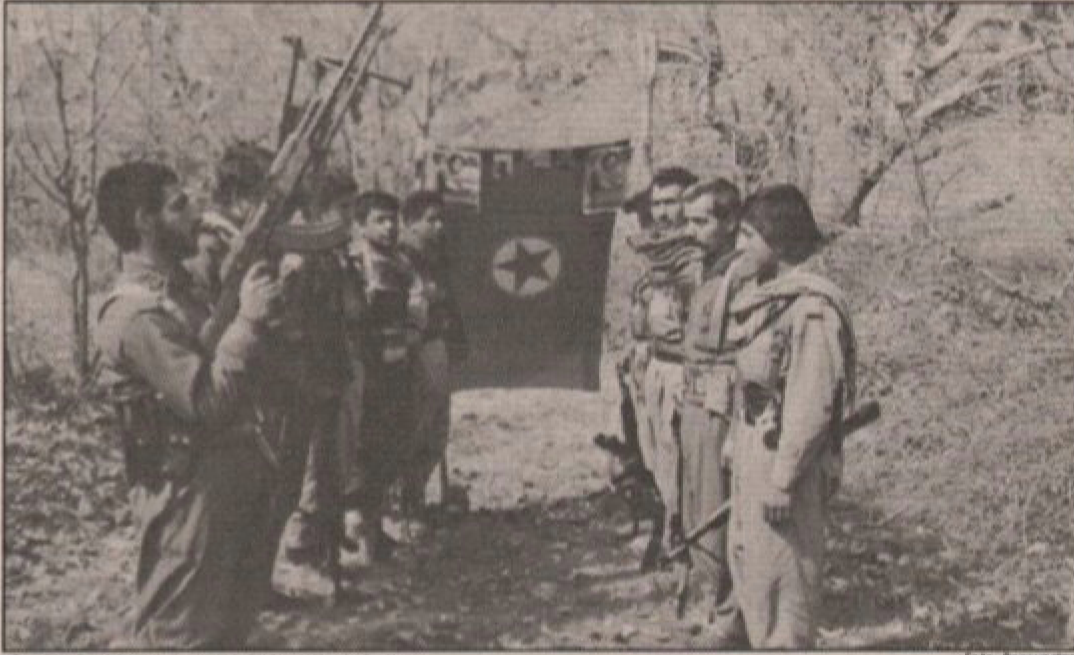
Öncelikle belirtmek gerekir ki, bu tür çılgınlıklarla hiçbir sonuca varamayacaktır. Eğer sözkonusu turistler ARGK gerillaları tarafından tutuklanmışlarsa, bu tür girişimler kesinlikle ters tepecektir.

Bilinmektedir ki, Kürdistan'ın kırsal alanlarında hemen hemen tümüyle ARGK otoritesi egemendir. Ulusal kurtuluş kuvvetlerimiz kendi otorite alanında gerekli görülen birçok yerde ve bu arada karayollarında da zaman zaman denetimler ve kimlik kontrolleri yapmaktadır. Bu tür denetimlerde şüpheli görülen ya da yanlarında gerekli izin belgeleri bulunmayan kişiler, nerede olursa olsun durumları açıklığa kavuşuncaya kadar tutuklanabilirler. Bunu bir terör olayı gibi göstermek anlamsızdır.

Kaldı ki, Partimiz bu konuda gerekli uyarıları da önceden yapmıştır. 17 Ağustos günü yaptığı basın toplantısında Genel Sekreterimiz **Abdullah ÖCALAN** yoldaş, Kürdistan'a gitmek isteyen yabancıların mutlaka dış temsilciliklerimizden izin belgeleri almaları gerektiğini, aksi halde bu tür tatsızlıkların gündeme gelebileceğini belirtmişti. Bu uyarı ciddi biçimde dikkate alınmalı ve hiçbir devlet vatandaşlarını izinsiz olarak Kürdistan'a göndermemelidir.

Şu hususu da açıkça belirtmekte yarar görmekteyiz. Sözkonusu 5 yabancı eğer gerilla birliklerimiz tarafından tutuklanmışlarsa, durumları incelenip aydınlığa kavuşturulduktan sonra düşmanca bir faaliyet ve amaçları yoksa kendilerine hiçbir zarar gelmeyecek ve serbest bırakılacaklardır.

9 Eylül 1991
PKK Avrupa Temsilciliği

Gerilla "artık sıra savaş hükümetinde" diyor

Foto: Berxwedan

Çewlik/Müş

Son haftalarda savaşın en çok kızıştığı alan Çewlik-Kanîreş yolunda tutuklandığı söylenen turistler

Çewlik/Müş/Amed *(Berxwedan):* 30 Ağustos 1991 tarihinde Çewlik(Bingöl)-Kanîreş (Karlıova) karayolunun Armeli(Elmalı) köyü yakınlarında, gerillalar tarafından yapıldığı iddia edilen bir yol denetimi ve kimlik kontrolü sırasında 5 turistin tutuklandığı bildirildi. Üçü Amerika, biri İngiliz ve biri de Avustralyalı olduğu belirlenen turistlerin tutuklanmasını bahane eden sömürgeciler, alana yeni takviye güçler, özel komando birlikleri yığarak yöre halkı üzerinde yoğun baskı ve işkenceler uygulamaktadır.

Tutuklandıkları söylenen turistlerden Amerikalı Marvin T. Wilson, Richard M. Rives, Roland Elden Wyatt ile Avustralyalı Allen Roberts ve İngiliz Gareth Jones Thomas'dan bugüne kadar herhangi bir haber alınamazken, pek çok çevre bunların ARGK gerillaları tarafından tutuklanmış olabileceğini dile getirmektedir.

"PKK Avrupa Temsilciliği" imzasıyla 9 Eylül 1991 tarihinde yapılan açıklamada, Türk devletinin turistleri bahane ederek Kürdistan'da vahşet uyguladığı, eğer sözkonusu turistler ARGK gerillaları tarafından tutuklanmışlarsa durumlarının incelenip serbest bırakılacakları vurgulanmaktadır.

Çewlik, Müş, Dêrsim, Erzirom illerinin belli kesimlerini içeren geniş bir alanda yoğun operasyonlar yapılırken, aynı alanda gerilla saldırıları da büyük bir artış göstermektedir. Kara ve demir yollarında gerilla birliklerinin daha da sıklaşan kontrolleri, sabotaj ve saldırıları, kent baskınları, askeri konvoylara yönelik pusu ve saldırı eylemleri bölgeyi tam bir savaş alanına çevirmiştir. Sömürgecilerin büyük askeri birliklerle bölgede bu kadar operasyonlar düzenlediği bir sırada gerilla saldırılarının bu denli yoğunlaşması, askeri açıdan da bir dengeye ulaşıldığı ve bunun gün geçtikçe daha da belirginleştiği gerçeğini gözler önüne sermektedir.

Dara Hênê ilçe merkezine gerilla baskını

Çewlik'e bağlı ve il merkezine 23 km mesafedeki Dara Hênê (Genç) ilçe merkezine ARGK birlikleri tarafından baskın düzenlendi. 1 Eylül günü akşam saatlerinde gerçekleştirilen baskın, yöre halkı üzerinde oldukça etki yarattı, kitleleri adeta coşkun bir sevince boğdu. Çünkü sömürgeciler kalabalık sayıdaki birliklerle alanda operasyonlar yaparken gerçekleştirilen bu baskınla kendi ininde vurulması ARGK'nin gücünün somut bir kanıtı olmaktaydı. Halk kendi öz ordusuyla gurur duyuyordu.

Edinilen bilgilere göre, ilçe merkezini kuşatan gerilla birlikleri denetimi tümüyle ele aldıktan sonra çeşitli kollardan düşman hedeflere yöneldiler. Resmi kurumlar, jandarma ve polis merkezleri otomatik silah ve roketlerle tarandı. Saldırı sonucunda 2 assubay ve 1 polisin öldürüldüğü gerilla kaynaklarınca kesin olarak tespit edildi. İlçedeki yurtsever kaynaklar ise düşman kayıplarının çok daha fazla olduğunu belirtmektedir. Ayrıca sömürgeci güçlerden çok sayıda da yaralı olduğu bildirilmektedir.

Baskın eylemini başarıyla gerçekleştirerek düşmana önemli miktarda kayıp verdiren ARGK birlikleri hiçbir kayıp vermeden üslerine çekildi.

Tren sabotajı ardından çıkan çarpışmada 4 özel tim elemanı ile 60 civarında asker öldürüldü

Tûx(Tatvan)-Haydarpaşa arasında sefer yapan Doğu Ekspresine, Müş ile Bongîlan(Solhan) arasındaki Kızılağaç mevkiinde ARGK birlikleri tarafından sabotaj ve saldırı gerçekleştirildi. Sabotaj eylemi ardından olaya müdahale etmek isteyen sömürgeci birliklerle çıkan çarpışmada 4 özel tim elemanı ve 60 kadar asker öldürülürken, çok sayıda düşman askeri de yaralandı. Çarpışmada kahra-

manca savaşan 2 ARGK savaşçısı da şehit düştü.

Gerilla kaynaklarından edinilen bilgilere göre olayın gelişimi şöyle oldu:

Tûx'tan İstanbul'a gitmekte olan tren 2 Eylül günü saat 14.00 sıralarında Müş-Kızılağaç mevkiinde gerillaların önceden raylara yerleştirdiği mayınlara çarparak raylardan çıktı. Öndeki motor havaya uçarken birçok vagonun da ağır hasar gördüğü bildirildi. Patlamadan sonra yakında bulunan sömürgeci askeri birlikler olaya müdahale etmek için o alana giderlerken, tepelerde mevzilenmiş bulunan gerilla birliklerinin saldırısına uğradı. Burada çıkan çarpışmada 4 özel tim elemanı ile 60 civarında asker öldü ve çok sayıda asker ve özel tim elemanı da yaralandı. Ayrıca mayına çarpan trenin makinisti ile bazı görevlilerin de yaralandıkları bildirilmektedir.

Belirtildiğine göre sömürgeci güçlerle ulusal kurtuluş kuvvetlerimiz arasındaki çarpışmanın Kızılağaç'tan Zengok(Yarecik)'a doğru geniş bir alana yayılarak uzun süre devam etti. Kırsal alanlarda düşmanın kayıplarının daha da fazla olabileceği belirtiliyor. Bu çarpışmalarda kahramanca bir direniş örneği veren 2 ARGK gerillası da şehit düştü. Ancak gerillalar şehitlerin cenazelerini yerde bırakmayıp birlikte aldılar. Daha sonra ailelerine haber verilerek şehitlerin cenazeleri almaları sağlandı. Bu iki şehidimizin de içinde bulunduğu 5 şehit için sonraki günlerde Licê merkezinde görkemli bir cenaze töreni yapıldı. Şehitlerden biri Licê'nin Cinezor(Çağdaş) köyünden **Şervan**, diğeri de Kop(Bulanık)'lu **Mazlum**'dur.

9 Eylül günü aynı yerde bir başka trene sabotaj düzenleyen gerillalar iki vagonu ateşe vererek imha etti.

Ziyaret nahiyesi yakınlarında pusu: 2 düşman cemsesi imha edildi

1 Eylül günü Müş merkezine bağlı Ziyaret nahiyesi yakınlarında ARGK birlikleri sömürgecilere ait bir askeri konvoyu pusuya düşürdü. Büyük bir başarıyla gerçekleştirilen pusu eyleminde 2 düşman cemsesi içindeki askerlerle birlikte imha edildi. Bu bilgi gerilla kaynaklarından alınmıştır ve kesindir.

Pusu sırasında açılan ilk ateşle 2 düşman aracı imha edilirken, isabet almayan araçlarda bulunan askerlerle gerillalar arasında çarpışmada da sömürgecilere çok sayıda kayıp verdirildiği belirtilmektedir. Bu çarpışma sırasında 2 ARGK savaşçısı da kahramanca bir direniş sergileyerek şehit düştü.

Bu şehitlerimizin cenazeleri de daha sonra Licê'de törenle toprağa verildi.

Bu arada Müş'un Milazgir(Malazgirt) ilçesi yakınlarındaki Kartavin dağlarında gerilla birliklerimizle sömürgeci güçler arasında çıkan ve üç gün aralıklarla devam ettiği bildirilen çarpışmalarda da ilk belirlemelere göre 4 asker öldürüldü ve birçoğu da yaralandı. Ancak bu çarpışmanın kesin sonuçları hakkında somut bilgiler henüz alınmış değildir.

Dara Hênê ve Bongîlan çevresinde bir dizi saldırıda sömürgecilere ağır kayıplar verdirildi

TC sömürgecilerinin turistler olayını bahane ederek Çewlik ve çevresindeki kitleler üzerinde terör estirmesine, ulusal kurtuluş kuvvetlerimiz anında karşılık vererek aynı çevrede sömürgecilere her gün yeni darbeler vurarak ağır kayıplar verdirdi. Bu durum halkta da büyük bir coşku yarattı. Sömürgeci baskılar karşısında yılgınlığa kapılmak yerine direnişçi bir tavır takınmalarında belirleyici oldu.

6 Eylül tarihinde Müş ile Bongîlan(Solhan) sınırlarının birleştiği alanda bulunan Göl mevkiinde bir düşman askeri konvoyu gerilla birliklerimiz tarafından pusuya düşürüldü. Üç araçtan oluşan konvoy roketatar ve otomatik tüfeklerle yaylım ateşine tutuldu. Olayda 9 özel tim elemanı öldürülürken çok sayıda düşman gücü de yaralanmak suretiyle safdışı bırakıldı. Ölen düşman askerleri arasında subayların da bulunduğu bildirilmektedir. Aynı olayda 4 ARGK savaşçısının da şehit düştüğü söylenmektedir.

1 Eylül günü Müş-Çewlik anakarayolunu Bongîlan yakınlarındaki bir noktada kesen ARGK birlikleri, yoldan geçmekte olan çok sayıda aracı durdurarak yolcuların kimliklerini kontrol etti. Bongîlan'a 17 km mesafede yapılan denetim sırasında durdurulan araçlardan indirilerek bir araya toplanan yolculara yönelik yaklaşık bir saat kadar propaganda konuşmaları yapıldı. İşbirlikçilere ait bazı araçları da içindeki yolcuları indirdikten sonra ateşe veren gerillalar, herhangi bir kayıp vermeden olay yerinden uzaklaştılar.

Aynı gün Çewlik'e bağlı Hoşkar(Sancak) köyü yakınlarında çıkan bir çarpışmada ise çok sayıda TC askerinin öldürüldüğü ve 2 gerillanın da şehit düştüğü söylenmektedir. Ancak bu olayın sonuçları hakkında gerilla kaynaklarından henüz bilgi alınmış değildir.

2 Eylül günü Çewlik'e bağlı Botyan(Yeniyazı) ve Musyan köyleri arasında Hir vadisinde ARGK gerillalarıyla sömürgeci güçler arasında bir çatışma meydana geldi. Gün boyu süren çarpışmada sömürgecilerin napalm kullandıkları belirtilmektedir. Aynı gün akşam saatlerinde alınan haberlere göre sömürgeci güçlerden 2 asteğmen ve 1 erin öldürüldüğü bildirildi. Aynı çarpışmada 1 ARGK savaşçısının da şehit düştüğü bildirilmektedir.

Çewlik'e bağlı Dara Hênê ilçesinin Siwan(Servi) bucağı civarlarında operasyona çıkan sömürgeci birliklerden 15 er, 8 özel tim elemanı ve 20 korucudan haber alınamadığı bildirilmektedir. Kayıp asker ve korucuların gerillalar tarafından öldürülmüş veya esir alınmış olabileceği ihtimalleri üzerinde durulmaktadır.

Gerilla karşısında acizliğin ifadesi: TC ordusu ormanları yakıyor

Sömürgeci güçlerin gerilla karşısında başarısız kaldığı ve darbe aldığı her alanda acizliğini gidermek için doğa düşmanlığı yaparak ormanları ateşe vermesi bir gelenek haline geldi nerdeyse.

Daha önceleri Şirnex ve Dêrsim alanlarında geniş ormanlık alanların sömürgeci güçlerce ateşe verilerek imha edildiği bilinmektedir. Ayrıca son dönemlerde gerilla saldırılarının yoğunlaştığı Serhedan Eyaleti'nde de ormanlar ateşe verilmeye başlandı. Örneğin Qaqizman alanında geniş bir ormanlık alanın da bu tarzda imha edildiği bildirilmektedir.

Çewlik ve çevresinde de günlerce yapılan operasyonlar sonucunda turistlerin izine bile rastlanamaması, üstelik yoğun operasyonların yapıldığı alanlarda her gün gerilla birliklerinin saldırılarına maruz kalıp ağır kayıplar vermesi sömürgecileri adeta çılgına çevirmiştir. Bunun üzerine Müş, Bongîlan ve Dara Hênê yörelerinde yine ormanlar ateşe verilmeye başlanmıştır.

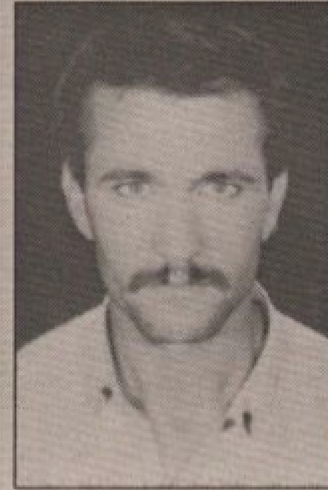
Hiç kuşkusuz bu bir doğa düşmanlığı ve acizlik örneğidir.

Dara Hênê ilçesine 20 km mesafedeki yüzlerce hektarlık orman ile Bongîlan'ın Yukarı Çavuşlar köyü civarındaki bütün ormanın ateşe verilerek imha edildiği, yine Kanîreş(Karlıova) ve Gêxi(Kiğı) Holhol(Yayladere) taraflarında da geniş ormanlık alanların yangın bombalarıyla tutuşturularak yakıldığı bildirilmektedir.

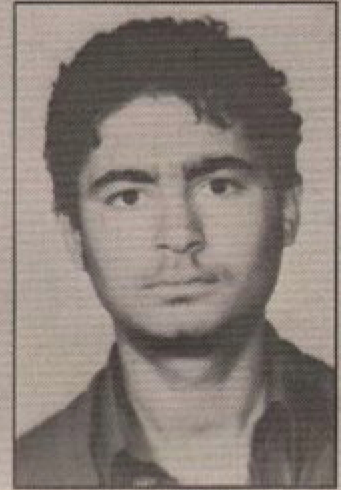
Ormanların ateşe verilmesi işlemi genellikle gerillalarla girilen bir çarpışmada yenilgiye uğranıp önemli kayıplar verilmesinin ardından başlatılmaktadır. Örneğin, Dara Hênê ilçesinin Botyan ve Musyan köyleri arasındaki Hir vadisinde çıkan ve 2 asteğmen ve çok sayıda erin öldüğü söylenen çarpışmanın hemen ardından bu alanda bulunan ormanlık alan helikopterlerden atılan yangın bombalarıyla tutuşturulmuş ve ormanlar 4 gün durmaksızın yanmıştır. Bu alanda aynı sırada birçok köy de kuşatmaya alınarak giriş-çıkışları durdurulmuş ve köylüler üzerinde yoğun baskılar uygulanmıştır. Aynı şekilde Holhol tarafında da, ARGK birlikleriyle girdiği bir çarpışmada 1 assubay ve 7 erini yitiren sömürgeci ordu birlikleri yine alandaki meşe ormanını tutuşturarak aşağı-yukarı 40 hektarlık bir ormanı imha etmiştir.

TC yetkilileri tarafından yapılan açıklamalarda artık durumun itiraf edildiği görülmektedir. Çewlik çevresindeki son olaylar ve sözümona turistleri arama operasyonları sırasın-

Kurdistanî Cephe komplosu şehitleri

Adı, soyadı: Şentürk YILDIZ
Kod adı: Hewar
Doğum yeri: Bêdlîs

Adı, soyadı: A. Rahman DOĞU
Kod adı: Amed
Doğum yeri: Amed

Güney Kürdistan'da Şeqlewa kenti yakınlarında 8 Temmuz 1991 günü, başını I-KDP'nin çektiği Kurdistanî Cephe güçleri, 15 gerilladan oluşan bir ARGK müfrezesine yönelik bir komplo saldırı gerçekleştirdi. İlkel-milliyetçi ve işbirlikçi I-KDP güçlerinin bu saldırıyı Kurdistanî Cephe adına gerçekleştirdikleri anlaşılmaktadır. Her türlü yabancı gücün işbirliğine yatan ve halkımızın düşmanlarıyla elele veren bu ihanet şebekelerinin alçakça komplosunda, 2 ARGK gerillası şehit düşerken 2'si de yaralandı.

Şehitler kervanına katılan Bêdlîs doğumlu **Şentürk YILDIZ (Hewar)** ile Amed doğumlu **Abdurrahman DOĞU (Amed)** yoldaşların sinsice katledilmesini protesto etmek ve şehitlerimizin kutsal anısına sahip çıkmak amacıyla yapılan cenaze törenine, Güney Kürdistan halkımızdan da çok sayıda yurtsever katılarak işbirlikçilerin komploculuğunu bir kez daha lanetlediler. Kitleler, TC'nin de yedekliğini üstlenen bu güçlere duydukları kin, öfke ve tepkilerini yapılan gösteride haykırarak, gerçek yüzlerini bir kez daha teşhir ettiler.

Kurdistanî Cephe adına biraraya gelen bu güçlerin, en başta da I-KDP'nin, bu tür komplolarına halkımız ilk kez tanık olmadığı gibi, bunların oldukça çirkef bir geçmişe ve suçlular siciline sahip oldukları da çok iyi bilinmektedir.

Halkımız tarafından nefretle karşılanan bu alçak komploda şehit düşen ARGK'nin kahraman savaşçıları Amed ve Hewar yoldaşlar, bağımsız ve özgür Kürdistan'ı yaratan zaferde yaşayacak, halkımız anılarını hiç bir zaman unutmayacaktır.

8 Temmuz 1991 günü Güney Kürdistan'ın Şeqlewa kentinde gerici Kurdistanî Cephe güçleri tarafından şehit edilen Amed ve Hewar yoldaşlar için yapılan cenaze töreninden...

Kural tanımayan vahşet politikası insanlar yetmez gibi doğayı da yok ediyor

Kürt halkına karşı yürütülen kural tanımaz pis savaş, Kürt halkının ülkesine, doğasına karşı da büyük ve kural tanımaz bir şekilde sürdürülmektedir.

1990 yılında Botan'da gizlice yaktığı ormanlara ek olarak TC, şimdi de 5 turist bahanesiyle Bingöl ormanlarını dünyaya ilan ederek yakmaktadır. Bu bir katliam, bu bir vahşettir. Dünyanın buna seyirci kalması, bu hukuksuzluğa ve vahşete ortak olması demektir.

Hangi hukuk ve yasada "operasyonlarda orman yakılır" ibaresi vardır. Bir kaplumbağa veya balina için dünyayı ayağa kaldıran doğa savunucuları şimdi nerede? Sorun Kürt halkı ve Kürdistan olunca suskun kalmak, riyakarlıktan da öte suça ortak olmaktır.

Devlet güçleri, bu suçu kontrollü olarak işlediklerini iddia ediyorlar. Kontrollü olarak katliam yapmak, hangi yasada vardır? Hayır, bu bir anlayışın ürünüdür. Yüzyıllardır Kürdistan'daki ormanlar yok ediliyor. Cengiz Han ve Timur ordularının mağlup olduğu ormanları, Türkiye yüzyıl geçmeden çıplak dağlara çevirdi. 1990 yılından beri Kürdistan'da 10.000'lerce hektar orman, devlet güçlerince yok edildi, yok ediliyor. Bize, Güney Kürdistan ormanlarına sınırdan uzak menzilli füzelerle atılan yangın bombalarıyla çıkarılan yangınların da günlerce sürdüğü duyumları ulaşmaktadır.

Bu vahşete varan barbarca katliamı ve dünyadaki suskunluğu protesto ediyor, tüm insanım diyen kişi, kurum ve kuruluşları bu barbarca katliama ortak olmamaları için hemen çaba göstermeye çağırıyoruz.

Bu vahşet politikasına dur denmelidir!

7.9.1991
M. Yavuz Binbay
İHD-GYK Üyesi Van Şube Başkanı

da yapılan resmi açıklamalarda "Devlet denetiminde sınırlı orman yangınları gerçekleştirildiği" tarzındaki ifadeler, aslında TC'nin doğa düşmanı karakterinin belgesi niteliğindedir.

Eylül 1991-Licê'de şehitler için yapılan cenaze töreni

Foto: Berxwedan

Amed

Korucu çete ve ajanlara yönelik eylemler

Amed *(Berxwedan)* **:** Amed'in Hezro ilçesine bağlı Mêranî(Ülgan) köyüne baskın düzenleyen ARGK birlikleri çete odaklarına önemli bir darbe vurdu. Edinilen bilgilere göre Hezro'ya bağlı ama Farqîn(Silvan)'e daha yakın Mêranî köyü baskınında çetelere ait 5 ev ateşe verilerek imha edilirken çetelerden 3'ü de ölümle cezalandırıldı. Gerillalar köyde bir süre propaganda da yaparak eylemin amacı ve çeteciliğin işlevleri üzerine halka bilgiler verdi. Daha sonra yanlarına çetelerden 4'nü de alan gerilla birliği herhangi bir kayıp vermeden köyü terketti. Bu baskın eyleminin yöredeki çeteler üzerinde büyük etki yarattığı bildirilmektedir.

Farqîn'e bağlı Cumap(Dağcılar) köyü korucuları, PKK tarafından çıkarılan 1991 yılının sonuna kadar geçerli olan Af Yasası'ndan yararlanmak üzere silah bırakmak istediler. Farqîn merkezine giderek resmen başvuruda bulunan Cumap korucularının bu istemleri sömürgeci yetkililer tarafından geri çevrildi; devlet verdiği silahları geri almak istememektedir. Ancak korucular da bu silahları daha fazla taşımamakta kararlı olduklarını vurgulayarak bu konuda ilçe halkından ve gerillalardan ne yapmaları gerektiği konusunda yardım istediler. Halkın ve gerillanın vereceği karara, ne pahasına olursa olsun mutlaka uyacaklarını belirtiyorlar. Daha sonra alınan bir habere göre Cumaplı 20 korucu, yakındaki bir köyün karakoluna giderek silahlarını bırakıyor ve böylece sözlerini yerine getiriyorlar.

30 Ağustos günü Hezro merkezinde Mürsel Sürücü adındaki bir işbirlikçi müteahhit gerillalar tarafından ölümle cezalandırıldı. Öldürülen müteahhitin gerillalar tarafından defalarca uyarılmasına rağmen işbirlikçilikten vazgeçmediği belirtilmektedir. Daha önce Hezro ile Zoxbirîn köyü arasında yapılması planlanan karakol binasının inşaatını almış ve bütün uyarılara rağmen bunu yapmaktan vazgeçmemiş, gerillanın uyarısını dikkate bile almak istememişti. Yaptığı işbirlikçiliğin karşılığını pis canıyla ödeyen bir kişinin cezalandırılması olayından sonra, askeri inşaat ihalesi alan müteahhitlerin aldıkları işlerden vazgeçtikleri bildirilmektedir.

Licê'de şehit gerillalar için binlerce kişinin katılımıyla görkemli bir cenaze töreni yapıldı

Licê merkezinde 7 Eylül günü şehitler için görkemli bir cenaze töreni yapıldı. 4'ü Muş yöresindeki çarpışmalarda biri de Çewlik'in Dara Hênê ilçesi yakınlarında meydana gelen çarpışmada şehit düşen toplam 5 ARGK savaşçısının cenazeleri kitlesel bir törenle, ulusal kurtuluşçu sloganlar ve devrimci marşlar eşliğinde toprağa verildi. Licê mekezindeki cenaze törenine binlerce kişinin katıldığı bildirildi.

Asıl büyük kitlesel gösteri ise, geleneksel üçüncü güne denk gelen 9 Eylül tarihinde gerçekleştirildi. Çevre ilçe ve köylerden çok sayıda yurtseverin de katılımıyla toplanan 10 bin kişilik bir kitle sömürgecilerin aldıkları tüm önlemlere rağmen mezarlıkta ERNK bayrakları altında istedikleri tarzda bir anma töreni gerçekleştirdi ve **"Şehîdên me bê mirin in"**, **"Bijî PKK"**, **"Bijî Serok APO"** sloganları ve **"Ey Raqîp"** marşı eşliğinde gösterilerini sürdürdü.

Mezarlıktaki anma töreni devam ederken sömürgeci güçler kitleyi çembere aldı ve mezarlıkta dalgalandırılan ERNK bayrağının teslim edilmesi talebinde bulundu. Halk bunu reddedince askerler de kitlenin dağılmasına izin vermeyeceklerini, bayrağı almadan kimseyi bir yere bırakmayacaklarını bildirdi. Bir ara düşman askeri yetkilisinin *"Siz bayrağı teslim edin hemen serbest bırakalım"* tarzındaki çağrısına, 10 bin kişilik kitle hep bir ağızdan *"Bayrağımız namusumuzdur"* sloganıyla karşılık verdiler. Halkın sözcüleri, *"Bizler ölümü göze alarak buraya geldik, ölümle korkutamazsınız bizi. Ölürüz ama bayrağımızı teslim etmeyiz"* diye kararlılıklarını belirttiler. Bu arada mezarlıktaki olayı duyan kitlelerin şehir merkezinde de harekete geçerek mezarlığa doğru yürümesi üzerine korkuya kapılan düşman geri adım atarak ablukayı kaldırmak zorunda kaldı.

Mezarlıktaki kitle son fatihasını okuduktan sonra "Ey Raqîp" marşının eşliğinde ve başı dik bir vaziyette şehir merkezine kadar yürüdü ve kendiliğinden dağıldı.

Licê ve Erxenî'de 12 Eylül'ü protesto gösterileri yapıldı

12 Eylül askeri-faşist darbesinin 11. yıldönümü Licê ve Erxenî(Ergani) merkezlerinde yapılan çeşitli kitlesel gösterilerle protesto edildi.

Licê'de PKK imzasıyla dağıtılan bildirilerle yapılan çağrı üzerine 12 Eylül günü ilçe merkezinde bütün esnaf kepenk kapattı. Tüm esnafın katılımıyla ve başarıyla gerçekleştirilen eylem, hem 12 Eylül darbesini hem de Misric(Kurtalan)'da halka yapılan baskıları protesto amaçlıydı. Esnafın eylemi herhangi bir müdahale olmadan olaysız sonuçlandı.

Erxenî'de ise, sayıları birkaç bini bulduğu kaydedilen kitleler, ilçe merkezindeki Dörtyol semtinde aynı amaçla gösteri yaptı. Ulusal kurtuluşçu sloganlar atarak yürüyüşe geçen topluluğa polisin müdahale etmesi üzerine çatışma çıktı. Polisin açtığı ateş sonucu halktan 2 kişi yaralanırken, 12 kişinin de gözaltına alındığı belirtildi.

Öte yandan geçtiğimiz 30 Ağustos'ta Türk sömürgecilerinin özellikle Kürdistan kentlerinde kutlama törenlerine son derece önem verdikleri ve sözde zafer bayramı kutlamalarını ırkçı gövde gösterisine dönüştürmek istedikleri görüldü. Ancak birçok yerde bu törenlerin fiyaskoyla sonuçlandığı görüldü. Örneğin Licê merkezinde yapılan 30 Ağustos resmi geçit töreni sırasında, askerlerin çocuklar tarafından taş yağmuruna tutulması ve alaya alınması sömürgecileri çılgına çevirdi. Gelişmelerin daha da büyüyeceğinden korkan TC yetkilileri ilçeye yeni birlikler getirterek askeri bir yığınak yaptıysa da, halk durumu kavrayarak olayların büyümesine meydan vermedi.

Sêrt / Êlih

Hezo ilçe merkezine gerilla baskını

Sêrt/Êlih/Şirnex *(Berxwedan):* 30 Ağustos gecesi Hezo (Kozluk) ilçe merkezine ARGK birlikleri tarafından baskın düzenlendi. İlçe merkezini kuşattıktan sonra çeşitli kollardan giren ARGK birlikleri, sömürgecilere ait resmi kurum ve kuruluşları hedefledi. Gruplardan biri PTT binasını ateşe verirken, diğer gruplar da polis karakolu başta olmak üzere diğer resmi kurumları roketatar ve otomatik silahlarla ateşe tuttu.

Sömürgeci güçlerin yer yer karşılık vermeye çalışması üzerine ilçe merkezinde kısa süreli çatışmaların da olduğu bildirildi. Saldırıda ateşe verilen PTT binası tamamen yanıp kullanılmaz hale gelirken, diğer resmi kurum binalarının da önemli oranda hasar gördüğü, düşmanın ölü veya yaralı kayıplarının da tespit edilemediği bildirildi. Baskın eylemini başarıyla gerçekleştiren ARGK birliği herhangi bir kayıp vermeden üssüne çekildi.

Yol denetimlerinden birinde gerillalar kimlik kontrolü yapıyor

Foto: Berxwedan

Xana Hewêl'de çetelere yönelik saldırılar

Sêrt'in Xana Hewêl(Baykan) ilçesine bağlı Vakanus(Kasımlı) köyü yakınlarında korucuları taşıyan bir minibüs ARGK gerillaları tarafından durdurularak, araçta bulunan 5'i çete, 2'si de işbirlikçi ajan olmak üzere toplam 7 kişi ölümle cezalandırıldı.

Edinilen bilgilere göre, 3 Eylül günü akşam saat 21.00 sıralarında meydana gelen olayda ölümle cezalandırılan çeteler, daha önce 4 gerillanın şehit düşmesinde aktif rol oynayan kişilerdir. Ayrıca yöredeki tüm minibüs ve benzeri araç sahiplerinin gerillalar tarafından korucuları araçlarına bindirmemeleri doğrultusunda sürekli uyarıldıkları, uyarıya uymayanların her türlü saldırıya maruz kalabileceklerinin de defalarca açıklandığı bildirilmektedir.

Olayda ARGK birliğinin herhangi bir kaybı olmamıştır.

Ayrıca 9 Eylül tarihinde Xana Hewêl'in bir başka köyünde de 4 korucu çetenin gerillalar tarafından kaçırıldığı, yöredeki tüm çeteler silah bırakmadan bu kişilerin serbest bırakılmayacaklarının açıklandığı belirtildi.

Baskın ve yol denetimleri

Sêrt merkezine bağlı Ciwanîkan(Gökçebağ) köyüne ARGK gerillaları tarfından 31 Ağustos günü baskın düzenlendi. Akşam saat 18.30 sıralarında gerçekleştirilen baskında Devlet Hava Meydanları İşletmesi'ne ait bir radar istasyonu tümden tahrip edilerek kullanılamaz duruma getirildi. Edinilen bilgiye göre radar istasyonunda iki adet özel ve değerli bilgisayar da bulunmaktaydı ve bunlarda yakılarak imha edildi. Eylem sırasında gerillalar tarafından etkisizleştirilen radar bekçilerinin ihmalkarlık yaptıkları gerekçesiyle gözaltına alındıkları bildiriliyor.

4 Eylül tarihinde Şirnex yakınlarında ARGK birliklerinin gerçekleştirdiği bir karayolu denetim eyleminde çok sayıda araç durdurularak yolcuların kimlikleri kontrol edilmiştir. Biriken yolculara yönelik çeşitli propaganda konuşmaları da yapılmış ve daha sonra sömürgecilere ait kimlikler yakılarak imha edilmiştir.

Misric devrim ve isyan ocağına dönüştü

Sêrt'in Misric ilçesi çevre köyleriyle birlikte bir devrim ve isyan ocağına dönüşmüş bulunuyor. Özellikle 15 Ağustos'un 7. yıldönümünün yaklaşmasıyla birlikte Misric bir yandan gerilla saldırıları, bir yandan kitlesel serhildanlarla çalkalandı. İlçe merkezi ARGK gerillaları tarafından basıldı ve sömügecilere ağır kayıplar verdirildi. Misric çevresindeki çarpışmalarda yine ulusal kurtuluş kuvvetlerimiz tarafından çok sayıda düşman askeri öldürülürken sömürgeci ordu sürüleri tam bir moralsizliğe sürüklendi.

Gerilla eylemleri ve saldırıları gözle görülür bir tırmanış gösterirken buna paralel olarak serhildanlar da eşlik etmekteydi. Çevre köylerden binlerce kişi yürüyüşe geçip sömügeci güçlerle çatışıyor ve **Salih KOÇ** gibi yeni serhildan şehitlerinin kanıyla topraklarımız daha da kutsallaşıyordu. Diğer yandan 15 Ağustos'ta ilçede esnaf günlerce kepenk, şoförler kontak kapatıyor ve 15 Ağustos'u kitlesel direnişlerle kutluyordu.

Bütün bu gelişmeler Misric ve yöresinde sömürgeci otoritenin silinip atılması ve yerine ulusal kurtuluşçu otoritenin egemen kılınmasını sağlıyordu. Ve Misric de artık faşist Türk sömürgecileri açısından yitirilmiş bir kent ve alan oluyordu. Misric artık bir isyan ocağıydı, sönmeyecek ve susmayacaktı.

Hishis köyünde 4 ARGK savaşçısının büyük direnişi

Misric'a bağlı Hishis(Gözpınar) köyünde 6 Eylül günü sabahın erken saatlerinde başlayan ve öğleye kadar süren bir çarpışmada 4 ARGK savaşçısı kahramanca bir direniş sergileyerek şehit düştü. Çok büyük bir güçle ve ağır silahlarla savaşan sömürgeci güçlerden de 2 asker öldürüldü, 7'si de ağır yaralandı.

Çeşitli kaynaklardan edinilen bilgilere göre olayın gelişimi şöyle oldu:

Bağış kampanyası için Hishis köyüne uğrayan 4 ARGK savaşçısı bazı işbirlikçiler tarafından ihbar edildi. İhbarı değerlendiren sömürgeciler Misric'daki güçlerine ek olarak Êlih(Batman), Qubîn(Beşiri) ve diğer çevre il ve ilçelerden getirttiği binlerce kişilik yeni güçle Hishis köyünü kuşatmaya aldı. Adı geçen köyün 2.500'ün üzerinde nüfusuyla çevrenin en büyük köylerinden olduğu belirtilmektedir.

Köyü çepeçevre sardıktan sonra ayrıca özel olarak bir de ARGK savaşçılarının bulunduğu Abdüllatif İçke'ye ait evi kuşatıyorlar. Köyü ve evi binlerce kişilik güçle bu şekilde kuşatan sömürgeciler, sabaha karşı helikopter desteğiyle saldırıya geçti. Çarpışmanın başladığı ilk anda evde bulunan gerillaların açtığı ateşle düşman güçlerden 2 asker ölürken 7'si de yaralandı. Bu tarzda çok kayıp vereceğini anlayan faşist ordu sürüsü geri çekilip evi havadan helikopterlerle ve karadan da top ateşine tuttular. Bu tarzda da çarpışma aşağı-yukarı 4 saat kadar devam etti. Bazı görgü tanıklarının belirttiğine göre sömürgeciler yine yakıcı lav silahlarının yanısıra kimyasal silahlar da kullanmıştır. Olaya yakından tanık olan bir köylü gördüklerini şöyle anlatıyor.:

"İlkin daha önce hiç duymadığım güçte bir patlama sesi geldi. Ondan sonra helikopterden atılan bir bombanın patlamasıyla köyde büyük pembe renkli bir dumanın yükseldiğini gördüm. Bizim köyden okumuş bazı insanlar bunun kimyasal silah olabileceğini belirtti... 4 gerillaya karşı binlerce asker yetmiyormuş gibi, böyle ağır silahların da kullanılması büyük bir vahşetti. Aslında TC ordusunun gerillalardan ne kadar çok korktuğunu gösteriyordu. Köylülerin köyden ayrılmalarına bile izin verilmedi."

Hishis köyündeki çarpışmada şehit düşen ARGK savaşçılarının kimlikleri konusunda elimize ulaşan son bilgi şöyle:

Tahir EKİNCİ (Davut), Misric doğumlu.

Erol ERDOĞAN (Mazhar), Misric-Pîrişmê köyü doğumlu.

Mehmet Emin GÜNDÜZ (Erdal), Êlih(Batman) doğumlu.

Rızgar kod adlı ve Pirrîn (Adıyaman) doğumlu bir savaşçı.

Ayrıca ev sahibinin akrabalarından **Ahmet İÇKE** adlı çoban da sömürgeciler tarafından katledildi.

Sömürgeci vahşeti protesto etmek amacıyla köylüler yürüyüşe geçti

Sömürgecilerin vahşetine yakından tanık olan yurtsever Hishis halkı, bu vahşete daha fazla tahammül edemeyerek, çatışmanın sona ermesinden hemen sonra harekete geçti. Bir anda toplanan ve sayıları 1000'i bulan köylüler Misric merkezine doğru yürüyüşe başladılar. Bir süre yürüyen ve köyden biraz uzaklaşan kadınlı, erkekli, çocuklu kitlenin önü sömürgeci kolluk kuvvetleri tarafından kesilerek yürümelerine izin verilmeyeceği bildirildi. Yürümekte ısrar eden köylülerle askerler arasında yer yer çatışmalar meydana geldi ve bu olaylar sırasında hem halktan hem de askerlerden yaralananlar oldu.

Halkın yürümekte kararlı olduğunu gören sömürgeciler yeni takviye birlikleri de devreye sokarak göstericileri engelledi. Köylülerin yollarının kesilerek geri çevrilmeleri köyde durumu daha da gerginleştirdi. Halk evlerine kapanırken sokaklar sömürgeci kolluk kuvvetleriyle doldu. Hava öylesine gerginleşti ki, küçük bir kıvılcım her an büyük bir patlamaya neden olabilirdi.

Misric merkezinde büyük kitlesel gösteriler

Hishis köyündeki çatışma ve ardından köylülerin harekete geçmesi olayı Misric merkezinde duyulur duyulmaz ilçede de hemen bir kaynama ve hareketlenme başladı. Akşama doğru Misric merkezinde 6000'i aşkın bir kitlenin katılımıyla büyük bir protesto yürüyüş ve mitingi gerçekleştirildi. Gösteriler esnasında ilçedeki tüm esnaflar kepenklerini indirerek ve araç sahipleri de kontak kapatarak göstericilere katıldılar.

Yürüyüşün başlamasıyla birlikte sömürgeci güçler halk kitlelerinin etrafını sarmaya başladı. Kısa bir süre sonra da asker, polis ve özel timler saldırıya geçerek göstericileri dağıtmaya çalıştılar. Halk bu saldırılar karşısında gerilemedi, direnişle cevap verdi. Bunun üzerine çatışmalar başladı ve çatışmaların boyutu kısa sürede büyüdü. Düşman güçleri kitleler üzerine ateş etmeye başladı. Halktan birçok kişi asker ve polisin açtığı ateşle yaralanırken, düşman askerlerinden bir kısmı da taş ve sopalarla yaralandı. Bu arada 10-11 yaşlarındaki **Ömer ERİŞ** adlı bir çocuk timler tarafından özellikle hedef seçilerek kurşunlanarak katledildi.

Misric'ın Beykent köyünden olan ve her kitle eyleminde en ön saflarda yer aldığı için göze batan **Ömer ERİŞ**'in tesadüfen vurulmadığı, timler tarfından bilinçli olarak hedef seçildiği, bu amaçla bir süre kovalandıktan sonra bir duvar dibinde kurşunlanarak hunharca katledildiği görgü tanıklarınca belirtilmektedir.

Gösteriler sırasında aralarında çok sayıda kadının da bulunduğu 150 civarında yurtseverin gözaltına alındığı bildirilmektedir. Gözaltına alınanlar arasında Hishis köyündeki ev sahibi Abdüllatif İçke de bulunmaktadır.

Misric merkezinde 6 Eylül günü başlayan gösteri ve kepenk kapama eylemi günlerce devam etti. 10 Eylül Pazartesi gününe kadar ilçe merkezinde eczane ve fırınlar da dahil hiçbir işyeri açılmadı. Hiçbir araç çalışmadı. İlçeyi tümüyle kuşatmaya alan sömürgeciler giriş-çıkışları yasakladı.

Misric halkı Hishis köyünde şehit düşen gerillaların cenazelerini alıp törenle toprağa vermeden direnişe son vermeyeceğini kararlıca dile getiriyordu. Kitlesel direnişlerin sürdüğü günlerde Sêrt valisi ve çeşitli partilerden milletvekilleri de Misric'a gelerek olayları yatıştırmak ve halkı direnişten vazgeçirmek istedi, ancak bunda başarılı olamadılar.

7-8-9 Eylül günleri ilçe merkezinde durum son derece gergindi. Çevre köy ve ilçelerden de cenaze törenine katılmak üzere gelen çok sayıda insan vardı ve herkes büyük ve örgütlü gösterilere hazırlanıyordu. Bu arada ilçe merkezinden sürekli konvoylar halinde kitleler Beykent köyüne giderek küçük şehit **Ömer ERİŞ**'in ailesine başsağlığı diliyor ve sömürgecilerin koymak istedikleri giriş-çıkış yasağı da böylece deliniyordu.

10 Eylül günü Misric'da işyerleri halen tümüyle kapalıydı. Resmi kurumlar bile çalışmıyordu. Milletvekilleri aracılığının da sonuç vermemesi ve halkın mutlaka cenazeleri almada diretmesi üzerine kaymakamlık bir açıklama yaparak, eğer cenaze töreni çok büyük değil de küçük boyutta yapılırsa izin verilebileceğini belirtti. Fakat halk bu öneriyi reddederek istedikleri tarzda bir gösteri yapacaklarını tekrarladı.

Misric halkı kitlesel direnişini sürdürürken ARGK gerillaları da aynı yörede halkın direnişine yanıt vermekte geri durmadı. 9 Eylül günü Sihiyan(Bağlıca) köyünün karakoluna baskın düzenlenirken, aynı gün ayrıca bir düşman askeri konvoyu da pusuya düşürülerek çok sayıda sömürgeci asker ölü veya yaralı safdışı bırakıldı.

Misric'da işyerleri ancak 11 Eylül günü öğleden sonraki saatlerde açılabildi. Ancak kitleler her an büyük gösterilere hazır ve cenazeleri almada sonuna kadar kararlıydı. 6 Eylül günü kitlesel gösterilerle birlikte ilan edilen yas durumu halen devam etmektedir. Kahvehanelerde bile televizyonların açılmadığı ve yas ilanı kararına bütün ilçe halkının uyduğu bildirilmektedir.

Öte yandan cenazelerin geri verilmesi konusunda Kurtalan Savcılığı olayı DGM'ye havale etti. Yurtseverler çok sayıda avukatı devreye sokarak konuyu DGM'de de yakından takip edeceklerini ve şehitlerin cenazelerini mutlaka alıp törenle toprağa vereceklerini belirttiler.

Botan'dan diğer savaş haberleri

Ağustos ayının sonlarında Dih (Eruh)'ın Çîrav dağı mıntıkasında elinde mayın patlaması sonucu şehit düşen gerillanın kimliği belirlendi. Bu şehidimiz Hezex(İdil) doğumlu **Abdurrahman ZENGİN (Bawer)**'dir.

Xizxêr(Şirvan)'in Gundê Kevir(Taşlı) köyünde 8 ARGK savaşçısının şehit edilmesinde rol oynayan Holê köyü muhtarının 150 kadar koyununa gerillalar tarafından el konduğu bildirilmektedir. Hacı İsa adındaki bu işbirlikçinin çobanlarının da gerillalar tarafından götürüldüğü, ancak daha sonra suçsuz oldukları anlaşılan çobanların serbest bırakıldığı bildirildi.

Botan yöresinde koruculuk sisteminin kalan son artıklarının da can çekiştiği bildirilmektedir. Birçok köyden korucular silah bırakmak üzere sömürgeci kurumlara başvuruda bulunurken, silahları geri alınmak istemeyenler de binbir yol ve yönteme başvurarak bunlardan bir an önce kurtulmak istemektedir. Diğer yandan yöre halkının gerillanın uyarıları doğrultusunda koruculara uygulamakta olduğu ambargonun boyutları da gün geçtikçe genişlemektedir. Öyleki bazı yerlerde satın alacak mal bulamayan çeteleri devlet helikopterlerle malzeme taşıyarak beslemek zorunda kalmaktadır. Bunun ne kadar daha devam ettirileceği de kuşkuludur.

Bênder köyünün korucularından silahları geri alınmayınca kimisi hastaneye yatıp rapor almak şartıyla, kimisi de tüm dişlerini çektirerek kendisini çürüğe çıkarıp silahtan kurtulmak istiyorlar. Çünkü bu köydeki iki bakkal koruculara mal satmadığı gibi, köyün değirmencisi onların buğdaylarını öğütmüyor. Bu gidişle aç kalacaklarını bildiklerinden her yola başvurup sömürgecilerin silahlarından bir an önce kurtulmak istiyorlar.

Berwarî'ye bağlı Nexes(İğneli) köyünde askerler arasında çıkan bir tartışma sonucunda 2 asker öldürüldü. Sömürgeciler yaptıkları açıklamada MG-3 silahının kendiliğinden ateş alarak patladığını ve askerlerin kazayla öldüğünü söylese de buna kimse inanmamaktadır.

Aynı gece Hos köyüne gerillalar tarfından yapılan baskında da 3 askerin öldürüldüğü ve bazılarının da yaralandığı gerilla kaynaklarınca bildirilmektedir.

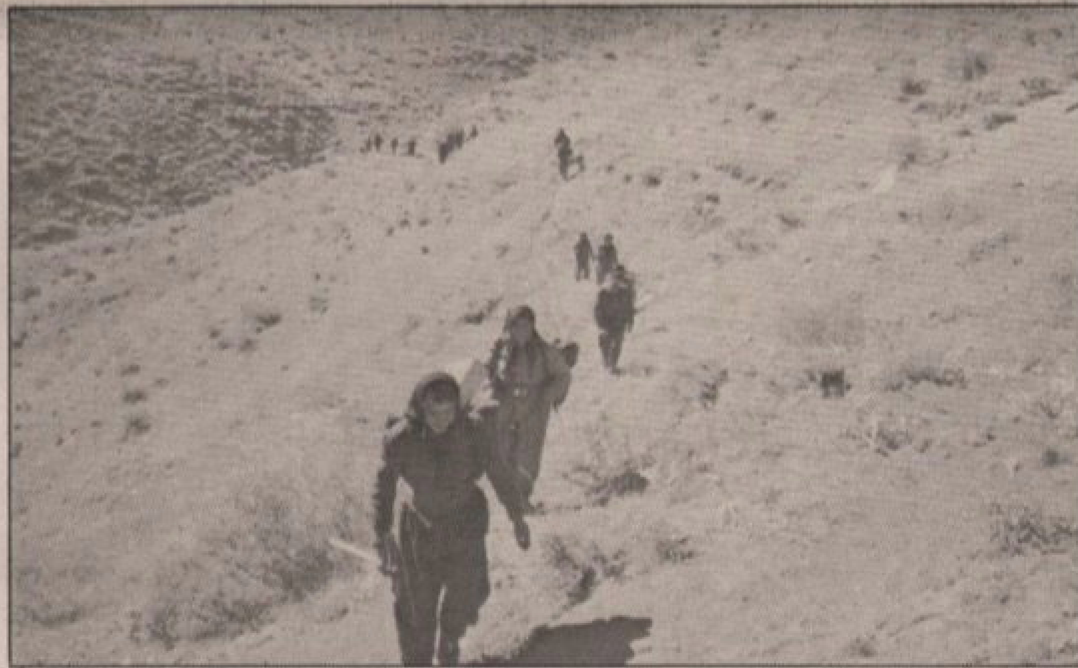
5 Eylül günü Berwarî ile Hîzan arasında çıkan bir çarpışmada 1 subay ve 2 er öldürüldü, 4 asker de yaralandı. Çarpışmada gerillaların bir kaybı olmadı.

Dih'a bağlı Reşenê(Dikboğaz) köyünde 8 Eylül gecesi mayın patlaması sonucu 1 asker ölürken 1 uzatmalı çavuşun da ayağı kopuyor. Bu olaydan sonra köye mayın korkusundan hiçbir aracın giremediği bildiriliyor.

9 Eylül günü Berwarî'ye bağlı Beruk köyü korucularının silahları TC yetkilileri tarafından geri alındı. Silahların güvensizlik nedeniyle alındığı bildiriliyor.

7 Eylül günü Dih'a bağlı Şikeftiyan(Taşkonak) köyünde konumlanmış bulunan askerler arasında tartışma çıkıyor, Kürt asıllı bir er silahıyla birlikte kaçıyor.

Dih'a bağlı Gova Şêr(Ekinyolu) köyündeki askeri birliğinin 8 Eylül tarihinde gerilla baskını

Özgür şafaklara doğru — Foto: Berxwedan

korkusundan geri çekilerek tahliye edildiği bildirildi.

Dih'ın Hesinkan köyü korucuları 8 Eylül günü silahlarını bırakmak üzere ilçe merkezine geldiler. Ancak bunların silahları geri alınmadı.

Dih'ın Basik(Yelkesen) köyünde çocuğu hasta olan Gurî adlı korucuyu kimse aracına almayı kabul etmediği için, çete hasta çocuğunu 65 km'lik yolda sırtla taşımak zorunda kalıyor.

Mêrdîn

Kitle ve gerilla elele vererek sömürgecileri her gün daha da geriletiyor

Mêrdîn/Cizîra Botan/Hezex *(Berxwedan)*: Mêrdîn alanında gerilla saldırı ve baskınları ile kitlesel direnişler bir bütünlük içerisinde gelişerek, sömürgecileri her geçen gün yaşamın tüm alanlarında biraz daha geriletiyor. Öyle ki yörenin birçok kırsal alanının ötesinde bazı ilçe merkezlerinde bile sömürgeci otoritenin varlığı ile yokluğu fazla farkedilmemektedir.

Azılı işbirlikçi çete Kerim Kerimoğlu, 1 Eylül günü Nisêbîn merkezinde gerillalar tarafından vurularak öldürüldü. Düşmana ajanlıkta çok aktif olarak çalışan, hiçbir uyarıyı dikkate almayan bu işbirlikçi, daha önce birkaç kez cezalandırılmak istenmiş ama her seferinde şans eseri kurtulmayı başarmıştı. Ancak bu kez kendisini ARGK'nin kahredici darbesinden kurtaramayarak yaptıklarının cezasını pis canıyla ödedi. Aynı olayda Kerim Kerimoğlu'nun yanında bulunan işbirlikçilerden Şükrü Akman'ın da ağır yaralandığı bildirildi. Nisêbîn halkı ve yurtseverlerine çektirilen işkencelerden önemli oranda payı bulu-

şaatın hemen hemen tümüyle yandığı ve sömürgecilere verdirilen maddi zararın büyük olduğu bildirilmektedir.

8 Eylül gün Hezex(İdil)'e bağlı Xirabê Rappin köyü korucularını taşıyan minibüs, gerillalar tarafından kaçırıldı. Daha sonra minibüs Hezex'e bağlı ancak Cizîra Botan'a daha yakın mesafede olan Sivikê köyü yakınlarında yakılmış olarak bulundu. Minibüste bulunan 2 korucu gerillalar tarafından esir alınıyor. Bunların ağzından doldurulan kasetler Xirabê Rappin'e gönderek tüm korucuların silah bırakmaları isteniyor. Silah bırakmamaları halinde 2 korucunun öldürüleceği belirtiliyor. 14 Eylül tarihinde elimize ulaşan bir habere göre Xirabê Rappin korucularından 12'si bu uyarı üzerine silahlarını bıraktılar. Böylece yörede Babek dışında korucu kalmıyor.

8 Eylül günü Mêrdîn-Kosar (Kızıltepe) arasında bulunan Bikirê mıntıkasında görev nedeniyle tek başına bulunan ARGK'nin bir bayan savaşçısı sömürgeci askerlerle karşılaştı. Bayan savaşçıyı tek görünce teslim almaya yeltenen sömürgeci askerler gerillanın açtığı ateşe maruz kalınca çatışmak zorunda kaldılar. Tek başına olmasına rağmen son kurşununa kadar kahramanca savaşan bayan gerilla şehit düştü. Şehit ARGK savaşçısının Nisêbînli olduğu belirtildi, ancak kesin kimlik öğrenilemedi.

Bir işbirlikçinin ihbarıyla pusuya düşen ARGK birliğinden 1 savaşçı şehit düştü

Mîdyad'a bağlı Keferzê (Altıntaş) köyü yakınlarında bir işbirlikçinin komplosu sonucunda ARGK birlikleriyle sömürgeci güçler arasında çıkan çarpışmada 1 gerilla şehit düştü. Olay şöyle gelişti:

Keferzê köyünden olan azılı işbirlikçi Hawinê lakabıyla tanınan Abdullah Taş, PKK'nin Af Yasası'ndan yararlanmak istediğini bildirerek gerillalara komplo düzenliyor. Kefsurê köyü yakınlarındaki bir mağarada buluşmak üzere randevulaşma oluyor. Randevu yerine giden 7 kişilik bir ARGK birliği düşmanın pususuyla karşılaşıyor. Burada çıkan çarpışmada gerillalardan 6'sı çemberi yararak kurtulmayı başarırken 1 savaşçı yaralı olarak düşmanın eline düşüyor. Sömürgeciler yaralı gerillayı vahşi işkencelere tabi tutuyor, kolları ve bacaklarını kırıyor ve ardından katlediyor. Şehit gerillanın kimliği konusunda farklı farklı söylentiler var, ama elde henüz gerilla kaynaklarına dayanan kesin bilgi mevcut değil.

Geleceğe gururla bakan genç savaşçılar — Foto: Berxwedan

nan bu işbirlikçinin ölümle cezalandırılması ilçe halkı tarafından büyük bir sevinçle karşılandı.

5 Eylül Perşembe günü, Cizîra Botan merkezinde yapımı bir yıla yakındır devam eden ve bitmek üzere olan spor salonu inşaatı ateşe verilerek yakıldı. Akşam saat 20.00 sıralarında gerçekleştirilen sabotajda in-

Cizîra Botan'da sömürgecilere 30 Ağustos şamarı

30 Ağustos'u "zafer bayramı" olarak kutlayan TC sömürgecileri Kürdistan'ın kentlerinde halka zor ve baskıyla bayrak astırıp, kitleleri yine baskı yoluyla törenlere katmak istemektedir. Cizîra Botan'da da aynı uygulamayı deneyen sömürgeciler halktan hak ettikleri yanıtı aldı.

30 Ağustos günü Cizîra Botan'da resmi devlet kuruluşları dışında hiçbir işyeri bayrak asmadı. Yapılan şaşaalı törenlere halktan hiç kimse dönüp bakmadığı gibi, ajan ve korucular bile korkudan gitmeye cesaret etmediler. Törende konuşma yapmaya yeltenen tabur komutanı faşist yarbay karşısında sivil hiçbir dinleyici bulmadığı için küplere biner ve tehditler savurur. Tehditleri aynı zamanda itiraf niteliğindedir. *"Kendimi bir işgal ordusunun komutanı gibi hissediyorum..* -Bu sözleri ilgisizlik nedeniyle söyler. *"... Dükkanları zorla kapattırıp bayrak asmasını da biliriz. Onları zorla bu meydana getirmesini de biliriz"* tarzında sözler sarfeder faşist komutan, kendisini dinlemeye gelen birkaç resmi görevliyi de, *"Niye bana öyle kızgın ve öfkeli bakıyorsunuz"* diye azarlar. Bu sözler TC sömürgeciliğinin Kürdistan'da tükenişinin somut göstergeleridir.

Cizîra Botan halkının bu soylu tavırları karşısında son derece rahatsız olan sömürgeciler, daha sonra "İstiklal marşı okundu-

Baskın sırası hangi kent merkezinde? — Foto: Berxwedan

ğunda saygı göstermediği" gerekçesiyle birçok yurtseveri gözaltına aldı.

Hezex merkezine gerillalar bir kez daha baskın düzenledi

Hezex ilçe merkezine 12 Eylül akşamı ARGK birlikleri tarafından baskın düzenlendi. Bilindiği gibi 6 Ağustos 1991 tarihinde de ilçe merkezine gerillalar tarafından baskın düzenlenmiş ve sömürgecilere ağır kayıplar verdirilmişti.

12 Eylül akşamı ilçe merkezine birkaç koldan giren gerilla birlikleri yine sömürgecilere ait resmi kuruluşları özellikle asker ve polis binalarını hedefledi. Akşam 19.30 sıralarında başlayan ve yaklaşık 2 saat kadar süren baskın eylemi sırasında gerillalara karşı hiçbir varlık gösteremeyen sömürgeci güçler, ARGK birlikleri kayıp vermeden ilçeyi terkettikten sonra halka yönelik terör estirmeye başladılar.

Çeşitli görgü tanıklarının bildirdiğine göre 7 saat süreyle çeşitli otomatik silahların yanısıra havan topları da kullanarak ev ve işyerlerine rastgele ateş ettiler. Bunun sonucunda birçok ev, cami, işyeri vb. tahrip oldu. Özellikle askeri tabura yakın bir mahallede evlerin ağır hasar gördüğü ve halkın bu mahalleyi boşaltmak durumunda kaldığı bildirilmektedir.

Hezex esnaflarından biri şöyle diyordu: *"Gerilla baskınından sonra, güvenlik güçleri tarafından ilçemizde estirilen devlet terörü kesinlikle halka yönelik olup, halka karşı yürütülen bir psikolojik savaştır. 7 saat boyunca çocuklarımız ve kadınlarımızla korkunç saatler geçirdik. Gerillalarla savaşamayan devlet savunmasız sivil halka yönelmiştir."*

Edinilen bilgiye göre pek çok esnaf zararlarının tazmin edilmesi için davacı olmuşlardır.

Pirrîn / Riha

Pirrîn kalesine ERNK bayrağı çekildi

Riha/Pirrîn *(Berxwedan)*: 12 Eylül akşamı Pirrîn(Adıyaman) merkezindeki kaleye ve şehir merkezinde bulunan 1 Aralık İlkokuluna ERNK bayrakları çekildi. Cuntanın işbaşına gelişinin 11. yıldönümü gününde gerçekleştirilen bu başarılı eylem, sömürgecilerin Kürdistan'dan sökülüp atılması isteminin ifadesidir.

Öte yandan Pirrîn'in Çêlikan (Çelikhan) ilçesine bağlı Bîlam (Pınarbaşı) köyünde 5 Eylül günü, soyadını öğrenemediğimiz Hasan adındaki işbirlikçi ajan ile aynı konumdaki karısı, ARGK gerillaları tarafından vurularak ölümle cezalandırıldı. Adı geçen işbirlikçi-ajan, geçtiğimiz Şubat ayı başlarında okul lojmanında bulunan bir grup gerillayı ihbar ederek **Sabri KAYMAZ** ve iki arkadaşının şehit düşmesine neden olmuştu.

Panik içerisindeki TC birlikleri Wêranşar'da saatlerce birbirleriyle çatıştı

Riha(Urfa)'nın Wêranşar(Viranşehir) ilçesine bundan kısa bir süre önce ARGK birlikleri tarafından baskın düzenlenmişti. Düzlük alandaki bu ilçede bulunan sömürgeci güçler böyle bir saldırıyı beklemediklerinden büyük bir paniğe kapılmışlardı. Ve bu panik halen de atlatılmış değildir. Nitekim 11 Eylül akşamı yaşanan bir olay düşmanın ne büyük bir korku içerisinde olduğunu bir kez daha açıkça gösterdi.

İlçe merkezindeki piyade taburunun yakınlarında bulunan trafonun gece saat 03.00 sıralarında patlaması üzerine taburda alarm verildi. Askerler korkudan her tarafa ateş açmaya başladılar. Silah seslerini duyan şehir içindeki jandarma karakolundan da bu kez seslerin geldiği tabura doğru ateş açıldığı görüldü. Böylece TC'nin "kahraman mehmetçikleri"(!) birbirleriyle çatışmaya başladı ve şehir savaş alanına döndü. Olaylarda her iki taraftaki askerlerden de ölen ve yaralananlar olduğu, ancak bunların kitlelerden saklı tutulup herhangi bir açıklama yapılmadığı bildirilmektedir. Ayrıca aynı olayda halktan bazı kişilerin de yaralandığı söylenmektedir.

SÖMÜRGECİLERİN KARAKOLLARI SAHİPLERİNİN BAŞLARINA YIKILIYOR

Çeliğe su vermek gibidir gerilla eğitimi — Foto: Berxwedan

Berxwedan Haber Merkezi

Saldırılarını gittikçe boyutlandıran ARGK gerillaları, faşist Türk sömürgecilerinin Kürdistan'daki karakollarını sahiplerinin başlarına yıkarak, düşmanın askeri varlığıyla da ülkemizde daha fazla tutunamayacağını ortaya koyuyor. Ağustos ayının ikinci yarısında Samanlı, Hêzîl vadisi ve Hezex-Kerboran yöresindekiler başta olmak üzere pek çok düşman karakolları, ARGK birliklerinin saldırıları sonucu içindeki askerlerle birlikte imha edilmişti.

Son iki haftada da gerillaların düşman karakollarına yönelik saldırı ve baskınları aynı hızla devam etmiş ve sadece haberi elimize ulaşan 15 karakol ARGK birliklerinin saldırılarıyla ya tümden imha ya da önemli oranda tahrip edilmiştir. Çok büyük olasılıkla bir o kadar da henüz haber alamadığımız karakol baskını olayı vardır.

Bu baskınların istisnasız tümünde TC yetkilileri verdikleri kayıpları ya tümden kamuoyundan gizlemekte veya buna olanak bulamadığı zamanlarda da çok sınırlı rakamlar vermektedir. Son günlerde yine "sınırötesi harekat" laflarının ağızdan ağıza dolaşmaya başladığına bakılırsa, sömürgecilerin verdiği kayıpların hiç de öyle açıkladıkları gibi küçük olmadığı, aksine çok daha ciddi boyutlarda olduğu kendiliğinden anlaşılacaktır.

Norşîn-Cevizyatağı karakolu kullanılmaz hale getirildi

Bêdlîs'in Norşîn(Güroymak) ilçesine bağlı Cevizyatağı Jandarma Karakolu'na ARGK birlikleri tarafından baskın düzenlendi. Bir gerilla bölüğü tarafından 28 Ağustos çarşamba günü saat 23.00 sıralarında yapılan saldırı başarıyla gerçekleştirildi. Roketatar ve otomatik tüfeklerle saldırıya geçen gerillalarımıza sömürgeci güçler herhangi bir karşılık dahi veremeyip saklanmanın yollarını aradılar. Ancak gerillanın öldürücü darbesinden kurtulabilmek o kadar kolay değildi. Nitekim saldırıda karakol binası önemli oranda tahrip olurken içerdeki askerlerden de çok sayıda ölen ve yaralananlar olduğu bildirildi.

Sömürgeci yetkililer yaptıkları açıklamada 1 askerin öldüğünü, 2 asker ve 8 korucunun da ağır yaralandığını söylediler. Ancak kayıplarının bundan çok daha fazla olduğu kesindir. Gerilla bölüğü başarıyla gerçekleştirdiği saldırı olayından sonra hiçbir kayıp vermeden üssüne dönerken, düşman güçsüzlük ve acizliğini yine sivillere saldırarak örtbas etme yoluna gitti. Gerillalar alandan ayrıldıktansonra dışarı çıkmaya cesaret eden askerler yolda geçmekte olan sivillerin üzerine ateş açtılar. Bu sırada biri kadın üç kişinin, askerlerin açtığı ateşle vurularak yaralandıkları bildirildi.

Dih, Berwarî ve Misric'daki karakol baskınlarında sömürgecilere onlarca kayıp verdirildi

Düşman karakollarına yönelik saldırıların en sık görüldüğü alanlardan biri de öteden beri Botan'dır. Yoğunlaşan ve büyüyen gerilla saldırıları karşısında kendisini korumaktan aciz kalan pek çok sömürgeci asker birliğin yerlerini terkedip geri çekildiği bilinmektedir. Tutunmaya çalışanlar ise her gün ARGK birliklerinden yeni darbeler yemekten kurtulamamaktadır.

19 Ağustos günü Berwarî ile Dih(Eruh) arasında yer alan Mişar mıntıkasındaki Hîrariş köyü karakolu ARGK birliklerinin saldırısına uğradı. Saldırı sonucunda büyük hasar gören düşman karakolunda ne kadar ölü ve yaralı olduğu konusunda bilgi edinilemedi. Gerilla birliğinin olayda herhangi bir kaybı olmadı.

1 Eylül günü Dih'a bağlı Beronî(Fındık) bucağına bağlı Berê Mîrê köyü karakoluna ARGK gerillaları otomatik tüfek ve roketatarlı saldırıda bulundular. Saldırı sonucunda karakol binası kullanılamayacak derecede tahrip edildi. Düşmanın çok sayıda kayıp verdiği bu olayda, 1 ARGK savaşçısı da hafif yaralandı.

1 Eylül günü akşamı ARGK birlikleri Berwarî'nin Hot(Yanıkses) köyündeki düşman karakoluna yönelik bir baskın eylemi gerçekleştirdiler. Gerilla saldırısına karşılık veren düşman güçleriyle çıkan çarpışmada çok genç yaşlardaki -tahminen 14 veya 15- **Dijwar** kod adlı bir ARGK savaşçısı şehit düştü. Sömürgecilere ise çok sayıda ölü ve yaralı kayıp verdirildiği bildirilmektedir. Gerillanın bu baskın eylemi nedeniyle sonraki günlerde Berwarî çevresinde büyük operasyonlar başlatıldı. Helikopter filolarının da katıldığı kaydedilen operasyonlardan düşman hiçbir sonuç alamadı.

Gerilla baskınından sonra asker ve korucular birbirine girdi

2 Eylül günü Berwarî ilçesine bağlı Hertivînê(Ekindüzü) köyündeki jandarma karakoluna ARGK gerillaları roketatarlarla saldırdı. Aynı anda bir başka gerilla birliği de adı geçen karakolun yakınında Berwarî-Sêrt karayolu üzerinde bulunan bir şantiyeyi bastı. Edinilen bilgilere göre Berwarî'ye 20 km mesafedeki şantiyeye baskın düzenleyen gerillalar görevlileri etkisizleştirip işçileri bir araya topladılar ve bir süre propaganda konuşmaları yaptılar. Daha sonra şantiyede bulunan 1 jeneratör, 1 araç ve 3 iş makinasını ateşe verdiler. Aynı birliğe bağlı bir başka gerilla grubu ise 2 km ötedeki Hertivînê karakolunu roket atışına tuttular. Bu arada gerillalarla düşman güçleri arasında çatışma çıktığı ve düşmana kayıplar verdirildiği belirtilmektedir.

Görgü tanıklarının belirttiğine göre, karakolun önünde bulunan sanayi tüpü gerillanın roket atışı sırasında isabet alıp patlıyor ve karakolda en büyük hasarı bu yaratıyor. Saldırı sırasında karakolda korucular da bulunmaktaydı. Baskından sonra çıkan çatışmaya korucular da katılıyor. Ancak olaydan bir gün sonra alay komutanı Hertivînê'ye geldiğinde askerlerle korucular arasında neredeyse çatışmaya varacak tartışmalar çıkıyor. Askerlere dünkü çatışma sırasında korucuların gerillalara değil kendilerine ateş ettiklerinin iddia ediyorlar. Fakat binbaşı onları azarlayarak bu tür şeyleri uluorta konuşmamalarını tembihliyor. O arada binbaşı, karakoldaki görevli çavuşa dünkü baskını yapan gerilla birliğinin tahminen kaç kişi olduğunu soruyor. Çavuş, *"150 kadar vardı"* diye yanıtlayınca köylülerin önünde çavuşu da azarlayarak, *"Öyle bile olsa 3-5 kişiydiler diyeceksin aptal!"* diyor.

Yine görgü tanıklarının anlattığına göre, binbaşının bu azarları sırasında orada bulunan karakol komutanı subay ağlamaklı bir sesle, *"Bizim ne suçumuz var, bir yandan alay komutanı bir yandan PKK bize saldırıyor. Allahım ne zaman kurtulacağız bu cehennemden?"* tarzından sözlerle ruh halini yansıtıyor.

Baskını düzenleyen gerilla birliğinin bu olayda bir kaybı olmadı.

Misric-Sihiyan karakol baskınında 8 asker öldürüldü, 2'si de ağır yaralandı

Uzun süreden beri bir isyan ocağı gibi kaynayan Misric(Kurtalan)'da ARGK birlikleri sömürgecilere bir darbe daha vurdu. Misric'in Sihiyan(Bağlıca) köyü karakoluna düzenlenen saldırıda 8 düşman askeri öldürüldü, 2'si de ağır yaralandı.

Edinilen bilgilere göre, bir ARGK birliği 9 Eylül günü akşamı saat 20.30 sıralarında Sihiyan jandarma karakoluna yönelik otomatik silah, roketatar ve elbombalarıyla bir saldırı gerçekleştirdi. Saldırı sonucunda 5 asker olay yerinde ölürken 5'i de ağır yaralandı. Sêrt'teki hastanelere kaldırılan 5 yaralıdan 3'ünün de daha sonra kurtarılamayarak öldüğü, böylece ölü sayısın 8'e yükseldiği bildirildi.

O ölmedi, çünkü yüreğimizde hep yaşayacak

Adı ve Soyadı: Mehmet Salih CEYLAN
Kod adı: Rênas
Doğum tarihi: 1967
Doğum yeri: Riha-Pirsûs-Rehvan köyü

Mehmet Salih CEYLAN yoldaş annesi Feride Ceylan ile...

12 Ağustos günü Dilûk(Antep)-Kilîs karayolunda sömürgeci güçlerce görülen silahsız bir gruptan 3 kişi yakalanırken, 1'i de kurtuluyor. Kurtulan kişiyi muhtemelen izleyen sömürgeciler, Dilûk merkezindeki bir evi tespit ederek sarıyor. 12'yi 13 Ağustos'a bağlayan gece, sömürgeciler eve saldırıyor. Evin içindekiler de yanlarında bulunan tabancalarla karşılık veriyor. Düşmandan 1 başçavuş olay yerinde ölüyor, 1 asker de ağır yaralanıyor. Mermileri bittikten sonra evdekiler sağ olarak sömürgecilerin eline düşüyor.

Barbar sömürgeciler daha sonra sağ olarak ele gecirdiklerinden, halkımızın yiğit evladı ve ARGK'nin seçkin gerillası **Mehmet Salih CEYLAN (Rênas)** yoldaşı ağır işkencelerde hunharca katlediyorlar.

16 Ağustos günü kalabalık bir halk kitlesinin düzenlediği cenaze töreniyle Rênas yoldaş toprağa verildi. Aslında yapılan bir cenaze töreninden ziyade, kadın zılgıtları arasında ayrı bir anlama bürünen bir düğün, düğün havası içindeki bir gösteriydi. Törende yerine getirilen dini vecibelerden sonra, Rênas'ın ve diğer tüm devrim şehitlerinin anısına saygı duruşunda bulunuldu. Mezarlığa giderken şehidimizin ağabeyinin, *"M. Salih ölmedi, öldürülemez. Kürdistan'ın her yerinde yaşıyor"* biçimindeki kısa konuşması ardından kadınların zılgıtları eşliğinde kitleler, en önde şehidimizin ailesi ve yakınları olmak üzere, yürüdüler. Cenaze töreninde, *"Bu acı benim değil, halkımızın, yani Kürt halkınındır"* diyen şehidimizin annesi Feride Ceylan, sözlerini, *"Artık oğlum yok, ama O şerefiyle, doğru bildiği yolda yaşadı. Her Kürt genci bir M. Salih'tir, bu böyle biline. Oğlumun tuttuğu yol, halkımızın kurtuluş yoludur. Oğlum toprakta tohum oldu, O inanç olup yeşerecektir. Şehit düşen oğlumu zılgıtlarla, halaylarla sonsuzluğa uğurladım. Sütüm sana helal olsun!"* biçiminde sürdürdü. Daha sonra onurlu ananın, *"Bu bağımsızlık mücadelesidir. Şehitlerin kanı kurtuluşumuzun harcıdır. Şehitlerimizle özgürlüğe bir adım daha atıyoruz"* demesi üzerine kendini tutamayan ablası, *"Eve gelin getirecek yaştaydı. Bize en şerefli şehitliği gelin getirdi. O'na çok şey borçluyuz"* sözleriyle haykırdı.

Rênas yoldaş, devrimci faaliyetleri nedeniyle daha önce tutuklanmış, 1989'da cezaevinden çıktıktan sonra iki gün evde kalmanın ardından ailesiyle vedalaşıyor ve ulusal bağımsızlık mücadelesini yükselten ARGK gerillalarına katılıyor. Belli bir mücadele pratiği ardından 12 Ağustos günü gece Dilûk'ta esir düşüyor ve aynı gece işkencelerde katledilerek, cesedi kurşunlanıyor. TC yetkililerinin bazıları çarpışmada öldürüldü yalanına başvuruken, bazıları da intihar etti diyerek kamuoyunu yanıltmaya çalıştılar. Ama şehidimizin annesi, *"İntihar eden önce kafasına, sonra boynuna ateş edebilir mi?"* sorusuyla sahtekarlıklarına en güzel cevabı veriyor.

Rênas yoldaş, yoluna baş koyduğu davanın sonsuzluk abidesi olarak her yerde ve her zaman ışıklı yolumuzun aydınlık mimarı, ölümde yaşamı yaratanların adı kalacaktır.

Gerilla birliği herhangi bir kayıp vermeden üssüne döndü.

Çobanpınar karakol baskınında sömürgecilere ağır darbe:

20'den çok asker öldürüldü, 18'i yaralandı, kalanlar da kaçtı

Geçtiğimiz günlerde Samanlı'da meydana gelen olaydan sonra ulusal kurtuluş kuvvetlerimizin faşist Türk sömürgecilerine vurduğu ikinci büyük darbe de Çobanpınar'da yaşandı.

9 Eylül günü Çolamerg'in Gever(Yüksekova) ilçesine bağlı Çobanpınar köyü karakoluna baskın düzenleyen ARGK birlikleri, sömürgecilere unutamayacakları bir ders daha verdi. Saldırıda 20'nin üzerinde düşman askeri olay yerinde ölürken, 18'inin de ağır yaralandığı bildiriliyor.

Gerilla kaynaklarından aldığımız bilgilere göre olay şöyle gelişiyor:

Bir ARGK bölüğü 9 Eylül sabahı erken saatlerde Çobanlı karakolunu kuşatmaya alır. Bu arada saldırı ve savunma grupları yerlerini alır ve komutanın işaretiyle harekat başlatılır. Savunma gruplarından bir kesiminin görevi, karakol binasının çevresinde bulunan mevzileri etkisizleştirmek ve imha etmektir. Gruplar bu görevini yerine getirerek, yerleri önceden tespit edilmiş olan mevzileri etkisizleştirir.

Ancak bu arada teknik bir hata olur ve hata saldırı grubundan 3 savaşçının şehit düşmesine yol açar. Görevli gruplardan biri imha etmesi gereken mevziyi zamanında etkisizleştirmeyince, bu mevziden ana saldırı grubuna yaylım ateşi açılır ve bu sırada 3 savaşçı şehit olurken 4-5 savaşçı da yaralanır. Bu hata başarıyı engellemez.

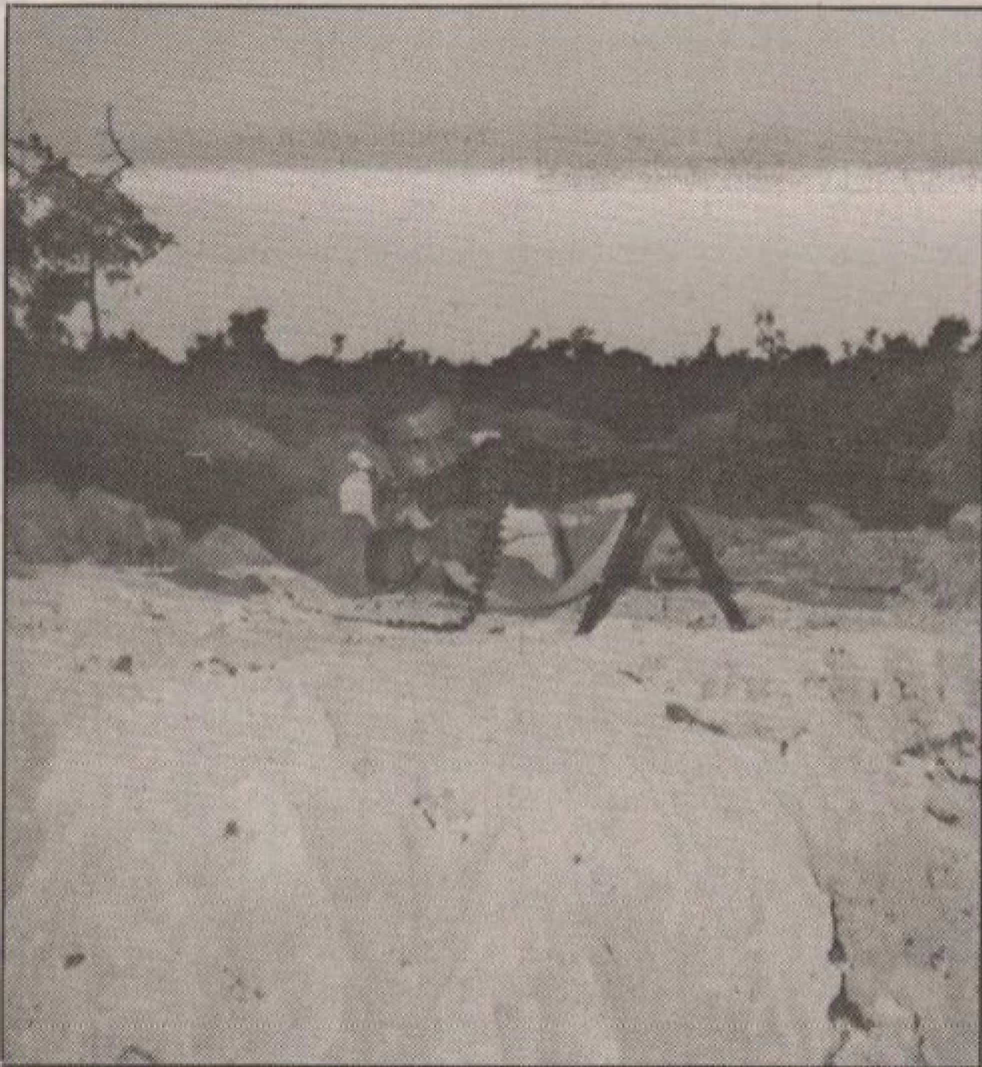
Durumun farkedilmesi üzerine gerilla anında müdahale ederek bu düşman mevzisini de susturur ve saldırı planlanan biçimde devam eder. Otomatik silah, roketatar ve elbombalarıyla karakol binası yerlebir edilir. Sabah saat 04.30'da başlayan çarpışma öğlen 12.00'ye kadar devam eder. Sonuçta 20'nin üzerinde düşman askeri öldürülür, 18'i ağır yaralanır, kalan askerler de kaçarak canlarını kurtarabilmeyi başarırlar.

Karakoldaki bütün hafif silahlara ARGK birliği tarafından el konurken, taşınamayan ağır silahlar da ateşe verilerek imha edilir.

Sömürgecilerin buradaki kayıpları konusunda yaptıkları açıklama doğru değildir. Ölü sayısı 7 olarak veriliyor, bu gerçek rakamın ancak üçte biridir. Öldürülen askerlerden 9'unun kimlik belgeleri gerillaların elinde bulunmaktadır ve düşmanın ölü sayısı kesinlikle 20'nin üzerindedir.

TC sömürgecileri Samanlı'da yediği darbenin ardından Güney Kürdistan saldırısını gündeme getirdi. Çobandere karakol baskınından sonra da yine bu tür girişimlerden sözedilmesi, yedikleri darbenin büyüklüğünden kaynaklanmaktadır.

"Gökler de sahipsiz değil" diyor gerilla — Foto: Berxwedan

Hedefinde hangi düşman karakolu? — Foto: Berxwedan

Gever-Kokep karakol baskınında 1 yüzbaşı, 1 teğmen, 1 assubay ve 14 er öldürüldü

Gerilla kaynaklarından alınan bilgilere göre, Çolamerg'in Gever ilçesi Esendere mıntıkasında bulunan Kokep karakoluna 1 Eylül günü ARGK birlikleri tarafından bir saldırı düzenlendi. Burada çıkan çarpışmada, çoğunluğu karakol civarındaki mevzilerde bulunanlardan olmak üzere 1 yüzbaşı, 1 teğmen, 1 assubay ve 14 er öldürüldü. Çok sayıda düşman askeri de yaralı olarak saf dışı bırakıldı. Bu çarpışmada ARGK savaşçılarından 3'ünün de yaralandığı, ancak yaralarının hafif olduğu kaydedildi.

Öte yandan yine Çolamerg'de bu kez Şemzînan(Şemdinli) yöresinde 3 Eylül günü ARGK birlikleri tarafından gerçekleştirilen bir karakol baskınında da 5 askerin öldürüldüğü ve bir kısmının da yaralı olarak saf dışı bırakıldığı bildirildi.

Ayrıca Qilaban ilçesine bağlı Mergeh(Yemişli) köyü yakınlarında bulunan Yekmal bölüğüne 28 Ağustos günü ARGK gerillaları tarafından saldırı düzenlendi. Roketatar ateşine tutulan karakol binasında bulunan 1 üsteğmen, 6 asker ve 10 korucu yaralandı. Yaralı askerlerden birinin daha sonra kaldırıldığı hastanede öldüğü bildirildi.

Gerilla birliğinin olayda herhangi bir kaybı olmadı.

Çewlik-Germav'da karakol baskını

Kayıp turistler olayı nedeniyle yörede yoğun askeri operasyonlar yapılırken gerilla saldırıları da hiç durmadı. Bunlardan biri de 4 Eylül tarihinde Germav(Hamamlar) karakoluna yönelik saldırıydı. Bu alan operasyonların tam merkezi durumunda, turistlerin kaçırıldığı söylenen Armeli(Elmalı) köyüne 10 km mesafede ve aynı karayolu üzerinde bulunmaktadır. Böyle bir alanda gerçekleştirilen karakol baskını gerillanın alandaki güç ve otoritesinin somut bir kanıtı olurken, TC sömürgecilerinin ise, askeri anlamda bile bir hiç durumuna geldiğini göstermektedir.

Bu saldırıda 1 assubayın öldürüldüğü ve çok sayıda askerin de yaralandığı bildirilmektedir. Gerillalarımızın hiçbir kayıp vermeden üssüne çekilmiştir.

Patnos karakol baskınında 5 asker öldürüldü

Kürdistan'ın her alanında olduğu gibi Serhedan alanında da düşman karakollarına yönelik gerilla saldırıları oldukça sık yaşanmaktadır. Ancak bu alandan aldığımız haberler çok sınırlı kalmaktadır. Gerilla kaynaklarından ulaşan son bir bilgiye göre, 8 Eylül günü, Grîdax(Ağrı)'ın Patnos ilçesinde bir düşman karakoluna ARGK birlikleri tarafından baskın düzenlendi.

Gerillaların ağır silahlar da kullandığı belirtilen baskında karakol binası tümden tahrip edilirken 5 düşman askeri de öldürüldü. Ayrıca karakoldaki askerlerden birçoğunun da yaralandığı bildirilmektedir. Sömürgeciler bu olay hakkında hiçbir açıklama yapmayıp kamuoyundan gizli tutmaya çalıştılar.

Gerillalarımızın olayda herhangi bir kaybının olmadığı bildirildi.

Gûrrgum-Çardak'ta jandarma karakolu tahrip edildi

Gûrrgum(Maraş)'a bağlı Göksun ilçesinin Çardak kasabasında bulunan jandarma karakoluna ARGK gerillaları tarafından bir saldırı düzenlendi. 9 Eylül günü akşam saat 21.00 sıralarında meydana gelen saldırıda gerilla birliklerinin roketatarlar da kullandığı görüldü. Karakoldaki askerlerin karşı koyması üzerine çıkan çarpışmanın 1 saat kadar devam ettiği, olayda düşmanın çok sayıda ölü ve yaralı kayıp verdiği bildirildi. TC yetkilileri kayıplarını her zamanki gibi gizli tuttu. Ancak görgü tanıkları karakol binasında roket atışları sonucu ağır hasar meydana geldiğini, burada mutlaka ölü ya da yaralı asker olduğunu belirtmektedirler.

Saldırıyı başarıyla gerçekleştiren ARGK birliği kayıp vermeden geri çekildi.

Pirsûs'ta iki karakola ARGK baskını

Riha(Urfa)'nın Pirsûs(Suruç) ilçesine bağlı Rehvan köyü karakoluna ARGK gerillaları tarafından otomatik tüfek ve roketatarlarla bir saldırı yapıldı. 10 Eylül günü meydana gelen saldırıda karakol binasının önemli oranda tahrip edildiği ve düşmana çok sayıda kayıp verdirildiği bildirilmektedir.

Rehvan köyü, bir süre önce Dilûk(Antep) merkezinde şehit düşen **Mehmet Salih CEYLAN** arkadaşın köyüdür. Burada sömürgecilere vurulan darbe aynı zamanda sıcağı sıcağına alınan bir intikam olmaktadır.

Diğer yandan bundan bir gün sonra, yani 11 Eylül günü de Pirsûs'un Xirabnas köyündeki karakol ARGK birliklerinin saldırısına uğradı. Buradaki kayıpları hakkında da sömürgeciler herhangi bir açıklama yapmayıp olayı gizli tutmayı yeğlediler.

Sêrt'in Molê köyü karakolundaki 22 asker kaçtı

Karakollara yönelik saldırıların artması üzerine bazı karakol ve birlikler bizzat devlet tarafından boşaltılarak askerler geri çekilirken, bazı karakollarda da korku ve panik içerisine düşen askerlerin firara başvurdukları, fırsat bulduklarında kaçmaya çalıştıkları görülmektedir.

Geçtiğimiz günlerde Misric'a bağlı Mihilê köyü karakolundan bazı askerlerin kayıp olduğu belirtildi. Daha sonra sömürgeciler hemen olayı örtbas ederek geçiştirmeye ve gözlerden kaçırmaya çalıştı. Ama yöredeki yurtseverler bu karakoldan birçok askerin firar ettiğini söylemektedir.

Sêrt merkeze bağlı Molê(Kelekçi) köyü karakolunda ise, 8 Eylül gecesi askerlerin toplu olarak karakolu terkedip kaçtıkları bildirildi. Sêrt muhabirimizin bildirdiğine göre Molê karakolundaki askeri aramak amacıyla Sêrt'teki askeri birlikler 9 Eylül günü seferber olmuştur. Sömürgecilerin en büyük kaygısı ise askerlerin silahlarıyla birlikte gerilla saflarına katılmış olmasıdır.

Ancak firar eden askerlerin daha sonra Botan Çayı'nın karşı yakasında bulunan Çemê Pirê (Eğlence) karakolundaki görevli askerlerce çayı geçtikleri sırada farkedildikleri ve yakalandıkları bildirildi.

Firardan iki gün sonra yakalanan 22 askerin yargılanmak üzere askeri mahkemeye sevkedilecekleri bildiriliyor.

Uluslararası Af Örgütü'ne,
Birleşmiş Milletler İnsan Hakları Komisyonu'na,

5.9.1991 tarihinde Kelê Girîn (Beşbudak) köyünde Lokman, Dijwar, Bozo isimli 3 kişi (asıl isimleri belirlenemedi) ile kod ismi de dahil adı belirlenemeyen bir kişi; toplam 4 gerilla yakalanmıştır. Bunlardan kod ismi belirlenemeyen Suriye uyrukludur. Tüm müracaatlarımıza rağmen, yetkililerce bilgi verilmemektedir. Yakalanan 4 gerillanın nerede sorgulandığı bilinmemekte ve bilgi de verilmemektedir. Bugüne kadar yapılan uygulamalar göz önünde bulundurulursa, ilgili şahısların can güvenlikleri tehlikededir. Bu insanların can güvenliklerinin sağlanması ve savaş esiri muamelesi görmeleri gerekmektedir. Kürdistan'da süren iç savaşta ARGK gerillaları, BM denetiminde savaş esirlerini teslim ederek savaş kurallarına uyduğunu göstermiştir. Ancak karşı taraf, yani TC esirlere işkence yapmakta, hata öldürmekte veya ağır hapis cezalarıyla cezalandırmaktadır.

TC devletinden Cenevre Sözleşmesi Hükümleri'ne göre savaş esirlerine davranmasını talep eder, ilgili kurum ve kuruluşlarca bu konudaki gerekli girişimlerin yapılmasını dilerim.

Saygılarımla.

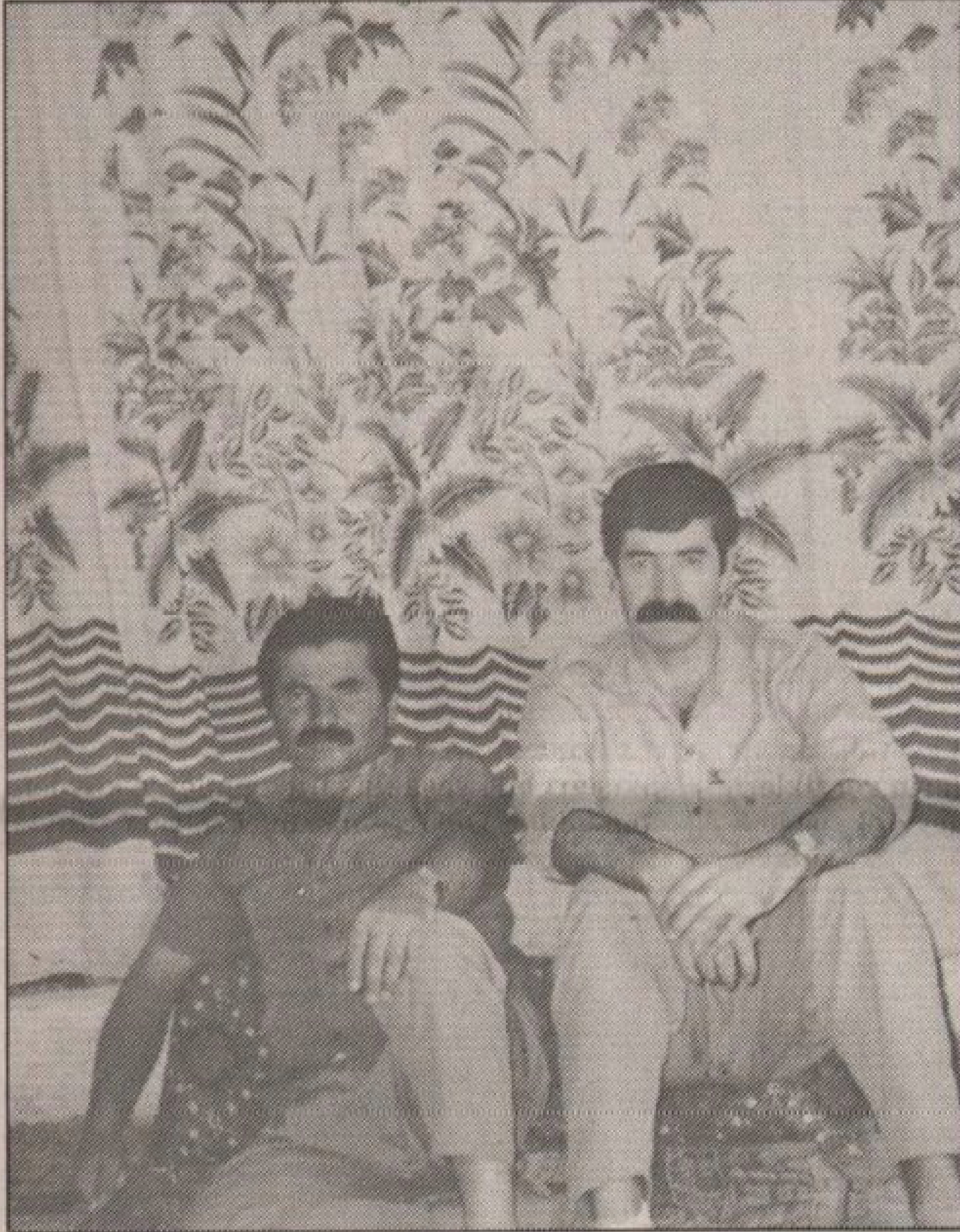
Yavuz Binbay
İHD GYK Üyesi Van Şube Başkanı

Kontr-gerillanın bir vahşi katliamı daha

Nisêbîn *(Berxwedan)*. 25 Ağustos günü gece saat 20.00 sularında Nisêbîn ilçesi Dêrê(Akağıl) köyüne giden kendine gerilla süsü vermiş bir grup kontr-gerilla elemanı, **İsmail YİĞİT** adlı yurtseveri, "Arkadaşlar seni çağırıyor" yalanıyla evinden alıyorlar. Dêrê'deki evinden alınan İsmail YİĞİT'in cesedi, 28 Ağustos günü Nisêbîn'e bağlı Hopê ile Kelehê(Kalecik) köyleri arasındaki dağlık bölgede bulunduğunda vücudunda 36 kurşun vardı. Kurşuna dizilmeden önce ölüm mangalarının kendisine insanlıkdışı işkenceler de yaptığı tespit edildi.

Öldürülen İsmail YİĞİT'in annesi, yaptığı konuşmada *"Gerekirse bu vatan uğruna diğer çocuklarımı da şehit vermekten kaçınmayacağım"* sözleriyle duygularını haykırdı. Törendeki yurtseverler, kontr-gerillanın işlediği bu cinayeti de sert bir şekilde lanetleyerek, bağımsız ve özgür Kürdistan davasından kesinlikle geri adım atmayacaklarını töreni izleyen sömürgecilerin suratına haykırdılar.

Olayların ardından İsmail YİĞİT'in eşi Hacire olayı anlatırken şöyle dedi: *"Kırmızı ve plakasız Doğan marka araba, evimizin hemen yanında durdu.*

Kontr-gerilla tarafından katledilen İsmail YİĞİT, şehit ARGK gerillası Hüseyin YİĞİT (Zerdeşt) ile birlikte

Son günlerde Mêrdîn bölgesinde kontr-gerillaya bağlı ölüm mangalarının insanları evlerinden, işyerlerinden alarak katletmesi yaygın hale gelmiş bulunuyor. Bu tarzda vahşice katledilen İsmail YİĞİT, yurtsever bir ailenin yurtsever bir ferdidir. 40 yaşlarında ve 8 çocuk babası olan İsmail YİĞİT, işkence yapılarak katledildikten sonra cesedi otomatik silahlarla tarandı. Otopside vücudundan tam 36 kurşun çıkarıldı.

Şehit İsmail YİĞİT, 1990'da şehit düşen ARGK gerillası **M. Salih YİĞİT (Battal)**'ın ağabeyidir. Amcası ARGK gerillası **Hüseyin YİĞİT (Zerdeşt)** ise bu yıl geçirdiği bir kalp krizi sonucunda şehit düşmüştü.

İsmail'in 25 Ağustos'ta evinden alınmasından kuşkulanan yakınları onu aramaya koyuluyorlar. 28 Ağustos'ta cesediyle karşılaşıyorlar. Katledildiği yerden naaşını alan yakınları, Dêrê'de toprağa verilmek üzere görkemli bir cenaze töreni düzenlediler. Tüm Dêrêliler'in birlikte düzenlediği törene çevre köylerden gelenlerle birlikte binlerce yurtsever katıldı. **"Bijî PKK"**, **"Bijî Serok APO"** gibi ulusal kurtuluşçu sloganların haykırıldığı cenaze töreni esnasında, kontr-gerilla tarafından katledilen İsmail YİĞİT'in annesi...

Arabadan inen ve ellerinde uzun namlulu silahlar bulunan 3 kişi bize seslendi. Damda uyuyorduk. Eşim yanlarına indi. Kim olduklarını, ne istediklerini sorup tekrar yanımıza geldi. Eşime PKK'li olduklarını ve Ahmet Yiğit'i aradıklarını söylemişler. Fakat eşim bize, polis olduklarını ve içlerinde bir de tanıdığı bir korucu olduğunu söyledi. Ona tekrar aşağı inmemesini söyledim. Onlara Ahmet Yiğit'in burada olmadığını söyleyip döneceğim dedi. Gitti ve bir daha dönmedi."

Kardeşi Habib ise, *"Ağabeyimi kahpece katlettiler. Böyle yapmakla korkacağımızı sanıyorlarsa aldanıyorlar. Hiçbir şekilde yılmayacağız, mücadeleye daha sıkı sarılacağız. Bu mücadeleyle, birçok insan gibi ağabeyim de şehitler kervanına katıldı. Geride sekiz çocuk bıraktı. Bir İsmail gitti, daha sekiz İsmail var"* dedi.

"Eşim şerefiyle yaşadı ve öldü" diyen eşi Hacire'nin, eşinin ölümünden üzülmediğini belirtmesi, kontr-gerillanın katliamlarının insanlarımızın davaya olan inancını daha da pekiştirmesinden başka sonuç vermeyeceğine en iyi örnek oldu.

Terörist TC'nin özel tim terörü

Cizîra Botan *(Berxwedan)*: Son zamanlarda TC'nin özel harekat timleri ekipleri terörlerini tırmandırarak, Cizîra Botan'da korku yaymaya çalışıyorlar. Geceleri sokak ve caddelerde göze kestirdikleri yurtseverleri hastanelik edene kadar dövüyor, dayak attıklarını şikayet etmemeleri için ölümle tehdit ediyorlar. İşte bölgeye yeni atanan süper vali Necati Çetinkaya'nın, *"Biz kesinlikle bu bölgeye sevgiyi besleyeceğiz, sevgiyi ekeceğiz"* dedikleri!

5 Eylül günü gece saat 22.00'de kahvehaneden çıkarak evine gitmekte olan Fuat Manaz ve arkadaşları, özel timlerin saldırısına uğradılar. Saldırıya maruz kalanlardan Manaz, *"... Birden 'yat!' komutuyla karşılaştık. Hepimiz yüzü koyun yere kapandık. Sonra başımı kaldırdım, 'Ben sağlık memuruyum' dedim. Bunu deyince timler bizi dövmeye başladı. Boğazımdan aldığım tekmeyle bayıldım. Hala da yutkunuyorum"* dedi. Manaz'ın arkadaşlarından biri ise şöyle diyordu: *"Komutun ardından yerde uzanmıştık. Sırtımız üzerinde tepindiler. Ağıza alınmayacak küfürler savuruyorlardı. Daha sonra bizleri ayağa kaldırıp arama yaptılar. 'Bu olaydan söz ederseniz, bir dahaki seferde hepinizi gebertiriz' diyerek bizi serbest bıraktılar."*

Esnaf ve şoförlere de saldırdılar

7 Eylül günü saat gece 21.00 ile 24.00 arasında özel tim adlı yaratıklar bu sefer de esnafa ve yolda bekleyen şoförlere saldırdılar. Hınçlarını alamayınca dükkan ve arabaların camlarını da kırdılar.

Cizîra Botan çıkışındaki esnafların yanına giden özel tim elemanları, orada bekletilen araçların sürücülerinin nerede olduklarını sordular. Esnafların, *"Bilmiyoruz"* demeleri üzerine orada buunan herkese rastgele saldırmaya başladılar. Saldırıya uğrayanlardan Hüsnü Edin, *"Dükkanın önünde bir panzer durdu. Panzerden inen biri bana, 'Bu araçların şoförleri nerede' diye sordu. Bilmediğimizi söyleyince dipçiği vücuduma indirdi. Bizleri dövmek için sanki bahane arıyorlardı. Ben yere yığılınca, dükkanımın camlarını kırmaya başladılar. Neye uğradığımızı şaşırdım. Orada toplam 12 kişi vardık. Hepimiz dayak yedik, hakaretlere uğradık"* sözleriyle olayı anlattı.

Olayın ardından saldırıya uğrayanlardan Hüsnü Edin, Mevlüt Beyan, Hasan Beyan, Fikret Geran, Adil Nadir, Nadir Akdeniz, Abbas Edin, Mustafa Yıldız, Reşit Karakaş, Mehmet Baydur, Adil Karakaş ve Haşim Münis İHD Şırnak Şubesi'ne başvurarak, olayın kamuoyuna duyurulmasını ve şikayet dilekçelerinin yazılmasını istediler.

Ve bir de halkı bezdiren arama bahaneleri

Cizîra Botan köprüsü üzerinde sömürgeci güçlerin yaptıkları aramaların sonu gelmiyor. İnsanların hasta, yaralı ya da görevli olduklarına bakılmaksızın, insanlar köprünün başında saatlerce bekletilmekte, araçlar didik didik aranmaktadır. Araçların bütün parçaları, koltuklarına varana kadar yerinden sökülüyor. Sökülecek parça kalmayınca ve birşey bulunmamışsa, bu sefer de yolculara hakaretler yağdırılıyor.

Ancak aramalar köprü başındakilerle bitmiyor. Cizîra Botan'dan Şirnex'e kadar 5 defa arama yapılmaktadır. Cizîra Botan köprüsünün 12 km uzaklığında bulunan Qesrik boğazı ardından, sırasıyla Dergul(Kumçatı) ve ikizce köylerinde son olarak da Şirnex'in hemen girişinde arama ve kimlik kontrolleri yapılmaktadır.

Tabii, her serferinde aynı manzara: *"Araçtan in!"*, *"Geriye dön!"*, *"Ellerini havaya kaldır!"* Bu sömürgeci uygulama insanları nasıl bezdirmesin ki? Bu zulüm, sömürgecileri içine girdikleri korku girdabından boğulmaktan asla kurtaramayacaktır.

Köylülere de zarar vermekten vazgeçilmiyor

Êlih ve Amed'ten havalanan TC savaş uçaklarının Cûdî Dağı'nı 6 Eylül günü bombaladığını geçen sayımızda yazmıştık. Cûdî'nın Kehniya Keçê mevkiine ve değişik yerlere yağdırılan bombalar halka büyük hasar verdirmişti. Özellikle Şax(Çağlayan) ve Heblêr köylülerinin yaşamları bile tehlikeye girmişti.

Şimdi bunlara ek olaylar yaşanmaktadır. Geçtiğimiz dönemde ARGK gerillalarının Şax yakınlarındaki bir eyleminde 6 TC askeri öldürülmüştü. Bu olaydan sonra gün yoktur ki, Şax köylüleri yeni bir baskı ve saldırganlık biçimiyle karşılaşmasın. Köye giriş ve çıkışlar bile sürekli kontrol altında tutuluyor. Bu durum karşısında Şax köylüleri ise, *"Devlet bizi burada rahat bırakmıyor. Köyün içindeki bağ ve bahçelerimize bile artık giremiyoruz. Bahçelere gidebilmek için, önce karakola gidip kimiğimizi bırakarak izin almak zorunda bırakılıyoruz. İzinsiz bahçelere gidenleri dayaktan geçireceklerini belirtiyorlar"* demektedirler.

Uygulamaların bilincinde olan köylüler bu baskıların para etmeyeceğini şu sözlerle belirtiyorlar: *"Bunlar, bizleri yıldırmak için yapılıyor. Bizleri köyden göç ettirmek için uyguladıkları bir politikadır. Ama nafile! Biz, köyümüzden göç etmemede kesinlikle kararlıyız."* Köylüler direndiklerine göre, bölgede yeni olaylar da gelişecek demektir.

Tüm şoförler toplatıldı, karakola götürüldü

Dih *(Berxwedan)*: Kürdistan'da serîhildanların yaygınlaşmaya başlaması paralelinde yurtsever halkımız, korucu çetelerin varlığına son vermek ve sebep oldukları acıları durdurmak için, onlara yönelik çeşitli eylemleri de gündeme getirdi. Yöntemlerden biri, koruculara ticari ve sosyal ambargo uygulamak biçiminde tespit edildi. Başta tek tek yerleşim birimlerinde uygulanan ambargonun sonuç alıcı özelliklere sahip olduğu anlaşılınca, kısa bir süre içinde ülkemizin dörtbir yanına yaydırılarak, korucu sistemi tam bir çıkmaza sokuldu. Ambargonun gereği olarak halkımızın kendileriyle konuşmadığı, selam vermediği; esnafın kendilerine mal satmadığı ve şoförlerin onları araçlarına almadığı koşullarda iyice tecrit ve teşhir olan korucular peşpeşe silah bırakmak zorunda kaldılar.

Halkın bu ambargosu son dönemlerde Dih (Eruh) ilçesinde sürmektedir. Koruculuğun kurumlaştığı sanılan Dih'te, halkın ambargoya yoğun katılımı sömürgecileri panik içine soktu. Bir korucunun çarşıya inmesi veya bir kahvehaneye girmesiyle, çevrede bulunan tüm insanlar yerlerinden kalkarak oradan uzaklaşmakta ve kendisini tek başına bırakmaktadır. Esnaflar zaten kendilerine hiçbir şey satmıyorlar. Onlarla konuşan, onlara selam veren tek insanı bulmak bile bir mucizedir. Şoförler hiçbir surette onları araçlarına almıyorlar. Korucuların tam bir teşhir ve tecritle karşı karşıya gelmeleri üzerine, özel tim ve askeri güçler devreye girdi.

31 Ağustos günü Dih merkezine ve köylere giden askeri birlikler, bölgede bulunan tüm minibüs şoförlerini zorla toplayarak tümünü Eruh Jandarma Karakolu'na götürdüler. Karakolda kendilerine, *"Korucuları niye araçlarınıza almıyorsunuz"* sorusu soruldukan sora, tutuklanmakla ve araçların ruhsatlarının iptal edilmesiyle tehdit edildiler. Daha sonra serbest bırakılan şoförler, *"Ne yaparlarsa yapsınlar ambargo sürecek"* dediler.

Kurşun özel timlerin silahına ait çıktı

Sêrt *(Berxwedan)*: 27 Ağustos gecesi ARGK birlikleri Sêrt şehir merkezine yönelik eylem gerçekleştirmişti. Gerillanın başarılı eylemi karşısında çaresizlik yaşayan ve gerillaların üslerine doğru çekilmesine kadar mevzilerinden çıkamayan sömürgeci güçler, gerillalar geri çekildikten sonra yerlerinden çıkarak şehir merkezinde rastgele kurşun sıkmaya başladılar. Gerillalar çatışıyorlar izlemini vermek için sabaha kadar bunu sürdürdüler. Olayda halktan özel tim kurşunlarıyla yaralananlar olmuştu.

28 Ağustos'ta TC yetkilileri bir açıklamada bulunarak gerillaların halka ateş ettiğ ve bazılarını yaraladığı sahtekarlığına sarıldılar. Böylece halkın kendilerine olan tepkisinin önünü alacaklarını sandılar budalaca.

Daha sonraki günlerde yaralanan Arap asıllı bir kadın kendine gelir gelmez, *"Özel tim bana doğrudan ateş etti"* dedi. Yapılan balastik incelemede, kadının göğsünden çıkarılan G-3 mermisinin özel tim elamanlarından birinin silahına ait olduğu kesinleşti. Böylece ağır yaralanan kadının da sömürgecilerin açıklamasının tersine gerilla silahlarına ait değil, halkı rastgele tarayan özel tim elemanlarının silahlarına ait olduğu ispatlandı.

Öte yandan, olay günü rastgele gözaltına alınan halktan çok sayıda kişi de, bu arada serbest bırakıldı.

Amed serîhildanı davasında direniş kazandı

Amed *(Berxwedan):* TC Özel Harp Dairesi'ne bağlı kontr-gerillanın ölüm mangalarınca katledilen **V. AYDIN**'ın cenaze töreninde meydana gelen olaylardan yargılanan 52 yurtseverin duruşmasına, Diyarbakır 1 Nolu DGM'de 3 Eylül günü devam edildi.

3 Eylül'deki duruşmaya çeşitli illerden gelen 42 avukat katıldı. Avukatların çantaları, çevrede olağanüstü tedbir alan polislerce arandıktan sonra, avukatlar duruşmaya alındı. Gazeteciler ise salona duruşmanın başlamasından bir saat sonra içeri alındılar.

Bir önceki duruşmada 40 "sanığın" ifadesi alınmıştı. Geriye kalan 12 tutuklu "sanığın" ifadesi de 3 Eylül'de alındı.

Tahliye talep eden avukatların yaptığı savunma ardından DGM heyeti 46 tutuklu yurtseverin tahliyesine, 6'sının da tutukluluk durumunun devamına karar verdi. Tutuklu kalmalarına karar verilen yurtseverler şunlardır: A. Mühsin Melik, A. Mecit Arfün, Medeni Oğurel, Seyithan Bozkürk, Ahmet Gümüş ve A. Vahap Kaplan.

Duruşma 1 Ekim 1991 gününe ertelendi.

Göstermelik mahkemenin sonucu dünden belliydi

Bismil *(Berxwedan):* Diyarbakır DGM'de görülmekte olan 12'si tutuklu, toplam 41 sanıklı Bismilli bir grubun tüm sanıkları tahliye oldu. Yurtseverler, 1 Temmuz 1991 günü Bismil'de izinsiz yürüyüş yaparak yasadışı sloganlar atmak ve polise karşı gelmekten sözde yargılanıyorlardı. Tutuklu yurtseverler, duruşmada yaptıkları savunmalarında tüm iddiaların sahtekarca hazırlanmış senaryolar olduğunu belirterek, poliste hazırlanan ifadelerin baskıyla düzenlendiğini ve sorgulamalar esnasında kendilerine işkencelerin de yapıldığını söylediler.

Duruşma sonucunda sömürgeci mahkeme heyeti tutuklu bulunan Murat Aslan, Alican Avşar, Hayrettin Arı, Sedat Elin, Sedat Salmış, M. Emin Adıyaman, A. Rahman Kılıç, A. Haluk Çiftçi, Nuri Yalçın, Cengiz Çelebi, Enver Yağar, Metin Altunç adlı yurtseverleri de tahliye etmek zorunda kaldı.

Gözaltına almaların ardı arkası gelmiyor

Wan *(Berxwedan):* Son dönemlerde Wan kent merkezinde çok yoğun tutuklama ve gözaltı olayları yaşanıyor. Evlere baskın düzenleyen TC güçleri insanları rastgele toplayıp götürüyorlar.

Mücadelemizin bölgede etkin hale gelmesi ve çok sayıda gencin ARGK saflarına katılmasından duydukları korkuyla TC güçleri, çaresizliklerinin bir ifadesi olarak sivil halka yönelmekte ve söz konusu uygulamaları daha da hızlandırmaktadırlar. Bu kez de gerekçe, gözaltına aldıklarının PKK'ye savaşçı gönderdikleri biçiminde yansıtılmaya çalışılıyor. Tutuklanan ve gözaltına alınanlar arasında yaşlıların çoğunlukta olması özellikle dikkat çekiyor. Öte yandan çocuklar bile tutuklanmak ve gözaltına alınmakla tehdit ediliyor.

En son olarak 10 ve 11 Eylül günlerinde gözaltına alınan çok sayıda yurtseverden adını öğrenebildiklerimiz şunlardır: Faruk Aslan, Gürgin Kayar, Kamer Aydoğmuş (75 yaşında), Cemil Aydoğmuş (50 yaşında), Mecit Aydoğmuş (45 yaşında), Yahya Aydoğmuş (65 yaşında), Melek Aslan (65 yaşında), Sıddık Ermiş (60 yaşında), Nurettin Herher (36 yaşında), Halit Kızıl ve Rahmi Koçak. Bunlardan Faruk Aslan 10 Eylül'de, gerisi ise 11 Eylül'de gözaltına alındılar.

Gözaltına alınan muhtar kayıp

Bazarcix *(Berxwedan):* Bazarcix'a bağlı Kizirli köyü muhtarı Bektaş Yıldırım 15 veya 16 Ağustos günü özel tim tarafından evinden alınarak götürüldü. PKK'ye yardım ve yataklık bahanesiyle yaka-paça evinden alınan muhtar Bektaş Yıldırım'ı iki gün Bazarcix merkezindeki karakolda tuttuktan sonra, Gurrgum (Maraş)'a götürdüler. Bu gelişmeden sonra yakınlarının tüm çabalarına rağmen bir daha kendisinden haber alınamadı. 1954 doğumlu muhtarın yaşamından ailesi, endişe duyduğunu açıkladı. Yakınları polislerin kendilerine, *"Onu aramayın"* dediklerini ve tehdit edildiklerini belirttiler. Muhtarın nereye götürüldüğünü söylemeyen faşist sömürgecilerin, Bektaş Yıldırım'a katletmiş oldukları da olasıdır.

Dicle Üniversitesi öğrencileri TC terörüne karşı açlık grevinde

Amed *(Berxwedan):* Diyarbakır Dicle Üniversitesi'nde okuyan 5 öğrenci Diyarbakır HEP binasında açlık grevine başladı. Öğrenciler, yaptıkları basın toplantısında, *"Polisin Anti-Terör Yasası'ndan aldığı güçle terör uygulamaya devam ettiğini"* belirterek, şu açıklamada bulundular: *"Bizler Dicle Üniversitesi TÖDEF'li öğrenciler olarak, bu vahşeti şiddetle kınıyor ve bu suçu işleyenlerin yargı önüne çıkarılıp cezalandırılmalarını talep ediyoruz. Seher arkadaşımızın polis tarafından katledilişini protesto etmek için 10.9.1991 tarihinde açlık grevine başlıyoruz."*

Öğrencilerin açlık grevine başlamaları ardından polis, açlık grevine katılmak için gelen öğrencileri gözaltına aldı. Bunun üzerine eylemdeki öğrenciler, *"Hilal Çiçek ve Fuat Özgül isimli arkadaşlarımız keyfi olarak gözaltına alındılar. Gözaltındakiler serbest bırakılıncaya kadar açlık grevimizi sürdüreceğiz"* dediler.

Muhabirlerimiz bildiriyor

TC bayrağının hükmü kalmadı, esnaf direndi, bayrak asmadı

Sêrt *(Berxwedan):* Atatürk'ün Sêrt'e gelişinin yıldönümü olan 14 Eylül ve 30 Ağustos "Zafer Bayramı" günlerinde Sêrt esnafı bayrak asmayarak direndi. Esnaf direnişiyle Türk bayrağının Kürdistan'da hükmünün kalmadığını bir kez daha gösterdi.

Telaşa kapılan ve hırçınlaşan TC yetkilileri Sêrt esnafını tehdit ederek, asker zoruyla tüm esnafın bayrak asmasını sağlamaya boşuna uğraştı. Esnaf bayrak asmamada kararlı olduğunu eylemiyle gösterdi. Askerlerin kendisi bayrak asmaya başlayınca, dükkan sahipleri dükkanlarını kapatarak evlerine çekildi.

Durumu hazmedemeyen sömürgeciler bu bahaneyle göze batan esnafları toplamaya başladılar. Esnaflar bayrak asmadıkları için işkencelere alındı, dayaktan geçirildi. Bu uygulama da, Kürdistan'da hükmü sıfırlanan Türk bayrağının hükmünü yeniden geri getiremedi.

Silah bırakan koruculara işkence

Dêrîka Çiyayê Mazî *(Berxwedan):* Mêrdîn-Dêrîka Çiyayê Mazî ilçesine bağlı Şêbê (Çayköy) köyünde, karakola kendilerine verilen silahları iade etmek için giden bazı korucular, karakol komutanının emriyle gözaltına alındı. Ağustos ayı ortalarında meydana gelen bu olayda gözaltına alınan koruculardan Orhan Dölek'in karakolda ağır işkencelerden geçirildiği belirtiliyor.

Korucu olduktan sonra aldıkları silahları bırakmak isteyen Orhan Dölek, Mahmut Göksan, Mahmut Gören, Şeyhmus Göksan ve Mehmet Nadi Çam adlı korucuların verdikleri dilekçe de kabul edilmeyerek, işleme alınmadı.

Şêbê köylüleri, *"Artık koruculuk köyümüzden kalksın istiyoruz. Karakol dilekçelerimizi inatla kabul etmiyor. Silahları karakola teslim etmeye giden arkadaşlarımız gözaltına alındı. Tümüne işkence yapmışlar. Silahları teslim almazlarsa götürüp karakolların önüne bırakacağız"* diyerek, hatalarından kurtulmada kararlı olduklarını açıkladılar.

Faşist üsteğmen Kürt asıllı askerleri taradı: 1 ölü

Amed *(Berxwedan):* Bir TC üsteğmeninin 30 Ağustos günü Edirne-İpsala ilçesindeki piyade alayında taradığı Kürt asıllı askerlerden bir yıllık asker, Çewlik doğumlu ve ailesi Amed'te ikamet eden Zeki Tanin öldü.

Ailesi, Zeki'nin öldürüldüğünü tabur komutanı albaydan öğrendi. Cenazeyi almak için Edirne'ye giden Zeki'nin ağabeyine arkadaşları, *"30 Ağustos'ta tatbikata gidiyoruz diye araziye çıkarıldık. Zeki arkadaş onbaşı olduğu için takım komutanıydı. Üsteğmen, kamuflaj ve dağılmamız için emir verdi. Bizler de ağaçlar arasına dağılarak saklanmaya çalıştık. Komutan, bize göre yüksek bir yerde duruyordu. Aniden otomatik slahla bizleri taradı. Taramadan sonra Zeki, yerde cansız yatıyordu. Başından aldığı tek kurşunla yaşamını yitirmişti. Bize göre olay kaza değildir"* dediler.

Cenazeyi almaya giden ağabeyi döndükten sonra, tabur komutanı albayla da konuştuğunu belirterek şöyle dedi: *"Tatbikatta hakiki mermi kullanılmış. Oysa TC askeri yasalarına göre kullanılmaması gerekirdi. Üsteğmen kurallara da uymamış. Gereken soruşturmanın yapılması ve haklarımızın korunmaı için çalışacağız."* Zeki'nin aile büyükleri, *"Neden vurulduğunu öğrenmek için tüm yolları deneyeceğiz. Olayın peşini kesinlikle bırakmayacağız. Zeki'nin ölümü bir kaza sonucu olamaz. Gerekirse bir daha otopsi yaptıracağız"* diyorlar.

Ancak, Zeki'nin neden vurulduğu açık değil midir? Olayın kaza olmadığı doğrudur. Otopsi yapılsa ne olacak? Bu tür acıları yaşamamanın tek yolu, artık TC askerliğine gençlerimizi göndermemektir. Bu türden boşuna ölmektense, gençlerimizin vatanın bağımsızlık ve özgürlük davasına yerlerini alarak, onurlu mücadeleleriyle TC'ye ders vermeleri gerekmektedir. Kaldı ki bu olay ilk ve son da değildir. Gece mezarlıkta yapılan cenaze töreni sırasında Zeki'nin bir yakınının yaptığı şu açıklama bunun ispatıdır: *"15-20 gün önce, anyı durumda 2 Liceli'nin de cenazesi getirildi. Hep aynı hikaye! Onlar için de kaza sonucu deniliyordu. Bildiğimiz kadarıyla yakın zamana kadar bu tür kazaların sonucu vurulan kimse olmuyordu. Son aylarda mı bu kazalar çoğaldı?"*

TC askerleri Kürt köylülerine musallat oluyor

Milazgir *(Berxwedan):* Muş-Milazgir ilçesi Xasûlxan (Tatlıca) köyü yakınlarında çıkan ve 2 gün süren bir çarpışmada ARGK gerillaları TC ordu birlikerinden birçok askeri vurdular. Köylüler çok sayıda asker ölüsünü gözleriyle gördüklerini belirtirken, TC ordu yetkilileri de 2 gerillanın vurulduğunu sadece açıklamışlardı.

Belli ki düşmana büyük darbeler indirilmiştir. Çünkü çarpışmanın ardından operasyonlar başlatan sömürgeci güçlerin okun sivri ucunu köylülere yöneltikleri izlenmektedir. Bu denli bir hınçla saldırmanın başka bir izahı olamaz.

Operasyonlar esnasında Xasûlxan köyünü basan sömürgeci askerler kudurmuşcasına köylülere saldırarak, çok sayıda köylüyü gözaltına aldılar. TC güçleri köye giriş ve çıkışları bile yasaklayarak günlerce köyden çıkmadılar. Onlarca insanı gözaltına aldıkları yetmiyormuş gibi, bir de köylülere her gün rastgele saldırdılar, hakaretlerde bulundular. Gözaltına alınanların bazılarını Muş'a götürdüler. TC askerleri, köyde bulundukları süre içinde Sıddık Gümüştaş adlı köylünün traktörünü tarayarak tahrip ettiler, Medeni Yalın ve Ali Özalp'ı dayaktan geçirdiler. Adı geçen köylüler de hala gözaltında bulunmaktadır.

Gerilla karşısında acz içine düşen TC askerlerinin bu telaşı niye? Yoksul köylülerimize yönelmekle hak ettiğiniz sondan kendinizi kurtaramayacaksınız.

Özel tim ve korucuların yol kesme çapulculuğu

Xana Hewêl *(Berxwedan):* 31 Ağustos akşamı kendilerine gerilla süsü vermeye çalışan özel tim ve korucuların oluşan ve sayısı 15 kadar olan bir grup, Xana Hewêl (Baykan)-Bêdlîs yolunu kesti. Ellerinde G-3 silahları ve tabancalar bulunan çapulcu grubu yoldan geçen araçları önce zorla durdurdular. Durdukları Ağrı Dağı ve Van Gölü otobüs şirketlerine ait iki otobüs ile diğer araçlardaki yolcuları aşağı indirdiler. Araçlardan indirilen tüm yolcular ile şoförleri rastgele dövmeye ve tehdit etmeye başladılar. Karşı koyma emareleri gösteren bir yolcunun kafasına indirdikleri dipçikle kafasının kırılmasına ve ağır yaralanmasına neden oldular. Hıncını alamayan çapulcular ayrıca tüm yolculara hakaretler yağdırdılar. Yolcuların 60 milyon Türk Lirası tutarındaki parasını da gaspettiler. Yanlarında para bulunmayan yolcuların, paralarını saklamışlar bahanesiyle gözlerini kapatarak, birlikte götürecekleri tehditinde bulundular. Olayı yaşayan yolcular, Xana Hewêl'e geldikten sonra şunları anlattılar: *"İnatla gerilla olduklarını bize kabul ettirmeye çalışıyorlardı. Halbuki yolu kesenler maskeliydi. Amaç soygun ve gözdağı vermekti. Gerillaların böyle şey yaptıkları daha duyulmamıştır. Bu imkansız bir şeydir. Onlar özel tim ve korucuları. Tanınacaklarından korktukları için de maske takmışlardı. Bunlar düpedüz çapulcu ve hırsız özel tim elamanlarıydı."*

Bağımsız ve özgür Kürdistan'ı yaratmak için görev başına!

"Onurlu ve mutlu geleceğini kendi elinle inşa et!"

Eniya Rizgariya Netewa Kurdistan-ERNK Avrupa Örgütü 15 Ağustos 1991 günü yayınladığı bir bildiriyle tüm Kürdistanlılar'ı ve diğer halklardan Kürdistan halkının dostlarını **15 Ağustos-27 Kasım 1991** tarihleri arasında düzenlenen **"Kürdistan'ı Özgürleştirme ve İnşa Kampanyası"**na katılmaya, bağışlarıyla özgür Kürdistan'ı inşa çalışmalarına güç katmaya çağırdı.

Her yıl bu tarihler arasında Kürdistan ulusal kurtuluş savaşını ekonomik olarak daha da güçlendirmek ve Kürdistan'da verilen özgürlük mücadelesinin ekonomik ve lojistik sorunlarının çözümüne katkıları somutlaştırmak amacıyla bağış kampanyaları düzenlenmektedir. Kampanya süresince Kürdistan devrim savaşını daha da güçlendirmek için maddi yardımlar toplanarak Kürdistan'da yükseltilen mücadelenin hizmetine koşulmaktadır.

Ülkede ve ülke dışında, her yıl daha da artan oranda Kürdistanlılar, ulusal kurtuluş mücadelemizin bu ihtiyacına katkılarını sunmaktadır. Sömürgeci-faşist Türk devleti ve ordusu ile PKK önderliğindeki Kürdistan halkı arasında muazzam güç dengesizliği ortamında yıllarca süren ve şimdi halkımızın siyasal dengeden askeri dengeye doğru hızla yürüdüğü bu savaşta, PKK-ERNK-ARGK Kürdistan halkının özgücüne dayanarak mücadelesini yükseltmeyi ve büyük zaferler elde etmeyi başardı. Kürdistanlılar'ın özgücünün ürünü olarak önder güçlerimiz, bugünkü zafer dolu mücadele düzeyini yakalamışlardır.

Açık ki, gerillanın askeri mücadelede üstünlüğü kesin yakalamaya gittiği, halkımızın ise serîhildanlarla sömürgeci siyasal otoriteyi itaatsızlığıyla daha da ilerilerde sarstığı bugünden sonra da, Kürdistan'ın bağımsızlık ve özgürlüğü yolunda daha büyük siyasi ve askeri kazanımların elde edilmesi için, Kürdistanlı kitlelerin bitmez-tükenmez çabaları, yoğun ve aktif destekleri gereklidir.

Kampanyaya ilişkin ERNK Avrupa Örgütü'nün yayınladığı bildirinin Kürdistan halkına çağrı bölümündeki açıklamada şöyle denilmektedir:

"(...) Süreç, aynı zamanda nihai zaferin eşiğine gelmiş bulunduğumuz ve ordulaşmanın yaşamsal bir önem kazandığı bir süreçtir. Bu yeni döneme herkesin, her Kürdistanlı'nın katılma hakkı ve görevi vardır.

Barbar sömürgecileri güzel Kürdistanımızdan bir daha dönmemek üzere söküp atmak için ordulaşmak, ordulaşmak için de büyük ekonomik-maddi kaynaklara ihtiyaç olduğu açıktır.

"Bugün cepheden cepheye zafer naralarıyla koşan kahraman ordumuz ARGK'ye sunacağımız her katkı ve destek, bir an önce bağımsız ve özgür Kürdistan'a ulaşmak demektir. En küçük bir özveri, bizi nihai zafere, o büyük güne bir adım daha yaklaştıracaktır.

Yüzyıllardan beri Kürdistanımızın kutsal topraklarında dinlemekten bıktığımız işgalci-sömürgeci çakal ulumalarını kesen; ve yerine bağımsızlığın, özgürlüğün, onurun gür sesini yükselten gerillayı en yetkin biçimde donatmak için ileri!

Onurlu ve mutlu geleceğimizi kendi ellerimizle inşa etmek için ileri!"

Baştarafı 1. sayfada

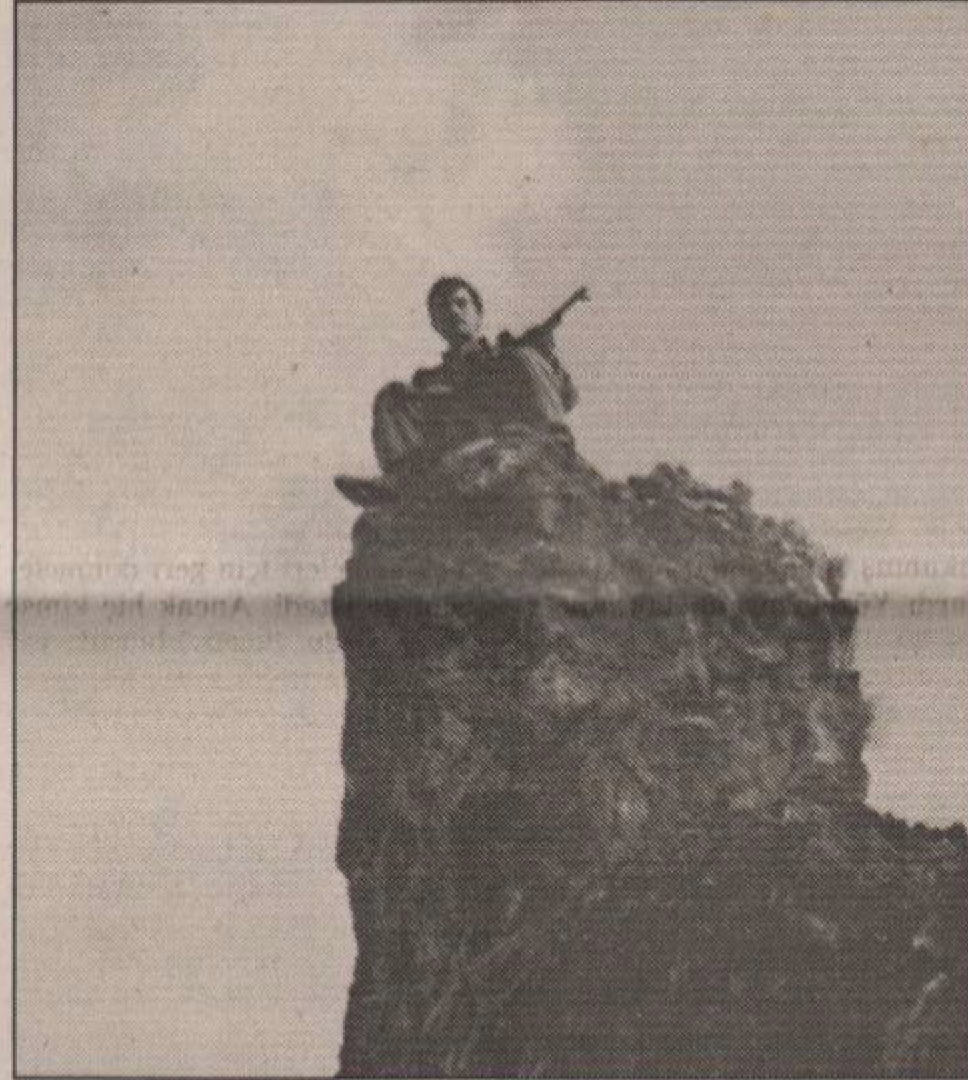
ha gereklidir. Zaten, savaş cephemizi yenilmez kılacak gerçeklerden olan iyi örgütlenmiş bir lojistik yapılanma ve ekonomi politikanın ana halkası, zaferler kazanarak yükseltilen mücadeleyle kalpleri ve düşünceleri fethedilen kitlelerimiz olmak zorundadır. Bu da, kalpleri ve beyinleri kazanılmış kitlelerimizin örgütlü gücü anlamına gelmektedir.

Şu da biliniyor; böylesine bir ekonomik ve lojistik güç yaratabilmek, her şeyden önce güçlü bir savaş cephesi açmakla mümkün oluyor. Şanına layık bir savaş cephemiz bugün açılmıştır ve bu cephede savaşan öncülerimiz zaferden zafere koşmaktadır. Temel unsur olarak savaş yürüten güçlerimizin somut durumu bu iken, stratejik ve taktik kapsamlarda küçümsenmeyecek destek ve dayanaklar sunacak olan savaş ekonomisi ve lojistik yapılanmalarımızın kıvamına ulaştığını öne sürmek bir hayli güçtür. O zaman bu nasıl aşılacaktır? Tüm bu veriler ustaca bütünleştirilerek gücü olan savaş cephesinin hizmetinde olacak gerekli ekonomi siyasetin örgütlü gücü nasıl yaratılacaktır?

Kitleler eğitildiği, örgütlendirildiği, doğru yönlendirildiği, cephenin hedefleri doğrultusunda hazırlanarak savaşın yedek gücü haline getirildiği ve savaş cephesine tüm birikimlerinin aktarıldığı oranda bu sorulara cevap verilmiş olacaktır. Çünkü ancak bu temelde savaş cephesinin ekonomik ve lojistik ihtiyaçları karşılanabilir. Bu sağlandığında savaş güçleri de daha isabetli ve doyurucu tarzda desteklenir, daha iyi eğitilebilir. Bilinmelidir ki, savaşan güçler ve kitleler mücadelede yaşam kaynaklarının örgütlendiği, düşmanın siyasal ve askeri otorite ve etkinliğinin parçalandığı asli savaşım sahalarıdır.

Ekonomik ve lojistik cephe, uzun vadeli halk savaşının en basit biçiminden en karmaşık ve hatta ordulararası mevzi çarpışmalarına varıncaya kadar, savaşın ve ülke koşullarının, hatta düşman güçlerin bile somut durumuna bağlı olarak örgütlendirilmek ve kendine özgü bir formasyona kavuşturulmak zorundadır. Bir başka deyişle, savaş cephesinin durumu neyse ekonomik kaynaklar da ona göre koşullandırılmalıdır. Savaşın vardığı aşama dikkate alınarak ekonomik cephe de rol ve işlevine uygun tarzda örgütlendirilmeli ve savaşımızın hizmetine sokulmalıdır. Tabii bu doğrultudaki görevlerimiz de, savaşın gelişim seyrine paralel düzeyde çeşitlenir.

Kürdistan ulusal kurtuluş savaşı uzun sürelidir. Bu durumda, cephe gerisi çerçevesinde ekonomik yapılanmamızı da buna uygun ve ihtiyaçlarını doğru karşılayacak biçimde örgütlemeliyiz. Bir hazırlık süreciyle, bir gerilla savaşı dönemi ve askeri denge aşaması döneminde ekonomik ve lojistik cephenin görevleri özünde aynıdır, fakat görevlerin ve aşamaların çeşitliliğinden kaynaklanan farklılıklar vardır. Bu farklılıklar özenle dikkate alınmalıdır. Kürdistan'da verilen savaşın durumu bir kaç yıl öncekine artık çoktan benzememektedir. 15 Ağustos 1984'te ilan edilen silahlı mücadelemiz kırsal alanların fethinden sonra, şimdi de il ve ilçe merkezlerinin işgali, sömürgeci askeri birliklere doğrudan yönelen büyük eylemler aşamasına ulaşmıştır. ARGK'nin bu atağını tamamlayan halk kitleleri serîhildanlarının da yarattığı bu ortamda, artık savaş hükümetinin ilanına, Botan-Behdînan alanında savaş hükümetinin kurulması sürecine girmiş bulunuyoruz. Halk kitlelerinin kalbi ve beyni fethedilmiştir. Sömürgeci otoriteler yerlebir olmuştur. Tüm bunlara ek olarak son derece ileri ve halkımızın özgürlük istemlerine olumlu cevap verecek uluslararası koşullar da yaratılmıştır, dünya mücadelemize sempatiyle yaklaşmaktadır. İşte, bu gerçekler ve özellikle de verdiğimiz savaşın tüm yönleri doğru hesaplanarak sağlıklı bir ekonomik ve lojistik yapı inşa edilmelidir. Yukarıda da belirtildiği gibi, bunun öz kaynağı öz kitlelerimiz olan halkımız olacaktır. Olmak zorundadır, çünkü özgüce dayanan bir ekonomik yapı, yani bağımsız bir ekonomik yapı olmadan, bağımsız politika da olamaz. Halkımızın özgücü, özgür politikalarımızın ve dolayısıyla bağımlı olmayan savaşımızın esas kaynağıdır, bundan sonra da bu gerçek korunacaktır.

Yükselecek ve kazanacağım, çünkü halkımın desteği var arkamda...

Foto: Berxwedan

Geçmiş yıllarda yürütülen faaliyetlerle halk kitlelerimizde mücadelemiz için geniş sempatiler yaratılmış ve çok geniş kitle bağlantıları kurulmuştur. Şimdiye kadar bu potansiyel yeterli bir örgütlü güce dönüştürülememiş olsa bile, varolan ilişkilerin derinleştirilmesinin ve örgütlülüğe kavuşturulmasının, en başta Başkanımız APO, gerilla ve şehitlerimizden kaynaklanan muazzam ve engin olanaklarımız vardır. Bu nedenle, içinde bulunduğumuz ve önümüzdeki süreç açısından temel sorunlarımızdan olan ekonomik yapılanmamızı başarıyla örgütlemede çözümlenemez sorunlarımızın olduğunu söylemek bir yanılgı olacaktır.

Tüm bunları dikkate aldığımızda, içinde bulunduğumuz süreçte sürdürülen **"Kürdistan'ı Özgürleştirme ve İnşa Kampanyası"** faaliyetlerinde yer alan Partili-Cepheli ve yurtsever tüm kadro ile çalışanların görevleri savaş meydanları için yeni güçler hazırlama, eğitme ve cepheye aktarma hedeflerine bağlı olarak, devrimin ekonomik ve lojistik cephesini özveriyle örgütlemektir. Doğru bir çalışma ve mücadele anlayışı ve tarzıyla, çizginin doğru uygulanmasıyla bunları başarmak işten bile değildir. Ortam oldukça elverişlidir. Devrimin esas potansiyelleri oldukça bilinçlenmiş ve gelişmiş durumdadır. Yeter ki, uygun yol ve yöntemlerle yapılması gerekenin bilincinde olalım. Soruna sorumluluk duygusu ve devrimci-yurtsever ustalıkla yaklaşalım. Kaldı ki, dönem önemli çıkışlar yapma dönemidir. Bu çıkışların hedeflerine göre, maddi ihtiyaçlar da kabaracaktır. O zaman bu, kitle çalışmalarında mutlaka yerine getirilmesi gereken bir görevdir.

Öte yandan, savaş hükümeti ilanı gibi çıkışlarımız ortamında, sömürgeci düşman da en başta ekonomik tecrit politikaları uygulayacaktır. Eğer daha şimdiden gerekli hazırlıklar içinde olmazsak, düşmanın mücadeleyi zorlayabileceği de düşünülmelidir. Bunun boşa çıkarılması için, kitlelerden yeterli ve dönemin koşullarına denk düşen yardımlar zamanında toplanmalıdır. Çünkü kitlenin siyasal desteğinin yansıra, maddi desteğinin de örgütlendirilmesi acil görevlerdendir. Ve bu görevin başarılması, yürütülen ve yürütülecek çalışmaların gerekli önemin doğru kavranmasına kesinlikle bağlıdır.

Hızla gelişen mücadelemizin ihtiyaçları da hızla büyüyecektir. Önümüzdeki dönemlerde ekonomik ve lojistik sorunlarımızın büyüyeceği, düşmanın da bir izolasyonu uygulayacağı ve bununla mücadelemizi zorluklarla karşı karşıya bırakmak isteyeceği gerçeğinden hareket ederek, şimdiden önlemlerimizi yeterince alabilmeliyiz. Geri cephe, bu sorunlarımızın belli oranlarda çözümleneceği alanlar olması itibariyle, uygun biçimlerde ekonomik ve lojistik ihtiyaçların, maddi tüm gereksinimlerin temini için yapılanmalar yaratmalı, hedefler belirlemeli ve bu yönlü çabalar tez elden yoğunlaştırılmalıdır. Cephane, erzak, giyecek, ilaç ve benzeri ihtiyaçların acil olanlarını başa alarak toplamak ve aktarılması gereken savaş cephelerine aktarmak yerine getirilmesi gereken acil görevlerdir.

Bu kapsamda görevleri ele aldığımızda, özellikle yurtdışında, en başta da Avrupa'da yaşamak zorunda bırakılmış Kürdistanlı emekçi kitlelere büyük görevlerin düştüğünü hemen belirtmemiz gerekiyor. Bugün savaşan ordumuz ARGK, gün geçtikçe daha büyük mevziler elde ederek hızla zafere yürümektedir. Aslında sadece ordumuz ARGK'nin donanım sorunu değil, bir bütün olarak Kürdistan halkının kendisi ordulaşıyor ve buna bağlı çok yönlü donanım sorunu ortaya çıkıyor. Fakat mevcut durumda en önemli sorun savaşan gerillanın donanım sorununun çözümlenmesidir. Yürütülen kampanya çerçevesinde, Avrupa'da yaşayan emekçi kitlelerimizin yaşadıkları alanlara göre oluşturulan her bir eyaletin, yani yurtdışı alanının, Kürdistan'daki bir savaş cephesini donatma gibi bir görev ve hedef belirlenmiştir. Her bir yurtdışı alanının, Kürdistan'daki bir eyaleti donatma hedefine ulaşması güncel olarak başarılması gereken en önemli faaliyetimiz olacaktır.

Bu hedefin ve görevlerin başarılmasında halkımıza olan büyük inanç ve güvenimizi bir kez daha belirterek, hep birlikte görev başına diyoruz!

Mahsum KORKMAZ Akademisi'nde 15 Ağustos kutlamaları:

"KURDISTAN AVA BÛ"

"Kurdistan ava bû" sloganını haykırarak yüzler, binler akın akın geliyordu. Üzerinde **"Deriyê serkeftinê"** yazılı nizamiye kapısından giriş yapan insanlar, kurtarılmış toprakların özlemi ve coşkusuyla bir nehir gibi akıyorlar. İçlerinde yetmişlik dedeler, nineler, bebeli genç kadınlar, çocuklar, sakat insanlar, genç delikanlılar ve kızlar var. Kimileri ulusal giysileri içinde, kimileri yumruklarını sıkmış, kimilerinin elinde bayrak, kimilerinin elinde Başkan'ın posterleri var. Sloganlar haykırarak gelenlerin sesleri kısılmış, ama haykırmaya devam ediyorlar: **"Bijî Serok APO"**, **"Bijî Kurdistan"**, **"Kurdistan ava bû."** Yol kenarına dizilmiş gerillalar halkı alkışlarla, sloganlarla karşılıyorlar. Özellikle yaşlı kadınlar dayanamıyor ve hiç bir ayrım gözetmeden yol boyunca sıralanmış gerillaları kucaklayıp öpüyorlar. Diğer kapılardan da yüzlerce, binlerce insan akıyor.

Foto: Berxwedan

Mahsum Korkmaz Akademisi'nde 15 Ağustos'un 7. yılı kutlanıyor

Akademinin geniş sahası kısa zamanda binlerce insanla doldu. Ama hala gelenler vardı. Otobüsler, otomobiller ve saflar halinde ilerleyen halkın geride nerelere dayandığı görülemiyordu. Gerçekten de bir nehirin akışı vardı sanki. Hemen govendler, halaylar tutuldu. İnsan kümeleri oluştu; tartışan, kucaklaşan, geceyi kutlamaya hazırlanan binlerce insan, devrim coşkusuyla hayat dolu bir canlılığı yaşıyordu. Üç yaşlı adam yol kenarındaki yükseçe bir kayanın üstüne çıkmış ellerindeki çefiyeleri sallayarak, hiç durmadan **"Bijî Serok APO"** diye haykırıyorlardı.

Akşamın alacakaranlığı çökerken, Akademiyi çevreleyen tepelerden kızıl alevler yükselmeye başladı. Akademi meydanında yakılan ateşler etrafında halaya devam eden kadınlı erkekli yüzlerce insan da hep bir ağızdan coşkulu türküler söylüyordu. Oysa bunlar Barlias'daki kutlamalardan henüz gelmişlerdi. Barlias'daki 15 Ağustos kutlamaları, 17 Ağustos sabahı başlamış ve akşam saatlerine kadar sürmüştü. Kutlamanın yapıldığı salona sığmayan kitleler sokaklarda, caddelerde govendler çekmiş, türküler söylemiş, şiirler okumuş ve sloganlar haykırmışlardı. Yüzbin insanın kutlamalara katıldığı söyleniyordu. Oysa sayı belki bu kadar yoktu, ama varolan coşku, hareketlilik, bir devrim heyecanıyla akın akın Akademiye yöneliş, her keste bu izlenimi yaratmıştı. Akademiye yirmi binin üzerinde insan geldi. Akşam yemekler beraber yenildi, coşku ve sevinç ve duygular ortak yaşandı.

Gecenin geç saatlerinde her kes için biraz sürpriz olan bir olay yaşanıyordu. Saat yirmiiki dolaylarında kitlenin Akademi meydanında toplanması istendi. Kadınlar öne alındılar. Saflar halinde toprağa oturan halk, karşısında birden Başkan APO'yu gördü. Başkan o gece üç saate yakın konuştu ve halktan zorluk çekmemeleri için geri dönmelerini de istedi. Ancak hiç kimse gitmiyordu. Bugünü burada yaşayacağız diyorlardı. Kalabalığın çok fazla olması nedeniyle büyük ricalarla bir kısmı o gece evlerine gönderildi. Ancak hala gelenler vardı ve bu gelişler ertesi sabah da devam etti.

Başkan APO, 18 Ağustos sabahı Akademide bulunan 40 basın mensubuyla bir basın toplantısı yaptı. Ardından yine halka hitap ediyordu. Halk konuşma kürsüsünün önündeki güvenlik barikatını zorluyor, bir kez olsun Başkan'a dokunmak, kucaklayıp öpmek için adeta bir savaş veriyordu. Başkan'ın konuşmaları zaman zaman yaşlı bir kadının, erkeğin ya da bir çocuğun şehitlere ve önderliğe bağlılık ve özgürlük özlemiyle dolu şiirleriyle kesiliyordu. Başkan'ın 18 Ağustos konuşması da üç saat sürdü. Başkan APO konuşmasını bitirip halkı selamlarken kitlelerin coşkusu doruktaydı. Halk dakikalarca bırakmadı Başkan'ı. Başkan da dakikalarca selamladı. Halkın Başkan'ın etrafındaki bu kenetlenişi, bu coşkuyu kelimelerle anlatılamaz. Bu ancak yaşayarak, ruhta duyularak anlaşılabilir. Şehit ve savaşçı aileleri Başkanla ayrıca görüştüler. Başkan APO, o gün yüzlerce insanla tek tek konuşup tokalaştı.

Bütün bu gelişmeleri izleyen basın mensupları şaşkınlıklarını gizleyemiyorlardı. Halkın coşkulu sloganlarını, halaylarını, Başkan'ın adında dile gelen birlik ve mücadele ruhunu böylesine yakından görmek, bağımsızlıkçı direniş mücadelemizin öncüsü partimiz PKK hakkındaki kimi iddiaları tümüyle gülünç hale getiriyordu. Yaşlı bir adam, *"Burası bizim kabemiz"* diyordu. Kadınlar, yaşlı-genç demeden halaylar çekiyor, türküler söylüyor; onlarca genç kız gerillaya katılmak için başvuruda bulunuyordu. Nitekim kutlamalar sonrasında onlarca genç kız ve erkek evlerine dönmeyi reddettiler. Akademide kalmak için adeta mücadele verdiler. Kalmayı başaranlar mutluydular. Bir süre sonra alınmak üzere gönderilenler ise biraz buruk ayrıldılar.

Bu günler, PKK Zindan Direniş Konferansı hazırlık sürecine de denk geldiğinden, halk zindanda uzun yıllar tutsak kalmış yoldaşlarla da görüşüp konuşma imkanı buldu. Konferans hazırlık çadırı, iki gün boyunca onlarca kişilik gruplar halinde sırayla gelen ziyaretçilerle doldu. Halk, adını duyduğu direnişçilerle kucaklaştı.

Başkan APO, bir gün sonra Melle Abdurrahman'ın da içinde bulunduğu bir grup melleyle Akademi öğrencileri önünde **"Kemalizm, laiklik, ulusal kurtuluş ve din"** konulu bir tartışma toplantısı düzenledi. Saatlerce süren bu tartışma toplantısında, önemli konulara parmak basıldı ve sömürgeciliğin inançlar üzerindeki oyunları irdelendi.

Kadını-erkeğiyle, genci-ihtiyarıyla, çocuğuyla, dindarlarıyla, Kürdistan'ın dört parçasından koşup gelen insanlarıyla o gün, Mahsum KORKMAZ Akademisi'nde ulusal ayaklanma ve birlik ruhu yaşandı. Yaşanan bir devrimdi, özgürlüktü, kardeşlikti. Yaşanan Başkan APO önderliğinde özgür Kürdistan'ın müjdelenişiydi. Zaten halk da bunu, **"Kurdistan ava bû"** diye sloganlaştırı yordu.

YJWK Avrupa Örgütü III. Kongresini yaptı

YJWK Avrupa Örgütü sürdürülen yoğun hazırlıklar ve Avrupa'nın çeşitli alanlarında yapılan bölge ve eyaletler düzeyindeki konferanslar ardından 10-11 Ağustos 1991 tarihleri arasında III. Olağan Kongresini başarıyla gerçekleştirdi.

Kongre, Avrupa'nın birçok alanından katılan delegelerin gelmesiyle başladı. Kongre bağımsızlık şehitleri anısına yapılan saygı duruşundan sonra divanın seçimine, gündemin tespitine ve hazırlanması gereken karar tasarılarını belirleyecek komisyonların oluşumuna gitti.

İlk gündem maddesiyle başlayan tartışmalarda dünya, Ortadoğu ve Kürdistan'daki son siyasal gelişmeler değerlendirildi. Türk sömürgeciliğinin ekonomik, siyasal ve askeri alanda içine girdiği çıkmaz ve geliştirdiği özel savaş yöntemlerinin iflası nedeniyle emperyalist savaş güçlerinin ülkemize konuşlandırılması ile "Yeni Dünya Düzeni" adı altında Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine yönelik planlar ve dayatılan sahte reformist çözümler üzerinde duruldu. Bu sahte çözümler karşısında gerillanın kırsal alandan kentlere doğru yoğunlaşan eylemliliği ile halkımızın gelişen serhildanları konusunda sorumluluk ve görevlerin bilince çıkarılması için delegelere kapsamlı perspektifler sunuldu.

Berivanların yolunda geleceğe yürüyeceğiz...
Foto: Berxwedan

YJWK sorunlarının bu platformda bilince çıkarılarak çözüm yollarının bulunması için, toplantının atılımcı ve çözümleyici rolünün sorumluluğuyla yaklaşan delegeler, kadının Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesindeki rolünü içeren gündem maddesine yoğun katılım gerçekleştirdiler. Kürdistan kadının içinde bulunduğu durumdan kur tuluşunun, kölelik zincirlerinin parçalanmasının, tam özgürleşmesinin sağlanmasının, kadının mücadeleye aktif katılımı ile mümkün olacağı görüşüne ulaşıldı. Bu bağlamda, sorunların bilince çıkarılarak çözüme ulaştırılması konusunda öneri ve perspektifler sunuldu. Sorunların önemi özellikle vurgulandı.

YJWK Avrupa Örgütü MK'sinin platforma sunduğu iki yıllık geçmiş çalışma raporu okunarak değerlendirilmesine geçildi. Merkezileşmenin önemi vurgulanarak, geçmiş süreçte yaşanan yetmezlikler ortaya konuldu. YJWK Avrupa Örgütü MK'sinin öncülük rolünü yeterince oynayamadığı, kurumlaşmanın sağlanamadığı, güçlü bir denetimin gerçekleştirilemediği ve yedekli çalışmamanın sakıncaları yoğun eleştirilere maruz kaldı. Bu anlamda taktik dışılığın yaşandığı, dolayısıyla gelişmelerin gerisinden bir seyir izlendiği vurgulanarak, çalışma tarzındaki yanlış yaklaşımlar mahkum edildi. Oluşturulan merkezin çalışma tarzına ve örgütsel çalışmalarına ilişkin perspektifler sunuldu. Merkezileşmenin önemi bilinmesine rağmen, bu konuda önlemlerin alınmamasının bir yetersizlik olduğu, merkezileşmeyi bir ölçüde engelleyen bazı etkenler olsa da asıl sorunun yedekli çalışmanın yürütülmeyişi ve sorunlu kişiliklerden kaynaklandığı vurgulandı. Önümüzdeki süreç için önlemlerin alınması gerektiği kongre platformu tarafından önemle ele alındı. Ayrıca yeni oluşturulacak merkezin, bölgelere fiili desteği ve denetimi istenerek, bunun dönemin dayattığı temel görev olduğu belirtildi.

YJWK Avrupa Örgütü MK'sinin eğitimini kadın sorunları temelinde gerçekleştirmesi gerektiği vurgulanarak, kazanılacak birikimin bölgelere de aktarılması istendi. Yoğun tartışmalar ardından merkezin raporu oybirliğiyle onaylanarak, bölge ve eyalet raporlarının okunmasına geçildi.

YJWK'nin Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinde üstlendiği rolle, aile ortamının devrimcileştirilmesi ve demokratikleştirilmesi gerektiği özellikle vurgulandı. Ve bu konuda birliğin rolünü oynamadığı gibi gücünü de konuşturamadığına değinildi. İstenilen kişilik formasyonuna da ulaşılamadığından dolayı sıradanlık ve kendiliğindenci baza gelişmelerle yetinildiğine parmak basıldı.

Kitlesel açılımın yeterince yapılamadığı, kitlelerin ERNK'nin etkisinde kalarak kendiliğinden harekete geçtiği dile getirilerek, kitlelere yönelik olan yanlış yaklaşımlar mahkum edildi. Platforma sunulan raporlar, yapılan eleştiriler de dikkate alınarak onaylandı.

Bu temelde komisyonların hazırladığı karar tasarıları tek tek ele alınarak tartışmaya sunuldu. Böylece iki yıllık hedef ve çalışma programı belirlendi. YJWK'nin Avrupa'daki emekçi kesimlerin örgütlü yapısı kapsamına alınması, eğitim sorunlarının çözümlenmesi ve kitlelerin aktif desteklerinin birliğe kazandırılması yönlü kararlar alınan önemli kararlardandır. Öte yandan ise, ülke ile bağların sürekli canlı tutulması kararına da ulaşıldı.

Kürdistan'da yükselen serîhildanlarda kadının rolünün en açık biçimde ortaya çıktığı dikkate alınarak, eylemsel alanda da kararlara ulaşıldı. YJWK'nin bu alanda da gücünü konuşturması, Kürdistan'daki mücadeleyle en dayanışmacı yeteneğini harekete geçirmesi kararı can alıcı karar olarak ele alındı.

YJWK Avrupa Örgütü MK'sine seçilen yeni yönetimin kararlık sözü vermesinden sonra kongre, ERNK andı içilerek sonuçlandırıldı.

YJWK Avrupa Örgütü III. Olağan Kongresi, bir kez daha Kürdistan kadınına örgütlenme ve mücadele çağrısı oldu. Kürdistan kadınının bu çağrıya cevap vereceğine inanıyor, kadınlarımızı YJWK çatısı altında bağımsız ve özgür bir Kürdistan için örgütlenmeye ve mücadeleye çağırıyoruz.

10-11 Ağustos 1991
YJWK Avrupa Örgütü

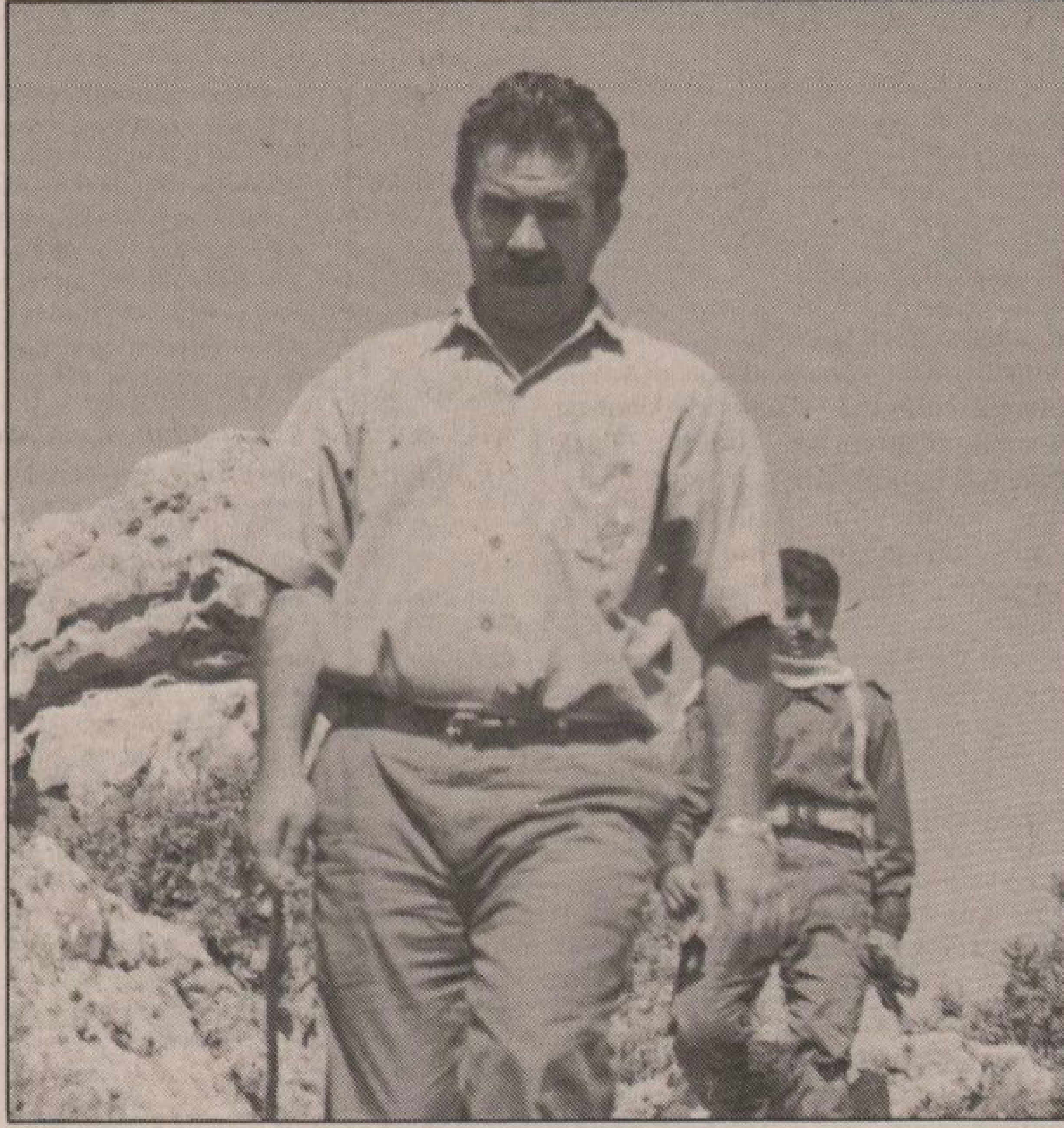
Kuzey ve Doğu Kürdistan halkı ve aydın yurtsever gençliğine!

Serhedan Eyaleti'nin Kars, Ağrı, Erzurum ile Bingöl, Muş, Dêrsim, Bitlis ve Van illerinden halkımızın aydın gençliği ve tüm yurtsever köylüler, işçiler, emekçiler!

Daha düne kadar yok sayılan, adı konmamış, kimliği kabul edilmemiş, şeref ve onuru, haysiyeti ayaklar altında çiğnenmiş ve insanlık tarihinin sayfalarından silinmek istenmiş, sonuna kadar baskı ve işkence görmüş, sömürülmüş, vatanı harabeye çevrilmiş, dili ve kültürü yaşanmaz hale getirilmiş olan siz mazlum ve çilekeş halkımız!

Bu durumları acılarla ve çok zor koşullar altında belirtirken, şüphesiz, artık tüm bunların çağının da geçtiğini belirtiyoruz. Çünkü, Kürdistan halkının hem de en çok bitirildi denilen bir dönemde Partimizin sizlere kavuşması, hepimizin en büyük umudu oluyor. Bu koşullarda partimiz, tek doğru yolun ve kurtuluşa olan inancın büyük özlemi oluyor. Tarihin bizim için başaşağı gidişten ibaret olan ve kurtulacağımıza bizlerin bile inanmakta zorluk çektiği alaca karanlık bir dönemde partimiz PKK'nin nasıl ortaya çıktığını, çok büyük kahramanlıklarla bu günlere nasıl ulaşıp halkımızı kurtuluşun eşiğine getirdiğini belirtmekle birlikte; bize yaraşanın da ancak bu olduğuna, varlık nedenimizin ve biricik yaşamımızın bir anlamı varsa o da böyle bir parti saflarında mücadele etmek olduğuna, her şeyimizin, kazanılacak ne varsa onu kazanmanın ancak böyle bir partiyle kazanılabileceğine artık inanıyor, bunu görüyor ve anlıyoruz.

Sizlere tarihimizin bu günlerinde, 1990-'91 yıllarının bu büyük uyanış günlerinde seslenirken, hiç şüphesiz, alabildiğine gelişmiş olan ulusal kurtuluş yolundaki uyanışınızın, bilinçlenmenizin, daha fazla dayanışma ve örgütlenmenizin, artık vazgeçemeyeceğiniz gerçekler olduğunu, bütün bunları tüm işlerimizin en başında ele aldığınızı da biliyorum. Tek başımıza ve borçlu olduğumuz, hiç bir şeye ve tek bir dosta sahip olmadığımız, koyu karanlıklarda hiç bir umut vaadetmeyen günlerde bu işlere nasıl başladığımızı ve buna neden kendimizi mecbur gördüğümüzü uzun uzun anlatmak istemiyoruz. Fakat gerçeklerin nasıl başladığını bilmenin de gözardı edilmemesi gerektiğini hatırlatmak istiyorum. Çünkü, bizim şahsımızda tarih böyle başlarken, PKK'nin şahsında tarih böyle başlayıp gelişirken, bunun sizlerin özgürlük tarihi olduğunu, kurtuluşunuzun tarihi olduğunu çok iyi biliyorduk. Başta, yıllarca tek başımızaydık. Hiç kimse bize biraz ilgi bile göstermiyordu. Buna rağmen verilen mücadelenin Kürdistan'ın kimsesiz, yalnız bırakılmış halkının mücadelesi olduğunu; yaşadığımız tekliğin ve yalnızlığın, aslında sizlerin yalnızlığı ve tekliği olduğunu çok iyi biliyorduk. Ama yine de yılmıyorduk. Yılmak ne demek, daha da fazla yükleniyorduk ve şunu her zaman gözönüne getiriyorduk: Bir halk ne kadar yalnız olsa da, imkanları ne kadar az olsa da, yine dostları yok denecek kadar az olsa da, yapılması gereken kaçmak, inkar etmek, temel davadan vazgeçmek değildir. Kişinin kendine daha fazla yüklenmesi halkının yüreği olmasını bilmesi, halkının beyni ve iradesi olması için ne lazımsa onu yapması en doğrusuydu. Kişinin kendine sınır tanımadan yüklenmesi, sürekli gelişen bir çaba, azim ve inanç içinde olması tek çıkar yol olarak gözüküyordu. Böyle yapıldığında halkımızın o ölümcül, öldüresiye ve kahrolası yaşamı parçalanabilirdi. Ancak bu temelde özgürlük çağı başlatılabilinirdi. Biz sadece bunu yaptık.

Foto: Berxwedan

Bugün, hepiniz inanıyor ve biliyorsunuz ki, bu çabalarımız boşa gitmemiştir. Sizlerden milyonlarcasının uğrunda savaştığı değerler haline geldi. Tümü temel davanız oldu. Bütün işlerinizin başına aldığınız gerçekler oldular ve bu doğrudur, yapılması gereken tek doğrudur.

Dini de, felsefeyi de bilirim. Her türlü düşünceyle uğraşırım. Vardığım tek sonuç şudur: Bütün fikirlerin, dinin olsun, felsefenin olsun, bizim için eğer bir anlamı, yaşamın tek bir anlamı varsa, onun da ancak bu yolda mümkün olabileceği gerçeğidir. Bunun dışında hiç bir yolun yolumuz olamayacağını, insanım diyenin bu yoldan başka bir yolu kabul etmemesi gerektiğini bilerek bu yola girdik ve bu yolda buraya kadar yürüdük. Bu yol, üzerinde yürümekten başka çaremizin olmadığı bir yoldur. Bu yol siz halkımızın üzerinde yürümesi gerektiği yol olduğu için, gün mutlaka halk için yürüme günü ve bu yolda ilerleme günüdür diyoruz.

Bu işin ne kadar zor olduğunu, bugüne nasıl getirildiğini bilmeyenlerimiz olabilir. Zaten insanlarımızın çoğu dünyaya yeni yeni gözünü açabiliyor. Özgürlüğün ne olduğunu, ulusal onur ve halk kimliğinin ne anlama geldiğini halen bilmeyenlerimiz olabilir. Bizim için insanlığın ne olduğunu, davamızın ne olması gerektiğini anlayabilmek için insanlarımızı sürekli gerçekliklerine bakmaya davet ediyoruz. Eğer kişi dindar ise dinin neyi emrettiğini, eğer kişi aydın ise ve biraz fikir ve felsefeden anlıyorsa bunun ne anlama geldiğini, hatta günlük yaşamda şerefli bir insan olarak yaşamanın nasıl mümkün olabileceğini bilmek için bu hususları devamla belirtiyorum. Şerefsizlik ve onursuzluk içinde yaşamaktansa, ölümün tercih edilmesi gerektiğini insanlık tarihinden biliyoruz. Sömürgeci egemenlik altında bırakalım şeref ve onuru, işimiz bile yoktur. İnsan yerine konulmadığımız hepimizce biliniyor. Eğer tüm bunlar gerçekse, biz nasıl onur ve namusun varlığından bahsedebiliyoruz, nasıl yaşamak istiyoruz diyebiliriz? İçinde bulunduğumuz yaşama nasıl yaşam diyebiliyoruz? Sömürgeciliğin ayakları altındaki namusa nasıl namus diyebiliriz? Bunlar açık yalanlar ve kendimizi aldatmalardır. Partimizin yaşam, namus ve onur adına sizlere öğretmek istedikleri, bu yaşanılanların tam tersidir. Partimiz yaşamın, namuslu ve onurlu yaşamın ne olduğunu gösterip şahsınızda yaşatmak azmindedir. Büyük direniş şehitlerimizin kanı başta olmak üzere tüm şehitlerin, zindanlardaki direnişçilerin o büyük işkencelere karşı direnişlerinin sonucunda ve bizim amansız bir biçimde yurtdışında her şeyimizi ortaya koymamızla namus ve yaşam yolunun açıldığını şüphesiz sizler de biliyorsunuz. Bundan sonra partinin çizdiği yolda her şeyinizle, güç ve imkanınız neyse onları sarfederek işçi, köylü, kadın, gençlik olarak camide, okulda, fabrikada, tarlada, kısaca yaşamın her alanında bu yola inanarak, var olan zamanınızı bu davaya vererek namus ve onur davasını kurtarabileceğinizi söyleyebilirim. Eğer bize inanıyor ve güveniyorsanız bileceksiniz ki, doğru yaşam sadece budur. Daha önceki yaşam tarzları yaşam değildir. Ne din, ne peygamber, ne de Allah kabul eder; fikir ve felsefe de kabul etmez. Bize dayatılan çok çirkin ve hayvani bir yaşamdı. Bunu mutlaka kabul etmemeliyiz, bunun yerine insana yaraşır yaşamı esas almalıyız. Yolumuzu takip etmeniz insani yaşam içindir. Bizi başka türlü anlamayın, başka türlü kavramayın. Doğru olan yolumuzdur, bu yolda yürümeniz insani bir görevinizdir.

Bundan sonra partinin çizdiği yolda her şeyinizle, güç ve imkanınız neyse onları sarfederek işçi, köylü, kadın, gençlik olarak camide, okulda, fabrikada, tarlada, kısaca yaşamın her alanında bu yola inanarak, var olan zamanınızı bu davaya vererek namus ve onur davasını kurtarabileceğinizi söyleyebilirim. Eğer bize inanıyor ve güveniyorsanız bileceksiniz ki, doğru yaşam sadece budur. Daha önceki yaşam tarzları yaşam değildir. Ne din, ne peygamber, ne de allah kabul eder; fikir ve felsefe de kabul etmez. Bize dayatılan çok çirkin ve hayvani bir yaşamdı. Bunu mutlaka kabul etmemeliyiz, bunun yerine insana yaraşır yaşamı esas almalıyız. Yolumuzu takip etmeniz insani yaşam içindir. Bizi başka türlü anlamayın, başka türlü kavramayın. Doğru olan yolumuzdur, bu yolda yürümeniz insani bir görevinizdir.

Kürdistan, tarihinin en çalkantılı ve alt-üst oluşların yaşandığı bir dönem içindedir. Son olarak Güney halkımızın başına gelenlerden de bunu iyi biliyoruz. Güneyde olan neydi? Güneyde, tarihin geçmişinde olduğu gibi günümüzde de halka sahiplik edemeyecek, halkı örgütleyemecek ve direnişe çekemeyecek sahte ve işbirlikçi bir önderlik vardır. KDP adı altında daha çok ağalık ve aşiretçilik temelinde şahsi ve ailesel çıkarlarını Kürtçülük gölgesinde kırk yıldır sürdürenler, hiç birinizin belki de anlayamadığı ve bilmediği kadar halkın kanı üzerinde ucuz ticaret yapanlar, düşmanın oyuncağı ve oyununun aleti olmaktan öteye gidemeyenler Güney'deki tabloyu, halkımızın içine düştüğü ızdırabı yarattılar. Olanları, bu güçler kader diye savunamazlar. Açıktır ki onlar, devrimle oynadılar. Hazır olmadıkları, güçleri olmadığı ve bir de doğrusunu düşünemedikleri halde halkı, bu işe bulaştırıyorlar. 1960'lardan günümüze kadar halkımızı hep böyle oyaladılar, halkı olmadık oyunlara getirdiler ve sıkıştıklarında da 24 saat içinde ailelerini, paralarını toplayıp halkımızı sırtüstü bıraktılar. 1975 ihanetinde yapılan da buydu. İran Şahı desteğini kesince 24 saat direnmediler. O dö-

nemde ellerinde 100 bin kişilik bir ordu vardı. 1988'de de aslında kimyasal silahlar bahaneydi. Bu dönemde de onbinlerce kişiden oluşan silahlı güçleri vardı, Irak'ın giremeyeceği muazzam dağlar vardı. Ama İran-Irak savaşı sonuçlanıp İran'dan gelen yardımlar durunca, yine 24 saat içinde herşeyi bırakıp kaçtılar. 1991 Mart'ında Irak rejimi neredeyse çöküyordu ve eğer doğru bir önderlik etselerdi, devlet bile kurulabilirdi. Fakat rejimin iki askerini görünce, halkı kimyasal silah atılacak propagandasıyla korkutup milyonlarca insanı dağlara kaçırttılar. Günde binlerce insanımızın öldüğü o acı ortamında bile direnmeden kaçtılar. Olanlar bu sahte önderlikli hareketlerin yüzünden olmuştur. Bunların tarihlerinin kendisi de tümüyle böyledir. Tarihleri ihanetin ve kaçmanın tarihi oluyor. En son olarak da geldiler faşizme sığınmak istediler. Türk faşizmiyle işbirliğinde, partimize karşı da savaşarak, sözümona kendilerine yol ve yer açmak istediler. Halbuki, eğer Türk devleti Kürtlere karşı biraz merhametli olsaydı, herhalde egemenliğindeki Kürtlere böyle vahşice davranmaz ve yok etmeyle uğraşmazdı. Gizliden gizliye 30 yıldır bu güçler işbirlikçilik ve ajanlık yapıyorlardı, şimdi ise bunu sadece açıkça yapıyorlar. Şimdi Amerika'yı, İngiltere'yi, Fransa'yı çağırdıklarını görüyoruz. Türkiye'ye sığınmaları yetmiyormuş gibi, bunlara da sığınıyorlar. Hatta bu yetmiyormuş gibi, daha düne kadar "O faşisttir gitmeyene kadar biz dönmeyiz" dedikleri Saddam önderliğine sığınıyorlar. Nereden bakılırsa bakılsın, bu ucube, kendini ve haddini bilmez olanların siyaset adına yaptıkları en ucuzundan bir ticarettir. Ulusal kutuluş, halk savaşı, halkın özgürlük mücadelesi böyle olamaz.

Tarihimizde bu türden önderler çoktur ve eğer Kürdistan halkı acılarla birlikte bugüne kadar gelmişse, bu en başta böyle sahte önderlikler nedeniyledir. Tarihimiz boyunca, Kürdistan'a gelen her yabancı güç, her işgalci, karakteri böyle olan bunlara dayanmıştır, en büyük hizmeti bunlardan görmüştür. Yavuz Sultan Selim'den tutalım günümüze kadar; Kürt beyleri, aşiret reisleri, şeyhler bunların en iyi işbirlikçileri oldular. Küçük bir örnek verirsek; Yavuz Sultan Selim bunlara, "Kendinize bir kral seçin karşımıza gelin" diyor. O dönemde 23 Kürt beyi var. Başlarını da şimdiki Kamuran İnanların ataları olan İdris-i Bitlisiler çekiyor. Kürt beyleri Yavuz Sultan Selim'e, "Yok, siz gelin başımıza bir beyler beyi verin, biz birleşemeyiz" diyorlar ve o günden bugüne habire işgalci davet ediyorlar, işgalciye maşalık ediyorlar. Ve şimdi bunu bir kez daha görüyoruz. Bu nedenle milyonlarca insanımız dağlarda perişan oluyor, kırılıyor. Aslında yine yüzbinlerce silah vardı ellerde. Halkımız savaşabilirdi. Fakat mevcut önderlik o denli ihanete batmış, o kadar korkak ve çıkarlarına düşkün ki, hiç bir şey yapmaya kalkışmıyor. Yaptığı, bir istilacının kucağından diğerine gitmek oluyor. Önce Türk faşizmine sığındı, ancak o yetmedi. ABD emperalizmine sığındı, o da yetmedi. Sonunda tekrardan Saddam diktatörlüğüne, hem de "O mutlaka gitmelidir" dedikleri diktatörlüğe sığındılar. Tüm bu gelişmeler içinde önemli olan ise, Güney halkımıza hala bunlardan tehlike geliyor olmasıdır. Üstelik bunlar tehlikeyi sadece Güney'le sınırlı tutmak değil, tüm Kürdistan'a taşırmak istiyorlar. Bunu kabul etmemek gerekir diyoruz. PKK olarak biz, bunlara karşı hala bir direnmeyi sürdürüyoruz. Bu güçler bize, sınırların iki yakasındaki halkımızı birleştirmeyin, Tüklerle aramızı bozmayın diyorlar. Halbuki Türk faşizmi halkımızın yok edilmesinden sorumludur. Bunu bildikleri halde bu güçler, yine aşiretçilik yapmak istiyorlar. Biz ise, ulusal birliği dayatıyoruz. Ulusal birlik diyoruz, çünkü hudutları biz çizmedik, halkımızın iradesi dışında çizilmiştir. Hudutların varlığı Kürdistan halkının çıkarlarının karşıtıdır ve hiç bir zaman halkımıza hizmet etmez. Kürdistan'ın kuzeyi ve güneyi, kısaca her tarafı birleşmelidir, bütün aşiretler birleşmeli ve halkın çıkarları esas alınmalıdır. Bu nedenle bize bir halk savaşı gerekli, tüm güçler ve elimizdeki tüm silahlar halkın ordusunda biraraya gelmelidir. Eğer bunlar yapılırsa, iyi biliyoruz ki, dünya da gelse karşı koyamacağı gibi, devlet kurmaya kadar da gidebiliriz.

Önümüzde böylesi tarihi safhalar vardır. Bugün partimiz Güney Kürdistan'da da önderlik etmeye çalışıyor. PKK, Güney Kürdistan'da da halkın özgürlük tutkusunu ve çıkarlarını sonuna kadar temsil etmekte kararlıdır. PKK, bu parça halkını da yalnız bırakmamaya, ona doğru yolu göstermeye ve elinden gelen yardımı yapmaya çalıştı. Alaca karanlıkta açıkta, soğukta aç kalmamaları için, partimizin taraftar ve dostları herşeyini götürüp verdiler. Çok iyi biliniyor ki, bugün Kürdistan halkı biraz da partimizin sayesinde, Güney'deki halkımızı düşmanlardan korudu ve düşman, ülkelerinde kalmayı kabul etmek zorunda kaldı. Eğer PKK'den duyulan korku olmasaydı, eğer PKK'nin güçlü ve dinamik bir tabanı olmasaydı, bu parça tümüyle elden gidecekti.

Sizlerin durumunun da biraz buna benzer olduğunu biliyorum, Kuzey ve Doğu Kürdistan halkımıza da sinsice yönelimler vardır. İnsanlar göç ettirilmek amacıyla işsiz ve aç bırakılmaktadır. Son on yılda, özellikle 12 Eylül faşizmiyle birlikte, insanlarımız Türkiye'nin büyük kentlerine, Avrupa'ya, Ortadoğu'ya savruldu, savruluyor. Görünürde bu zorla yapılmasa da, ama özünde zorla göç ettirilme olayı vardır. İş vaadleriyle savruluyorsunuz. Bu umutla varınızı-yoğunuzu, evinizibarkınızı düşüncesizce terk ediyorsunuz. Biz bunu çok iyi biliyoruz ve bu da çok büyük, sinsi bir oyundur. En başta Kars, Ağrı, Erzurum, Muş, Bingöl ve Dêrsim boşaltılıyor, önemli oranda boşaltılmış durumdadır da. Nüfusun en aktif olanı buraları yarı yarıya boşaltmış, boşaltıyor. Neden? Bu öyle kendiliğinden değildir. Düşman buraları harabeye çevirmeye çalışıyor. İnsanların buralarda barınamamaları için, buraların güçlenmemesi için, buraları bilinçlice geri bıraktırıyor. Sanayi yok, tarım yok... hatta hayvancılık bile engellendikten sonra burada kalınamaz dedirtmeye çalışıyorlar. Bu durumda ne yapılır? Göç edilir. Ama şu bilinmelidir ki, bu göçün biçimi böyle de olsa, bu da en az Güney'deki göç kadar tehlikeli bir göçtür. Milyonlarcanızın İstanbul'a, İzmir'e, Avrupa'ya göç ettiğinizi biliyorsunuz. Geçmiş tarihte de, yüzbinlerceniz İç Anadolu'ya göç ettirilmişti. Sizleri Konyalara sürmüştüler. Şimdi ama tüm bunları daha sinsice yapıyorlar. Bu oyunu ulus olarak zayıf düşmeniz, topraklarınızda yaşamamanız, kurda kuşa yem olmanız, ulusal kimliğinizden kopmanız için yapıyorlar.

Her şeye rağmen, şimdi gerçekleri daha iyi görüyor olduğumuza ve bu oyuna düşmemek için bundan sonra yurtseverliğe, ulusal kurtuluş savaşımına, halkın özgürlük mücadelesine daha fazla katılıyor olduğumuza inanıyorum. Tarihimizde olup bitenler konusunda bilinçlendiğinizden, bu tarihin düşmanlar tarafından bize zorla dayatıldığını bildiğinizden eminim. Öyleyse, bundan sonra bu kör tarihe; bizim için yokluk, vatansızlık, kişiliksizlik ve özgürlüksüz olan bu tarihe bir son verelim diyoruz. Ekmek kadar, içtiğimiz su kadar, teneffüs ettiğimiz hava kadar bize gerekli olan özgürlük mücadelesine yaşamımızda esaslı bir yer verelim diyoruz. Eğer bize inanıyor, bizi kavramak ve anlamak istiyorsanız, bundan başka bir yolun olmadığını, atacağımız her adımın ve soluyacağımız her nefesin artık bu yolda olması gerektiğini de bilmeniz gerekiyor. Parti olarak biz, şartlarımızı; ölümü göze alan ve yüreğini avucunda tutan sizlerin en değerli evlatlarınızı gerilla olarak yanınıza gönderiyoruz. Evlatlarınızı büyük ve azimli çabalarla eğiterek sömürgecilerin it sürüleri gibi ordu birlikleri üzerine gönderiyoruz. Onları özel timlerin, çevik kuvvetlerin, komandoların, jandarmaların, çetelerin üzerine göndererek sonuç almada ilerliyoruz. Sizlere inancın, fedakarlığın, cesaretin, kahramanlığın ne olduğunu gösteren bu yılmaz ve onurlu insanların, teslim olmamak için son kurşunu kendilerine sıktıklarını, son bombayı üzerlerinde patlattıklarını sizler de çok iyi biliyorsunuz. Geçen yıllar içinde bu kadar büyük yüzlerce kahraman çıktı partimiz saflarından. Kendilerini yaktılar, ama teslim olmadılar. Kendilerini uçurumlardan attılar, ama teslim olmadılar. Düşmanın eline sağ geçmemek için bunları yapan evlatlarınız, büyük kahramanlardır, kutsal insanlardır.

Sizlere PKK'nin kahramanlık tarihini anlatacak değilim, ama sizler de çok iyi biliyorsunuz ki, oğul ve kızlarınızdan binlercesi düşman güçleri elinde her şey varken, onlar çıplak yüreklerini ortaya koyarak direndiler. Zindanlarda, dağlarda sizlerin kahramanlık destanlarını kanlarıyla yazdılar. Bunlar sizler için bin kitaptan daha değerli bilinç sayfalarıdır. Tek şehidimiz, tek bir kahramanımız bile, dinin-imanın da söylediği herşeyi sizlere açıkça öğretiyor. Çünkü şehitlik, ülkemizde en büyük gerçekliktir. Şu bilinmelidir ki, şehitler en doğrusunu yaptılar. Gencecik yaşlarında canlarını bile feda ederek sizin için herşeylerini ortaya koyan evlatlarınız, kızlarınız neyi ispatladılar? İşte böyle yaşanılır, halk için ölünür ve bunun dışında yol yoktur, her şey buna bağlıdır demek için bunu yaptılar.

Sizler de tüm bunları biliyorsunuz. Zindanlardaki işkenceleri, direnişleri de biliyorsunuz. Kürtlük zindanlarda nasıl kahramanca kabul ettirildi? Kürtlük nasıl şeref ve onurla temsil edildi? Tüm bunlar sizler için en büyük derslerdir. Amansız yıllarda bile hizmet nasıl sunulur, yurtdışında da olunsa yurtseverlik nasıl yaşatılır, halka nasıl layık olunur konularında sizlere gerçekten yol gösterdik. Ülkemizde olmadığımız halde bu gerçekleri iyi gösterdik. Ülkede değildik, ama tüm halkımızı bağımsızlık mücadelesine çekecek, özgürlük yürüyüşüne kaldıracak kadar davaya bağlı kaldık. Sizlerin yanında olmadan da, tek başımıza da yaşayabileceğimizin mümkün olacağını kanıtladık. Yalnız kalındığında bile bir kişinin neler yapabileceğini çok iyi gösterdik. Ülkede değildik; halk içinde nasıl yaşanılır, tek başımıza kaldığımızda nasıl yaşanılır, halk nasıl temsil edilir, halkın özgürlük davası nasıl kazanılır, kapabileceğimiz ufacık bir yeri halk için nasıl kullanabiliriz konularında boş durmadık ve sonuçları sizlere ispatladık. Bu nedenle bir tek kişi bile çok şey yapabilir diyoruz. Ben şunu ispatlamak istedim; imkanlar ne kadar az olursa olsun, dünya ne kadar karşı olursa olsun, yalnızlık ne derecede olursa olsun, kişi eğer kendi halkının kurtuluş davasına bağlıysa o herşeyi yapabilir ve yaptıklarında da başarabilir. Biz bunu

Parti olarak biz, şartlarımızı; ölümü göze alan ve yüreğini avucunda tutan sizlerin en değerli evlatlarınızı gerilla olarak yanınıza gönderiyoruz. Evlatlarınızı büyük ve azimli çabalarla eğiterek sömürgecilerin it sürüleri gibi ordu birlikleri üzerine gönderiyoruz. Onları özel timlerin, çevik kuvvetlerin, komandoların, jandarmaların, çetelerin üzerine göndererek sonuç almada ilerliyoruz. Sizlere inancın, fedakarlığın, cesaretin, kahramanlığın ne olduğunu gösteren bu yılmaz ve onurlu insanların, teslim olmamak için son kurşunu kendilerine sıktıklarını, son bombayı üzerlerinde patlattıklarını sizler de çok iyi biliyorsunuz. Geçen yıllar içinde bu kadar büyük yüzlerce kahraman çıktı partimiz saflarından. Kendilerini yaktılar, ama teslim olmadılar. Kendilerini uçurumlardan attılar, ama teslim olmadılar. Düşmanın eline sağ geçmemek için bunları yapan evlatlarınız, büyük kahramanlardır, kutsal insanlardır.

ispatladık. Ve bugün iyi biliyorsunuz ki, tüm Kürdistan halkı ölümüne bize bağlıdır. Evet, sizler bize bağlısınız. Bu bir tesadüf değildir. Eğer biri sizin için yaşamını adamışsa, kendini halkının yolunda feda ediyorsa, hala da herşeyini feda edeceğini belirtiyor ve bu yolda kendini daha fazla sizlere bağlayacağını gösteriyorsa, elbette siz de ona bağlı olacaksınız. Bu sizlerin en büyük olumlu tavrınız ve kurtuluşa olan inancınızın ispatıdır. Böyle bir birlik bize benzer hiç bir halkta gelişmemiştir. Hiç bir halk bu biçimde biraraya gelmesini bilmemiştir. Bizim gibi parçalanmış bir halkın, kendisine hiç bir fırsat verilmek istenmemesine rağmen, birinin önderliğinde birleşebilmesi, ölümüne ayağa kalkması çok büyük bir gelişmedir. Sizlerin de ne kadar büyük bir halk olduğunuzu, kurtuluşta ne kadar haklı olduğunuzu, kurtuluşun sizler için ne kadar zorunlu olduğunu kanıtlayan en soylu ve en çok övünülmesi gereken bir yaşam tarzıdır bu. Biz bu gelişmeden hoşnutuz. Sizlerin bize olan ilgisi güçlüdür, desteğiniz ve biraraya gelişiniz güçlüdür. Dolayısıyla bizler size layık, sizler de bize layıksınız. Bütün PKK'liler, zindandakiler ve dağlardakiler sizlere layık olduklarını kanıtladılar. Yurtdışındakiler, sizlere layık olduklarını kanıtladılar. Sizler de bunu ispatlıyorsunuz. Son bir-iki yılda serîhildanlara girdiniz; şehirler, köyler birlik oluşturdu, ayağa kalktı. Önümüzdeki süreçte daha fazla böyle olacağınıza inanıyorum. Gün bizim günümüzdür, dava bizim davamızdır, savaş bizim savaşımızdır, kurtuluş bizim kurtuluşumuzdur deyip ayağa kalkacaksınız. Tarihimizde bir Serhedan yiğitliği; Kars-Ağrı yiğitliği vardır. Bu yörelerimiz tarihimizde yiğitliği temsil ediyorlardı. Halkımızın en yiğit, en yurtsever bir parçasıydılar. 1930'lardaki Ağrı İsyanı daha hafızalarımızdan silinmemiştir. Bu alanlardan şimdi de çok sayıda şehidimiz olduğunu biliyorsunuz.

15 kadar yıl önce kendim Serhedan'a gitmiştim, oralara geldim. Daha gençlerle yeni tanıştığımda bile, gözlerinden bağlılığı, fedakarlığı, kahramanlığı okuyordum. Kars'tan **Mahir CAN**'lar en eski arkadaşlarımdı. Eğer bugün onların köylerinden, çevresinden yüzlerce devrimci fışkırıyorsa, bu önemli bir kahramanlığı gösterir. Ağrı'dan, Beyazit'ten **Mehmet OKÇU**'lar ilk arkadaşlarımızdandı. Bu büyük insanlık değerlerinin yolundan şimdi yüzlercesi çıkıyor. Buralar yiğit insanlar diyarıydılar. Çok iyi biliyorum ki, biraz daha davaya yaklaşırsanız, en büyük yiğitlikleri göstereceksiniz. Muş'un, Erzurum'un, Malazgirt'in, Karayazı'nın **Harun ARAS**'ları vardı. Burada adını sayamayacağım, her biri bir büyük kahraman olan militanları vardı bu yörelerimizin. Çok iyi biliyorum ki, sizler de büyük bir istekle kurtuluş mücadelesine katılmak istiyorsunuz.

Muş, çok eski yurtseverlerin mücadele verdiği bir yöremizdir. Malazgirt'teki halkımız mücadeleye çok katılmak, tarihi bir rol oynamak istiyor. Bingöl ve Dêrsim alevi, sunni ayrımı yapmadan, şu bu aşiret farkı demeden birleşerek bugün ayağa kalkmak istiyor. Yayladere'de bütün köylerden, mezheplerden, bölgelerden gençlerimizi şehit verdik. Botan'dan gelen direnişçileri, Kars'tan, Maraş'tan gelen yiğitleri buralarda şehit verdik. Ama bura halkımız, aynı zamanda direnerek, daha bir kaç ay geçmeden intikamını aldı. Tarihimizde ilk defa burada böyle oldu. Eskiden düşman vururdu, yaptığı yanında kalırdı. Şimdi bize bir defa vurunca, biz on defa vuruyoruz, intikamımızı yerde bırakmayarak anında cevap veriyoruz. 1925 yılında Şeyh Sait önderliğinden Bingöl'de geriye kalan olumludan yana direnişin nesi varsa, onu biz temsil ediyoruz. Seyit Rıza önderliğindeki direnişten Dêrsim'de geriye kalan ne varsa, onu da biz temsil ediyoruz. Ve biz ikisini birleştiriyoruz. Bingöl, Dêrsim birleşmiştir. Her iki bölgemizin kahraman gençleri omuz omuza birlikte savaşıyorlar. Düşman ise, artık bu çelikten birliği katiyen bozamıyor. Bozmak için çok çaba harcıyor; tarikatlar, tekkeler yaratmak istiyor. Ama tümü boşunadır. PKK'de Kürde ait ne varsa her şey artık birleşmiştir. İnsanlarımız; alevisisunnisi, kuzeylisi-güneylisi, zazasıkurmancı hepsi et ve tırnak gibi birleşmiştir. Bu temelde hepsi, oldu, ama kuzeyde de oldu. Botan, 7 yıldır ağır bir savaşın içindedir. Bugün yarıdan fazlası neredeyse kurtarılmış bölge durumundadır. Kuzeyde; Ağrımız, Beyazitimiz serîhildanlara girdi, buraların yüzlerce evladı savaş içindedir. Kars, daha başından beri bu davaya çok sayıda evladını vermiştir. Hala da en iyi evlatlarını savaştırıyor ve kendisi de doğrudan mücadeleye katılıyor. Muş, Malazgirt, Erzurum, Hınıs, Karayazı ve ismini saymadığım daha birçok alanımız yüzlerce evladını savaşa sürmek için, kendileri de serîhildana girmek için kararlıdır, azimlidir. Zaten giriyorlar, daha girmeyenler de girecektir. Dêrsim, tarihindeki o bütün ihanetlere, böl-parçala-yönet ve yut politikalarına rağmen, büyük bir direnmenin eşiğindedir. Dêrsim halkı yurtseverdir, gerillası iyi iş yapacak kudrettedir. Dêrsim'i de Botan kadar kurtuluşa götürecek hazırlıklarımız vardır. Bingöl, zaten kahramanca bir direnişin içindedir. Yerini almış ve bunu sürdürecektir. Bu yıl Bitlis de güçlü bir tarzda mücadeleye katılacaktır. Partimizin hazırlıkları burayı da mücadeleye katma yönündedir. Van ise zaten savaşıyor, daha büyük gelişmeler içindedir.

İşçi, köylü, genç, yaşlı, kadın, çocuk; hepiniz biraraya gelin. Camide, okulda, evde, tarlada biraraya gelin. Kurtuluş sorununuzu konuşun. Ulusal kurtuluş için serihildanları konuşun. Ne zaman fırsat bulursanız, yürüyün. Her köyü bir serihildan köyüne çevirin. Her kasabayı bir serihildan kasabasına dönüştürün. Sopalarla yürüyün, taşlarla yürüyün. Düşmana hizmet eden ne varsa onun da üzerine yürüyün. Kininizle, taşlarınızla üzerine yürüyün. Öfkenizi üzerine sürün. Hiç bir şey elinizden gelmiyorsa yüreğinizde, beyninizde onu lanetleyin, onu kabul etmeyin. Gerçekten hiç bir şey yapamıyorsanız, yüreğinizde düşmana lanet getirmeniz de büyük bir görevdir. Tüm bunları hepiniz yapabilirsiniz. Çocuklar da boş durmamalıdır, kadınlar hele hiç boş durmamalıdır.

muazzam bir birlik kuvveti halinde hareket ediyorlar. Zaten kurtuluşun kendisi de birlikten geçer, kurtuluş PKK'nin suladığı birlikten geçer.

Bir Serhedanlı; bir Karslı veya Ağrılı militan gözünü kırpmadan Botan'da savaşıyorsa, yine Botan'dan bir savaşçı gözünü kırpmadan Dêrsim'de savaşarak şehit düşüyorsa, bu demektir ki, siz halkımızın birliği de sağlanmıştır. Birliğin yol ve yöntemi partimiz tarafından böyle çizilmiştir. Bu durumda elbetteki bu birliğe sonuna kadar bağlı kalacaksınız, elbetteki artık tarihimizde düşmanın görülen bölyönet politikasına fırsat vermeyeceksiniz. Tüm bunların imkanı da, partimiz tarafından her zamankinden daha fazla önünüze konulmuştur. Bundan sonra en başta savaşanların sizler olacağınıza son derece inanıyorum. Parti olarak, partinin fertleri olarak, bizler çok savaştık, büyük mücadeleler verdik, davanızın haklılığını size ispatladık, kavrattık. Dünyada bile Kürt ve Kürdistan'ın kararlılığını, haklılığını ispatladık. Bunu parti önderliği ve parti olarak yaptık. Şimdi de söz ve eylem sırası artık sizlerin de görevidir.

Son bir-iki yıldır serîhildanlara kalktınız, ayağa kalkma cesaretinde bulundunuz. Ülkemizin dörtbir yanında böyle oldu. Bu güneyde

Siz halkımızın bundan sonra da büyük serîhildanlarınızı zafere kadar kesintisiz sürdüreceğinize inanıyorum ve bunu bekliyorum. İşçi, köylü, genç, yaşlı, kadın, çocuk; hepiniz biraraya gelin. Camide, okulda, evde, tarlada biraraya gelin. Kurtuluş sorununuzu konuşun. Ulusal kurtuluş için serîhildanları konuşun. Ne zaman fırsat bulursanız, yürüyün. Her köyü bir serîhildan köyüne çevirin. Her kasabayı bir serîhildan kasabasına dönüştürün. Sopalarla yürüyün, taşlarla yürüyün. Düşmana hizmet eden ne varsa onun da üzerine yürüyün. Kininizle, taşlarınızla üzerine yürüyün. Öfkenizi üzerine sürün. Hiç bir şey elinizden gelmiyorsa yüreğinizde, beyninizde onu lanetleyin, onu kabul etmeyin. Gerçekten hiç bir şey yapamıyorsanız, yüreğinizde düşmana lanet getirmeniz de büyük bir görevdir. Tüm bunları hepiniz yapabilirsiniz. Çocuklar da boş durmamalıdır, kadınlar hele hiç boş durmamalıdır. Unutulmasın ki, kadınlar Kürdistan nüfusunun yarısından fazlasıdır. Erkekler çoğunlukla yurtdışında, kadınlar ise yurt içindedir. Ayrıca kadınlar cesur olmak zorundadır, halkımızın fedakar bir kesimidir. Serîhildanlar biraz da Kürt kadınlarının eseridir. Kadınlar bu yeteneklerini çocuklarla birlikte ispatladılar. Bundan sonra görevlerini daha da etkili yapacaklar. Yaşlılarımız da, büyük yaşam tecrübelerini birlik ve örgütleme çalışmalarında kullanmalıdırlar. Köylüler, özellikle dağ köylerimiz, direnişe ve gerillaya hizmet için varını-yoğunu harcamalıdırlar. İşçilerimiz, fabrikalarda oluşturacakları birlikleriyle hakimiyetlerini sürekli kılmalıdırlar. Okuyanlarımız, öğrenci gençliğimiz bilinç ve örgütlülükle bu davada önderlik etmelidirler. Tüm bunlar hepimizin rahatlıkla yerine getirebileceğimiz vazgeçilmez önemde görevlerimiz oluyor.

Bundan sonra tarihi, bizzat kendi ellerinizle sizler yazmalısınız. Tarih ilk kez ve böyle bir dönemde bize bu büyük fırsatı sunmuştur. Bugüne ulaştıktan sonra, önümüzdeki süreçte başaramayacağımız hiç bir şey yoktur. Yürünülürse, savaşılırsa kurtuluşumuz kesindir. Bunun için sizlere büyük başarılar diliyorum.

Parti olarak, 1990-'91 yıllarını çok büyük hazırlıklarla karşıladık. Bu temelde büyük gelişmeler de sağlıyoruz. Bundan sonra daha iyi önderlik edeceğiz. En az kayıplar azami kazançları bu yıla sığdırmaya çalışacağız ve mutlaka kazanacağız. Doğru bir önderlik edeceğimize, iyi hazırlanacağımıza, dökülen bir damla kanı en iyi tarzda anlayan bir önderlik olacağımıza da söz veriyoruz. Bugüne kadar olduğu gibi, bundan sonra da kurtuluşun vazgeçilmez şartlarını ve gereklerini yerine getireceğiz. Ama şu da çok iyi bilinmelidir ki, kurtuluşu bizzat savaşarak sizler sağlayacaksınız. Bu savaşta biz de önderlik edelim, önünüze geçelim ve en büyük fedakarlıkları gösterelim. Sizler de ayağa kalkacak, kendi savaşınızı ve dayanışmanızı ortaya koyacak ve kazanacaksınız. Bilmeliyiz ki, yaşam sadece ve sadece buna bağlıdır.

Kürdistan tarihinde böylesi bir şans ilk kez yakalanmıştır. Kürdistan tarihinde ilk kez birleşme olanağını elde etmiştir. Kars'tan Maraş'a, Dêrsim'den Botan'a kadar her bölgemiz PKK önderliğinde ayağa kalkıyor. Böyle bir ulusal birlik, halkımızın böyle tek bir siyaset altında ayağa kalkması, zaferin teminatıdır.

Tüm bunları biz kolay kazanmadık. Büyük işkenceler, büyük zorluklar pahasına bu noktaya geldik. Bunun kıymetini iyi bilmenizi istiyoruz. Bu fırsatı bir kez daha elinizden kaçırmayın. Ya kurtuluşa kadar zafer, ya ölüm şiarına sonuna kadar bağlı kalalım. Bize layık olan herşeyi, tarihte kaybettiklerimizi mutlaka yeniden kazanmak için kendi savaşımızla ilerleyelim. İlerleyelim ki, tarihte biz de varız, şanlı-şerefli bir halkız diyebilelim. Biz de bağımsızlık ve özgürlük uğrundaki mücadelemizde sömürgecilik altındaki yaşama beş paralık değer vermeyiz diyebilelim. Bağımsızlık ve özgürlük herkesten çok bizim hakkımızdır, bu hakkımızı çiğnetmeyeceğiz ve herkesten daha fazla biz bugün bunun için savaşıyoruz diyerek haykırabilelim.

O halde, bu kutsal savaşta tekrar sizlere sonsuz başarı dileklerimi ve sevgilerimi sunuyorum.

8 Mayıs 1991
Abdullah ÖCALAN
PKK Genel Sekreteri

12 Eylül faşizminin 11. yıldönümünde kitlesel protesto eylemleri

Berxwedan muhabirleri bildiriyor

İSVİÇRE

Zürih: 7 Eylül günü faşist cuntanın 11. yıldönümü İsviçre'nin Zürih kentinde bir yürüyüşle protesto edildi.

Kürdistan ve Türkiye halklarının belleğinde; baskı, zulüm, işkence, katliam ve dizginsiz sömürüyle yer etmiş olan 12 Eylül faşist diktatörlüğü, 11. yılında Kürdistanlı yurtseverlerin ve Türkiyeli demokratların yoğun katılımıyla bir kez daha nefretle kınandı.

10.000 civarında kitlenin katıldığı yürüyüşte, **"Kahrolsun faşist diktatörlük"**, **"İşgalci güçler Kürdistan'dan defolun"**, **"Yaşasın bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm mücadelesi"**, **"Vur gerilla vur, Kürdistan'ı kur"** sloganları gür sesle haykırılırken, öte yandan teşhir konuşmaları da yoğunca yapıldı. Disiplinli ve coşkulu geçen eylem geniş bir kamuoyuna hitap etti. Ancak TDKP Örgütü taraftarlarının eylemin ruhuna uygun hareket etmemeleri, özellikle ERNK taraftarlarının tepkisine yol açtı.

Eylem, kitlelerin miting alanına dolmasıyla, devrim şehitleri anısına saygı duruşu yapıldı ve tertip komitesinin hazırladığı ortak siyasi konuşma ardından, kültürel etkinliklerle sonuçlandırıldı.

Yürüyüşü tertipleyen örgütler şunlardır: ERNK İsviçre Örgütü, EKİM-YDK, TİKB, TKP-B, TKP-Kıvılcım, Devrimci Dayanışma, TKP-ML Hareketi-YDK, Devrimci İşçi, D-Partizan, MLSPB ve KAWA taraftarları.

YUNANİSTAN

Atina: 12 Eylül günü faşist cuntanın yıldönümü Atina kentinde protesto edildi. 200 civarında Kürdistanlı yurtsever ve Türkiyeli devrimci-demokratın düzenlediği eylem, Atina TC Konsolosluğu binası önünde bir mitingle sonuçlandırıldı.

Miting alanında Türk ve Amerikan bayrakları, Özal ve Bush'un posterleri yakıldı. Yunanistan basını eylem haberine geniş yer verdi.

Eyleme Devrimci Birlik Platformu dışında Dev-Sol, TDKP ve DABK taraftarları da katıldılar.

FRANSA

Paris: 12 Eylül Askeri faşist darbesinin 11. yıldönümü, Fransa'nın başkenti Paris'de binlerce Kürdistanlı yurtsever ve Türkiyeli demokratın katıldığı bir kitlesel yürüyüşle protesto edildi.

Kentin en işlek alanından harekete geçen kortej, faşist Türk diktatörlüğünün Kürdistan ve Türkiye halkları üzerindeki baskılarını protesto ederek, TC yoğun sloganlar ve okunan yazılarla teşhir edildi.

Direniş şehidimiz **Mazlum DOĞAN**, Büyük Ölüm Orucu Şehitlerinden **Kemal PİR, M. Hayri DURMUŞ, Akif YILMAZ** ve **Ali ÇİÇEK** başta olmak üzere tüm Kürt ve Türk devrimcilerinin mücadelelerini içeren yazılar okundu.

Büyük bir kamuoyu yaratan eylem, miting alanına ulaşılana kadar Fransız ve diğer halklardan demokratların da katılımıyla 5000'e ulaştı.

Miting alanında yapılan siyasi konuşmalar ardından kültürel gösterilerle eylem sonuçlandırıldı.

Yürüyüşe ENRK, TDKP, KAWA, TKP-ML Hareketi, Dev-Sol, FTİF ve EKİM taraftarları katıldılar.

Aynı gün Strasbourg kentinde de 300 civarında Kürdistanlı ve Türkiyeli'nin katılımıyla bir protesto yürüyüşü gerçekleştirildi.

12 Eylül faşist diktatörlüğü, atılan sloganlar ve yapılan konuşmalarla teşhir edildi. Geniş kamuoyu yaratan eylem bir mitingle sonuçlandırıldı.

ALMANYA

Köln: 7 Eylül günü faşist cuntanın 11. yıldönümü, 5000 civarında kitlenin katılımıyla protesto edildi.

Yürüyüş komitesi şu açıklamayı yaptı: *"12 Eylül askeri faşist cuntası yoluyla yoğunlaşan baskı, katliam ve sömürü, Kürdistan ve Türkiye halklarının gelişen ulusal ve sosyal kurtuluş mücadeleleri karşısında tutunamayarak, faşist 'SS' kararnameleriyle her türlü saldırıyı meşrulaştırmak istemektedir. 'Anti Terör Yasası' bu amaçla yürürlüğe konulmuştur. Bu yasa yürürlüğe konulduktan sonra 100'e yakın yurtsever, devrimci ve demokrat katledilmiştir. Estirilen terore rağmen, Kürdistan'da Kürt halkının ulusal kurtuluş mücadelesinde ise, gerilla ve serîhildanlarla birleşerek daha üst bir boyuta sıçramıştır. Türkiye işçi sınıfı mücadelesinde değişik boyutlarda eylemlilikler gündeme gelmiştir."*

Yürüyüş boyunca yoğun sloganlar ve yapılan konuşmalarla 12 Eylül faşist diktatörlüğü teşhir edildi.

Miting alanında ortak hazırlanan siyasi konuşma ardından çeşitli örgüt taraftarı ozanlar direnişçi türküleri okudu ve kültürel gösterilerin sergilenmesiyle eylem sonuçlandırıldı.

Eylemi organize eden örgütler: EKİM-YDK, TİKB, TKP-B, TKP-Kıvılcım, TDKP-YDÖ, ERNK Almanya Orta Eyalet Örgütü.

Dayanışmacı örgütler: TKP-ML Hareketi-YDK, Devrimci İşçi, KAWA taraftarları.

Watwill'de açılış günü — Foto: Berxwedan

Kürdistanlı yurtseverlerin dernek açılış töreni

Watwill *(Berxwedan)*: 18 Ağustos günü İsviçre'nin Watwill kentinde 150 civarında Kürdistanlı yurtsever ve Türkiyeli demokratın katılımıyla bir dernek açılış töreni gerçekleştirildi.

Devrim şehitleri anısına saygı duruşuyla başlayan tören, kültürel etkinliklerle sürdürüldü. Son siyasal gelişmeler ve derneğin görevlerini kapsayan bir siyasi konuşma da yapıldı. Ardından koro ekibi direnişçi marşlar okudu.

Öte yandan Zürih ve St. Gallen folklor gruplarının sergiledikleri oyunlar ilgiyle izlendi.

Dernek yönetim kurulu seçiminden sonra tören toplu halay çekilerek sonuçlandırıldı. Coşkulu geçen atılış töreninde atılan sloganlar eşliğinde yurtseverler dağıldılar.

PKK Celle Davası Tutsakları TC'nin Güney Kürdistan'a saldırısını protesto ettiler

PKK-Celle Davası Tutsakları 14.8.91 tarihinde çıkarıldıkları mahkemeye bir protesto dilekçesi sundular. Sunulan dilekçede şunlar belirtildi:

"Türk sömürgecileri 5 Ağustos günü, Güney Kürdistan'ı işgal ve halkımızı katliamdan geçirmek amacıyla hava ve kara kuvvetleriyle yeni bir saldırı başlattılar. 5 Ağustos sabahı F-4 ve F-104 tipi uçak ve Puma helikopterleriyle köyler ve sivil yerleşim merkezleri bombalanmaya başlandı. Hemen peşinden resmi açıklamalara göre 50.000 asker, 2000 özel tim ve 1000 köy korucusuyla, Leopart tankları, havan ve sahra topları desteğinde kara harekatına geçiliyor. Uçakların 'sınır'dan 40 km içlere kadar 4 gün içinde 200'ü aşkın saldırı yaptıkları ve 'sınır'dan içe doğru 5 km'lik bir bölgenin 'tampon bölge' olarak ilan edilmek istendiği belirtilmektedir.

Partimiz PKK'nin bölgede üslendiği gerekçe gösterilerek başlatılan işgal hareketi, özünde Türk sömürgecilerinin yıllardır hesabı içinde oldukları bölgeyi tümden işgal etme emellerinin bir sonucudur. TC, ABD ve ülkemize yerleştirilen 'Çekiç Güç'ün tüm desteğini arkasına alarak bu işgal hareketini başlatmıştır. Bunun sonucu olarak da, en az 200 sivil masum insan katledilmiştir. Türk sömürgecileri bugün saldırılarını durdurduklarını söylüyorlarsa, bugüçlü bir direnişle karşılaşmalarının ve yenilgilerinin bir sonucudur. Türk sömürgecileri işgalci geleneklerine dayanarak, devletlerarası hukukun ihlali ve Avrupa Güvenlik ve İşbirliği Konseyi (AGİK) kararlarının reddi temelinde böylesi bir işgal ve katliama girişmişlerdir. TC'nin bu işgal ve katliamından dolayı AGİK, TC ile olan ilişkilerini gözden geçirmek zorunda kalmıştır. Nitekim Federal Almanya Dışişleri Bankanı Genscher'in başlattığı, tüm iktidar ve muhalefet güçlerinin de desteklediği TC'yi protesto girişimlerini, bu bağlamda olumlu olarak değerlendiriyor, bunu çeşitli yaptırımlarla da sürdüreceklerini umuyoruz.

Tüm devletlerden, devletlerarası hukuku ve halkların kendi kaderlerini tayin hakkı konusundaki kararları halkımız için de artık yürürlüğe koymalarını bekliyor, halkımızın iradesi temelinde Kürt sorununa çözüm getirilmeden bölgede barışın sağlanamayacağının artık anlaşıldığını umuyor, onları faşist Türk işgalcilerinin saldırı ve katliamlarını protesto etmeye çağırıyoruz."

Avrupalı parlamenter Türk devletini protesto etti

Brüksel *(Berxwedan)*: Brüksel Parlamentosu Dış İlişkiler Komisyonu Üyesi Nelly Meas, TC ordusunun Güney Kürdistan'a saldırısındaki katliamcı politikasını izlemek için gözlemci bir heyetin Türkiye ve Kürdistan'a gönderilmesini istedi ve şunları belirtti:

"Sayın başkan,

5 Ağustos'tan beri Güney Kürdistan Türk ordusunun saldırılarına uğramaktadır. Bu saldırılarda 200'ün üzerinde Kürt insanı öldürülmüştür. Şu anda Irak'ın işgali altında olan bölgenin kuzeyinde ARGK'nin güçleri bulunmaktadır.

Sorman, Zimkan ve Deşta Berazgir alanlarında sivil halka karşı saldırılar gerçekleştirilmiştir. Türk ordusunun bu insanlık dışı saldırılarını ve insan hakları ihlalini şiddetle protesto ederek, endişelerimi belirtiyorum.

Bir uluslararası inceleme komisyonu, Kürtler'e karşı işlenmekte olan katliamcı politikanın durdurulmasında gözlemci olmalıdır. Umarım ki, Kürt halkının yıllardır çektiği acılar sona erer.

Saygılarımla...

20 Ağusots 1991"

Kürdistan enformasyon bürosu açıldı

Sundsvall *(Berxwedan)*: İsveç'in kuzeyindeki en büyük yerleşim birimi olan Sundsvall kentinde, Kürdistan Enformasyon Bürosu açıldı. Birçok İsveç siyasi partisinin katılımı ve bölgedeki Kürt mültecilerin desteği ile açılan büro, Kürt kültürü üzerine araştırma yapmak ve gelişen ulusal kurtuluş mücadelesini tanıtmak amacıyla kuruldu.

60 üyesi bulunan büronun, birçok üyesi de İsveçli. Çevrede bulunan Kürdistanlı yurtseverlerden 150 kadar doğal üyesi bulunan büro, folklorik çalışmaların yanısıra, Kürt müziğini tanıtma çalışmalarını yürütmekte ve konuda yoğun bir faaliyet içinde bulunmaktadır.

Bilgilendirme toplantısı

Stuttgart *(Berxwedan)*: 6 Eylül günü ERNK taraftarları Almanlar'a yönelik bir enformasyon toplantısı yaptılar.

Toplantı Vaininğan Barış İnisiyatifi ve Stuttgart'daki Kürdistan İşçi-Kültür Derneği tarafından organize edildi. Düzenlenen toplantıya 80 civarında kişi katıldı.

Kürdistan tarihi ve son siyasal gelişmeler aktarıldıktan sonra kültürel gösteriler de sergilendi. Alman misafirlere Kürt yemekleri sunularak toplantı sonuçlandırıldı.

Lahey Adalet Divanı işgal edildi

Den Haag *(Berxwedan)*: 29 Ağustos günü 50 kadar ERNK taraftarı, Hollanda'nın Den Haag kentinde Lahey Adalet Divanı'nı işgal etti. Barış Sarayı yakınında toplanan 100 civarında Kürdistanlı yurtsever de, sloganlar atarak eylemi desteklediler.

Eylemin amacı:

1- Türk ordusunun Kürdistan'daki işgal ve katliamlarını,

2- İnsan hakları ihlallerini,

3- Dr. İsmail Beşikçi'nin tutuklanmasını,

4- Kürdistanlı savaş esirlerine, esir muamelesinin yapılmamasını, onlara tutuklu statüsünün tanınmamasını ve son çıkarılan "Af Yasası"ndan yararlandırılmamalarını protesto etmekti.

Ayrıca eylem komitesinin bildirdiğine göre yurtseverler, insan haklarına saygı göstermeyen ve her türlü insan haklarını çiğneyerek insanlık suçu işleyen Türk devletinin Lahey Adalet Divanı nezdinde yargılanmasını talep ettiler.

Avrupa basınından Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi

Irak Kürtleri, kardeşlerinin bağımsızlık mücadelesini ezmede Türkiye'ye yardım ediyorlar

The Guardian, İngiltere / 14.8.1991

Irak Kürtleri'nin, birlik ve beraberlik yerine kendi menfaatlerini esas alarak Ankara'yla yaptıkları antlaşma üzerine **Jonathan Rugman** Ankara'dan bildiriyor.

Bir Iraklı Kürt lideri, işin yarar ve zararına bakmadan, kendi hedeflerine ulaşmak için, Türkiye silahlı kuvvetlerinin PKK gerillalarına karşı düzenledikleri sınır ötesi harekatı desteklediklerini ve yardımcı olacaklarını açıkladı.

KDP temsilcisi Muhsîn Dizaî Türkiye'den ayrılmadan önce yaptığı açıklamada, PKK'nin Irak'tan Türkiye'ye yönelik eylemlerine devam etmesi halinde *"Onları bu bölgeden dışarı atarız"* ifadesini kullandı. Bay Dizaî, *"Biz onlara ya kendi bölgenize gidin ya da Türkiye'ye karşı saldırılarınızı durdurun diyeceğiz"* dedi.

KYB Lideri Celal Talabani de Ankara'da devlet yetkilileriyle görüşmelerde bulundu.

Her iki lider de, Türkiye'nin geçen hafta Kuzey Irak'ta giriştiği ve 29 (sivil ve mültecinin) kişinin ölümüne neden olan operasyonu kınamadılar. Görülen odur ki, Ankara ile Iraklı Kürt liderler arasında, PKK'ye karşı ortak mücadele etmede anlaşma sağlanmış durumda. Ve bunun karşılığında Türkiye ise, insani yardım (yiyecek, ilaç vb.) verecek. Irak Kürtleri'nin, Türkiye'nin güvenliği için, Türkiye Kürtleri'ne karşı savaşmalarını beklemek tuhaf olmasına rağmen, Irak Kürt liderlerine göre bu, politik açıdan daha pratik görülmektedir. Türkiye Cumhurbaşkanı Turgut Özal dün, Kuzey Irak'a hemen yiyecek ve ilaç yardımının gönderileceğini açıkladı.

Bay Talabani, Türkiye'nin rolünün sadece Irak Kürdistan'ın-da yeniden inşa ile sınırlı kalmasını, aynı zamanda müttefik güçler ile birlikte ileride Irak'ta oluşacak bir otonimiyi kabul etmesini ve razı olmasını da istiyor.

Irak'ta bulunan 20 kadar PKK kampına yapılan bombalamaların durdurulduğu söyleniyor, ancak Türk askerleri halen bölgedeler ve "temizlik operasyonları"na devam ediyorlar. Resmi kaynaklarca doğrulanmayan haberlere göre, bölgede bulunan Birleşmiş Milletler (BM) yardım ekiplerinden, sivillere yönelik tehlikenin halen devam ettiği gerekçesiyle bölgeyi terketmeleri istenmiş. Türk bakanlar, bölgede sivillerin öldürüldüğüne dair haberleri reddederek, bunun PKK propagandası olduğunu, ölenlerin PKK gerillalarından başkası olamayacağını söylüyorlar. Öte yandan bölgede bulunan BM yardım ekipleri de Iraklı Kürtler'in söylediklerini destekleyerek sivil köylerin bombalandığını belirttiler.

Türkiye Savunma Bakanı Barlas Doğu, sıcak takip operasyonunda en az 35 PKK militanının öldürüldüğünü ve diğerlerinin de yaralılarını alarak İran yönüne doğru kaçtıklarını söyledi. Ayrıca yapılan açıklamada sadece 1 Türk askerinin öldürüldüğüne yer verildi. Türk jetlerinin 5 gün süren bombardımanlarında ölü sayısının daha yüksek olması bekleniyordu.

Üst düzey bir İngiliz diplomat, *"Türkler operasyonun büyük oranda başarılı olduğunu iddia ediyorlar. Fakat Kürtler ise, bunun tam tersini söylüyorlar"* dedi.

Türk politikacıları, Kuzey Irak'ı nasıl bir politikayla kontrol altına alacakları konusunda hala kararsızdırlar. Geçen hafta Başbakan Mesut Yılmaz, "tampon bir bölge" oluşturularak, bu bölgeye girenlerin TC askerleri tarafından vurulacağını söylemişti. Ancak Irak pêşmergeleri'nin yardım etmeleri halinde bu tampon bölgeye gerek kalmayabilir.

Almanya Dışişleri Bakanı Hans Dietrich Genscher, Türkiye'nin yaptığı bu operasyonu kınayarak, bunun NATO standartlarına aykırı, çok ciddi bir insan hakları ihlali olduğunu söyledi.

Türk yetkilileri ise bu kınamayı hayret ve şaşkınlıkla karşıladıklarını belirterek, Almanları PKK teröristleri ile diğer Kürtleri birbirinden ayırt etmeyi becerememekle eleştirdiler. Bay Yılmaz, *"Dış ülkelerin tepkilerini ciddiye almıyoruz. Irak'ın kuzeyi şu anda herhangi bir devletin kontrolünde değil. Ve burası teröristler tarafından kullanılmaktadır"* dedi.

Uluslararası alanda Almanya dışında, Türkiye'yi bu operasyondan dolayı kınayan olmadı ve sessiz kalındı. Öte yandan Güneydoğu'da bulunan Kurtalan ilçesinde, Türkiye'nin Kuzey Irak'a saldırısını protesto etmek isteyen insanlara polis tarafından ateş açılarak 1 kişi öldürüldü ve 4 kişi de yaralandı.

Bir İngiliz diplomat her ne kadar Türkiye, kendi askerlerini öldüren terörist örgütlere saldırma hakkına sahipse de kendilerine az bilgi verilmesini hayretle karşıladıklarını belirterek, *"Şimdi sorulması gereken soru, Türkiye'nin bu bölgede ne kadar süre kalacağıdır"* dedi.

Operasyonu düzenleyen Türkler, operasyonun; PKK'nin silahlı mücadeleye başlamasının 7. yılı olan bu hafta kendilerine söyleyebilecekleri hiçbir şey bırakmamak için yapıldığını söylüyorlar.

Bu örgüt (PKK), 1984 yılında, Türkiye'de yaşayan 8-10 milyon Kürt için bağımsız bir devlet kurma görüşüyle silahlı mücadeleye başlamıştı.

Yaşamının büyük bölümünü fikirlerinden dolayı cezaevinde geçirmiş bir parti üyesi, *"Biz marxist bir partiyiz ve nihai hedefimiz komünizmdir. Fakat bizim amacımız bütün yoksul köylüleri marxist-leninist yapmak değildir. İslami düşünceye inananlar da aramızda vardır ve çok sayıda insan sadece yurtseverlik duyguları temelinde bize katılıyor"* dedi.

İnanmış PKK taraftarları Castro ve Mao Zedung'un hayatları hakkında kitaplardan örnekler verirlerken, diğerleri ise bağımsız Kürdistan yerine cepleri-ne girecek biraz para ve insan haklarının biraz iyileştirilmesiyle yetinecek niyetteler. Asırlardır asimilasyon politikalarına maruz kalmış Kürtler, Türklerden neden farklı olduklarını açıklamaya çalışmakta ve PKK'yi desteklemekle Kürtlük kimliklerini ispatlamaktadırlar.

Bazı Kürtler güvenlik kuvvetlerinden korktukları kadar PKK'den de korktukları ve PKK'nin uyguladığı siyaset ve yöntemlerin sertliğine rağmen, yine de PKK'nin halk arasında giderek daha fazla destek aldığı görülmekte. Türkiye'de legal bir parti kurup bağımsız Kürt devleti düşüncesini savunmak yasaktır. Bu nedenle bugün Kürt güçleri PKK saflarına kaymaktadırlar.

Kürt düşmanlığı Atatürk'ün hayallerini körleştirdi

Observer, İngiltere / 11.8.1991

Türk Hava Kuvvetleri'nin geçen hafta Irak'ın kuzeyinde bulunan Kürt gerillalarının kamplarını bombalaması, Türkler'in tarihi psikolojik korkularını iyice açığa çıkarttı. Türkler, Kürt milliyetçiliğinden çok korkmalarına rağmen yine de onları Atatürk tarafından kurulan modern devletin içine dahil etmeyi başaramamışlardır. PKK kamplarını bombalamaya giden savaş uçakları Türkiye'nin Güneydoğu bölgesi üzerinden geçerken dağ ve tepelerde kazılı veya yazılı birçok tuhaf slogan görmüşler. Türk birliklerinin bulunduğu bölgeler ve özellikle de polis ve askeri karakolların yakınları taş ve kireçle veya kazılarak yazılmış 'Ne mutlu Türküm diyene' yazıları, yanında ise Mustafa Kemal Atatürk'ün büstü veya heykeli ile doludur.

1920'lerde Osmanlı imparatorluğunun harabelerinden çıkarılarak Atatürk tarafından halkına sunulan 'Türk olmak ve onunla övünmek' vatanseverliği hala sürmektedir.

Kökeniniz Rum, Bulgar, Ermeni, Yahudi, Arap veya Kürt olabilir, ama bundan böyle Türkiye'de yaşıyorsanız kendinize Türk diyebilirsiniz deniliyor. Türkler ne kadar bunu zorladılarsa, Kürtler de o kadar karşı çıktılar. Türkiye'nin bu etiketi 8-10 milyon Kürt için uygun gelmemiştir. Geçen ay İstanbul'daki bir gazinoda geleneksel Kürt şarkıları söyleyen 2 Kürt gencine sinirlenen polis silahını çekip ikisini de vurmuştu.

Kürt dilinin serbest bırakılması çalışmaları daha bu sene başladı. Türk siyasetçisinin 6 ay öncesine kadar 'Kürt' kelimesini kullanması duyulmamış bir şeydi. Kürtlere devamlı olarak 'şu halk' diye hitap edilmekteydi. Türkiye Cumhurbaşkanı Turgut Özal, Kürt mülteci krizi sırasında Türkiye'nin 500 bin Kuzey Iraklı mülteciyi nasıl kabul ettiğini bildirmekte sabırsızlanıyordu. Türkiye, Kürtlere verdiği yardımları abartırken, Birleşmiş Milletler ise diğer ülkelerin yaptıkları yardımlara dikkat çekerek durumun hiç de öyle olmadığını açıkladı. Kürtlere yapılan yardımlarıyla Türkiye, Kürtlerle olan psikolojik problemini saklayamadı. Kürtler farklı olduklarını bilmekte ve bunun nedenlerini araştırmaktalar.

PKK tarafından bağımsızlık savaşı verilmekte ve Kürdün ne demek olduğunu bu odakta toplanmaktadır. Irak'tan birkaç mil uzaklıktaki Fırat nehri kıyılarındaki Cizre şehrinde bir bakkal, *"Ben cahilim ama Kürt tarihini inceliyorum"* diyor. *"Bizler bu topraklarda Osmanlılar'dan daha uzun süre yaşamış ve M.Ö. 612 yıllarında Avrupa'nın kuzeyinden buralara gelmişiz"* demekte. Kürtler tarihlerinin devamlı olarak düşmanları tarafından yazıldığını söyleyerek, şimdi kendi tarihlerini kendilerinin yazmaya başladıklarını belirterek; *"Bizler fakiriz, bizler baskı altındayız, bizler işkence görmekteyiz. Geceleri sokağa çıkamıyoruz. Çünkü güvenlik güçleri bize ateş açmaktalar. PKK terörist bir örgüt değildir, onlar bizim çocuklarımızdır. Kanımızın son damlasına kadar savaşacağız"* diyorlar. Türkler'in savunmaları ise, Kürtler'in Türkçe konuştukları, Türk TV'sini seyrettikleri, Türk yollarında seyahat ettikleri ve Türk polis ve askerinin sağladığı güvenlikten yararlandıklarıdır.

Bir Türk Akademisyeni bana BBC'nin Kürdistan kelimesini kullanmasına karşı olduğunu söyledi. *"Böyle bir şey ortada olmadığına göre neden o kelime kullanılıyor? Türkiye'nin Güneydoğusu'nda Türkler, Araplar ve Ermeniler de yaşamaktadır. Bu karışık bir toplumdur"* dedi.

Kürtler işkence gördüklerini iddia ediyorlar. Ve Güneydoğu'da güvenlik güçleri tarafından arama ve tutuklamaların yapıldığı ve yolların kontrol altında tutulduğu bir gerçektir. Devletin Kürt milliyetçiliğini bastırmak için kullandığı zorba yöntemler bölgenin ekonomik olarak aç bırakılmasıyla da birleşince, halkın daha fazla PKK saflarına itilmesine yardımcı olmakta.

Türkler, neden Kürt milliyetçiliğinden bu kadar çok korkmaktalar? Kürtler'den hariç bu "modern" Türkiye'nin bir parçası olmak istemeyenler 1920'lerde Osmanlı imparatorluğundan sonra -Rumlar, Araplar ve Ermeniler- bu devletin haricinde bırakıldılar ve Türkler kendi kimliklerini inşa ettiler. Bu sınırları tekrar çizmeye kalkışmak demek, Türkler'in bu kimliğini şüpheye düşürmek demektir. Kürtler'in kendi ayrı yollarına gitmelerini savunmak bile Türkiye'nin ileri gelen politikacılarının sonu demektir.

Türkiye'nin Başbakanı Mesut Yılmaz, bu hafta sonu hava kuvvetlerinin gerilla kamplarını bombalamasının durdurulduğunu söyledi. PKK kamplarını kökten yoketme operasyonuna katılan ve 6 günlük süreden sonra geri dönen biri, ordunun görevini başarıyla bitirdiğini söyledi.

Türkiye'nin Kürt savaşı

Dagens Nyheter, İsveç / 26.8.1991

Irak savaşından sonra; kısa bir zaman diliminde Kürtler'in barış ve özgürlük hayalleri gerçekleşecek gibiydi. Ama altı ay geçmiş olmasına rağmen hiç kimse durumun nasıl olacağını kestiremiyor. Dünya'daki 20 milyon Kürdün şimdi içinde bulunduğu konum eskisinden daha da kötüdür.

Sadece Batılı müttefiklerin verdiği garantiler Irak Kürtleri'ni umutlandırmadı. Türkiye de, dünya Kürtleri'nin kendi sınırları içinde tutuğu yarısını azınlık olarak kabul etmeye başladı.

Ama Türkiye'nin Başbakanı Turgut Özal'ın dikkatli uzlaşma çabaları tümüyle başarısızlığa uğradı. Onun, "Kürtler şahıs olarak dillerini konuşabilirler" önerisi hem askeriye ve hem de Türkiye kamuoyunda sert tepkilerle karşılandı.

Buna karşılık 7 senedir gelişen gerilla savaşı daha da büyüdü ve gelişti.

Türkiye'ye olan sınır bölgelerini, Bağdat'ın artık kontrol edememesiyle beraber Kürdistan bağımsızlık örgütü PKK yeni gerilla üsleri oluşturdu ve gerillalar bu üslerden daha güçlü ve etkin saldırılar yaptılar.

Türk ordusuna büyük kayıplar verdirdiler ve yedi Türk askerini esir alarak Türk devletini aşağıladılar. Doğu illerine yeni atanan vali başta görevi kabul etmek istemedi, çünkü PKK'nin ailesine intikam saldırıları yapacağından korkuyordu.

Devletin özel timleri Kürt köylerinin gerillaya desteğini engellemek için Kürt köylerine her türlü vahşi saldırılar yaparak köylüleri korkutmaya çalışıyorlar. Fakat bu strateji, tavizsiz şiddet kullanan PKK'yi Türkiye Kürdistan'ında tek egemen hareket yapmaktadır.

Türkiye'nin savaş güçleri, Irak sınırını aşarak, burada bulunan PKK üslerini yok etmek istedi, ve bununla birlikte Irak Kürtleri'nin durumunu da zorlaştırdı.

Ankara'nın çizgisi sadece Türkiye'deki Kürtlere her türlü kötülüğü yapmakla kalmıyor. Aynı zamanda dünyanın, Irak Kürtleri'ne verdiği uluslararası düzeyde güven yaratma sözünü yerine getirme çabalarını da ortadan kaldırabilir.

Halk Kurtuluş Ordumuz-ARGK saflarına katılan genç savaşçıların mesajları

ARGK saflarına yeni katılan savaşçıların elimize ulaşan birkaç mesajını daha, imla yanlışlarını çok az düzelterek yayınlıyoruz.

Adı: M.E.
Soyadı: D.
Doğum yeri: Gercews

Ben Kürt devletinin kurulması için mücadele edeceğim. Canımı Kürt devleti için feda ediyorum. Özgür ve bağımsız bir Kürdistan devleti kurmak amacıyla kararımı verdim. Dilimizi serbest konuşmak için, kendi topraklarımızın üzerinde yaşamak için, düşmandan numusumuzu ve milletimizi kurtarmak için mücadele edeceğim. Allahın yolunda Allahın izniyle inşallah bir gün gelir bu kölelikten kurtuluruz. Söyleyeceğim sonsöz ve tek amacım Kürdistan'ın kurtulması için elimden geleni yapacağım.

– Yaşasın Başkanımız APO!
Saygılarımı sunarım

Adı: H.
Soyadı: Ö.
Doğum yeri: Gercews

Ben Kürt devletinin kurulması ve Kürt devletinin özgürlüğe kavuşması için mücadele ediyorum. Bağımsız bir devlete kavuşmamız, kendi dilimizin serbestçe konuşulması için bir Kürt devleti kurmak istiyoruz. Hayatımız boyunca mücadele edeceğimize kararlıyız. Kürt bayrağının dalgalanması için canımızı feda edeceğiz. Artık Kürt devletinin kurulması için elimden geleni yapacağım. Halkımızı ve devletimizi, toprağımızı, namusumuzu, özgürlüğümüzü kendi yeteneklerimizle daha ileriye gitmemiz için mücadele edeceğiz. Hepinize şanslar ve başarılar dilerim.

Allahın izniyle birlik ve beraberlik içinde yapacağız. Artık savaş günü geldi uyandık ve aklımız başımıza gelmiş durumda. Her sey vatan için feda olsun.

– Yaşasın Başkanımız APO!
Saygılarımı sunarım

Adı: O.
Soyadı: S.
Doğum yeri: Kerboran

Savaşa katılmam bağımsızlık, özgürlük, halkımın demokrasi kavgası içindir. Partim PKK'nin köylerimizde faaliyetiyle onu tanıdım. Onunla olma isteğimin nedeni bizim için binlerce evladını feda ederek bize kendisini ispatlamış olmasıdır.

Bunun için kardeşlerimizin uğrunda savaşıp da kanlarını döktükleri bu davanın devam ettirilmesi gerektiğini bildiğim için bu davaya katıldım.

Bu konuda kanımın son damlasına kadar savaşacağıma söz veriyorum. Tek eksikliğim okuma yazmam olmamasıdır. Bu durumda artık o kadar önemli değil. Çünkü görerek öğreniyorum.

Adı: O.
Soyadı: D.
Doğum yeri: Pirsûs(Suruç)

1971, Suruç ilçesi Aligör kasabasında doğdum. İlkokulu orada okuduktan sonra orta ve liseyi Suruç'ta okudum. Orta halli, çiftçilikle uğraşan bir ailenin çocuğuyum. Ailede az da olsa yurtsever abilerim var. İlk yurtseverlik düşüncelerimi ilkokulda hızla yayılan köy ortamında aldım. 1980 darbesi yurtsever kitleyi ezdiği gibi benim düşüncelerimi de ezip geçti. Ortaokulda tam anlamıyla kemalist yetiştim. Lise çağlarında gelişen yurtsever kitlenin etkisiyle ve ezilmişlikle birlikte yine yurtsever düşüncelerimde bir kıpırdama oldu. Lise çağlarında en çok milletin ağzından duyduğum Diyarbakır direnişlerinden etkilendim. 1990-91 öğretim yılında Akdeniz Üniversitesi Ziraat fakültesine gelmem ve oradaki yurtsever kitleyle tanışmam yurtseverlik düşüncelerimin pekişmesinde çok yararı oldu. Akdeniz Üniversitesinde en çok yurtta aynı odayı paylaştığım ve mücadeleye aktif şekilde katılan Diyarbakırlı arkadaşımdan etkilendim.

Tüm dost ve akrabalara,

Bu mektubu Mahsum KORKMAZ Akademisi'nden yazıyoruz. Zamanımız olsaydı kapsamlı ve her birinize ayrı ayrı mektuplar yazardık. (...)

Günümüzde Kürdistan'daki mücadelenin tüm boyutlarıyla dünyanın en önemli sorunu haline gelmesi ve bunda PKK'nin rolünün belirleyici olması doğal olarak görevlerimizin önemini de arttırmaktadır.

Gerilla önderliğinde verilen silahlı savaşımızın, savaşan bir halk gerçekliğine ulaşması karşısında düşman da, halkımıza karşı katliamları daha da arttırmıştır ve mücadelemizi engellemenin yoğun çabası içindedir. Bunun için en sinsi yöntemlere başvurmaktadır. Vatansızlaştırma hareketi bunun bir parçasıdır. Dünyanın hiçbir yerinde insanlar ülkesini Kürdistan'daki gibi terkedip, yaban ellerde her türlü sefalet ve yoksulluğu kader olarak belleyip, buna kendilerini mahkum etmemişlerdir. Ama bizde ise Ayrupa'ya gidiş bir kurtuluş olarak görülmüş ve buna inanılmıştır. Bu, düşmanın sadece ülkemizi işgal etmekle kalmayıp beyinlerimizi de işgal ettiğinin en açık kanıtıdır. Başkan APO önderliğinde partimizin verdiği mücadele, düşmanın halkımız üzerindeki tüm oyunlarını boşa çıkartmış ve bugün halkımız tarihinde ilk defa devlet olma şansını yakalamıştır. Bu şansı iyi değerlendirmek demek, özgürlük ve bağımsızlığa inananların kendi üzerine düşen görevlere bağlı olması ve gereklerini yerine getirmesi demektir.

Bu günler öyle sanıldığı gibi kolay ve kendiliğinden yaratılmadı. Dava ağır bedeller karşılığında bu seviyeye ulaştı. Başkanımız APO'nun bitmez-tükenmez çabaları,şehitlerin kanı, direnen tüm yoldaşların ve halkımızın ortak emeğinin bileşkesinin sonucudur bu.

Bu değerlere sahip çıkarak zaferi yaratmak artık hepimiz için bir insanlık, yurtseverlik görevidir.

Hepiniz duymuşsunuzdur Vedat AYDIN'ın şahadet olayını. Bu şahadetten çok sonuçlar çıkartılabilir. O'nun şahadeti, görevlerimizi mutlaka yerine getirmenin anlamlı bir çağrısıdır.

Bugün savaşımız geniş halk yığınlarını birleştirip örgütleyerek büyük bir direniş cephesi yaratmıştır. Halkımız en görkemli ve soylu direnişlerle düşmana karşı isyandadır. Kürdistan isyanlar diyarı olmuştur. Bu diyardan ulaşan sesleri ve yankılarını duymuşsunuzdur. O halde, bunun karşısında duyarsız ve sessiz kalmanın, tarih ve halk karşısında bağışlanamayacağımız anlamına geleceği bilinmelidir. Bu açıdan kim nerede olursa olsun mücadeleye daha sıkı ve aktif sahip çıkmalı; katkısını, emeğini sunmalı. Unutmayalım ki, yapacağınız en ufak yardımlar savaşan gerilla içindir, savaşan halk gerçekliğimiz içindir.

Mücadelemiz geliştikçe görevlerimiz de artarak önem kazanmaktadır.

Özgür ve bağımsız bir Kürdistan'da yeniden kavuşma dileğiyle selam ve sevgilerimizi sunuyoruz.

Sait - Selim - Aysel

KAYNAĞA DÖNÜŞE DAVET VAR

"Yurt sevgisi, insan topluluğu daha ilk şekillenişinde aradığı vatan sevgisi, ilk toplumsal yoğunlaşma, toplumsal ilişkilerin gelişmesi hep küçücük bir düş parçasında gerçekleşir. Küçük bir üretim alanı açılır ve sınırlar çizilir, bununla bağlantılı olarak bir kültür gelişir, burayı koruma duygusu gelişir ve bu bir kişiliği yaratır."

"Doğduğunuz yöreye, köye ve çevreye giderek, dolaştınız. Tarihsel kalıntılar, geleneklerimiz, toplumsal şekillenme, ulusal özellikler sizi ne kadar sarıyor? Ne kadar değer veriyorsunuz? Ne kadar derin tutkuyla sizi kendisine bağlıyor?" Evet! Parti Önderliği, ülkeye, değerlere ne kadar bağlı olduğumuzu ifade ediyor.

Kuşkusuz uzun yıllar Avrupa'da yaşamam, Avrupalıların kültürüyle haşır-neşir olmam, beni ülkemden koparmıştı adeta. O güzelim cennet vatana yabancılaşmıştım. Neredeyse kendi halkıma sahip çıkmaz duruma getirilmiştim. Bu ise, Kürdistan'ın o muhteşem doğasından, güzelliklerinden uzaklaşma anlamına geliyordu.

Sömürgeci Türk devleti, bizleri vatan ve yurt sevgisinden uzaklaştırmıştı. Gelişebilecek bilinçlenmeyi zayıflatmak için baskı, işkence ve ekonomik nedenlerden dolayı Kürdistan'ı boşaltıyordu. Bunu yaparken de, sanki "gönüllüymüşçesine" hatta daha da ötesi bir de "Şükran borçlu" olduklarını belirtiyorlardı. Oysa ki, Türk devleti bizleri vatansızlaştırıyor, biz ise bunun farkında bile değildik. Halbuki cennet gibi ülkemiz varken, binlerce kilometre uzaklarda en tortu, en ağır işlerde çalışmak ve horlanmak çok acı bir olaydır. Tüm bunlar yetmiyormuş gibi, gençliğimiz elimizden alınıyor, bataklıklara, yoz yaşam içine çekiliyorduk. Bütün toplumsal değerlerimize, örf-adetlerimize ve kültürümüze yabancılaştırılıyorduk. Örf ve adetlerinden kopma ise kişiliği, benliği olmayan bir tip ortaya çıkarır ki, bu da yurt sevgisinden, halk sevgisinden kaçmaya götürüyordu.

Partimiz olmasaydı, bugün nerede olacağım pek belli olmayacaktı. Ancak, partim el uzatarak, beni ülke sevgisiyle, halk sevgisiyle tanıştırdı. Utanılası o lanetli geçmişten sıyrılmamı gerçekleştirdi. Kendimi tanımamın tüm yollarını öğretti. Hayalimde dahi ulaşamayacağım bir yaşam bana armağan etti.

İnsanlığa sahip çıkma nasıl olur? Baskı ve sömürüye karşı nasıl durulur? Halkın acıları-ızdırapları nasıl dindirilir? Özcesi bağımsız ve özgür Kürdistan nasıl yaratılır? Bu konuda partimiz bana yol gösterdi ve gösteriyor. Partimiz bana, uzun yıllar birikmiş olan kin ve nefretimi sömürgeci Türk devletine kusmam için şanlı Ordumuz ARGK'nin bir neferi olma şansını verdi.

Bu gerçekleri gözönünde bulundurduğumuzda, Mahsum KORKMAZ Akademisi'ne gitmenin, ne kadar büyük bir şans olduğu anlaşılırdır.

Sabahın erken saatlerinde tüm arkadaş yapısında "An Serkeftin, an mirin" şiarıyla bir canlılık kazanır ve yaşam başlar. Harekette, davranışta ve duyguda insanın kendisini Kürdistan'da hissetmemesi olanaksızdır. Düşünceler, tasalar, duygular ülkeye dalmış, yılların biriken kiniyle düşmana darbe vurma, onu nihai olarak Kürdistan topraklarından kovma sabırsızlığı yaşanır. Kuşkusuz böyle hayati önemde bir üniversiteden geçmek herkese nasip olmuyor. Böylesi olanakları yaratan Partimiz, Kürt gençlerinin hizmetine sunabilmiştir. Sorun böylesi olanaklardan yararlanmasını bilmektir.

Ayrıca şunu belirtebilirim: Herkes kendi gücü oranında devrime katkıda bulunabilir. Son sözlerimi Parti Önderliğimizden yapacağım bir alıntı ile bağlayacağım. *"Avrupa'daki kitlelere, Kürdistanlılara hemen gelsinler demiyoruz. Ancak ülkeyle ilişkilerini telefonla, mektupla sürdürebilirler. Kampanyalara, gecelere, yürüyüşlere, yani kısacası örgütlenme çalışmalarına katılabilirler. Ülkede biriyle görüştüğünüzde gerillaya yardım etmesi için ikna edersiniz. Kısacası ülkeden uzak da olunsa, beyninizde, yüreğinizde Kürdistan'ı yaşarsınız"* biçimindeki belirlemeyle somutlaşmaktadır görevlerimiz.

Değerli anne, baba ve kardeşlerim

Bağımsız ve özgür halklara bakıyoruz, bir karış toprak parçası için oluk oluk kan akıtmış ve vatanı kazanmak için bedeller vermişler.

Ben de aranızda olmak isterdim. Fakat bunun koşulları ortadan kaldırılmıştır. Benim ülkem diğer ülkelerden çok farklıdır. Çünkü, ülkem ve halkım inkar ediliyor. Çünkü dünya gezegeninde bir yer edinmemiş. Çünkü kabul edilmeyen talihsiz bir halkın çocuğuyum da ondan. Sorun kişisel değildir. Ve sıradan bir ayrılık da değildir. Bir halkın sorunu olduğundan böylesi ayrılıklar tarihi bir önem arzeder. Bundan dolayı da savaşı seçtim ve yakında ülke topraklarına uzanıyorum.

Şu çok iyi bilinmelidir ki, bu dava şeref ve namus davasıdır, halkımın namusu benim namusumdur, namus ise bugün düşmanın çizmeleri altında inim inim inliyor. Benim buna seyirci kalmam düşünülemezdi.

Hepinizi selamlarken, görevlerinizi yerine getireceğinize olan inancım tamdır. Bugün Kürdistan'da gençler ayağa kalkmış, gerillaya katılıyor. Bağımsız ve özgür Kürdistan'a her zamankinden daha yakınız.

Halkımızın bu haklı davasında Partimiz ve Parti Önderimiz **Abdullah ÖCALAN**'ın ışıklı yolunda sonuna kadar yürüyeceğime ve sizleri de her zaman şerefle temsil edeceğime söz veriyorum. Sizlerin de serîhildanlara cevap vereceğinize inancım tamdır.

– An serkevtin an mirin!
– Halkımız kazanacaktır!
– Yaşasın önderimiz APO!

KÜRDİSTAN'A

Yüreğimde ateş gibi
yaşıyor
Yükselir, alevlenir ve coşar
Coşar içimdeki hasret
Bürünür, bürünür hasret
ateşe

Kırılıyor halkımın köle
zincirleri
Parçalanıyor tüm kelepçeleri
Söküldü dağıldı ve toz oldu
Ve hasrete, özleme yol doğdu

Kürdistan'a şehitlerin
kanıyla açıldık
Büyüdük, yükseldik ve
gürleştik
Savaşıyoruz, boyun
eğmiyoruz
Ve özgürleşmeye yol alıyoruz

7 Haziran 1991
Celal

1-8 Haziran 1991 tarihleri arasında gerçekleşen Kürdistan Devrimcileri Konferansı'nda Partiya Azadiya Kurdistan-PAK kuruldu. PAK-MK üyeleriyle yaptığımız röportajın bir bölümünü yayınlıyoruz:

Kürdistan'daki acının en önemli nedenlerinden biri, ilkel-milliyetçi ve teslimiyetçi-reformist önderliklerin emperyalizm ve sömürgecilerle işbirlikleridir

Berxwedan: *Güney Kürdistan'da proletarya öncülüğünün yaratılması için, Kürdistan Devrimcileri Konferansı yapıldı ve Partiya Azadiya Kurdistan-PAK kuruldu. Sizler de bu konferansa katıldınız ve konferansta MK üyesi seçildiniz. Konferansın yapılışı hakkında bize kısa bilgiler verir misiniz?*

PAK-MK Üyesi A.: İçinden geçtiğimiz dönem, çok hassas bir dönemdir. Gerçekleştirdiğimiz Kürdistan Devrimcileri Konferansı'nda atılan adımlar, küçük adımlar değil. Büyük bir boşluk dolduruldu. Uzun bir dönemden beri Kürdistan Devrimcileri böyle bir hazırlık içerisindeydiler. Ama daha çok içinde bulunduğumuz dönem, böylesi tarihsel bir görevi yerine getirmemizi emretti. Konferansa katılan delegelerimiz, bileşim açısından bir ulusal birliği temsil etti.

Konferansın gerçekleşmesiyle atılan en büyük adımlardan biri, ideolojik-politik aşama döneminin aşılıp örgütlenme sürecine başlamamız ve parti kurma kararına ulaşarak politik bir güç olmamızdır.

Böylesi bir dönemde, böylesi bir karara, yani parti kurmaya ulaşmak, elbette basite alınacak bir olay değildir. Eğer güçlü bir ideolojik-tarihsel araştırma ve inceleme olmasaydı, yine eğer dönemin emredici görevlerimizin neler olduğuna bakabilen ve nasıl çözüme gidilebilinir gibi temel sorunlarını kavrayan delege arkadaşlarımız olmasaydı, böylesi güçlü bir sonuca da gidemezdik. Böylesi bir karara varmak bize çok ağır da gelebilirdi. Ama konferansımızın güçlü bileşimi sayesinde esas amacımıza, yani parti kurma hedefimize ulaştık. Kürdistan'ın her parçasından, Ortadoğu ve hatta Avrupa ülkelerine göç ettirilen halkımızdan delege yoldaşlar konferansa katılmıştır. Yine, Şarîzor (Süleymaniye)'dan, Hewlêr(Erbil)'den, Dihok'dan da çok sayıda misafir ve dostlarımız konferansımızda hazır bulundular. Bu bileşim, kendisini içinden geçtiğimiz dönemin gerekliliklerine karşı sorumlu hissettiğinden ve dönemin sorunları nedeniyle Partiya Azadiya Kurdistan'ın kuruluşuna gitti. Sorun, Kürt sorunu olmaktan çıkıp insanlığın sorunu haline gelmesine rağmen, soruna insancıl bir çözüm getirilememiştir.

Bu sorunlar karşısında, güçlü bir katılım, sarsılmaz bir inanç ve kararlılık, büyük devrimci bir iradeyle konferansımız esas amacına ulaştı. Böylesine güçlü kararlara ulaşmak, pratik sahada gerekli olanın yerine getirileceği teminatını da verebilmektedir. Yine, konferansımızda yer alan arkadaşların proletarya ideolojisinin temsilini Güney Kürdistanlı halkımıza önderlik ederek somutlaştıracaklarına da inanıyoruz.

Berxwedan: *A. arkadaş konferansla ilgili düşüncelerini belirtti. Sözlerini tamamlayacak biçimde sizin de söylemek istediğiniz bir şey var mı?*

PAK-MK Üyesi C.: A. arkadaşın da belirttiği gibi, konferansımız hem nicelik hem de nitelik olarak güçlü geçti. Birçok konuda tartışmalar yapıldı ve sonuçta da halkımızın kaderini değiştirecek nitelikli kararlara varıldı.

Parti programı, parti kuruluş bildirgesi ve manifesto yoğun tartışmalarla kabul edildi. Bunun dışında, yürütülecek çalışmalar hakkında oldukça önemli ve sorunları çözümleyici güçte kararlar da alındı. Öte yandan konferansa katılan tüm delege yoldaşlar, özeleştirilerini konferansa verdiler, ki bu konferansımızın en önemli bir parçasıydı. Döneme cevap vermek için tüm delege yoldaşlar, büyük bir kararlılık, inanç ve güvenle çalışmalara başlayacaklarını belirttiler. Bu konuda kendilerine olan güveni dile getirdiler. Yine, yöneltilen eleştirilerle, geçmişte şu veya bu oranda girilen eksiklik ve yetmezlikleri aşma konusunda, devrimci yardımlaşma temelinde yardımlar yapıldı.

Sonuç olarak şu inançtayız ki, konferansımızda önemli kararlara varıldı, halkımızın özgürlük ve bağımsızlığına ulaşmasında güvenceli adımlar atıldı.

Berxwedan: *Nasıl bir hazırlıkla konferansa gidildi? Bu kapsamlı tarihi adım hangi hazırlıklar temelinde gerçekleştirildi?*

PAK-MK Üyesi A.: Bilindiği gibi Güney Kürdistanlı halkımızın direnişi ve mücadelesi uzun bir süreden beri devam etmekte ve günümüzde de sürmektedir. Özellikle 1975 yılında ilkel-milliyetçi güçlerin yenilgisinin verdiği neticeler, devrimci ve yurtseverlerin halk karşısında devrimci önderlik rolünü oynamalarını zorunlu kıldı. Ama özel nedenler, dış koşullar ve ilkel-milliyetçi önderliğin özel tasfiyeciliği, devrimci bir önderliğin, halkın ulusal çıkarlarını esas alan bir gücün ortaya çıkmasına engel olmaktaydı. Böylesi kişiler çoğunlukla tasfiyeye uğradılar. 1980'ler sonrasında Kuzey Kürdistan'da PKK önderliğinde proletarya ideolojisi doğrultusunda ulusal kurtuluş mücadelesinin yükselmesi, Kürdistan'ın diğer parçaları üzerinde de büyük bir etki bıraktı. Kürdistan genelinde yurtseverlik ruhu güçlendi. Özellikle aydın kesim üzerinde oldukça bir etki bıraktı. Ama ideolojik ve teorik birikimlerin varlığına rağmen, Güney Kürdistan'da bağımsız ideolojik grupların politik bir güç olma düzeyine çıkamadıkları görüldü.

Bu anlamda, Kuzey Kürdistan'daki ulusal kurtuluş hareketi güçlü bir zemin oluşturuyor,

Gerilla şimdi Güneyli halkımızın da umudu *Foto: Berxwedan*

en başta da 1980'lerden bu yana bağımsız kişiliklerin oluşmasına ve meydana çıkmasına muazzam bir zemin sunuyordu. Yapılan birçok hazırlıktan sonra '89 yılında pratik adımlar atma derecesine gelindi. Zaten daha '88 yenilgisinde böylesi bir adımın atılması zorunluluk haline gelmişti.

Diğer bir yönüyle, Kuzey Kürdistan'daki ulusal kurtuluş mücadelesinin varlığının da Güney'deki gelişmelere eklenmesiyle, daha da olumlu bir zemin oluştu. Güney'deki gelişmeler Kuzey'deki ulusal kurtuluşçu mücadeleyle bütünleşiyordu. Daha o zaman daha olumlu bir adım atılabilinirdi. Gerçekleştirdiğimiz Kürdistan Devrimcileri Konferansı gecikmeli atılan bir adımdır. 1988'lerde gerçekleşmesi gerekiyordu. Ama objektif ve subjektif engeller böyle bir çalışmanın tez oluşmasını engelledi. Yine de epey olumlu adımlar atıldı ve önemli hazırlıklar da yapıldı. Bir yönüyle bugün atılan adımlar için kadrolar hazırlandı. Parti programı, devrimin yolu (manifesto), kuruluş bildirgesi gibi konularda hazırlıklarımız oldu. Birçok bildiri, çağrı ve yazılar da hazırlandı. Sonunda da hem kararların hazırlığı, hem de yoldaşların tanınması ve toplanması için hazırlıklarımız oldu. Konferans Hazırlık Komitesi, yoldaşların toplanması ve çalışmaların gerçekleşmesi için oluşturuldu. 1-8 Haziran 1991 tarihleri arasında Kürdistan Devrimcileri Konferansı'nın yapılması kararı alındı.

Konferansımız Kürdistan'ın birçok parçasının birleştiği bir alanda, Kürdistan'ın kalbinde, tarihsel bir direniş rolüne sahip Zagros Dağları'nda başarıyla gerçekleşti.

Berxwedan: *A. arkadaş tarihi bir adımın atılmasının nedenlerinden ve bazı engellerden söz etti. Şimdiye kadar Güney Kürdistan'da çok kan döküldü, büyük yenilgiler yaşandı. Açık ki, çok daha önce bu sürece müdahalenin yapılması gerekiyordu. Bir anlamda bu oluşumu gerçekleştirmek gerekiyordu. Ama olmadı. Buna hangi nedenler engel oldu, biraz açabilir misiniz?*

PAK-MK Üyesi C.: PKK'nin önderlik ettiği ulusal kurtuluş mücadelesine karşı feodal gericilik, yani ilkel-milliyetçi önderlik, emperyalizm ve sömürgecilik saldırı, tasfiye ve komplolarını içiçe yürütmektedirler.

PKK'nin önderlik ettiği Kuzey-Batı Kürdistan'daki bağımsızlık mücadelesini engellemek için birçok tasfiye hareketi yaşanmıştır. Ve bu çabalar, 1989 yılına gelindiğinde, PKK'ye yönelik komploculuk biçiminde zirveye sıçradı. Feodal-komplocu anlayış, Güney Kürdistan'da devrimci bir önderliğin, öncülüğün yaratılması önünde de ciddi bir engel oluşturma çabasını yürüttü. Yani bir yandan PKK hareketine karşı engeller oluştururken, bir yandan da PKK'nin yardım ve desteği ile oluşan bu devrimci grubun çalışmalarını baltalamak için çeşitli engeller ortaya çıkardılar. Ve çalışmaların önünde bir tıkaç rolü oynadılar.

İşte bu durum üzerine, halkımızın önderi Abdullah ÖCALAN'ın olaya doğrudan müdahale etmesi sonucunda çalışmaların önü yeniden açıldı ve hazırlıklarımız da, daha yoğun bir tarzda başlatıldı.

Berxwedan: *C. arkadaş, konuşmasında halkımızın önderi Abdullah ÖCALAN yoldaştan söz etti. Siz bu konuda ne düşünüyorsunuz? Yeni bir oluşum olarak önderimiz Abdullah ÖCALAN yoldaşı nasıl değerlendiriyorsunuz?*

PAK-MK Üyesi A.: Bilindiği gibi proletarya önderliği herhangi bir ülkede birdenbire çok kişi ile temsil edilemez. Önderlik tek ve doğru bir önderlik biçiminde şekillenir.

Anlayışımız, proletarya partisinin anlayışıdır. PKK de bir proletarya partisi olduğuna göre, aramızda herhangi bir farklılık göremiyoruz. Hem önderlik alanında, hem de devrimci çizgimizde bu böyledir.

Ayrılık, sadece ülkemizin parçalanmış gerçekliğinden ileri geliyor. Bu konuda PKK önderliği, Başkan Abdullah ÖCALAN yoldaş, halkımızın önderlik sahasında; ideolojik, siyasal ve pratik sahalarda devrime yaratıcı, geliştirici, kazandırıcı yaklaşım ve çabalarıyla, halkımız tarafından Kürdistan'da tek önder olarak kabul görmüş ve halkımızın gönlünde taht kurmuştur.

Şimdi devrimci bir örgüt olarak biz de, halkımızın böylesi bir önderliğinin oluşundan onur ve yücelik duyuyoruz. Konferansımızda bu yönlü bir karar da almış bulunmaktayız. PKK önderliğini, Abdullah ÖCALAN yoldaşı, Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin önderi olarak görüyoruz.

Berxwedan: *Peki, neden yeni bir partiyi kurma zorunluluğunu hissettiniz? Bu ihtiyaç nereden kaynaklanıyor?*

PAK-MK Üyesi C.: Bugün PKK önderliği kendisini dosta ve düşmana kabul ettirmiştir. Esas olarak Kuzey-Batı Kürdistan'da mücadelesini sürdürmektedir. Ülkemizin dört sömürgeci devlet tarafından parçalanmışlığı, her sömürgeci devletin ayrı bir Kürdistan parçasında egemen olması, Kürdistan'da birden fazla partinin yaratılmasını zorunlu kılıyor. Bu nedenle, ulusal birlik ve bütünlüğün sağlanması için önce Kuzey-Batı Kürdistan'da böylesi bir önderlik yaratıldı.

Güney Kürdistan'da da, bir devrimci önderliğe ihtiyaç vardı. Bilindiği gibi, halkımızın onca direnişlerine rağmen, devrimci bir önderliğin olmaması nedeniyle bugüne kadar tüm direnişler bastırıldı ve yenilgiyle sonuçlandı.

Özellikle ilkel-milliyetçi ve teslimiyetçi-reformist önderliklerin her seferinde sömürgeciler ve

emperyalizmle girdikleri işbirliğinden dolayı halkımız acı yenilgiler yaşadı.

1975, 1988 ve en son olarak da 1991 yenilgisi "önderlik"lerin konumundan kaynaklanıyordu. Öncelikle belirtmek gerekiyor ki, 1990 yılında ortaya çıkan Körfez krizi ortamında Kürdistan'ın kurtuluşu için de muazzam imkanlar ortaya çıktı. '91'de de Newrozla birlikte Güney Kürdistan'daki halkımız bir bütün olarak ayağa kalktı. On gün gibi kısa bir süre zarfında, Saddam rejimini ülkeden kovdu. Ancak ilkel-milliyetçi önderliğin teslimiyetçi ve ihanetçi karekteri nedeniyle ve bu direnişlere önderlik yapamadığı için halkımız büyük bir trajedi yaşadı. Halkımızın bir daha böylesi trajedik durumlara düşmemesi için, Güney Kürdistan'da da bir devrimci örgütün yaratılmasının zorunluluğunu gördük. Ve Partiya Azadiya Kurdistan kurulmuş oldu.

Aslında bu kuruluş, yukarıda da değindiğimiz gibi, gecikmiş bir kuruluştur. Ancak gecikmeli de olsa PAK'ın halka önderlik edeceğine olan inancımız sonsuzdur.

Zaxo'da bir PAK birliği
Foto: Berxwedan

Berxwedan: *PAK hakkında, amaçları ve hedefleri konusunda bize bilgi verebilir misiniz?*

PAK-MK Üyesi A.: Kürdistan'ın bağımsızlık ve özgürlüğü, birleşik ve demokratik bir Kürdistan esas amacımızdır.

Bu nedenle ulusal birliği esas almaktayız. Çalışmalarımızda, bilimsel sosyalizm esaslarıyla hareket etmekteyiz. Bugün emperyalizm ve sömürgecilik bilimsel sosyalizmi, reel sosyalizmin yenilgisiyle tasfiye etmek istemektedir. Ama bilimsel sosyalizmin evrenselliği devamlıdır. İdeolojik önderliğimizi bilimsel sosyalizm çizgisinde görüyoruz. PAK'ın başarma şartlarından birini de bilimsel sosyalizmi esas almasında görüyoruz.

Dolayısıyla Kürdistan'daki ulusal birlik çalışmalarında ulusal birliğin kurulması ve Kürdistan'da ulusal ilişki ve ittifaklar politikalarımız gereği güç birliklerinin oluşması için, devrimci kişilikler, bağımsız ve yurtsever çevreler ile demokratik güçlerle ilişki geliştirmeye özel çaba göstereceğiz. Irak halkı açısından da bazı amaçlarımız vardır; faşist Baas rejiminin yıkılması ve demokratik bir iktidarın kurulmasını görevlerimiz arasında biliyoruz.

Demokratik güçler birliğinin yaratılması, en başta ilerici ve radikal güçlerin bir görevidir. Faşist rejime karşı Irak'ta halk demokrasisinin sağlanması için bu şarttır.

Bunların dışında, bugün emperyalizm halk iktidarlarına karşı her yönüyle bir çalışma içerisindedir. Özellikle Ortadoğu'da, birinci derecede de Kürdistan'da büyük planları vardır. Bunlara karşı mücadele halkların başarı anahtarıdır. Bunun için de PAK, bir devrimci örgüt olarak esaslı ve birincil derecede emperyalizmin bu alandaki planlarını boşa çıkarmaları için bölge halklarının birliğinin sağlanmasını esas alarak, bunun pratik çabasını görev saymaktadır. Bu görevin yerine getirilmesi için de partimiz, birincil derecede yapılması gereken olanın Kürdistan'ın ulusal birliğinin sağlanması olduğu bilinciyle hareket etmektedir.

Berxwedan: *PAK'ın önüne koyduğu bu amaç ve hedeflere ulaşması için, nasıl bir mücadele tarzıyla ulusal kurtuluşu sağlayacaksınız? Örgütsel alanda ne gibi hazırlıklarınız vardır?*

PAK-MK Üyesi C.: Her şeyden önce ulusal kurtuluş mücadelesinin, silahlı mücadele temelinde başarıya ulaşması zorunluluğu vardır. Silahlı mücadele ve halk ayaklanmaları olmadan Kürdistan gibi ülkelerde devrim başarıya ulaşamaz. Dünya devrim pratiklerinden de bunu anlamak mümkündür.

Yine, Kuzey-Batı Kürdistan'da PKK önderliğinde yürütülen gerilla savaşı, bize göstermiştir ki, ancak silahlı mücadele temelinde halk ayağa kalkabiliyor.

Güney Kürdistan'da da belli bir silahlı mücadele ilkel-milliyetçiliğin önderliğinde şimdiye kadar gelişmiştir. Ancak bu otonomi sınırlarını aşamayan bir silahlı mücadele olduğu için, sadece pêşmerge türü, yani köylüvari, feodal-eşkiya çetelerinin bir savaşı biçiminde olmuştur. Ve bununla sonuca ulaşmak mümkün değildir.

Bu açıdan PAK olarak bizler, gerillayı esas almak koşuluyla uzun süreli bir halk savaşı stratejisini amaçlıyoruz. Bu amaçla konferansımız, Kürdistan Özgürlük Birlikleri(Hêzên Azadiya Kurdistan-HAK)'nin kuruluş kararını almıştır. Gerilla örgütlenmesi temelinde savaşımızı geliştirmeyi esas alacağız. Bir amacımız da, Kuzey ve Güney Kürdistan'daki halkımız arasında yaratılmış olan ulusal birliği daha da güçlendirmek, ulusal birleşik kuvvetlerin oluşturulması ve bu temelde Kürdistan ulusal kurtuluş ordusuna varmaktır.

Bir hususu daha belirtmekte yarar görüyorum. İlkel-milliyetçi ve reformist önderlikler, özellikle 1988 yenilgisi ve ihaneti ardından, umudunu adeta tümden "diplomasi"ye bağladılar. Emperyalizmden medet umarak biraz daha yaşamanın peşinde koşuyorlar, ki bu da bütünüyle bir ham hayaldir. Diplomatik yollarla hiç kimse hak vermez. Aslında dünyada geçerli olan bir yasa vardır; "Hak verilmez, alınır" diye. Bizim de esas ilkemiz budur. Gücümüzü büyütmek, gerilla savaşını her alana yaymak ve bu temelde halkımıza önderlik edip kendi bağımsızlığımızı, kendi ellerimizle kazanmayı esas alacağız.

Berxwedan: *Güney Kürdistan'daki halkımızın örgütsüzlüğünü büyük bir örgütlülüğe dönüştürmek için, bir ulusal birliğe ve kurtuluş cephesine ihtiyaç vardır. Ve bu acildir de. PAK olarak, bu konuda düşünceleriniz ve hazırlıklarınız nedir ya da konferansınızda bununla ilgili ne gibi kararlar aldınız, açıklar mısınız?*

PAK-MK Üyesi A.: Bu konuda dünyadaki devrimlerin sonuçları ile Kürdistan tarihinden öğrenip aldığımız deney ve tecrübelerimiz vardır. Halkına dayanmayan, özgücü esas almayan bir hareketin gelişme göstermesi mümkün değildir.

Günümüz şartları, dünya halklarının kendi özgücüne dayalı olarak gelişmelerini daha fazla zorluyor. Çözüm bu çerçevede gelişebilir. Üstelik bu Kürdistan halkı için daha da geçerlidir. Çünkü görünen odur ki, Kürdistan'daki direnişlerde yenilginin esas nedenlerinden biri de halkın örgütlü olmayışıdır. Bu da esas olarak direnişlere önderlik eden "önderlik"lerin konumundan ileri gelmiştir.

Bugün halkımız serîhildanlara kalkıyor. Fakat bu serîhildanların zaferle sonuçlanmasını engelleyen etkenler arasında en başta halkın örgütsüzlüğü ve ulusal birliğinin olmayışı vardır.

Elbette bu konuya yanlış bakış açıları da olmuştur. Bir halkın birliği, o halkın örgütlülüğü ile tanınır, birkaç kişinin gruplaşmasıyla değil.

Sınıfların ulusal davada birleşmeleri, Kürt halkının siyasal birliğine, halkın güç birliğine neden olur. Ve bu da zaferin teminatıdır. Bugün için de, önümüzdeki dönem için de PAK'ın yaklaşımı budur.

PAK'ın bu yaklaşımı nedeniyle, konferansta ulusal bir cephenin kuruluş kararı da alındı. Bu cephede tüm sınıfların, yurtsever güçlerin ve yurtsever kişilerin yeri olacaktır. Böyle geniş bir cephe temelinde Kürdistan'ın bağımsızlık ve özgürlüğüne ulaşabiliriz. Bundan hedefimiz ise, Kürdistan ulusal birliğine ulaşmaktır. Konferansımızda böyle bir hedef için karar da alınmıştır.

Berxwedan: *İlk kez Güney Kürdistan'da bir proleter partinin kuruluşuna gidiliyor. Proleter bir partiyi inşa etmek ve bunu geri toplumsal koşullara sahip Güney Kürdistan gibi bir alanda örgütlemek herhalde kolay olmayacaktır. Bir de sizlerin bu yönlü tecrübeleriniz de fazla yoktur. Bu anlamda devraldığınız tarihi miras nedir?*

PAK-MK Üyesi C.: Sorunuz anlamlıdır. Bizim üzerinde hareket ettiğimiz ve devraldığımız tarihi miras, bilimsel sosyalizmle hareket eden ve devrimi gerçekleştiren partilerin pratikleridir. Aynı zamanda ulusal kurtuluş mücadelesini zaferle taçlandıran ülkelerin devrim pratikleri de, bizim için büyük bir değer ifade ediyor. Biz esas olarak bu temelde hareket ediyoruz.

Öte yandan, PKK'nin Kuzey-Batı Kürdistan'da yürüttüğü bir mücadele ve yarattığı tarihi miraslar vardır. Bir yönüyle de gücümüzü PKK'nin bu tarihi mirasından alıyoruz ve esas devrim kaynağımız da budur.

Yeni bir proleter partinin kuruluşuna ve inşasına giderken, Güney Kürdistan'dan edindiğimiz ciddi bir tecrübemiz yoktur; bir anlamda sıfırdan başlıyoruz diyebiliriz. Ama konferansımızın ulusal nitelikte olması, Kürdistan'ın tüm parçalarının konferansta temsil edilmesi gibi kazanımlar, yine PKK önderliğinin 20 yıldır proleter bir öncülüğün yaratılması için yürütmüş olduğu mücadele ve sergilemiş olduğu muazzam direniş örnekleri ve PKK'nin örgütlenme tecrübeleri bir yanıyla bizim de tecrübelerimiz olmaktadır. Bu anlamıyla biz aynı zamanda 20 yıllık bir parti olarak da sayılıyoruz. Yani Güney Kürdistan açısından tecrübesiz ve yeni kurulmuş bir partiyiz ama, bu açıdan hiç deney ve tecrübelerimiz yokken bile bir anlamıyla 20 yıllık bir birikime, deney ve tecrübeye sahip bir partiyiz de. Biz bu deneyimi kendimize esas alacağız.

Berxwedan: *Tecrübelerden, bir partinin kurulma zorluklarından söz ediliyor. Peki, partiniz örgütsel çalışmaları nasıl yürütecek, hangi temelde yürüyeceksiniz, çalışmalarınızı nasıl oturtacaksınız? Görev ve işbölümüne gittiniz mi?*

PAK-MK Üyesi A.: Konferansın bitimi ardından merkez bir görev ve işbölümü yapmıştır. Komite esaslarına göre işbölümüne, merkezi yürütmeden sonra siyasi ve askeri, halk örgütlenmesi, dış ilişkiler, basın-yayın, maliye vb. komitelerin oluşumuna gidildi.

Eyalet ve bölge yönetimleri de atandı. Bu çalışmaların belli bir süreden beri devam ediyordu. Konferansımızda almış olduğumuz kararlarla, çalışmalarımızın daha da güçlü geçeceğine inanıyoruz. Bunlar bizi istenilen aşamaya daha güçlü bir tarzda ulaştıracaktır.

Berxwedan: *Bu çalışmalarınızla tarihi bir adım atmış oldunuz. Ve bu kutsal mücadelenin amacına ulaşacağına olan inancımız da tamdır. Bir hareket olarak başarılı faaliyet yürütürken güç ve ilham alacağınız kuvvet peki nedir?*

PAK-MK Üyesi A.: Kürdistan tarihinin bir yönü de büyük direnişlerin sergilenmiş olmasıdır. Bunları büyük katliamlar ve kan dökmeler izlemiştir. Bunun tarihsel örnekleri çoktur.

Başta 20. yüzyıla baktığımızda, halk tarihimizde büyük direnişlerin meydana geldiğini göreceğiz. Dêrsim gibi, Dara Hênê (Genç)-Palî-Hênê gibi, Serhedan (Agirî), Mehabad, Şarîzor, Helebçe, Barzan, Behdînan gibi isyanlar daha gözümüzün önündeler.

Bunlara baktığımızda bir yönüyle kahramanlık, diğer yönüyle de halkımıza karşı işlenen tarihsel suçların olduğunu göreceğiz. Bir de sayısız katliama, mecburi iskana vb. durumlara rağmen, halkımızın vatanı terketmemesi, vatana yapışması da söz konusudur. Bunlar, halkımızın bağımsızlık ve özgürlüğe susamış olduğunu gösteren gerçekler durumundadır.

Öte yandan böylesi bir halk binlerce yıllık kölelik altında ve tüm olumsuz koşullara rağmen bu kadar direnebilmiş, ayakta kalmayı becermiş ve varlığını koruyabilmişse, bu oldukça büyük bir kuvvet demektir.

Bugün ise bu halk çağdaş bir direnişle kendini yeniden yaratıyor. Bu Kuzey-Batı Kürdistan'da PKK önderliğinde oldukça açık bir durumdur. Burada büyük direnişler görülmektedir. Bu direnişler sadece Kürt halkı için değil, tüm dünya ezilen halkları için büyük ilham veren oldukça nitelikli direnişlerdir.

Mazlum, Kemal, Hayri, Haki KARER gibi isimler anıldığında ilerici insanlık onlara karşı saygı duyuyor. Çünkü Onlar dünya insanlığını kendi şahsiyetlerinde somutlaştırmışlardır. Bu basit bir durum değildir. Bir halkın arkasında böyle güçlü, iradeli ve kararlı şahsiyetlerin varlığı, halkımızın savaşı için büyük bir ruh ve ilham kaynağıdır. Onlar bağımsızlık ve özgürlük yolunda zafere yürümek için büyük ve tarihi insanlık kaynaklarıdırlar.

DEVAM EDECEK

Okuyucunun Kaleminden

Önderlerimiz bize dağda, şehirde, zindanlarda bağımsızlık ve özgürlük uğruna ölümü öğrettiler

Doğaya karşı ilk biraraya gelme gereksiniminden kaynaklanan insanların toplumsal yapılanmasında ortaya çıkan sınıf ve katmanlarının; insanlar üzerindeki zulüm ve katliamlara karşı daha çok insanlığın temel inançlarının şekillenmesini hedefleyen, insanlığın yaşamında rol oynayan ve daha çok da insanların pratik yaşamında kaynak bulan düşünce, ideoloji ve inançları vardır. Düşünce; insanın birey olarak hayvanlardan ayrıştığı, birarada yaşamaya ihtiyaç duyduğu günden insan düşüncesinin şekillendiği ve yaşamın pratiğine aktarıldığı günümüze kadar, önemli evrelerden geçerek şekillenmiş ve canlılık bulmuştur. Her ne kadar düşünce, kişinin toplumdaki yaşamına tekabül eden, ondan kaynağını alan ve onun gelişmesine ışık tutan bir olgu olarak ortaya çıkmışsa da, bunda bireyin içerisinde yaşadığı toplumsal çevre kadar kendi rolü ve önderliği de her zaman inkar edilemez bir gerçeklik olmuştur.

Önderimiz APO'nun bir yazıda vurguladığı gibi; insanın kendi varlığı, doğa ve evrenle olan ilişkileri bir netlik kazanmadığı müddetçe, birçok düşünce varlığını koruyacak ve yeni düşünceler de ortaya çıkacaktır. Günümüzde gelişen bilim ile teknoloji arasındaki ilişki bir netlik kazanmaz ve bu bilimsel sosyalizm ışığında ele alınmazsa; insanlar başta kendilerinin, giderek bütün doğadaki canlıların da sonlarını en bağnazca getirmiş olacaklar.

Günümüz insanlığı, tam da yukarıda belirtildiği gibi, bağnazca bir sonla karşı karşıya getirilmiştir. Atom bombası ve ozon tabakasının delinmesi tehlikeleri, bir anda bütün insanlığı yok edebilecek kapasitedeki kimyasal ve biyolojik silahların üretimi, bir avuç tekelci sermaye sahiplerinin halkları yutma politikasının bir ürünüdür. Fakat şu da bir gerçektir; geliştirilen teknolojinin insanlık karşıtı boyutları hangi düzeyde olursa olsun, yine de zafer sürekli mazlum halkların olacaktır.

Tarihte halkımız, Ortadoğu'da zalim Asur imparatoru Dehak'a karşı, en büyük insanlığı kurtarma direnişini Demirci Kawa önderliğinde ortaya koymuştur. Bugün halkımız, gerek Ortadoğu'da ve gerekse de dünya çapında, yine böylesi bir görevle karşı karşıyadır. Halkımız, ancak kendi kimliğine kavuşmakla insanlık nezdindeki görevlerini yerine getirebilir ve gerçek rolünü oyanayabilir. Eğer halkımız, insanlığına kavuşmak istiyorsa, bundan başka seçeneği de yoktur.

Kawa'nın çocuklarından oluşan halkımız bugün, bilimsel sosyalizm ışığında verdiği kurtuluş mücadelesiyle bütün dünya insanlığını da kurtuluşa götürmeye çalışıyor. Halkımızın yiğit evlatları, Diyarabakır'da TC sömürgecilerinin zindanlarında, teslimiyete karşı direnişleri ile sömürgeciliği yargıladılar. 1982'nin 21 Mart gecesi Mazlumların yaktığı üç kibrit çöpü ve yine 1990'nın 21 Mart'ında Diyarbakır surlarında Zekiye ALKAN'ın vücudunda yanarak alevlenen Newroz ateşi, tüm insanlığa kurtuluş çağrısı olmuştur. Artık halkımız o yanan ateşin; dağda, şehirde ve zindanlarda bağımsızlık ve özgürlük uğruna ölümün farkındadır. Halkımız, bunu öğreten evlatlarına sahip çıkarak; Hakiler'in, Hayriler'in ve Kemaller'in çağrısına, dağda şehit düşen kahraman Agitler'e, hain pusularda katledilen Mehmet ve Hamitler'e cevap vermektedir.

Özgürlük en büyük tutkusudur gerillanın — Foto: Berxwedan

Gerek toplumların gelişip değişmesi, devletlerin şekillenip topluma hakim olması, ve yine bir hareketin gelişip giderek politik bir güç haline dönüşmesi, açık ki kolay ve bedelsiz olmamaktadır. Buna, önderlik yapanlara, mücadelede şehit düşenlere sahip çıkılarak ve önderler etrafında kenetlenerek ulaşılır. Önderliklerin çözülmesiyle birçok toplumun tarihten silindiği de sıkça rastlanılan örneklerdir. Toplumların doğru önderliklere her zaman ihtiyacı olmuştur ve olacaktır. En güçlü imparatorlukların ortaya çıkışı ve yıkılışı da böyle olmuştur.

Bir insanının veya önderliğin, insanlık toplumunun yapısından uzak, ona hizmet etmeyen bir düşünceyle yola çıkıp topluma ulaştığı, can ile yaşama şansı bulduğu ve tarihe imza attığı görülmedi, görülmeyecektir de.

Halkımız, kendi iç dinamizmi ile hiçbir toplumsal değişimi tam bir bütünlük içinde ve tam anlamıyla yaşayamadığından, ülkemiz Kürdistan'da her türlü yapılanmaya, yaşam tarzı ve ilişkilere rastlamak mümkündür. Ülkemiz Kürdistan'da bizimle birlikte yaşayan diğer azınlıkların da sosyal anlamda bizden farklı bir yaşam tarzları yoktur. Onlar da bizimle birlikte sömürgecilik tarafından aynı baskı ve zulme maruz kalmaktadırlar. Dolayısıyla kurtuluşları da Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesiyle bütünleşmeyle mümkün olacaktır.

Gün, halkımızın birlik ve direnme günüdür. Artık kendimize gelmemizin, yıllardır halk olarak maruz kaldığımız ve horlandığımız geri kalmışlığımıza, bize yapılan baskı, zulüm ve işkencelere dur deme günüdür. Gün, suskunluğumuza son verme ve ulusal bütünlüğümüz etrafında kenetlenme günüdür. Gün, bir kaşık çorba uğruna namusumuz olan vatanı satlığa çıkaran hainlere ve işbirlikçilere darbe indirme günüdür. Gün, asırlardır köle bırakılmışlığımıza ve köleleştirilmeye karşı durma, dökülen kanlarımıza ve çocuklarımızın mezar taşlarına sahip çıkma günüdür. Gün, bizi kan emicilere peşkeş çeken her türlü güce ve düşünceye karşı durma ve hesap sorma, her türlü teslimiyeti ezme ve bizi alçaltan ve satan beyinleri ezme günüdür.

Başta kişiliğimizle, giderek halk olarak kendimizle hesaplaşıp neyimiz varsa ortaya koymalıyız. Biz kendimizle hesaplaşmaya kabul etmesek bile, dağ-taş ve sularımız bizimle hesaplaşacaklardır. Dağlarımız, taşlarımız yapılan zulüm ve işkencelerin yaralarıyla inlemekte, sularımız sürgülenen bebelerimizin kanıyla kızıl akmaktadırlar.

Onun için, başta kendi kendimizle hesaplaşıp neyimiz varsa ortaya koymalıyız. Koymak zorundayız. Çünkü her türlü ihaneti ezmek, gerek ulusal gerekse de insanlık adına neyimiz varsa ona sahip çıkmak ve insanlığın gelişmesi doğrultusunda ortaya koymak gerekli ve zorunludur. Çünkü, ulusal kimliğimize kavuşmanın, tarihte kaybettiklerimizi tekrar geri almanın başka yolu yoktur. Bu yolda insanlık dışı uygulamalara karşı durmak, insanlığa ait ne varsa ona sahip çıkmaktan geçer.

Kürdistan halkı olarak bugün bunu daha net bir şekilde görmekteyiz ki, 1975'lerden bu yana PKK önderliğinde dökülen kanlarımıza her bir bireyimiz çok şey borçludur ve günümüzde bu borcunu ödemekle yükümlüdür.

Bugün net bir şekilde bu ortaya çıkıyor ki, Kawa'nın torunları serîhildanlarla, "Kahrolsun teslimiyet, yaşasın direniş" şiarlarıyla, Mazlum ve Zekiyeler'e, Haki ve Kemaller'e, Agit ve dağdaki gerillalara cevap veriyor. Acılarını kalbine, kinini düşman panzerleri üzerine giderek daha fazla kusuyor.

Bugün, dost ve düşmanın bütün dikkatleri Kürdistan halkı üzerine toplanmış bulunuyor. Dünya kamuoyu bu konuda duyarlı bir hale gelmiştir. Sermaye çevreleri gelişen mücadele karşısında adeta şaşkınlık içerisindedir. Kuzu postuna bürünmüş kurtlar gibi, gerçek çirkin yüzlerini gizlemeye çalışmaktadırlar. Kürdistan'a güç yığmaları ise, ikinci bir Vietnam yaratmaktan başka hiç bir şeye hizmet etmeyecektir. Olası bir sosyal değişmeyi dikkate alarak pazarları elden kaçırmanın telaşıyla, her türlü hile ve düzenbazlığa başvurdukları gibi, birçok görüşmeyi de ihmal etmemektedirler.

Bu, onların insanlığa ve halkımıza duydukları hümanistliklerinden değil, acımazsızlıklarının ilk yatırımlarıdır.

Halkımız, içinden çıkabilecek her türlü ihanet ve teslimiyete şamar vuracak duruma gelmiştir ve vuruyor. Dost ve düşmanını dökülen kanı sayesinde öğrenmiştir. Sahibi olduğunu net bir şekilde sergileyen öncüsünü yakalamış durumdadır. Öncüsü etrafında her geçen gün daha da fazla kenetlenmektedir. Durumu net bir şekilde gören düşman da, bunu hesaba katarak hesaplarını yapmaktadır. Halkımız, yakaladığı bu tarihi anlamdaki devrimci direnişi artık elinden bırakmayacaktır. Bunda sonuna kadar kararlıdır.

Körler, sağır ve dilsizler bile artık bunun açıkça ortada olduğunu bildiği için, her kes bundan pay çıkarmaya çalışmaktadır. En başta da artniyetli hesapçılar, bunu bilme temelinde mücadelemize yaklaşmaktadır.

Halk olarak bizler; özgür, birleşik ve bağımsız bir Kürdistan yolunu, bu yolun ideolojik şekillenmesini ve tüm bunlarda imzası bulunan PKK ve önderimiz APO'yu artık çok iyi biliyor ve görüyoruz. Bunu tüm dost ve düşmanlar da çok iyi biliyor. Halkımız ve dostlar bunu çok iyi bildikleri ve gördükleri içindir ki, PKK önderliğinde, ERNK bayrağı altında toplanıp askeri gücümüz ARGK'ye güç veriyor, gerillaya katılıyor, destekliyor ve öncülerini bağrında saklamasını biliyor. Halkımız, her toprağa düşen şehidi için kalbini mezar yaparak, düşmana kin besliyor ve intikam mermileri sıkıyor.

Başta insanlık ve halkımız için, bölge ve dünya açısından önemi net bir şekilde görülen halkımızın öncüsü PKK önderleğinde tüm dostlarımızla birleşerek PKK'nin atmış olduğu adımı sonsuza götürmek için, bir kez daha hep birlikte haykırıyoruz: **Bi can, bi xwîn, em bi te re ne ey Serok!**

E. Êrîş / Berlin

Kürdistan halkı serîhildanlarıyla yeni bir mücadele sürecine girmiştir

Ülkemiz Kürdistan, tarihi süreç içinde önce ikiye daha sonra dört parçaya bölündü. Sömürge Kürdistan'ın parçalanmışlıktan kaynaklanan önemli sorunları vardır. Sömürgeci devletler, Kürtler'in tarihini, kültürünü ve dilini yok etmek için yoğun uğraşlar vermişlerdir. Kürdistan'ı inkar politikaları zaman zaman toplu imhalara dönüştürülmüştür.

Ancak PKK önderliğinde gelişen mücadele, başaşağı gidişata dur demiştir. 1980'lerden itibaren bağımsızlık ve özgürlük kavgası boyutlanarak ayaklanmamalara dönüşmüştür. Bu uğurda binlerce insanımız şehit olurken, onbinlercesi de sürgün edilmiştir. Kürdistan tarihi, diğer bir anlamıyla sürgün, katliamlar ve soykırımlar tarihidir.

Kürdistan'ın yeraltı ve yerüstü zenginlik kaynakları sömügeci güçler tarafından talan edilmiştir. Geri sosyal yapı ekonomik sorunları da beraberinde getirmiştir. Baskı, sömürü ve işsizlik tüm toplumu ağır etkisi altına alırken, bundan en fazla da Kürdistan gençliği etkilenmektedir. Sömürgeci politikalarla gençliğin durumu, daha da katmerli ve karmaşık bir hale getirilmiştir. Düşman, gençliğin ulusal kurtuluş mücadelesinden uzaklaşmasını amaçlamaktadır. Bu doğrultuda yoğun göç ettirme, Kürdistan'ı insansızlaştırma süreci başlatılmıştır.

Ben, bir ERNK taraftarı olarak Kürdistanlı her gence sesleniyorum: Avrupa'nın yoz yaşamı içinde lümpenleşip, insanlıktan uzaklaşmak istemiyorsak; Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi saflarındaki yerimizi alalım. Günümüzde bunun koşulları her zamankinden daha fazla doğmuştur. Bu şans hepimiz için doğmuştur. Başta yayın organlarımızı izleyerek bilinçlenelim, cehaletten kurtulalım. Zengin pratik görevler bizleri beklemektedir. Gücümüz neye yetiyorsa onu yapmalıyız. Kürdistan halkı serîhildanlarıyla yeni bir mücadele dönemine girmiştir. Partimiz PKK bunun tüm hazırlıklarını sürdürmektedir. Zaman durma zamanı değildir. Her Kürt genci bilinçlenip aktif olarak önder konumuna gelme şansına sahiptir. Halk kurtuluş ordumuz saflarında yerimizi alalım ve savaşalım.

Bir ERNK taraftarı / Palu

KÜRDİSTAN'DA ÇOCUK EDEBİYATI VE YETERSİZLİKLERİ ÜZERİNE BİRKAÇ SÖZ

Edebiyatın gelişim sorunları içerisinde çocuk edebiyatının sorunları, çok önemli bir alanı oluşturmaktadır. Bizde çocuk edebiyatının nasıl geliştirilmesi gerektiği tartışmalarından önce, neden böyle bir konunun hiç ele alınmadığı üzerinda durulmalıdır. Eğer çocuk edebiyatında bazı adımlar atılmış olsaydı, doğal olarak bunun nasıl yetkinleştirilmesi gerektiğini tartışma konusu yapacaktık. Ama çocuk edebiyatı henüz gündem konularımız arasına bile girmiş değildir. Yani bir uğraş alanı olarak gündemimize almış değiliz.

Günümüzde -özellikle de bizim ülkemizde- devrimci edebiyat, devrim yolunda savaşanların ihtiyaçlarını karşılama yükümlülüğü taşımak zorundadır. Bu kesimlerin herhangi birisi ihmal edildiğinde veya bunlara eksik yaklaşım gösterildiğinde, etkileri direkt olarak devrim mücadelesinde de kendisini gösterir.

Ülkemizde sömürgeciliğin bu güne kadar oluşturduğu sahte anlayışların ve davranışların devrimci temellerde yeni biçimler alarak gelişmesi ve şekillenmesi yaşanmaktadır. İnsanlarımız arasında mücadeleye katılım yönünde bir kitlesellik giderek gelişmektedir. Kadının aktif bir şekilde mücadeleye atılması erkeği teşvik ediyor ve bunlar birbirlerini etkiliyorlar. Çocuklar da büyüklerine bakarak onları izliyor. Bu durum giderek geniş bir alana yayılıyor. Yani partimizin mücadelesi, toplumda yediden yetmişe herkesi sarıyor. Bütün bunlar da ulusal bilinçlenme düzeyine bağlı bir seyir izliyor.

1990-'91 serhildanlarına baktığımızda çocukların ve kadınların yoğun bir katılımını görüyoruz. Toplumumuz proleter önderlikli modern uyanış sürecine bu denli girmişse, evrensel boyutlarda da diyebileceğimiz değerler ve direniş örnekleri yaratmışsa, bunun edebiyatının da o düzeye vardırılması gerekmektedir. Tabi bu ulaşılması gereken hedefimizdir. Çünkü bilinçli ve örgütlü mücadelenin daha da ilerletilmesi, yetkinleştirilmesi; emeğin özgürleşme kavgasının estetik bilimiyle yeniden yaratılması yönünde, kitlelerin özümseyebileceği niteliklerde edebi eserlerin ortaya çıkarılması doğal olarak kendisini dayatmaktadır.

Şimdi biz, insanlarda oluşması gereken güç ve güzellik duygularının bilinçli örgütlenmeden, sosyalizm yolunda ilerlemesinin geçtiğini söylüyoruz. Aynı şeyin çocuklarda da yaratılması gerekiyor. Bunun anlamı da; toplumumuzun geleceğinin garanti altına alınmasıdır. Geleceğe karşı güven de ancak bu şekilde güçlendirilebilinir.

Bizim ülkemizde çocuk sadece çocuk değildir. Aynı zamanda bir özgürlük savaşçısıdır. Çabasını devrim uğruna harcamaktadır. O zaman çocuğa eski anlayışlarla yaklaşmamak gerekiyor. Yani Kürt çocuğu artık ailenin geleceğini garantileyen bir öge değil, Kürt halkının geleceğini garantileyen bir öge durumuna gelmeye başlamıştır. Kürt çocuğu girişkendir, savaşkandır, azimli ve yüreklidir. Hep güzel ve mutlu bir yaşamı özlemiştir. Ruhu ne kadar karartılmış olursa olsun bu özelliğini sürekli korumuştur. Kafası iyi çalışır, ama bunu nerede kullanacağını bilmez. Kendisine şimdiye kadar yol gösteren olmamıştır. Aile ve aşiret bağları içinde, kan davalarında ve çıkar kavgalarında kullanılmıştır. Bu da ulusal duygularla donanması önünde en büyük engellerden birisini teşkil etmiştir.

Kürt çocuğunun böylesine cüce kalmasının nedenleri çok olmakla birlikte, başta sağlam bir tarihsel bilinçten yoksun olmasındandır. Kürt olarak dünyaya gelir, ama Fars, Arap veya Türk olarak yetiştirilir. Çocuk evde Kürt, dışarda ise Türk veya başka bir ulusun ferdidir. Bu ikilem içerisinde "büyürken" kendisine yabancılaşır. Tarihimizde, Kürt çocukları kendi geçmişlerini öğrenebilecekleri hiç bir olanağa sahip olamamışlardır. Dilden dile aktarılan sözlü tarih bilinci ise, giderek unutulmaya yüz tuttuğundan alabildiğine zayıflamıştır. Tarihin hangi dönemine bakarsak bakalım, bu yöndeki olumlu bir çalışmaya rastlayamayız. Kürdistan'ın geçmiş tarihinde çocuğa; aşiret nüfusunu diğer aşiretler üzerinde etkin kılma, çıkar kavgalarının, kan davalarının, dış güçlere hizmet etme, şeyhlik, ağalık, emirlik geleneklerinin sürdürülmesinin araçları gözüyle bakılmıştır. Çok çocuk yapma olayı halkımız açısından bunun dışında bir anlam ifade etmemiştir. Çocuklar böylesi olumsuz koşullarda yetişerek kendilerinden sonraki kuşakları da bu gelenekler çerçevesinde şekillendirmişlerdir.

Kürt çocukları geçmişte bunun ne anlama geldiğini öğrenemediler. Daha doğrusu onlara öğretilmedi. Her nesil hakim olan sömürgeci güçlerin aşıladığı uydu, silik ve boyun eğmeci kişiliklerle büyüdü; ülkesine, halkına, ailesine, annesine, babasına ve bir bütün olarak kendi özelliklerine yabancılaştı.

Eğer geçmiş tarihimize baktığımızda, baştan sona katliamlara, soykırımlara, sürgün ve asimilasyon uygulamalarına maruz kalan bir halk olduğumuzu görürüz. Ama bunların hiç birisi bugüne kadar çocukların anlayacağı düzeylerde yazılmadı. Yazılı tarihimizin yok denecek düzeylerde olması, tarih bilincimizin de zayıf olmasına neden olmuştur. Bu biraz da atalarımızın kendi ülkeleri adına güçlü duygularla savaşmadıklarından, daha çok aşiret çıkarları peşinde koştuklarından istismar edilmiştir. Bir kaç yazılı tarihi belge varsa da bunlar emperyalist-sömürgeci güçlerin misyonerleri tarafından belli amaçlar doğrultusunda yazılmıştır. Onlar da emperyalistlerin kasalarına konularak herkesten gizlenmiştir.

Geçmiş ile bugün arasındaki fark nedir? Bu farklılık, tarihsel, siyasal, sosyal, ekonomik vb. olduğu kadar esas olarak önderlik alanındadır. İnsanlarımız bugün ulusal özgürlükleri için savaşıyor ve bu uğurda değerli yaşamlarını feda ediyorlar. Aynı şeyleri Kürt çocukları da yapmaktadır. Bütün bunlar Parti Önderliğimizin yarattığı yeni ve modern biçimlenmelerdir.

Şimdi, çocuklar aktif bir şekilde özgürlük kavgasının çoğu alanlarında görev alıyorlarsa, değerler yaratıyorlarsa, o zaman bunların eğitim sorunlarına da gereken devrimci yaklaşımı göstermek gerekiyor. Kürt çocukları özgürlük savaşının bilimini nasıl öğrenecekler? Ulusal bilinci nasıl edinecekler? Elbette ki, çocuğun ulusal temeldeki eğitim sorununun çözümü kurumlaşmaya bağlı bir olaydır. Ama bunun gerçekleşmesine kadar olan süreçte, hiç bir şey yapılamaz anlayışı da doğru bir yaklaşım değildir. Bilinçlenmede önemli bir işleve sahip olan edebiyat bu aşamada bir çok ihtiyaca yanıt verebilir. Çocuk edebiyatı, çocuklara ulusal bilinci kavratacak düzeylere kavuşturulsa, bu alanda güçlü bilinç taşı-yıcılığı görevini de yerine getirebilecektir.

Çocuk edebiyatı gerçekten de bizim açımızdan büyük öneme sahiptir. Çocuk edebiyatına gösterilecek yaklaşım, aynı zamanda eski anlayışların aşılmasının da ölçüsü olacaktır. Bizde savaşan çocuk gerçekliğinin yeterince kavranmadığı açıktır. Bugün sömürgeci güçlerin Kürt çocuklarına yaklaşımı bile eskisinden çok farklıdır. Sömürgecilerin gözünde o, bir çocuk değil, kavgada yerini almış aktif bir savaşçıdır. Düşman bu gerçeği gördüğünden Kürt çocuğunun üzerine daha acımasız gidiyor. Okullarda uygulanan asimilasyon politikalarıyla sınırlı kalmıyor, alanı daha da genişleterek çocuğa karşı tavrını özel savaş politikası çerçevesinde belirliyor. Çocuğa kurşun sıkıyor, işkence yapıyor, katlediyor, tutukluyor ve idamla yargılıyor. Diyarbakır zindanında idamla yargılanan çocukların sayısı az değildir. Görüldüğü gibi Kürt çocuğu bu onurlu yere savaşarak; kan, can vererek gelmiştir.

Böyle bir konuma ulaşmış olan Kürt çocuğunun devrimci edebiyatı da yaratılmak zorundadır. Ama şimdiye kadar böylesine önemli bir soruna el atılmamıştır. Burada, çocuğa yönelik eski, çağdışı anlayışların etkilerini aramak gerekmektedir. Çocuğu devrimin bir parçası olarak görmede yetersizlik vardır. Nasıl ki, devrim insanların fiziksel güçleriyle, zihinsel güçlerinin bütünleştirildiği oranda ilerleme sağlıyorsa, aynı şeyin çocuklarda da yaratılması gerekir. Devrim bilinci, toplumun devrime katılan tüm kesimlerinin anlayacağı bir dille ortaya konulmak zorundadır. Bu yapılamazsa zihinle fiziksel güç arasındaki bütünlük sağlanamaz. Eğer devrimi yöneten kadrolar, bunu çocuğun düzeyine indirgeyemiyorlarsa, orada devrim bilinci yeterince işlev görmüyor demektir. Savaş bilimi, estetik bilimi ve diğer bilimler çocukların anlayacakları tarzda icra edilemez diye bir kural yoktur. Tersine, bilimler çocukların sadeliğine indirgenemezse gerçek işlevini yerine getiremezler. Çünkü bilimler insanlığın hizmetine sunulmakla gerçek değerlerine kavuşurlar. Gorki, *"... Bilimi çocukların imgeleminin yardımına koşmalı ve çocuğa geleceği düşünmeyi öğretmeliyiz"* diyor. Evet, esas sorun bu aşamayı yakalayabilmektir. Kürdistan'da çocuklar zafer işareti yapıyorlarsa, açlık grevlerine ve diğer etkinliklere katılıyorlarsa, gazetecilere **"Ben Kürdistanlıyım, sen nerelisin?"** diye soru-lar yöneltiyorlarsa, tankları, panzerleri taşlıyorlarsa, "Ulusal Çocuk Kongresi"nde Kürt çocuklarının temsil edilmediği, Kürtçe konuşturulmadığı bir kongreye katılmanın anlamsız olduğunu söylüyorlarsa; bu demektir ki, Kürt çocukları bilinci ve gücü oranında özgürlük savaşının bilimini uyguluyorlar.

Her şeyden önce Kürt çocuğunun elinde, eskiyi yeniyle kıyaslayabileceği yapıtlar mutlaka bulunmalıdır. Kürt çocuğunun günümüzde verilen savaşın önemini daha iyi kavrayabilmesi için geçmişini de bilmesi gerekir. Bu konu yüzyıllardır atalarımız, aydınlarımız(!) tarafından istismar edilmiştir. Bugün de aynı tehlikeyle yüzyüze bulunuyoruz. Kürt çocuğu, bu açıdan büyük bir eziklği yaşamaktadır. Özgürlük kavgasını anlayabileceği yazılı eserlere sahip olmadığından, bilinçlenmeye karşı doğal bir isteksizlik de gelişebiliyor. Kürt çocuğunun okuduğu kitapların hiç birisi kendi gerçekliğini anlatmadığından, çocuk açısından soyutluğa ve giderek anlamsızlığa dönüşüyor. Boyun eğmeyi, kaderciliği, beylerin, sultanların ve diktatörlerin yaşamlarını anlatan kitaplar, özünde bilinçsizliği geliştiriyor. Zaten silik kişiliklerin oluşmasının temelinde böylesi bir "bilinçlenme" olayı yatmaktadır. Devrimci çocuk edebiyatı, bu yapıyı yıkmada önemli roller oynamalıdır. Diğer ülkelerin özgürlük kavgalarında bazı edebiyat yapıtlarının bu alanda ne kadar etkili olduklarını görüyoruz. Örneğin "Partizanın Kızı" kitabını okuyan her çocuk, kitabın kahramanları gibi olmayı arzulamıştır. Bizde böylesi çocuklar binlercedir. Yaşamlarının edebileştirilmesi sadece ülkemizde değil, birçok ülke çocuklarına savaşma azmi verecek, yol gösterecek düzeylerdedir. Kahraman Kürt çocuğu **Abidin TUNCER**'in şehit olması ülkemizde binlerce insanı sokaklara dökebiliyorsa, onun yaşamının yazılı hale getirilmesi yine binlerce insana mücadele bilinci verecektir, direniş ruhu aşılayacaktır.

Görüldüğü gibi asıl sorun, çocuk edebiyatına gösterilmesi gereken yaklaşımdır. Şu bir gerçektir; ulusal duyguların geliştirilip güçlendirilmesi için ortak kavga duygularının kitlelere geçişi araçlarla taşınılması gerekir. **Abidin**'in yaşamı ve mücadelesi edebi tarzda yazılıp kitlelere sunulursa, binlerce çocuk **Abidin** gibi savaşmayı arzulayacaktır. Sadece bununla da sınırlı kalmayacaktır, büyükleri de "neden bu çocuklar gibi olamıyoruz?" diye düşündürebilecektir. "Dörtlerin Gecesi" adlı kitap buna en iyi örnek olarak gösterilebilir. Kitap, kahraman Kürt kızı **Zekiye ALKAN** gibi yurdu için ölümü severek göğüsleyen insanların ortaya çıkmasında büyük etkilerde bulunmuştur.

Burada yeterince kavranmayan şey, koşulların olup olmadığı değil, edebiyat biliminin çocuk gerçekliğine uygulanmasında varolan yetersizliktir. Bu da toplumun çocuğa bakış açısının mücadeleye yansıtılması, önemsememe, küçümseme vb. gibi nedenlerden kaynaklanmaktadır. O yüzden soruna ulusal kurtuluş mücadelesi açısından yaklaşıldığında, toplumsal geriliği aşmada, toplumun tarih ve mücadele bilincini yükseltmede, gelecekte mücadeleyi devralacak kadroları sağlam temeller üzerinde şekillendirmede çocuk edebiyatı da artık etkin bir araç olarak devreye girmelidir.

Bu noktadan sonra artık çocuk edebiyatının nasıl ve hangi temeller üzerinde şekillendirilmesi gerektiğine bakalım.

Devrimci çocuk edebiyatı, hiç bir zaman geçmişe özlem duyulacak konulara yer vermemelidir. Halkımızın geçirdiği evreler mümkün olduğunca detaylarıyla işlenirken, bu süreçlerde özenilecek bir yaşamın olmadığı gözler önüne serilmelidir. Öykülerde, masallarda, romanlarda sürekli emeğin nasıl bir evrim geçirerek bugünlere dek yetkinleşerek geldiği, olgu ve olayların nasıl yaratıldığı anlatılmalıdır. Diğer halklar gibi halkımızın da hep özgür yaşamı aradığı, bunu bulmak için sayısız savaşlar yaptığı, ama bunlara bir türlü neden ulaşamadığı yalın ve anlaşılır bir dille kaleme alınmalıdır. Gorki, bu ve benzeri olgulardan yola çıkarak, *"Düşünce özgürlüğünün, yalnız emeğin özgürleşmesiyle sağlanabileceği, bunun kapitalist düzenin koşulları içinde geçekleşemeyeceği, ancak toplumcu düzende hayat bulacağı gösterilmelidir"* diyor. Evet, çocuk edebiyatının hareket ilkesi de bu olmalıdır. Bunun dışında izlenecek yol ve yöntemler kuşkusuz sömürgeciliğe hizmet edecektir. Yani anlatılacak her olay bilimsel temele dayanmalıdır. Eskinin masal ve hikayeleri bir kenara bırakılarak çağdaş yorumlarla yazılmalıdır. Böyle yapılmazsa çocuklarda öngörü yetisi de gelişemez. Kaldı ki, bir çocuk en az altı yaşından itibaren tasarımlamayı ve öngörmeyi de yapabilmelidir.

Bilimi ve yaşamı çocukların anlayabilecekleri düzeylerde işlemek seviyenin düşürüldüğü anlamına gelmez. Konuları bu tarzda işlemek gerçekten de tam bir ustalığı gerektirir. Yalın anlatım da, bundan dolayı usta edebiyatçıların yapacağı bir iştir, yetkinleşmeye bağlı bir olaydır.

Çocuk edebiyatı alanında deneyim sahibi olmayışımız hiç bir şey yapmamamızı haklı çıkarmaz. Yüzyıllardan beri istismar edilen tüm sorunlar gibi bu yönün de çözümünde bir takım adımların atılması gerekmektedir. Bunların kolay başarılacağı söylenemez. Aslında sorun salt edebiyat eserleri yazmak da değildir. Çocuğa, mevcut olanakları kullanarak ulusal bilinci vermek ve onu yarınlara hazırlamaktır. Ulusal çapta çocuk edebiyatı ve diğer konular zaten kurumlaşmanın yaratıldığı ortamlarda ancak gerçekleşebilir. Bunun dışında dönemin ihtiyaçlarına yanıt verebilecek bir takım değerler ortaya çıkarmak mücadeleyi ileriye götürmenin bir gereği olarak kendisini dayatmaktadır. Bu şekliyle savaşan kahraman Kürt çocuklarının edebiyatını geliştirelim.

Şükrü Gülmüş

KORKUM GÖLGEM GİBİ

Evliyalardan bir evliya... Çelebilerden bir çelebi... Evliya Çelebi!

Mekteb yoktu o zaman. Medreselerde okumuş, ilim irfan öğrenmiş; Evliya Çelebi, denmiş adına.

Bir varmış, bir yokmuş eski zaman masalları gibi... Tutmuş gezmiş, görmüş... Gördüklerini de bir güzel kaydetmiş...

Rivayet olunur!... Rivayet olunur ki; Evliya Çelebi'nin Seyahatnamesi'nde Erzurum'un bir özelliği de şöyle anlatılır: *"Kışları yaman ve zorludur. Kediler damdan dama atlarken, donup da kalırlarmış... Dışarda tükürsen, tükürüğün o saat donarmış... Daha ağzından çıkar çıkmaz... İşesen, sidiğin bir buz salkımı olurmuş... Kulakları ayazda kalmış bir adamın; kulağına küçük bir fiske vursan, küçük bir çöp gibi fırlayıp atarmış... Hem de bir damla kan akmazmış... Çünkü kan bile donarmış..."*

* * *

Medreseler kapandı, kapatıldı bir zaman. Ve buralardan kafaları büyük, beyinleri küçük adamlar arif diye çıktılar.

Kafaları küçük, şapkaları büsbüyük adamlar yalancı pehlivanlar gibi çıktılar meydanlara. Avaz avaz: *"Eyyy iklimi sert/ İnsanı mert / Erzurumlu kardaşlarım... / Vatandaşlarım!... Canlarım... Ciğerlerim!.../ Bana oyunuzu verin!.."*

Oynadılar oyunlarını. Aldılar yoksulun oyunu. Milletvekili oldular. Bakan oldular. Vicdanlarının önünü kapattılar. Köşeyi kaptılar. Müfliskan, değme zenginlikler yüklediler...

* * *

Elleri küçücük, yürekleri kocaman... Öfkeleri duman duman yağız delikanlılar çıktılar orta yere ol hakikat üzere anlattılar masallarını. "Bir varsa, iki de var olmalı..." Ve başladılar anlatmaya... Bir varmış... iki de varmış...

* * *

Beni aldın da alayların doldumu Erzurummm...

..."

Asker Nadir, yanık, içli ve ezgisi yürek parçalayan bir türkü söylüyordu. Haziran ayının sıcaklığı bile daha onu ısıtamıyordu.

Türküsü ne korkudan ne de soğuktandı. Ayrılık ve gurbetlik... İçine düşen memleket özlemiydi onu türküye tutan.

Asker Nadir'in kısa künyesinde şöyle yazar:

Nadir Kan / Şereflikoçhisar / Ankara.

Oysa Nadir ne Ankara'yı görmüştü ne de Şereflikoçhisarlı'ydı. Kendisinin bir Dêrsim sürgünü olduğundan da habersizdi. Kimsecikler anlatmamıştı ki ona, nasıl bilsin garip.

O, nasıl ana ve babasını biliyorsa; Şereflikoçhisar'ı da memleketi bilirdi. Hem de "Şereflikoçhisarlı'yım" demekten şeref duyardı. Ankara'yı ağzına almazdı zorunlu kalmadıkça. Öyle ya... Neden desindi ki... Ne Ankara'yı görmüştü ne de Ankara'nın bir hayrını görmüştü.

* * *

Abdülselam kazmasını toprağın böğrüne vururken, alnından boncuk boncuk terler damlıyordu. Kaşların siperliğinden sıyrılan damlalar, bir dağ yamacından yuvarlanan kar topu gibi bıyık köklerinde mola veriyordu. Orda biriken damlalar hep birlikte, dudak yarıklarına dökülüyordu. Hafif bir tuz tadı bırakıyorlardı Abdülselam'ın dudaklarına.

Dilinin ucuyla tadıyordu Abdülselam. Sonra susadığının farkına varıyordu. Duruyordu o zaman. Su testisini ağzına bir çağlayan yavrusu gibi döktüğünde, kana kana susuzluğunu gideriyordu. Biraz da yüzüne su serpip, gömleğinin kollarıyla yüzünü kuruluyordu. Bir sigara molası ve tekrar başlıyordu biteviye çalışmaya. Akşam evinin yolunu tuttu. Daha kapıdan adımını atar atmaz karısına sordu:

– Kerem yine eve gelmedi mi?

Karısı yüzünü kara bir yemeniyle örtmüş, ürkek bir ceylan gibi gözleriyle korkarak bakarken;

– Hayır beğim. Hiç gelmedi.

Abdülselam öfkeyle içeri geçti. Günyüzü görmemiş birkaç küfür savurdu kendisine. Oğlunu okuttuğuna ve okutacağına.

Kerem, beşi kız, üçü oğlan çocukların en büyüğüydü. Eylül-kıran Fırtınası'ndan sonra okuldan ayrılmak zorunda kalmıştı. Bir yandan faşistler, bir yandan devletin polisi ona rahat vermiyordu. Her fırsatta onu alıp götürüyorlardı. Günlerce "sorgusuz-sualsiz" bekletikten sonra salıveriyorlardı.

Bu kez fırtına yaman esmişti. Kimini ürküterek kaçırtmış, kimisi de ürkülmeden kaçıp gitmişlerdi. Bozgun anı zorlu olur. Düşünüp taşınmıştı Kerem. "Ne yapmalıyım? Neler yapabilirim?" Belki binlerce kez kendisine sormuştu bu zorlu soruları.

Görünürde hiç bir "ümit ışığı" yoktu.

Karayazı kapkara bir karanlığın zırhına bürünmüştü. Sanki binlerce yıldır mayalanmış bu karanlık.

Korku fabrikalarının temelinin bini beş para. Herkes herkese korkusunu sebil satıyordu. Kimse de korkusuna dönüp bakmıyordu.

Korkuları gölgeleri gibi bu insanların. Oysa şöyle bir dönüp baksalar. Korkularını korkutsalar... Palandöken artık cesareti barındırmıyordu. Korkular düze inmişti. Ev ev, sokak sokak dolaşıyordu. Gözlerde bir çaresizlik, bir yılgınlık... Sanki her biri bir güz yaprağı. Ha düştü ha düşecekler gibi...

Kerem bir yalnızlık ihtilalcisi.. Birbaşına firariydi. Silahsız, pusatsız. Menzilsiz, rotasız...

* * *

O gün radyo ajanslarını veren spikerlerin sesleri cılız, ölgündü. İstemeye istemeye söyler gibi bir halleri vardı. "Terörist, bölücü, anarşist ve vatan haini," sözcüklerinin üstüne basa basa, kinlerini kusa kusa söylüyorlardı.

Kerem de tüm insanlar gibi böylesi bir habere inanmamıştı ilkin. "Hakkari'nin Şemdinli ve Siirt'in Eruh ilçeleri gerillalarca basılmıştı."

Bu haberin etkisi kimilerinde korkuyu kamçıladı. Kimilerinde cesareti. Korkanlar korkularını büyüttü. Cesaretli olanlar, bu vuruşla korkularının üstüne gittiler.

Kerem, dayanamadı, haberi duyar duymaz, bir sevinç nidası attı. Evinde kaldığı akrabaları kızmıştı ona. *"Bu ne biçim şey böyle? Devletimize karşı silah çeken bu komünistlere sevinilyon mu?*

Hiçbir şey dememişti Kerem. Sabah kahvaltısını yapıp sessiz sedasız çıktı evden. Yüreğini bir koca ateş tutmuştu. "Kimdi? Neciydi ve nasıl insanlardı bunlar?"

Bir gergin yaydan fırlamış ok gibi yoluna koyuldu. *"İnadım inattır. Bu insanları bulacağım ve onlara katılacağım. Böyle bir başıma yaşayamam ben..."* Kerem, bir çıktı pir çıktı...

* * *

Uzun zamandır inine çekilen sessizlik, yavaş yavaş da olsa ortaya çıkmıştı. Namlularını güllerle donatanlar, gecenin karanlıklarında bir şimşek gibi fırlamışlardı zulmetin üstüne.

İlk kurşunun iki de arkadaşı vardı. Ve bir kez daha üç kurşun, üç hece yükseliyordu dağların doruklarından.

Vurmak ve vurulmak bir an meselesiydi. Ve bu "çılgın", bu ölümü kovalayan insanlar, her adımında düşünüyorlardı yaşamı. Ama yaşamı yaşanır kılmak için ölümün mor dudaklarından öpmenin müthiş zorunluluğunu görmüşlerdi bir kere.

Tıpkı günün doğumu, ayın şavkını karanlığın bağrına koç bir tohum gibi bırakması ve durdurulmaz bir azimle yaşerecekti artık cesaret fideleri.

* * *

Her çiçek kendi toprağında, her ağaç kendi ikliminde boy verirdi ancak. En güzel çiçekleri açardı çiçek ağaçları. Meyveye duran dallar bir hamarat ana gibi meyvesini sunardı insana. Kerim, yepyeni bir insandı artık. Elinde silahı, belinde pusatı. Sırtında üniforması, kasketinde kızılyıldızı. Göğsünün tam üstünde parti kimliğiyle yüreği daha bir güçlü daha bir inançla vuruyordu. Çoğunluğu aynı bölgeden ve çevreden gerilla arkadaşlarıyla dağlarda üslenmişlerdi. Gecenin örtüsüyle hazırlıklarını yapıyorlardı. Gündüz bir yerlere gizlenip beklerken, geceleri yol alıyorlardı. Çevre köylere zaman zaman inip ihtiyaçlarını karşılıyorlar, propaganda ve örgütleme faaliyetlerini sürdürürlerken, üs olarak kullandıkları yerlere sağlam sığınaklar yapıyorlardı.

Her işin başında Kerem en öndeydi. Bölgeyi iyi biliyordu. Her dağ eliyle koymuş gibi, her ağacı kendi dikmiş gibi biliyordu.

Gerilla grubunun ihtiyaçlarını karşılamak için üç kişilik bir hücre görevlendirildi. Bunlar Şandarlı köyüne varıp, ilişkide oldukları bir yurtsever vasıtasıyla ihtiyaçlarını karşılayacaklardı.

Köye gecenin karanlığında girdiler. Her zamanki parolalarını verip beklemeye başladılar. Yurtsever köylü parolayı almıştı. Ama çıkacak durumda değildi evinden. Çünkü köylülerden misafirleri vardı. Yurtsever köylü huzursuzdu. Misafirlerine de "Haydi gidin artık. Benim işlerim var" diyemezdi. Kuşkulanırlardı çoğu. Öyle ya, bu gece vakti sormazlar mı adama "İşin ne" diye? Sonra nerde görülmüş misafirlere böyle davranmak.

Bir kara taş gibi yığıldı kaldı yurtsever köylü. İçi yanıyordu. "Şimdi o soğuk canlarına işlemiştir dostlarımın..." Cemaat öteden beri köylü dostundan bir şeyler çakmıştı. Ama ne olduğunu bilmiyordu. Gece geç saate kadar sürdü sohbetleri. Kalkıp bir bir dağıldılar. Evlerinin yollarını tuttu köylüler.

Herkesin gittiğinden emin olduktan sonra yurtsever köylü de işaretini verdi. Gerillalar onca beklemeden sonra, sevinçle doğruldular. Köylünün evine koşar adım girdiler. Köylü bir bir kucaklaştı hepsiyle. *"Kurban, kusura kalmayın. Misafirlerim vardı. Yoksa parolayı çoktan almıştım'* dedi köylü, "önemli değil" diye cevap verdi Kerem. Çünkü üçünün içinde Kerem tanıyordu bu yurtsever köylüyü. Köylü hemen onlara sıcak bir çay yaptı. Tütün tabakasını kendilerine uzattı. Zaman hayli geçmişti. Gün doğdu doğacaktı sanki.

Diğer köylünün içindeki ihanet kurdu, kudurdukça kudurmuştu. Ve köylüsünün evine birilerinin geldiğini anlamakta gecikmemişti.

O saat vurmuştu yollara. İlk menzili karakoldu. Karakola varıp, ihbarını yapacak, içindeki hain kurdu beslerken, belki karakol komutanından bir aferin, belki önüne bir kemik parçası atılacaktı. Veya karakolluk işleri olduğunda, bu sayede çarçabuk yapacaktı.

Gerçi gerillalar her zaman tedbirli davranırlardı. Bir arkadaşlarını nöbetçi dikerlerdi. Ve hiç bir zaman bir köyün içinde ne geceler boyu kalır ne de uzun zaman beklerlerdi.

O gün de aynısını yaptılar. İhtiyaçlarını karşıladıktan sonra, yollarına düştüler.

Bir tan vaktiydi. Güneş her zamanki güzelliği ve nazlılığıyla, bir gelin gibi süslenerek peçesini açıyordu. Küçük bir dargeçide gelmişlerdi. Bir şimşek çakma anı kadar bir zamandı, *"Teslim olun!"* sesini işitmeleri. *"Teslim olun!"* Her zamanki yanıtı, namlunun akkor hale gelmesiydi. Bir kurşun sesi ve vınlamasıydı düşmana gönderilen yanıt.

Üç gerilla, taşlıkların ardına attılar kendilerini. Salvo atışlarla düşmana ateş etmeye başlamışlardı. Kerem, yanındaki arkadaşlarına sokularak, *"Burdan tümümüzün sağ olarak çıkması mümkün değil. Siz yiyecekleri alın ve şu patika yollarında şansınızı deneyin. Arkadaşlara ulaşın"* dedi. Arkadaşları kendisine tarifsiz bir hüzün ve sevinç karışımıyla baktılar. Beklemek ölümdü. En doğru şey Kerem'in dediğini yapmaktı. Bir yandan yiyeceklerini sırtladılar, bir yandan da düşman hattına karşı ateş ediyorlardı. Kerem'in yanından arkadaşları ayrılınca, o bu kez değişik yerlerden ateş etmeye başladı. Düşmana arkadaşlarının yokluğunu hissettirmedi.

Kerem, ölümle sırattan da sırat bir yerde dans ediyordu sanki. Bir ceylan gibi taştan taşa sekiyor, hiçbir askerin başını çıkarmasına izin vermiyordu.

Çatışma hayli uzun sürdü. Askerler hiç bir netice alıcı atış yapamıyorlardı. Artık güneş çırılçıplak soyunmuş da, serinlemek istercesine denize girmek arıyordu. Tatlı bir sıcaklık kaplamıştı her yeri. Palandöken'in karları bile güleç bir şekilde selamlıyorlardı güneşi. Güneş onları yok etse de; onlar bu ihtişamlı doğuşu seyretmemezlik edemiyorlardı.

Askerlerin komutanı sert bir emir verdi askerlerine; *"Ölü veya diri sizden bu adamları isterim!"* Yanıbaşında Şereflikoçhisarlı Nadir duruyordu. Nadir komutanıyla gözgöze geldi. Böyleydi Nadir. Hiç bir zaman kendinden büyük biriyle gözgöze gelemiyordu. Gözbebekler birbirinin aynası olunca, komutan:

- *"Haydi göster kendini aslan mehmetçik!"* Ve elini Nadir'in omuzuna vurdu.

Komutan sanki Tanrı, Nadir ise bir itaatkar kuldu. Ve Tanrının kuluna; *"Yürü ya kulum!"* dercesine bir emirdi bu. Ve herkesçe bilinir; Tanrı buyurunca kulun en büyük erdemi kulluğunu en iyi şekilde göstermesidir.

Nadir bir panter gibi fırladı saflardan. Kerem'in kurşunlarına aldırış etmedi. Kerem mermilerini idareli kullanmak istiyordu. Bu çatışmayı uzatabildikçe uzatmak istiyordu. Hatta bir günbatımına ulaşmak diliyordu. Belki o zaman mermisiz de kurtulabilirdi. Gece korurdu onu. Yıllardır dosttular. Bu yüce dağlar gibi... Bu yürekleri koca bir dünya analar gibi. Nedense anası düştü aklına Kerem'in. Anası hep oğlunun tarafını tutardı. Tutardı da babasına karşı birşey diyemezdi garip.

Yeni bir engel aşarken Kerem; Nadir gez, göz, arpacık ayarındaydı. Atladı Kerem. Elleri titreyerek tetiğe bastı Nadir. Düştü Kerem. Koştu Nadir. Kerem bir avdı. Nadir avcı. Yaralıydı Kerem, bir av köpeğiydi Nadir. Sanki lacivert göklerde vurulan bir turna gibi süzülüyordu Kerem. Nadir ağzında salyalarıyla, içgüdüsel emriyle koşuyordu.

Ama Kerem ne kuştu ne de bu hain avcının bir gönül eğlendiricisi.

Yaralıydı. Silah elindeydi. Son kurşununa kadar tetiğe bastı. Kurşunlar bitince, silahının namlusundan tuttu, taşlara vurdu. Paramparça etti silahını. Gerilen bir nar dalı gibiyken, ikinci kurşunu göbeğinden yedi Nadir'den. Nadir son hamlesini yaptı. Bir atımda Kerem'in başına dayadı silahını. Ölmemişti daha Kerem. Gözleri bir ay parçası gibi parıldıyordu. Gözgöze geldiler Nadir'le. Gülen gözlerle baktı Nadir'e. Nadir hiç bir zaman bu kadar sarsılmamış, hiç bir zaman kendisine berrak gülümseyen gözler görmemişti. Sanki vurduğu insan değildi bakan. Sanki anasının gözleriydi şafkatle bakan.

Derin, çok derin bir sessizlikte onlar, gözleriyle konuşuyorlardı. Kerem'in gözleri dört bin yılın ezgisini çalıyordu. Nadir'inse dört bin yılın en leylim karanlığında küf ve örümcek bağlamıştı sanki. Bıraksalardı, dokunmasalardı bu iki göze, belki bir ömür böylece, bakışacaklardı. Böylece söyleşip gideceklerdi kuşkusuz.

Komutanın gür sesi bozdu bu tılsımlı anı. Birden irkildi Nadir: *"Emret komutanımmm!... Anarşisti yaralı yakaladım."* Askerler önde, komutanları arkada çıktılar mevzilerinden. Namlular yine Kerem'e dönüktü. Komutan gelip başında durdu Kerem'in. Genzinden çıkardığı balgamla karışık bir tükürüğü fırlattı Kerem'in yüzüne doğru. Sonra başını tekmelemeye başladı. Hırsını yeterince alınca da: *"Çabuk bunu kaldırıp getirin. Ölmesin. Onu diri istiyorum. Tamam mı? Anlaşıldı mıı?"*

Askerler hep birden: *"Emredersiniz komutanımmm!..."* dediler. Ve Kerem'i yerlerde sürüklemeye başladılar.

DEVAM EDECEK

Artêşa Tirk li ber êrîşên gêrîllayên ARGK dilerize û di bin lêdanên mirinê de can dide

Wêne: Berxwedan

Li Kurdistanê çarçiva şer roj bi roj berfirehtir dibe. Di vê dema dawiyê de gêrîllayên ARGK derbasî bajaran dibin û êrîşên xwe yên li ser qereqolan xurttir dikin. Ji Şemzînan heya bi Patnos, Sirûc heya bi Goksun... Li her cihê welatê me qereqolên dijmin li ber êrîşên gêrîlla bêçare dimînin. Li piranî deran dijmin nikare bersiva êrîşên gêrîlla bide, dema ku dide jî lêdanên mezin dixwe. Ji ber vê yekê gelek qereqolên dijmin vala mane. Êdî leşkerên dagîrker newêrin di qereqolên xwe de bimînin.

Bi taybetî piştî ku leşkerên dagîrkerên Tirk di encama êrîşa xwe ya li ser Kurdistana başûr de, lêdanên mezin ji hêla şoreşgerên ARGK ve xwarin, ji hev ketineke berçav kete nava artêşa dagîrker. Ne pirbûna hejmarên leşkerên Tirk û ne jî teknîka şer a di dest de, tu caran nikarin êrîşên gêrîlla sivik bikin û meşa azadiyê bisekinînin.

ÇOLAMERG

1- Roja 28'ê Tebaxê yekeniyeke ARGK êrîşek bire ser yekeniyeke leşkerî ya dijmin, ku li gundê Mergê nêzîka qopana Hêlalê xwe bi cih kiribû. Di vê êrîşê de gêrîllayan topên Hawan bikaranîn. Serleşkerek, 20 leşker û 11 parêzkarên gundan bi giranî birîndar bûn. Hinek ji wan birîndaran bi rê ve mirin.

2- Roja 27'ê Tebaxê yekeniyeke ARGK êrîş bire ser bajarê Elkê (Beytuşşebabê). Gelek ji saziyên dewletê yên fermî bi çekên otomatîkî û rokêtan hatin gullebaran kirin. Dewleta dagîrker ji bo ku livbaziyê veşartî bihêle û ziyana xwe eşkere neke, demeke dirêj nehîşt tu kes nêzîkî saziyên wêrankirî bibe. Hîna tu agahiyên di derbarê kuştî û birîndaran de negihane me.

3- Roja 14'ê Tebaxê li êrdima Siwarê Felê ku di navbera Qilaban û Elkê de ye, yekeniyeke leşkerî ji hêla ARGK ve hate berûgullebaran kirin. Panzerek û cîbeke leşkerî hatine tunekirin û leşkerên ku tê de bûn jî hatine kuştin.

4- Roja 2'ê Îlonê 70 kes ji parêzkarên gundan ku ji êla (eşîreta) Gewdanê bûn, xwestin çekên dewletê ku hilgirtibûn dîsa li rêjîma faşîst vegerînin.

5- Roja 29'ê Tebaxê li gundê Bêcuhê (girêdayî Qilabanê ye) yekeniyeke ARGK êrîşek bire ser tabûreke dijmin. Di wê êrîşê de 8 cerdevan birîndar bûn, gelek leşker jî birîndar û kuştî ketin. Dewleta Tirk weke her carê kuştî û birîndarên xwe veşartin, tenê 2 leşker û 8 parêzkarên gundan birîndar anîne ziman.

Di êrîşa li ser qopana Hêlalê de, leşkerên Tirk mîna mişkan li qulikên xwe lê veşêrin digeriyan

6- Êvara 8'ê Îlonê yekeniyên ARGK êrîşê dibin ser navenda qopana Hêlalê ku girêdayî Qilabanê ye. Ji hêzên dijmin, ku ketibûn nava tirs û bizdanekê, cerdevanek û gelek leşker hatine kuştin û birîndar ketin. Di derbarê vê livbaziyê de nûçevanê rojnameya me êvara livbaziyê saet 21.30 de telefone me kir û weha got: *"Niha li Hêlalê pozberî (çatişma) ye. Dorhêla qopanê ji hêla gêrîllayan ve hatiye girtin û avahiya qereqolê di bin êgir de ye. Dengê çekên gêrîlla her alî dagirtiye. Leşkerên Tirk mîna mişkan li qulikên xwe lê veşêrin digerin. Li cihekî digerin ku xwe têde veşêrin."*

BÊDLÎS

7- Roja 30'ê Tebaxê grûpek ji hêzên ARGK yên bajêr, êrîşek birin ser cêmseke polîsan, ku di nava bajarê Tûxê de digeriya. Li gora nûçeyên ku gihane me, livbazî li "Cumhuriyet caddesi" pêkhatiye. Di encama êrîşê de polîsek hate kuştin û 3 polîs jî bi xedarî birîndar bûn. Navê polîsê kuştî Mehmet Işik e. Piştî livbaziyê hêzên dagîrker dest bi operasyonan kirin û 50-60 welatparêz girtin.

8- Roja 26'ê Tebaxê yekeniyeke ARGK êrîşek bire ser cihê ku xebatkarên riya reş lê diman (Karayolu şantiyesî), ku nêzîkî Xîzanê bû. Di vê livbaziyê de gelek makîneyên kar weke krêder ji hêla gêrîllayan ve hatine şewûtandin, ziyana diravî mezin e.

9- Roja 27'ê Tebaxê parêzkarên gundan ên gundê Sak hatine navenda bajarê Tûxê û xwestin çekên hilgirtine dîsa li dagîrkeran vegerînin. Karbidestên dagîrker daxwaza wan nepejirandin (qebûl nekirin). Van parêzkaran berî vê bi demeke kin nameyek ji gêrîllayên ARGK ji bo vegerandina çekên dijmin wergirtinbûn.

10- Şeva 3'ê Îlonê yekeniyên ARGK êrîşek birin ser navenda bajarê Motkê. Di vê livbaziyê de 4 parêzkarên gundan ên ku nedixwestin çekan berdin bi mirinê hatine ceza kirin. Tu ziyan negihiştiye şoreşgerên ARGK.

11- Roja 10'ê Îlonê gêrîllayan êrîşek birin ser kargeha riya reş, ku nêzîkî gundê Sûrûcûler ye (girêdayî bajarê Xîzanê ye). Demekê natirvanên kargehê bê tesîr hatine hîştin. Yekeniya ARGK bi kêfa xwe bangeşiya şoreşê kir. Her weha gelek makineyên kar şewûtandin û bê ziyan paşve kişiyan.

12- Roja 11'ê Îlonê gêrîllayên ARGK êrîşek birin ser kargeha "Koy hizmetleri". Dozerek û kemyonek hatine şewûtandin. Ev livbazî li gundekî nêzîkî Xîzanê pêkhatiye.

ÇEWLIK/MÛŞ

13- Êvara 1'ê Îlonê gêrîllayên ARGK êrîşek birin ser navenda bajarê Dara Hênê ku nêzikî Çewlikê ye. Êrîşa gêrîllayan tesîreke mezin li gelê herêmê kir. Di vê êrîşê de, saziyên fermî yên dewletê, avahiyên polîs û cendermeyan ji aliyê gêrîllayan ve bi çekên otomatîkî û rokêtan hatine gullebaran kirin, 2 serbaz û polîsek hatine kuştin, gelek polîs û leşker jî birîndar ketin.

14- Gêrîllayên ARGK roja 12'ê Îlonê êrîşek û sabotajek birin ser trêna ku di navbera Tur û Haydarpaşa de diçê û tê, ku bi navê "Doxu Expressi" ye. Di êrîşê de gelek ji vagonên trênê hatine şewûtandin.

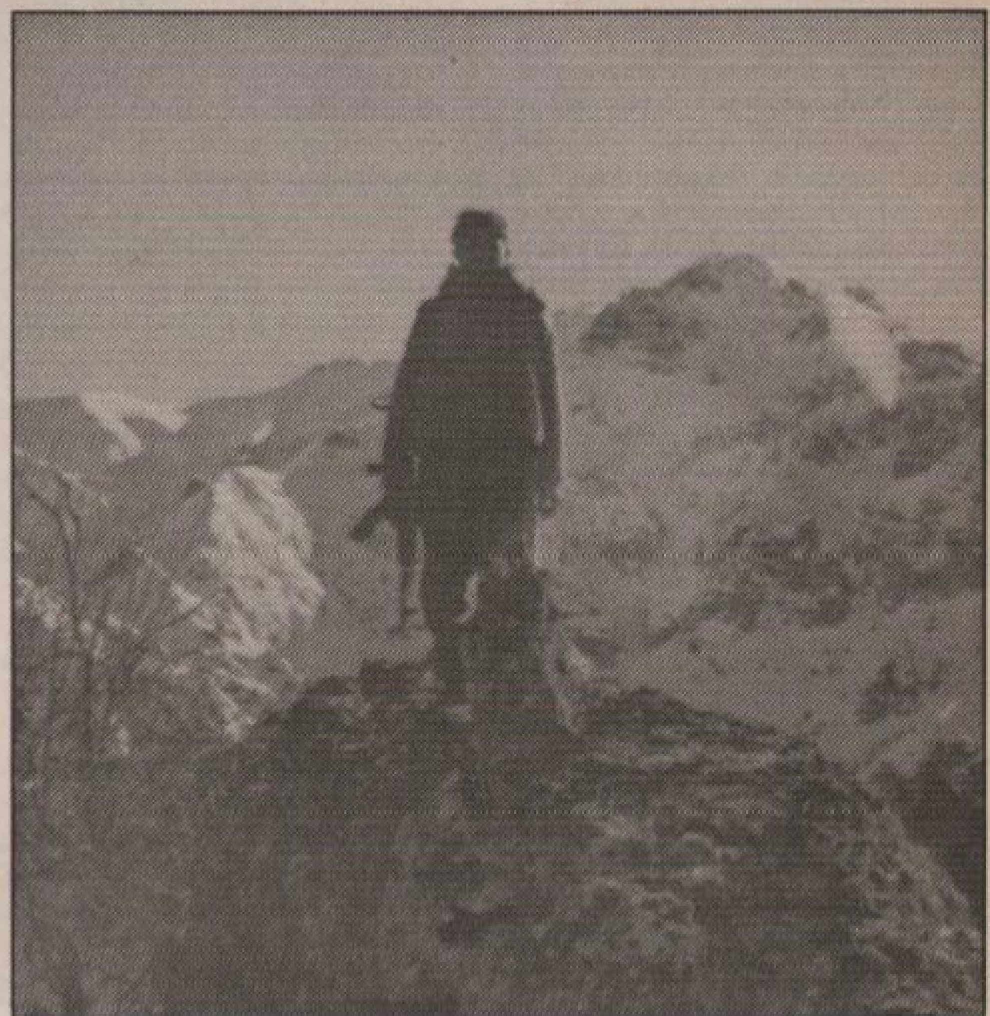
15- Piştî sabotaja li ser trênê, leşkerên dagîrker dest bi operasyonan kirin. Di pozberiya, ku di navbera gêrîllayên ARGK û hêzên dagîrker de derketî de, 4 endamê hêzên taybetî û 60 leşker hatine kuştin û gelek jî hatine birîndar kirin.

2 gêrîllayên ARGK jî, bi berxwedaneke bi lehengî şehîd ketin. Ev şehîd, **Şervan** ji Cinezorê ye "giredayî Licê", û **Mazlûm** ji Kopê ye. Roja 9'ê Îlonê gêrîllayan dîsa êrîşek birin ser trêneke din û vagonek şewûtandin.

16- Roja 1'ê Îlonê yekeniyên ARGK, li nêzîkî qopaneke Mûşê ya bi navê Zîyaretê, kemînek li pêşiya kerwanê leşkerî yê dijmin danîn. 2 cemseyên dijmin tevî leşkerên têde hatine tune kirin.

Piştî kemînê şerê di navbera gêrîllayan û dijmin de giran bû û gelek leşkerên din jî hatine kuştin û birîndar kirin. 2 gêrîllayên ARGK jî bi qehremanî li berxwedan û şehîd bûn.

17- Roja 6'ê Îlonê di navbera Mûş û Bongilanê (Solhanê) de kerwanekî leşkerî ya dijmin kete kemîna şervanên ARGK. 9 endamên hêzên taybetî hatine kuştin û gelek jî birîndar ketin. Di nava kuştiyan de serleşker jî hebûn. Piştî ku hêzên dijmin kuştiyên xwe dibînin û nale-nala birîndarên xwe dibhîsin, har dibin û şer jî giran dibe. Di wî şerî de 4 gêrîllayên ARGK bi qehremanî û bê mirin şehîd dikevin.

Wêne: Berxwedan

18- Roja 1'ê Îlonê yekeniyên ARGK dest danîn ser riya di navbera Mûş û Çewlikê de. Nasnameyên rêwiyan kontrol kirin û hinek otomobîlên nokerên dijmin şewûtandin. Her weha demeke dirêj bangeşiya şoreşê kirin. Piştre û di eynî rojê de pozberiyeke leşkerî li nêzîkî gundê Koşkar ku girêdayî Mûşê ye derdikeve, gelek ji leşkerên dijmin têne kuştin û 2 gêrîllayên ARGK bê mirin şehîd dikevin.

19- Roja 2'ê Îlonê di geliyê Hir de, ku di navbera gundê Botyan û Misyanê de ye, pozberiyek di navbera hêzên dagîrker û gêrîllayên ARGK de derdikeve, 2 serleşker û serbazek têne kuştin, şervanekî ARGK jî bi berxwedaneke bê hempa şehîd dikeve.

20- Li gora nûçeyên ku gihiştine destên me, 15 serbaz, 9 endamên hêzên taybetî û 20 parêzkarên gundan, li qopana Sîwanê ku girêdayî Dara Hênê ye, wenda bûne û tu agahî ji wan tune ye.

AMED

Livbaziyên li dijî parêzkarên gundan û nokerên dijmin

21- Roja 30'ê Tebaxê li navenda bajarê Hezroyê serkarekî bi navê Mursel Surucu bi mirinê ji hêla ARGK ve hate cezakirin. Wekî tê zanîn vî kesî demeke dirêj sîxuriya dijmin dikir û serkarê avakirina qereqola gundê Zoxbirînê bû.

22- Roja 9'ê Îlonê gelê Licê, şehîdên Dara Hênê û qopana Ziyaretê bi beşdarbûna 10 hezar kesî veşartin.

23- Roja 12'ê Îlonê, ji bona protestokirina 11 saliya cunta 12'ê Îlonê destkarên bajarên Licê, Erxenî û Misrecê dikanên xwe girtin.

SÊRT/ÊLIH

24- Şeva 30'ê Tebaxê yekeniyên ARGK, êrîşek birin ser navenda bajare Hezor (Kozluk). Avahiya PTT'ê bi temamî hate şewûtandin, qereqola polîsan û saziyên fermî yên din jî hatine gullebaran kirin.

25- Êvara 3'ê Îlonê mînîbuseke parêzkarên gundan, li nêzîkî gundê Vakanusê, ku giredayî Xana Hewêlê ye, ji aliyê gêrîllayên ARGK ve hatine sekinandin. 5 parêzkarên gundan û 2 sîxurên destbixwîn bi mirinê hatine cezakirin. Ev sîxur û parêzvanên gundan bûbûn sedema şehîdbûna 4 gêrîllayan.

26- Roja 9'ê Îlonê li gundekî Xana Hewêlê gêrîllayên ARGK 4 parêzkarên gundan bi xwe re birin.

27- Roja 6'ê Îlonê li gundê Hishisê ku girêdayî Misricê ye,

pozberiyek di navbera hêzên dagîrker û 4 şervanên ARGK de derket. Şer ji serê beyanê û heya dema nîvro domand. Di wî şerê dijwar de ku bi hezaran leşkerên dagîrker têde cih girtibûn, di encama berxwdana şoreşgeran de 4 gerîla tevlî kerwanê nemiran dibin. Ji dagîrkeran jî 2 kuştî û 7 birîndar hene. Dewleta faşist hêlikopter û topên giran di vî şerî de li hember 4 şervanên ARGK bikaranîn.

Şervanên ARGK yên şehîd ev in: **Tahir EKİNCİ (Davut)**-

Wêne: Berxwedan

Misric **Erol ERDOGAN**-Êlih. Û şervanekî din bi navê **Rizgar** ji Pirrînê ye. Xwediyê mala ku şervan têde bûn, ê bi navê **Ahmet İÇKE** (Şivan e) ji hêla dagîrkeran ve hate kuştin.

Gundiyên welatparêz ên gundê Hishisê, ev hovîtiya dijmin a berçav nepejirandin, piştgiriya şehîdên xwe kirin û bi meşeke bi hêrs berê xwe dane navenda Misricê. Lê hêzên dijmin rê li wan girtin û nehiştin ku bighên navendê. Gundiyan dixwestin şehîdên xwe bigrin. Berxwedana gel li navenda bajarê Misricê jî berdewam kir, dikandaran deriyên dikanên xwe girtin, şofêran bikaranîna erebeyên xwe sekinandin û dan-standin di nava bajêr de rawestiya.

Di encama wî şerê di navbera gel û leşkerên dagîrker de zarokekî bi navê **Omer ERİŞ** (10-11 salî) tê kuştin û 150 kes tên girtin. Ev şer heya 10'ê Îlonê dom dike.

Hîna berxwedana gelê Misricê dom dikir, roja 9'ê Îonê gerîlayên ARGK êrîşek birin ser qereqola gundê Sihiyan. Di eynî rojê de, Kerwanekî hêzên dagîrker kete kemîna ARGK û hate tunekirin. Em hejmara mirî û kuştiyan nizanin.

28- Gerîllayên ARGK dest didin ser 150 serî mihên Keyê (mixtarê) gundê Holê ku girêdayî Xizxêrê ye. Vî mixtarî roleke mezin di şehîdkirina 8 şoreşgerên ARGK de lîstibû. Ev heval di berxwedana gundê Kevir de şehîd bûbûn.

29- Di pozberiyeke di navbera ARGK û hêzên dijmin de, li gundê Mexes, ku girêdayî Berwarî ye, 2 leşkerên dijmin hatine kuştin. Dewleta faşist mîna her carê agahî şaş belav kir, ku çeka MG-3 di destên leşkeran de teqiyaye û her du bi wî awahî hatine kuştin. Di eynî şevê de gerîllayên ARGK êrîş birin ser gundê Hosê û 3 leşkerên dijmin kuştin û gelek jî birîndar kirin.

30- Roja 5'ê Îlonê pozberiyek di navbera hêzên dagîrker û gerîllayan de derket, serleşkerek û 2 serbaz hatin kuştin û 4 leşker jî birîndar bûn.

Ev livbazî di navbera Berwarî û Xîzanê de pêkhatiye.

31- Roja 9'ê Îlonê parêzkarên gundan ên gundê Beruqê ku girêdayî Berwarî ye, çek berdan.

32- Roja 7'ê Îlonê gotûbêjeke germ di navbera leşkerên di qerqola gundê Şikeftiyan de derdikeve. Di nava wan leşkeran de kurdek hebû, ev leşkerê Kurd tevlî çeka xwe ji qereqolê bazdide û direve.

33- Roja 8'ê Îlonê qerqola gundê Gova Şêr ku girêdayî Dihê ye, ji tirsa gerîllayên ARGK ve hate valakirin.

34- Roja 8'ê Îlonê parêzkarên gundan ên gundê Hesinka ku girêdayî Dihê ye, ji bo ku çekan berdin çûn navenda bajêr. Lê daxwaza wan ji hêla dewleta faşîst ve nehate pejirandin.

MÊRDÎN

Gel û gerîlla dest di dest de, roj bi roj dagîrkeran bêcare dikin

32- Roja 1'ê Îlonê li navenda bajarê Nisêbînê sîxurê destbixwîn Kerîm Kerîmoxlu ji hêla gerîllayên ARGK ve bi mirinê hate cezakirin. Di encama livbaziyê de noker Şukru Akman jî bi xedarî birîndar bû. Vê livbaziyê hîkariyeke (tesîreke) mezin li şêniyê Nisêbînê kir.

36- Roja 5'ê Îlonê avahiya salona sporê li navenda Cizîra Botan hate şewûtandin. Ziyaneke diravî ya mezin, bi mîlyonan gihîşte dewleta Tirk a faşîst û dagîrker.

37- Roja 8'ê Îlonê li gundê Xirabê Rappîn ku giredayî Hezexê ye, gerîlla êrîşeke dibin ser mînîbusa parêzkarên gundan. 2 parêzkarên gundan ku di mînîbusê de bûn, ji hêla gerîllayan ve dîl hatine girtin. Vê livbaziyê hîkariyeke mezin li parêzkarên gundan ên din kir.

38- Roja 8'ê Îlonê di navbera Mêrdîn û Kosarê (Kiziltepe) de, li herêma Bikirê pozberiyek di navbera hêzên dagîrker û gerîllayeke jin de derdikeve. Ji ber gerîllaya ARGK bi tenê bû dijminê dagîrker dixwaze dîl (esîr) bigre. Lê şoreşvana ARGK xwe nasipêrîne dijmin û heta gulleya xwe dawiyê şer dike û şehîd dikeve.

39- Li gundê Keferzê ku girêdayî Midyadê ye, bi komploya nokerê bêbext Abullah Taş, pozberiyek di nvebera 7 gerîllayên ARGK û hêzên dagîrker de derket. 6 gerîllayên ARGK çembera dijmin diqetînin û jê derdikevin.

Di encama wî şerî de gerîllayekî birîndar jî dîl dikeve dest dijmin û tê kuştin.

40- Şeva 12'ê Îlonê gerîllayên ARGK êrîşekê dibin ser navenda bajarê Hezexê, weke tê zanîn di 6'ê Tebaxa 1991'ê êrîşek ji hêla ARGK ve çûbû ser navenda bajêr û ziyaneke mezin gihandibû dewleta dagîrker.

Di vê dawî de jî ziyaneke mezin çi diravî û çi jî giyanî gihîşte dijminê mêtinger.

PIRRÎN/RIHA

Ala ERNK Li ser Kela Pirrînê pêl da

41- Şeva 12'ê Îlonê li navenda Pirrînê (Adiyaman) ala ERNK li ser Keleha bajêr hate hildan. Her weha li ser dibistana destpêkê jî alê pêl da.

42- Roja 5'ê Îlonê sîxur Hasan ... li gundê Bilam (Pinarbaşi) ku girêdayî bajarê Çêlikanê ye bi mirinê ji hêla ARGK ve hate cezakirin. Weke tê zanîn wî sîxurî li grûpeke gerîlla îxbar kiribû û di encama wê sîxuriyê de rêhval **Sabrî KAYMAZ** û du hevalên din şehîd bûbûn.

ARGK qereqolên dagîrker ên li Kurdistanê bi ser serê leşkeran de hildiweşîne

43- Roja 28'ê Tebaxê gerîllayên ARGK êrîşek birin ser qereqola cendirman a Cevizyatax, ku girêdayî bajarê Norşînê ye. Êrîş, bi rokêt û çekên otomatîkî pêkhat û leşkerên dijmin nediwêrîn tu bersivê bidin. Di encama livbaziyê de li gora ku dewlet dibêje leşkerek hatiye kuştin û 2 leşker û 8 parêzkarên gundan jî birîndar bûne. Lê bê guman e ku ziyana dijmin ji vê bêhtir e.

Wêne: Berxwedan

44- Roja 19'ê Tebaxê gerîllayên ARGK êrîşek birin ser qereqola gundê Herarişê ku li êrdiman Mişarê û di navbera Berwarî û Dihê de ye. Di dermafê birîndar û kuştiyan de tu agahî negiştiye me.

45- Roja 1'ê Îlonê qereqola gundê Berê Mirê ku girêdayî qopana Findikê ye ji hêla yekeniyên ARGK ve bi çekên otomatîkî û rokêtan hate gullebaran kirin. Gelek birîndar û kuştiyên dijmin hene. Her weha gerîllayekî ARGK jî bi lehengî şehîd bûye.

46- Roja 1'ê Îlonê yekeniyên ARGK êrîşek birin ser qereqola gundê Hotê ku girêdayî Berwarî ye. Di vê êrîşê de kuştî û miriyên dijmin gelek in, gerîllayekî 14-15 salî jî şehîd dikeve, navê wî **Dijwar** e.

47- Roja 2'ê Îlonê gerîllayên ARGK bi rokêtan êrîşek birin ser qereqola cendirmeyan a li gundê Hertivînê. Di eynî demê de grûpeke din jî êrîşek bire ser cihê ku xebatkarên riya reş lê dimînin, ku di navbera Berwarî û Sêrtê de ye. Di her du êrîşan de avahiya qereqolê ji hêla gerîllayan ve hate hilweşandin. Cereretorek û 3 navgînên kar hatine şewûtandin.

8 leşker di encama êrîşa li ser qereqola Sihiyan de hatin kuştin û 2 jî birîndar ketin

48- Şeva 9'ê Îlonê saet 20.30 de yekeniyên ARGK êrîşek birin ser qereqola gundê Sihiyanê ku girêdayî Misricê ye. Di wê êrîşê de çekên otomatîkî û bombayên destî bikarhatin. Di encama livbaziyê de 8 leşker hatine kuştin û 2 jî birîndar ketin.

20 kuştî û 18 birîndar di encama êrîşa li ser qereqola Çobanpinarê de

49- Roja 9'ê Îlonê yekeniyên ARGK êrîşek birin ser qereqola gundê Çobanpinarê ku girêdayî Geverê ye (bajarekî Çolamargê ye). Di encama vê êrîşê de dijminê dagîrker lêdaneke giran xwar, 20 kuştî û 18 birîndar dan. Yên ku di qereqolê de mabûn jî, bêçare man, qereqol li dû xwe hîştin û reviyan.

Di dema êrîşê de, gerîlla nikarin ji ber hinde şaşiyên teknîkî tevayî kozikên dijmin tune bikin. Lewma 3 şoreşger bê mirin şehîd dikevin. Dîsa jî livbazî gihîşte ermanca xwe û tirseke mezin xiste dilê leşkerên dagîrker. Her weha dewleta faşist mîna her carê kuştî, birîndar û reva xwe veşartî hîşt. Ev livbazî bû lêdaneke leşkerî ya mezin, di wê herêmê de, ku dijmin bawer nedikir, wê gerîlla bikaribin êrîşeke weha pêkbînin.

50- Roja 1'ê Îlonê yekeniyên ARGK êrîşek birin ser qereqola ku li êrdima Esendere hatibû ava kirin. Di encama êrîşê de 3 serleşker û 14 leşker hatine kuştin, 3 şervanên ARGK jî sivik birîndar bûn.

51- Roja 3'ê Îlonê yekeniyên ARGK êrîşek birin ser qereqoleke dijmin a li êrdima Şemzînanê. Di encama êrîşê de 5 leşker hatine kuştin û gelek jî birîndar bûne.

52- Roja 28'ê Tebaxê gerîllayên ARGK êrîşek birin ser biryargeheke dijmin a nêzîkî gundê Mêrgehê, ku girêdayî Qilabanê ye. Di vê êrîşê de serleşkerek, 6 leşker û 10 cerdevan hatine birîndar kirin. Li gora agahiyên ku gihîştine destên me, yek ji leşkerên birîndar piştî demeke kurt miriye.

53- Roja 4'ê Îlonê gerîlla êrîşek birin ser qereqola dijmin a li gundê Armenli. Di encama êrîşê de serleşkerek bi gulleyên ARGK hate kuştin û gelek leşker jî birîndar bûn.

54- Roja 8'ê Îlonê gerîllayên ARGK êrîşeke xurt birin ser qereqoleke bajarê Patnosê, ku girêdayî Agirî ye. Di encama êrîşê de 5 leşkerên dijmin hatine kuştin û avahiya qereqolê jî hate hilweşandin.

55- Êvara 9'ê Îlonê gerîllayên ARGK êrîşek birin ser qereqola dijmin a qopana Çartaqê ku girêdayî Goksunê ye (bajarekî Mereşê ye). Di dermafê kuştî, birîndar û wandabûnêen dijmin de tu agahî negîhiştine destên me. Lê li gora ku tê gotin gerîlla ziyaneke mezin gihandine avahiya qereqolê û yên di hundir de.

56- Roja 10'ê Îlonê gerîllayên ARGK êrîşek birin ser qereqola gundê Rehwanê ku girêdayî Pirsus (Suruç) ê ye. Avahiya qereqolê ji bin ve hatiye hilweşadnin û ziyaneke diravî ya mezin gihîştiye navenda qereqolê. Gundê Rehwan, gundê şehîd **Mehmet Salih CEYLAN** e, ku berî demeke kurt li Dîlûkê (Antep) şehîd bûbû.

57- Roja 11'ê Îlonê qereqola dijmin a li gundê Xerabnasê, ku girêdayî Pirsusê ye, ji hêla gerîlla ve bi çekên otomotîkî û rokêtan hate gullebaran kirin. Ziyaneke mezin gihaye qereqolê.

Gulîlka şoreşê, sembola serxwebûn û azadiyê, rêhevala Zeyneb SILÊMAN (Fîdan)

"Min azadiya rastînî li ser serê çiyayên Kurdistanê dît"

Wêne: Berxwedan

"... Gelekî bi Kurdên Kurdistana başûrê-rojava jî hatiye lîstin. Feodalîzm û hîkariya malbat û êlê pir xurt e. Li hêla din nehişyar bûn jî heye. Ev nexweşî niha kêm bûne, berê hîn zêde bûn. Di vê civaka weha rizî de, me ciwan deranîn û di riya şeref û rûmetê de, di riya qehramanî û fedekariyê de, di riya PKK de meşan din. Tevî ku gelekî zor bû jî, em mirovan ji berjewendên kesanî biqetînin, ji ber ku her kes bi mesleheya xwe ve hatibû girêdan, tevî vê yekê jî me heval ji xwe re çêkirin û ew tevlî jiyana xwe kirin.

Bi vî awahî me ji başûrê bi çûk ji Kurdistanê şehîd derxistin. Ev gaveke mezin e, belê ne hindik e em wan xort û keçên ku piranî wan rewşenbîr bûn di civakeke weha de ji malê û berjewendiya kesanî qut bikin, lê dîsa jî me ev gava avêt, Me di riya serxwebûn û azadiyê de meşadnin.

Şehîdên Kurdistana başûrê-rojava ji bo azdiyê bingeheke xurt in. Polîtîkaya kevneperestiyê bê banderî dihêlin û ya şoreşgerî û pêşverû belav û xurt dikin. Bi wê xurtkirinê re îro bi sedhezaran, bi milyonan bi dil û can ji bo pêkanîna serxwebûne dimeşin.

Ev in şehîdên başûrê bi çûk! Sînor û texûbên ku xaka Kurdistanê perçekirine û kezeba gelê Kurd birîn kirine diqetînin û bi mêranî di qada rûmetê de cih digrin. Yekîtiya rast û bilind ev e. Bi armancekê, bi bîr û baweriyekê xwîna xwe tevlî xwîna ciwanên Kurdisana bakurê-rojava dikin. Jiyana berê napejirînin, ew jiyana ku heya niha xizmet ji dijmin re dikir. Belê ew jiyana ku dûrî welatparêziyê bû qebûlnekirin. Banga welat pêkanîn û dilop-dilop xwîna xwe li ser xaka Kurdistana navendî rijandin.

Şehîdbûna hevalên ji Kurdistana başûre-rojava, rûpeleke nuh di dîroka vî perçeyê Kurdistanê de vedike. Xebatê bilind dike, kerwanê şehîdan xurt dike û wê polîtîkaya çewtû şaş ji holê radike. Îro bi şehîdbûna wan Kurdistana başûrê-rojava ji me re bûye bargeheke xebatê. Ew baş bûye hêzeke mezin. Ne ji niha ve, lê belê ji dema 1980'î ve me xwe bi Kurdên li vî perçeyî xurt kir.

Her demê di derbarê şehîdan de jî gotina me ev e: Em di bin seroketiya wan de dimeşin. Ew serokên me ne, di buhêrkê de û di pêşerojê de, em heya dawiyê bi wan ve girêdayî ne...

Tu caran em cudabûnê naxine navbera "Kurmanc, Soran, Zaza..." tev Kurd in û ji bo tevan Kurdisaneke serbixwe û azad pêwîst e. Tev ji bo armancekê digihên hev. Li ser vê bîr û baweriyê PKK partiya her kesê Kurd e, ji bo her kesî riya xebatê vekiriye..."

Bi vê pêşgotina kurt ji axaftina Serokê ERNK Rêheval Abdullah OCALAN, ku di mêjûya 29.10.1990 de li Akademiya Mahsûm KORKMAZ pêşkêş kiribû, em derbasî jiyana rêhevala şehîd a nemir **Zeynep SILÊMAN (Fîdan)**, bibin û lehengî, qehremanî û cangoriya wê çendî hindik be jî ji xwendevanên hêja re didin zanîn.

Berî em hevala **Fîdan** bidin nasdan, em ê bi kurtî li ser rola jina Kurd di tevgera rizgariya netewa Kurdistan de birawestin.

Ne hêsan e ku civakeke mîna Kurdistanê, heya dawiyê feodalîzmê xistibe bin hîkarî û bandoriya xwe, jina şoreşger biafirîne. Dibe ku ev yeka ji bo civakên din normal be, lê ji bo civaka Kurdistanê hilgavtineke gelekî dijwar e, lê girîng e jî.

Ew jina Kurd, a ku di malê de mîna kolan dixebitî. Ji mêrê Kurd re koletî û xizmetkarî dikir, tenê hebûna wê ji bo anîn û xwedîkirina zarokan bû... Îro gav bi gav, mil bi mil bi mêrê Kurd re tifinga şerefê hilgirtiye û di tevgera rizgariya netewa Kurdistan de bûye sembola qehremanî û lehengiyê.

Jina ku di dirêjiya dîroka Kurd de nikaribû du peyv di civatekê de pêşkêş bikirana û ji tirsa mêrê Kurd re newêribû du gavan dûrî malê biketa, îro mîna bazên aza li ser çiya û zozanên Kurdistanê hêlan dike.

Jina kurd ne mîna berê girtiya malbatê ye. Ne mîna berê di nava çar dîwarên bê deng de histuxwar, belengaz û serçemandiye. Êdî ew zincîr û perdeya reş hate çirandin. PKK damezirî, kerwanê soreşger û şervanan bi rêket û malbata gelê Kurd a weltparêz û niştimanperwer hate ava kirin. Di bin seroketiya Serok APO de, Ciwanên Kurdistanê, bi keç û xortan ve dest avêtin çek û rextan û di qada germ de cihekî bi rûmet û şeref girtin.

Azadiya rastînî ev azadiyaye. Ne kole û ne jî koledar, ne stembar û ne jî stemkar, ne zilmbar û ne jî zilmkar... malbata gelê Kurd e, Partiya Karkerên Kurdistanê ye. Her kesê bixwaze ji bo welatê xwe bi dilsozî bixebite, dikare bibe endamekî vê malbatê. Û heya dikarê daw û doza welatê xwe bike. Di vê malbatê de, jina Kurd seroketiyê dide meşandin. Rêberiya serîhildan û xwepeşdanan dike û heya ku dengê wê heye bi mirinê re dibêje "na!"

Belê, heya ku dora serxwebûn û azadiyê meyweyan bide, divêt ew dar ne bi avê, lê bi xwînê were avdan. Divê axa welat bi xwîna şehîdan were strandin. Û ev in rêheval û rêberên me! Ciwanên ku mîna pilingan êrîşê dibin ser hêza dagîrkeran birîndar dibin, şehîd dikevin... û canê xwe yê pak û bi rûmet di nava lepên dijminan de nahêlin. Êdî Kurdistan bi xwîna nûciwanan dixemile. Keç û xort pişt û mil didin hev û heya dilopa xwîna xwe ya dawiyê di qadên cengê de şer dikin û rewanpak dibin. Tu caran di dema şehîdbûnê de jî, serok, partî û gelê xwe ji bîra nakin. **"Bijî Serok APO!, Bijî PKK!, Bijî Kurdistan!.."** ji ser zimanê wan peya nabin û danakevin. Şehîdên Kurdistanê weha ne, bi şehîdbûna xwe re dijîn û namirin.

Yek ji wan gulîlkên şoreşê yên ku bi tîrêjên rojê re bişkivîn, rêheval û hogira riya dûr û dirêj, **Zeynep SILÊMAN (Fîdan)** e.

Kerwanê keçên şoreşger ên şehîd, ku Kurdistana başûrê-rojava bi şehîdbûna xwe bilind kirine, ji rêheval **Fîdan** ve destpênake. Gelekan berî wê ev rê ronî kirin û serê kerwanê lehengan ajotin. **Dicle, Rûken...** ev rêç bi xwîna canê xwe yê pak û delal vekirin. Lê belê, zor girîng e ku mirov wan gulîlkan bi xwendevanan bide nasdan. Ev bareke, greveke, ne tenê ev û hew, lê divêtiyeke ku em wan şehîdên xwe yên egîd û pehlewan bi bîr bînin. Li gora derfetên di dest me de, em ê li ser vê rûpelê hevala **Fîdan** bijînin.

Sala 1969'an, di nava çiyayên Efrînê de, li Kurdistana başûrê-rojava, ku ji şoreşa serxwebûnê û tevgera azadiyê re bûye pişteke ku tu kes nikare biçemîne, rêhevala **Fîdan** tê dinyayê. Di bin baskên malbateke niştimanperwer de çavên xwe ji bo jiyanê vedike. Lewre hîna zarok bû, nasayî Partiya Karkerên Kurdistan (PKK) bû. Gelek şehîd naskirin û heya dawiyê bi wan ve hate girêdan. Bi exlaq û jîrbûna xwe, pay û rûmeta xwe di malbatê de bilind kir. Belê, hîna zarok bû, jîr, jêhatî û keseke rêzdar bû. Tu kes jê nediêşiya, li dilê kesî nedihîst.

Xwendina destpêkê û navîn tewam dike, derbasî Bekelorya (Lise) dibe û bêyî ku wê jî kuta bike, tevlî Partiyê dibe. Di 17 saliya xwe de (1986) dev ji malbat û dibistanê berdide û bi can û bên di nava xebatê de bi awayekî profesyonal cih digre.

Piştî ku perwerdekirina li **Akademiya Mahsûm KORKMAZ** diqedîne, vedigerê nava girsên gel û dest bi xebatê dike. Di rêvebirina çalakiyan de, bi hemû hêz û derfetên xwe, kesbûna partiyê ya şoreşgerî dimeşîne. Di wan 4 salên bi gel re, şehîda **Fîdan** cihekî bilind di dilê gelê xwe de digre. Kesên ku ew naskirine û di riya wê re nasayî şoreşê bûne, tu caran hezkirina ji wê ji dilê wan dernakeve. Bi dan-standin, rabûn-rûniştin û bi tevayê taybetiyên xwe sembolеke şoreşgeriyê bû. Loma dema ku dest ji çalakiyan kişand û xatirê xwe ji piraniya malbatên ku têkiliya wê bi wan re hebû xwest, gelek li ser giriyan û nexwestin ku ji wan biqete. Hewgasî ew mîna keçeke xwe ya herî şêrîntir didîtin.

Di sala 1989'an de careke din diçe akademiyê, lê vê carê ji bo ku amadekariyên derbasbûna qada germ bike. Li Akademiyê; bêhtir bi gavên xurt pêşve diçe û bi şev û rojan li ser kesbûna xwe disekine. Hewl dide xwe ku divê ji her hêlê ve li gora seroketiyê be, ne tenê di şer de bibe şervanek û hew, na! Dawaza wê ya pêşemîn ew bû ku, di şer de bibe serleşkerek û di bin ronahiya şehîdan de şerê hebûnê bilind bike. Ji ber ku kêlî bi kêlî li dijî kêmasiyên xwe dirawestiya û heya ku dikaribû ji ser xwe diavêtin. Ji lew re, encama xwexurtkirina ku hevala **Fîdan** bi rengekî tunde li ser sekinî, gelekî baş derkete ronahiyê. Di demeke kurt de xwe gihande wê kesbûna ku bikaribe derbasî qada şer bibe.

"Neperwerdekirina herdemî, di bin ronahiya ramana serok de, sekinandina jiyanê ye". Belê, hevala **Fîdan** di vê baweriyê de bû, zor girînge e ku mirov her dem bi nivîsên Serok APO xwe perwerde bike. Ji ber ku bê perwerdekirin mirov nikare rastiyan bibîne û bi bîr û bawerî ji bo Kurdistanê şer bike. Li ser vê bingehê, şehîda serxwebûnê pêşve çû û sînor qetandin. Ew sînor û tixûbên bombakirî, ku dijmin pê gel û welatê me perçe kiriye.

Rêhevala nemir û rewanpak **Zeynep SILÊMAN (Fîdan)**, bi bîr û baweriyeke ji pola xwe dighîne refên gêrîllayên azadiyê. Mîna bazekî aza li ser qunta wan çiyayên serbilind, tifinga xwe davêje ser milê xwe û pîlana pêşerojê pîlan dike.

Di dîroka gelê Kurd de rastiyek heye. "Çiya warên jiyana Kurdan in" Bê guman e ji qirkirin û hilanînê parastine. Ji bo ku gelê me li hember êrîşên dijmin teslîm nebe û xiyanetê nepejirîne, ji bo ku namûs û rûmeta gelê me pergende û riswa nebin, xwe avêtiye nava çiyan û hebûna xwe parastiye. Di dîroka me ya dûr û dirêj ev rastiyeke. Heval **Fîdan** jî, baş dighêje vê rastiyê û dibêje: **"Min azadiya rastînî li ser serê çiyayên Kurdistanê dît".-**

Ne tenê rêheval **Fîdan** di çalakiyên nava gel de serkevtî bû, lê belê di nava gêrîllayên azadiyê de jî, xwedan kesbûneke şoreşgerî ya li gora daxwaza seroketiyê bû. Rêz û hurmeta tevayî hevalan jêre hebû. Bi wê giyana hevaltî ya xurt û morala her demê bilind, û xwedîderketina li rûmetên partiyê, rêhevala şehîd nimûneyek bû.

Van taybetiyên şoreşgerî, alîkariyeke mezin peydekir, ku li êrdima Elbistanê çalakiyan bi şêweyekî serkevtî birêve bibe. Li wir jî di demeke kurt de xwe bi girsên gel da pejirandin û di dilê wan de cihekî bilind girt. Ji 7 salî heya 70 salî jê hez dikirin û mîna keseke ji malê didîtin. Tevî wan çalakiyên nava gel bi livbaziyên leşkerî jî radibû, her weha di livbaziyan de mîna şeran şer dikir. Bi vê yekê ji her kesî re îspat dikir ku, ew ne tenê di nava gel de serkevtiye, lê belê di şer de jî qehreman e. Gernasiya jina Kurd, çi di karê rêkxistinî de û çi jî di livbaziyên leşkerî de, baş dihanî ber çavan.

Di 14 Gulanê de, li Çiyayê Nûrheqê ku girêdayî Elbîstanê ye, şerek di navbera grûpa gêrîllayan û hêzên diminê Tirk ê dagîrker de derdikeve. Şer gelekî dirêj dike, tevî wê dirêjbûnê jî, gêrîlla heya fişek û dilopa xwîna xwe ya dawiyê şer dikin. Bi lehengiyeke ku mirov nikare bi nivîs bîne ziman rêhevala **Fîdan** di gel 6 lehengan bê mirin şehîd dikeve. Hevalên ku bi sembola jinên şoreşger **Fîdan** re şehîd bûne, ev in navên wan: **Şükrü ÇIFTÇI (Sadûn)**-Urfa, **Mihemed HAYAS (Aslan)**-Başûrê-Rojavayê Kurdistanê, **Şiho KISA (Beşîr)**-Elbistan, **Nezihê ÖNER (Rehîme)**-Adiyaman, **Meyrem CAN (Selcan)**-Elbistan, **Kafiye ... (Besê)**-Mêrdîn.

Bi şehîdbûna xwe re, hevala **Fîdan** îspat kir ku, tu hêz û quwet nikarin bi çêkirina sinoran û çandina bomban û dirêjkirina têlan, pêşiya karwanê şoreşvanan bigrin. Nikarin yekîtiya gelê me ji hev biqetînin, nikarin jî hêviya serxwebûn û azadiyê bişkînin.

Gulîlka serxwebûn û azadiyê rêheval **Fîdan** şehîd ket, lê hîna nemiriye û namire jî. Bi hezaran kes nav li zarok û mindalên xwe dikin "Fîdan". Mindal û şirmij xwe bi bîranîna wê mezin dikin.

Mîna her demê, em soz didin gula azadiyê, soz didin simbila serxwebûnê **Fîdan** ku heya xwîn di canê me de heye em ê di bin rêberiya we de mîna şêran biholin.

Em ê bi xwîna xwe tola we hilînin û heya dawiyê wê berxwedan û tolhildan bilind be. Em tu caran nahêlin ku xwîna we li erdê bimîne. Barê me ye, em ê bê westabûn hilgirin. Ji bilî vê rê me tu rê nînin, em tu riyan jî hilnabijêrin. Heke mirineke me hebe, em ê li ser vê riyê bimrin, ji ber ku mirina bi vî awahî jiyan e...

Hevalên Tîfingê

Rastiyeke zanistî

Cotkar

Çavekî me li şoreşên Kurdan e û yek jî li kar û barên wan e. Welat di nav her du çavan de wenda bûye. Rast e her gav navê welêt (Kurdistan) tînin ser zimanên xwe, lê wek tê dîtin xapandineka gelek gemarî bi kar tînin, mirovên niştimanperwer ji riya rast derdixin. Çawa? Bi dîtina min Kurd bêlakê (dereceke) ji milletên dûr xwe bi rûmettir in. Rûmeta wan a tewrî bilind, dilpakiya wan e, yanî zexelî û dibarên rovî li cem wan nîne.

Aşkereye ku partî û tevgerên Kurdan pirr in, tûzikên wan her gav li ber destan hene, di rojnameyên wan de, kovar û pirtûkan de kar û barî wan partiyan, mirov kanê têke mêzînê, de werin em li gor xwe û li gor zanebûna xwe çend deqan bi dîroka van partiyan re mijûl bin, lê pêwîst e em bi kurtî ji peymana Seyks-Bikot di sala 1916'an de dest pê bikin.

Dagîrkerê mezin di cîhanê de Inglîz e, bi hovîtî li ser erdê Rojhilata Navîn rûnişt, rûniştina wî ne ewqa esan bû, lêkolîneke kûr û hûr li ser danîşvanên wê heremê kir û ji her gelekî re dostek amade kir. Di dosya Kurdan de pir xalên bi nirx nivîsandin wek mehrevanî, cesûrî, merdî, mêrxasî, gernasî, canfîdayî, dilpakî, avîna rast û dirust bûn. Ji bo van dîtinan dagîrkerê mezin xwe bi me reht nekir û guhên xwe ji xwestekên me re venekir, wî dizanî ger Kurd bibin xwedan dewlet û nasname, ciyê wî wê pir lê tenk bibe û abora Rojhilata Navîn ji dest here, fermanên wî wê pûç bin li cem Kurdan. Ji ber vê yekê wî ji aqildarên xwe xwest ku rêkek zanistî û ramyarî were danîn wek me gotî fermanên wî werin bikaranîn, ev bû li dawiya jiyana xwe li Rojhilata Navîn. Rojhilata Navîn bi rengekî pîsî hindik-hindik birrandin, dewletên bi çûk wek Urdinê, Iraqê, Israîlê, Tirkiyê, Libnanê û koma yekîtiya Ereban damezirand. Tu nirx û bala xwe neda xwestekên Kurdan, li şûnê dewleteke Kurdî were avakirin wek Kuweytê, yan Qeterê, Kurdistan kir çar perçe û her perçak paxşand dewletekî derhêlê. Bi teybetî Kurdistan ji wan re gelek buha bû, Kurdistan perçe-perçe kir ku kanibe bi rêkê nokerên xwe abor û hatinên Kurdistanê bi zordariya xwe berdewamke ev bû ku, dagîrkerê Ingilîz bi perçekirina Kurdistanê razînebû, hêza xwe da nokerên xwe wek serokên êl û oldaran, ta niha em dibînin ku çawa alîkarî zordarên Kurdan dike li Iran, Iraq û Tirkiyê ev jî di şoreşên Şêx Hevîd (Barzincî), Sîmko û hemû şoreşên Kurdistana bakur ta dawiya şerê cîhanê yê duwemîn, Dêrsim, şerê Elî Reda Şêx Seîdê Pîran û hin din ku bi tonekî hovîtî bi alîkariya Ingilîz hat vemirandin û Kurdistan hat hilweşandin û wêrankirin. Ji ber ku Ingilîz gelî Kurd kir çîn (sinif) û êl xurt kirin û pişta wan mekinkir daku gelî reben têke bin zorê û di reşiyê de bêlê li aliyî dî navê xwe bilind bike ku kanibe jiyana azadiya cîhanê di destên xwe de bihêle û tu gel nege armancê ger ew razî nebe, ev bû bi xwe ku ev dagîrkerê hov bi mejî serokê rojhilat Stalîn kenî û ji riya wî ya dirust û paqij derxist ala Kurdistan tev qehremanên wê ji qada Kurdistanê rakir.

Ne bes li Kurdistana rojhilat (Iran) lê belê li Kurdistana bakur jî, bi cî anîn di orta salên 1923-1925'an de şoreşa Şêx Seîd koma Rojhilat alîkariya Atatirk kir di vir de wesêka şoreşvanê Kurd û bilîmetê tor Ihsan Nûrî di benda 5'an di rojnama Ronahî hejmara 28'an de sala 1945'an rûpelî 18'an de dibê: *"Hemû milletê Kurd di dora civateka millî de bigehe hev. Dema ku ev tişt çêbûne berê milletê Kurd ber bi zeman e. Rûhên bab û bapîrên wan Kiyomers û Erdeşîrê babek û Selahedînê Eyûbî û Kerîm Xanê Zendî şa ye. Armanc, ciyê bab û kalê Kurdan ê kevin û mezinatiya berê peyda kirin û gava Kurd di welatê Cemşîd de ji nû ve bi esma xistin e. Lawo, te seh kir, ji min bibihure, hîvî ji te ye..."*

Lê mexabin axe û begên Kurd dibare li Şêx Seîd kirin, rê dan leşkerên Fransa û Ingilîz mûna cengê gihadin Tirkan di riya Helepê re.

Serhildanên gel li Kurdistana Nîvro (Iraqê) sala 1958'an yefşek gelek bi nirx kire destî serokê êl û olê Berzaniyê kal, Mella Mustefa. Lê tu caran tiştî rizî û kifkî nûjen nabe heval, mêzeke li karê axe û began li hemû perçên Kurdistanê ger mirov here êsteblên wan mirovê ta niha hestûyên kerê cotkaran têda bibîne. Bi kurtî wêrana sala 1975 şewtandina pênc hezar zaro, jin û mêr bi xerdel û jehrê sala 1988'an, revandina gel ku kerên cîhanê li ser Kurdan girîn kewên Kurd wek serokê Yekîtiya Niştiman û dûvikên wî çûn cem Kurdkuj û maçkirin, xulî li serî wan be.

Giring e ku dawiya wan zû were ku em gavên hêja berve serxwebûnê çekin, wêneyên şehîdan di malan de dînin. Ne bes Kurdên Başûr şerpeze bûn. Na! Wan bi xwe re Kurdên Rojhilat û Bakur jî kirin tengahiyeka dijwar, di vir de pêwîst e ku her mirovekî Kurd bi netewa xwe serfiraz be, me bihîst û me dît bi riya Radio û weneguhêzan çawa Kurdên me bi mal û can alîkariya birayên xwe kirin, birînên wan piçekî kewandin, belê hên birînê qalik negirt du serokên Kurd bê şerm û vedî kirin qehreber bezîn ser menaran dest bi firt û fotan kirin lê hirte-zirta wan pir direj nekir. Seddamê xwînmij top û leşker kişand ser herema Kurdan wêran barand ser rebenên gund û bajaran, ne Talabanî ma û ne jî Barzanî ma, sê caran bêtir ji xezeba sala 1975'an û ji wêrana Helepçe bi serî Kurdên me hat, li şunê çekan rakin tola salan vedin bezîn cem xwînvexwerê Kurd rûyên wî maçkirin li ser adeba xwe rawestîn, kuştina Kurdan lê pîroz kirin. Di vir de tê xuyakirin ku ew mirovên şehîd ketin di dirêjiya dîroka Kurdistana rojhilat û başûr ne nîşanbûn ji bo Kurdistanke serbixwe û azad, bi rastî bûn berxê qurbanê ji bo seyd, melle û begên êla, ma ne wiloye xwendevanên delal.

Di demeke pir zor û sexte de, di demeke gelek dijwar û sexte de, Mezlûm, Pîr, Xeyrî û gelek candayên nas xwe kirin xelat di bin ala Partiya Karkerên Kurdistan de, riya serxwebûn û xwêbûnê ji gemarê paqij kirin. Ev karên wan kartêkirina (tehsîr) hêza xwe avêt her çar perçen Kurdistanê û îro em dibînin çawa hevalên merd ên Hunerkom û hemû hunermend tev gelî Kurd jin û mêr roj bi roj van şehîdan di bîr xwe û gel tînin.

Şehîd ew mirovên ku li ser riya serbilindbûnê şehde ne. Şehîd naçin bihuştê (cinettê) ew rê ji bav û birayên xwe re vedikin, namûsa keç û jinan bi xwînê xwe diparêzin. Ma te ji bîr kirin serhildanên Nisêbînê, Amedê birçîbûnên dayîkan li ber derî bendexanan û zindanan. Ev karên ha encama xebata partiya serdemî ye, bi xêra partiya gelêrî **PKK** hat holê.

Cara yekemîn di dîroka xebata Kurdistanê de, partiya gel di bin seroketiya qehremanê Kurd **APO** de sûdên zanistî bi kar anîn. **HEVKOM** ji bo wan şehîdan hat damezirandin, şehîdên PKK di gorê de serfirazên dê û bavên wan bi kêf û rûmet di nav gelî xwe de dijîn, baweriya wan xurt e ku riya wan vala nabe û wêneyên wan ne bes dikeve nav rûpelên dîrokê, na dibe kilamên her demî di çîroka Kurdistanê de û di her malekê de hatiye danîn, serî her welatparêzekî li ber wan xwar e bi soz û peyman xortên me sond dixun ku tu caran çekên wan li erdê nêlin ta heyfa salan netê vedan û Kurdistan serbixwe nebe.

Ez vê gotarê dinivisînim, dil û cîgerê min disote ji ber wan mêrxasan hema ji sala 1946'an ta sala 1991'ê li Kurdistana başûr canên xwe gorî kirin. Lê serokên wan bi alîkariyê hin mamostan û doktoran jiyana kêf û xweşiyê berdewamdikin. Xwîna wan şehîdan bo dolaran diherike berîkên wan û bi dolaran li berxwedidin ku navekî ji xwe re dînin.

Li dû çend civatên şênahî li pir bajar û gundan û li dervederî welat ku **HEVKOM** bibe êspaseka serdemî û bi dîtineka zanistî hat amade kirin.

Xortno! Guh bidin min, xem niye çi delameta te heye, mamoste bî yaxud doktor bî, xwendevan bî yan karbidestekî zanistî bî. Ji bîr meke ku riya te şaş e ger ne riya serxwebûnê be, vegere û ciyê xwe bigre di şaxekî xebatê de. Tu dibînî roj bi roj serkevtin û pêşveçûn heye, ger tu naxwazî va karî ha bînî ber çavên xwe, bawerke şehîdên serxwebûnê wê ji bihuştê derên û werin ser te li tirêjiya nîvro wê destên xwe têkin qirtika te, te bixeniqînin, wê gavê wekî Ferhon Xwedê jî alîkariya te nake û meheqeq tuyê bê "hey wax, min çi xolî li serî xwe kir". Dûra canî te wê dev ji laşî te berde, de berî tu têkevî va tengayê, berî xwe vegerîne û serî xwe ji şehîdan, dê û bavên wan re xwarke, ciyekî di tevgera serxwebûnê de ji xwe re peydake.

- Pîroz be HEVKOM li gelî Kurdistan!

- Pîroz be li qehremanê Kurd Serok APO!

- Bimre xudmixtarî û serokên êlî!

- Bimre mirovên ku xwîna şehîdan dikin dolar!

- Bijî azadî û serbestî.

Destpêka Tebaxa 1991'ê

"Dengê daholê ji dûr ve xweş tê"

Şerefxanê Kurd

Heya ku diya te dinale û xûşka te di bin hêrsa leşkerên Tirk, ên hov de diqîre û hewarê di xwaze, tu nikarî bi rûmetî û bi serbilindiya mêran dakevî holê. Tu nikarî mîna kesên dilêr û hoşeng li mirovan binêrî, tu nikarî bibêjî ez mêr im. Wê her dem tu gerden şikestî û çav li jêr bî. Wê her dem, kêlî bi kêlî dilê te yê kul jan bide. Wê her dem nava te bibe kalanên xençerên dijmin û xêrnexwazan. Ne tu tenê, na! Ez jî mîna te me. Hestiyên çavên min jî wê şikestî bimînin, ji ber ku bûka cîhanê Kurdistana me di bin nîrê dagîrkeran de ye.

Tu nikarî pişta xwe bidî xûşka xwe ya mîna kewa gozel, a ku di nav lingên Mehmetçikan de borrînî jê derdikeve. Ya ku bûye goriya vê çarxa bêbext. Wê tu çawa pişta xwe bidî vê temaşeha ku ezmanan bi girî dike. Tu ne jî dikarî lê binêrî. Belê, namûsa me bi hemû deng û banga xwe hawarê ji me dixwaze, gelo dê kî bersiva wê bide!

Gelo, mêranî çiye? Mêranî ne reva ji ber rastiyê ye. Egîdî ne ew e ku tu xûşka xwe ya mîna periyan û diya xwe, ya ku bi hezar dijwariyan tu mezin kirî li pişt xwe û bê baldan bihêlî û birevî Europa. Li Ewropa jî tu ne mêrî! Hewce nîne ez verêsim û şîrovekim tu çi kesî, çi ku tu bi xwe dizanî. Ma yê ku bi nanezikê avdestxanyên Europiyan paqij dike kiye? Yê ku ji berdestiyan re berdestiyê dike kiye? Yê ku pîsiya zarokên serberdayiyên Europî pak dike kiye? Na, jê bêhtir, ê ku hestiyên kojandî dikoje kiye?

De birevine Europa, lê hema bizanibin, ew hestiyan davêjine ber we.

Belê, ez jî mîna we me. Rojê sed carî binax dibim, dimrim û ji nuh ve li vê jiyana genî rast têm.

Mirina rast ev e, jiyana li Europa û çavpaniya di bin nîrê mêtingerê Tirk de. Ma ew qêrîna xûşka te, te sed carî naxe bin zikê erdê?! Heke tu vê jiyana mirî xweş dibînî, fermo bila li histûyê te jî siwar bin. Ji xwe berê li histûyê te siwar bûne. Lê... mixabin haya te ji rewşa ku tu têde dijî nîne.

"Dengê daholê ji dûr ve xweş tê!". Gelo, ev ne di cih de ye? Ez berî her kesî ji xwe dipirsim, di pişt re ji we dipirsim. Berî ku hûn werin Europa we digot em ê xweş bijîn. Ew der niştecihê jiyanê ye. Tiştê ku mirov bixwaze, bê westabûn dikare peyda bike.

Ji xwe pere û dirav bi melkesan têne komkirin. Lê niha, piştî ku hûn hatin we çi dît? Ez ê bibêjim. Dema ku hûn diçin ber deriyê "Sosyalê", hûn çendî melûl dibin û çend caran dimirin?

Xweşiya ku we di xewnan de didît ev e. Li welat bi namûsa we dilîzin, li vir jî bi çend Dolar, Freng û Markan te dikine natirvanê seg û cewrikên xwe. Na! bibexşin te nakin natirvan jî. Were ji min bipirs, jiyana mirovê me li Europa sed carî ji mirinê xerabtir e.

Tu bixwazî, nexwazî. Heke li şeref û namûsê bigerî, riyeke tenê heye, ew jî xebata ji bo azadkirina welat e. Ne tenê ji bo welat û hew. Ji bo ku tu bikaribî xûşka xwe ji bin hêrsa leşkerên dijmin rizgar bikî. Ji bo tu bikaribî mîna bokeyan serbilind li însanan binêrî. Na ku tu weha nekî jî, wê tu di nava pîsiya gemirî de bifetisî. Tu dizanî çima? Berî her tiştî divê tu bizanibî ku ji sedî sed te napejirînin ku tu bibî Europî, te ne liyaqê vê hemwelatiyê dibînin. Şeref jî çû, welat jî te qebûl nake... De here binale, ax dayê çi hate serê min!.. Baş bizane ku hingê nalîn tu fêdeyê naghîne te. Lewma berî nalînê xwe ji vê rewşa mirî rizgar bike.

Daxuyanî

Di hejmara Berxwedan a 130'î de, navnîşana Kovara **"Doza Karker"** şaş hatibû çap kirin. Navnîşana rast ev e:

DOZA KARKER
P.O. Box: 75290
Libya - Tripoli

Enîşka Rêzimanî

S. Biçûk

Berdevama Xeleka derbasbûyî

Birê sewemîn ji van hevokan, rewşeke cemhevî ku bûyer têde pêk hatiye berçav dike. Ji bo vê jî, "awayê bi hev re" jêre tê gotin, navên di vî birê hevokan de paşdanka **(re)** standine, nav di vî awayî de bersiva van pirsan dide:

Nimûne:

Bi kê re? Bi heval re
Bi çi re? Bi çem re
Ji kê re? Ji Hogir re
Di kuderê re? Di Qamişlo re
Di çi re? Di piyê Gulê re

Derencam 3: Di awayê bi hev re de nav tê guhastin û pşdanka **(re)** distîne.

Nimûne:

Nav di vê formê de bersiva van pirsan dide:

Bi kê re? Tu bi kê re çûyî çiyê? Ez bi Egîd re çûm.
Bi çi re? Tu bi çi re dimeşî? Ez bi ewran re dimeşîm.
Ji kê re? Te ji kê re got? Min ji Zînê re got.
Di kuderê re? Tu di kuderê re çûyî? Ez di Serê Kaniyê re çûm.
Di çi re? Te derzî di çi re kir? Min derzî di ber kumê xwe re kir.

- Birê çaremîn ji van heovkan, yekîtiyekê di navbera bûyerê û kesê ku bûyer hatî serê wî berçav dike. Ango tevayiyek di navbera nav û bûyerê de çêdibe, ji bo vê **"awayê tevayî"** jêre tê gotin. Di vî awayî de nav bersiva pirsên jêr dide û paşdanka **(ve)** distîne:

Nimûne:

Bi kê ve? Bi Serwer ve, Bi Zêrê ve.
Di kuderê ve? Di pişta Ristem ve, Di Europa ve.
Bi çi ve? Te ker bi çi ve girêda? Bi sing ve, Bi darê ve.
Di çi ve? Şûr di çi ve çû? Di balgih ve çû.
Di kê ve? Gulle di kê ve çû? Di Şîno ve çû.

Derencam 4: Di awayê tevayî de nav tê gushatin û paşdanka **(ve)** distîne.

Nimûne:

Bi çi ve? Em ê bi welat ve herin.
Di kuderê ve? Ez di sînor ve derbasbûn.
Bi çi ve? Min tifing bi milê xwe ve kir.
Di çi ve? Lingê min di axê ve çû
Di kê ve? Şûr di Soro ve çû.

- Birê pêncemîn ji van hevokan, cihekî berçav dikin ku bûyer têde pêk tê. Ango bûyer di nav bi xwe de pêk tê, ji bo vê "awayê cîwarî" jêre tê gotin. Nav di vî awayî de bersiva van pirsên jêr dide û paşdanka **(de)** distîne:

Nimûne:

Di çi de? Di saringê de, Di beroşê de.
Di kê de? Di Nezîr de.
Di kûderê de? Di mala Dilgeş de.

Derencam 5: Di awayê cîwarî de nav tê guhastin û paşdanka **(de)** distîne.

Nimûne:

Av di çalê de bû.
Hêviya gel di şoreşê de ye.
Taybetiyên şoreşgerî di Hogir de pêkhatibûn.
Sîxur di gundê me de hebûn.

- Di awayê rast de nav nayê guhartin û bersiva van pirsan dide:

Nimûne:

Kî dike? Kî dibîne? Keç dibîne.
Çi dike? Çi ket? Xanî ket.
Çi di çi rewşê de ye? Çi şkestiye? Derî şkestiye.
Kî di çi rewşê de ye? Kî hişyar e? Gel hişyar e.

Di encamê de, em dikarin bibêjin, navên Kurdî bi şeş aweyan tên bikaranîn, ew jî ev in:

1- Awayê rast
2- Awayê bangê
3- Awayê tewandî
4- Awayê bi hev re
5- Awayê tevayî
6- Awayê cîwarî

Nav di zimanê Kurdî de bi van awayên jor, li gor van nexşeyên jêr tê guhastin

Guhastina navên mê - Navê "Keç"

Awayê guhastinê	Navên yekjimar (tek)		Navên Pirjimar (kom)	
	Navê nas (pendî)	Navê nependî	Navê nas(pendî)	Navê nependî
1- A. Rast	Keç	Keçek	Keç	Keçin
2- A. Bangê	Keçê	. . .	Keçno	. . .
3- A. Tewandî	Keçê	Keçekê	Keçan	Keçnan
4- A. Bihevre	Keçê re	Keçekê re	Keçan re	Keçnan re
5- A. Tevayî	Keçê ve	Keçekê ve	Keçan ve	Keçnan ve
6- A. Cîwarî	Keçê de	Keçekê de	Keçan de	Keçnan de

Guhastina navên nêr (Navên: Nan, Xort)

Awayê Guhastinê	Navê Tek		Navê Kom	
	Navê nas	Navê nenas	Navê nas	Navê nenas
1- A. Rast	Nan, Xort	Nanek, Xortek	Nan, Xort	Nan in, Xort in
2- A. Bangê	Nano, Xorto	. . .	Nanno, Xortno	. . .
3- A. Tewandî	Nên, Xort	Nanekî, Xortekî	Nanan, Xortan	Nannan, Xortan
4- A. Bihevre	Nên re, Xort re	Nenekî re, Xortekî re	Nanan re, Xortan re	Nannan re, Xortan re
5- A. Tevayî	Nên ve, Xort ve	Nanekî ve, Xortekî ve	Nanan ve, Xortan ve	Nannan ve, Xortan ve
6- A. Cîwarî	Nên de, Xort de	Nanekî de, Xortekî de	Nanan de, Xortan de	Nannan de, Xortan de

Yekîtiya Rewşenbîrên Welatparêzên Kurdistan-YRWK, du semîneran li ser *"Şoreşa Kurdistanê û rola rewşenbîrên Kurdistanê"* çêdike

Bonn *(Berxwedan)*: Roja 7'ê Îlonê Yekîtiya Rewşenbîrên Welatparêzên Kurdistan (YRWK) li bajarê Hamburgê semînerek li ser "Şoreşa Kurdistanê û rola rewşenbîrên Kurdistanê" pêşkêş kir. Bi beşdarbûna nêzîkî 150 welatparêzên Kurd ku di nava wan de gelek rewşenbîr û ronakbîr hebûn, bi firehî li ser pirsa Kurdistanê, pêşveçûnên dawiyê û rola rewşenbîran di van pêşveçûnan de hate rawestandin.

Li kêleka berpirsiyariya YRWK du mêvanên avokat jî ku ji welat hatibûn, Av. Seyran Amedî û Av. Jiyan Amedî, bi awahekî zanyarî û ji gelek aliyan ve li ser pirsa rewşenbîriya welatparêz sekinîn. Bi tevlîbûna beşdaran di gotûbêjê de semîner gelekî dewlemend hate derbaskirin.

Di roja 8'ê Îlonê de jî li ser eynî babetê "Şoreşa Kurdistanê û rola rewşenbîrên Kurditanê" semînereke gelekî dewlemend û serkevtî li saloneke zanîngeha Berlînê ya Teknîkî hate çêkirin. Bêhtir ji sed welatparêzên kurd, ji her çar aliyên Kurdistanê amade bûn. Piraniya wan dîrokzan, zimanzan, hozanvan, xwendevan û ji gelek aliyan ve rewşenbîr bûn.

"Rewşenbîrî çiye û çawa dikare rola xwe di şoreşa Kurdistanê de bilîze?" Gelekî li ser vê pirsê hate sekinandin. Rewşenbîrên beşdar bi xwe tevlî gotûbêjê bûn û heya ku karibûn bersiva vê pirsê dan.

Her weha li ser rewşenbîrên ku xwe serbixwe dibînin jî, bi şêweyekî fireh li ser hate rawestandin. Her du avokatan (dadrêzan) û berpirsiyariya YRWK ev pirsa vekirin û di vê dema ku Kurdistan di rewşeke hebûn û tunebûnê de ye, mehkûm kirin. Dan xuya kirin ku xweserbixwe dîtin, reva ji rastiyê ye, reva ji berpirsiyariyê ye.

Semîner mîna paneleke vekirî hate pêşkêşkirin. Hemû rewşenbîrên beşdar di gotûbêjê de cih girtin û tevlî dan-standinê bûn. Bi xwe pirsa xwe, kêmasiyên ku li pêşiya xebatê dibin kelem û nahêlin ku kar pêşve biçe, eşkere kirin û li gora derfetan çare dane ber çavan.

Li dawiyê berpirsiyariya YRWK bangek ji tevayî rewşenbîrên Kurdistanê yên welatparêz re şand, ku di nava YRWK de bibin yek û bi hemû derfetên di dest xwe de di şoreşa serxwebûn û azadiyê de cih bigirin.

Li gora agahiyên ku ji navenda YRWK gihiştine me, wê ji pêre gelek semîner û panelên di bin vê sernivîsê de li hinde dewletên Europî pêşkêş bike.

Dîmenek ji civîna li Berlînê — Wêne: Berxwedan

Şehîdên di van livbaziyan de ev in:
Şehîd Mazlûm û Şervan * 2 şehîd li Ziyaretê * 4 şehîd di navbera Mûş û Bongilanê de * 2 şehîd di navbera Mûş û Çewlikê de Şehîdek li Geliyê Hirde * 4 şehîd li gundê Hishisê * Şehîdekî zarok (10-11 salî) li Hishisê * Şervaneke ARGK di navbera Mêrdîn û Kosarê de * Şehîdek li Keferzê-Midyadê * Şehîdek li gundê Berê Mîrê * Şehîdekî 14-15 salî li gundê Hotê

Berxwedan

Sal 9
Hejmar 133
15 Îlon 1991
Buha 2.50 DM
Rojnameya 15 rojîn

HER TIŞT JI BO ENIYA RIZGARIYA NETEWA KURDISTAN

Artêşa Tirk li ber êrîşên gêrîllayên ARGK dilerize û di bin lêdanên mirinê de can dide

● Di êrîşa li ser qopana Hêlalê de, leşkerên Tirk mîna mişkan li qulikên xwe têde veşêrin digeriyan.

● Gêrîllayên ARGK berê xwe didin qereqolên dijmin ên li Kurdistanê û wan bi rokêt, çekên otomatîkî û bomban wêran dikin.

● Bi giyana 15'ê Tebaxê, Tebaxa 1991'ê dibe meha gêrîlla.

● Bi hezaran leşkerên dijmin bi çekên giran li gundê Hishisê ku girêdayî Misricê ye li hember 4 gêrîllayên ARGK dikevin şer.

● 20 kuştî û 18 birîndarên dijmin, di encama êrîşa li ser qereqola Çobanpinarê de hene.

● Di encama şerê li êridma Kizilaxacê (di navbera Mûş û Bongilan de ye) 4 endamên hêzên taybetî û 60 leşkerên dijmin hatine kuştin.

● Di encama êrîşa li ser qereqola Gewer-Kokepê de, 3 şerleşker û 14 serbazên dijmin hatine kuştin

● Di êrîşa li ser qereqola Sihiyan-Misricê de, 8 leşker hatine kuştin, 2 leşker jî birîndar bûn.

Serokê ERNK Abdullah OCALAN dibêje:

Li ser şerê taybetî û reva ji welêt ●

Em çi dikin? Em ji axa welatê xwe ku ji çar hezar sal ve em parastine direvin. Ji gelek aliyan ve pasportan didin me û riya revê ji me re vedikin. Em jî bi dilekî geş pasportê hildigrin û bê pirs û bersiv ji bo jiyaneke erzan, civaka xwe, bîranînên xwe, bav, dê, xûşk, bira û deşt û çiyayên ku em lê mezin bûne, li pey xwe dihêlin û direvine derve. Hîn bi ser wê revê de jî, dibêjin: "Şukur ji xwedê re em çûn ji vê gemarê xelas bûn!". Belê, gelê me ji welat direve, ew welatê ku li ser xaka wê hatiye dinyayê, li aliyê din jî yên ku berî vê bi 2500 sal xaka xwe berdan e, lê vedigerin û axa wê radimûsin.

Min di gelek nirxandinên xwe de aniye ziman, di demekê de gelek kes ji Efrîqiya ya reş birin Amerîka, dest û ling girêdan, mîna kole û xizmetkaran ji xwe re bikaranîn. Gemî ji wan dadigirtin û dibirin li Amerîka difrotin. Lê hema em; balafiran ji me dadigrin û me li firokgehên Frankfurtê û Mecerê berdidin.

Ev lîstoka polîsên dijminan, yek ji şerê taybetî ye, ku bi vî awahî dixwazin ciwanên me dûrî welatparêzî û şoreşêxin. Li Europa jî em ji sermayedaran re dibin kole û xizmetkar. Li kolanên Europa mîna kom bi kom em li ser hevûdin radizin. Tu kes li me napirse, yê li me dipirse jî me ji xwe re dike kole. Bi vî awahî em li Europa jiyaneke erzan û pîs derbas dikin.

Bi vî rengî dewleta Tirk a faşîst Kurdistanê vala dike û mirovahiya me binpê dike. Weha Kurdistana me ji dijmin re dimîne û li gora ku dixwaze bi rûmet û namûsa me dilîze. Em bi vê revê hebûna xwe erzan dikin û difroşin, em bi vê revê polîtîka dijmin bi cih tînin. Dijmin bêyî ku tu ziyanê bighîne xwe, bêyî ku dilopek xwîn birjîne gund û bajarên me vala dike.

Niha faşîzma Tirk hema hema sînor ji bo reva me serbest kiriye. Eşkere dibêje: "Birevin, li van deran şer heye. Li Europa kêf, pere, jin û xweşî hene. Ji we re pasport, ji we re vîza û zû derkevin..." Belê, dewlet rê jî şanî me dike.

Şerê taybetî yê ku niha dijmin li dijî gelê Kurdistanê bi rê ve dibe ev e. Li aliyekî bi hovîtî tê ser me, li hêla din jî dibêje ez xweşiya jiyana Kurdan dixwazin, bila biçin li Europa xweşiyê bibînin. Di çiyan de bi çekên kîmawî li dijî me dikeve şer û li derên din jî gundên me, bajarên me ji ciwanan vala dike. Ne tenê ciwan, kal û pîrên 70 salî jî direvine Europa. Neyar Europa bi wan jî şerîn kiriye. Lê li Europa bi hesreta dîtina welat dinalin û dimrin.

Divê em vî şerê ku dijmin li dijî me dide meşandin nas bikin û bidin sekinandin. Divê em welatê ku bi xwîna hezaran ciwanan hatiye parastin di bin lingên dijmin de nehêlin û nerevin. Reva ji welat pêkanîna armanca dijmin e.

Li Kurdistanê çarçiva şer roj bi roj berfirehtir dibe. Di vê dema dawiyê de gêrîllayên ARGK derbasî bajaran dibin û êrîşên xwe yên li ser qereqolan xurttir dikin. Ji Şemzînan heya bi Patnos, Sirûc heya bi Goksun... Li her cihê welatê me qereqolên dijmin li ber êrîşên gêrîlla bêçare dimînin. Li piranî deran dijmin nikare bersiva êrîşên gêrîlla bide, dema ku dide jî lêdanên mezin dixwe. Ji ber vê yekê gelek qereqolên dijmin vala mane. Êdî leşkerên dagîrker newêrin di qereqolên xwe de bimînin.

Bi taybetî piştî ku leşkerên dagîrkerên Tirk di encama êrîşa xwe ya li ser Kurdistana başûr de, lêdanên mezin ji hêla şoreşgerên ARGK ve xwarin, ji hev ketineke berçav kete nava artêşa dagîrker. Ne pirbûna hejmarên leşkerên Tirk û ne jî teknîka şer a di dest de, tu cartan nikarin êrîşên gêrîlla sivik bikin û meşa azadiyê bisekinînî.

Wêne: Berxwedan

ÇOLAMERG

1- Roja 28'ê Tebaxê yekeniyeke ARGK êrîşek bire ser yekeniyeke leşkerî ya dijmin, ku li gundê Mergê nêzîka qopana Hêlalê xwe bi cih kiribû. Di vê êrîşê de gêrîllayan topên Hawan bikaranîn. Serleşkerek, 20 leşker û 11 parêzkarên gundan bi giranî birîndar bûn. Hinek ji wan birîndaran bi rê ve mirin.

2- Roja 27'ê Tebaxê yekeniyeke ARGK êrîş bire ser bajarê Elkê (Beytuşşebabê). Gelek ji saziyên dewletê yên fermî bi çekên otomatîkî û rokêtan hatin gullebaran kirin. Dewleta dagîrker ji bo ku livbaziyê veşartî bihêle û ziyana xwe eşkere neke, demeke dirêj nehîşt tu kes nêzîkî saziyên wêrankirî bibe. Hîna tu agahiyên di derbarê kuştî û birîndaran de negihane me.

3- Roja 14'ê Tebaxê li êrdima Siwarê Felê ku di navbera Qilaban û Elkê de ye, yekeniyeke leşkerî ji hêla ARGK ve hate berûgullebaran kirin. Panzerek û cîbeke leşkerî hatine tunekirin û leşkerên ku tê de bûn jî hatine kuştin.

4- Roja 2'ê Îlonê 70 kes ji parêzkarên gundan ku ji êla (eşîreta) Gewdanê bûn, xwestin çekên dewletê ku hilgirtibûn dîsa li rêjîma faşîst vegerînin.

5- Roja 29'ê Tebaxê li gundê Bêcuhê (girêdayî Qilabanê ye) yekeniyeke ARGK êrîşek bire ser tabûreke dijmin. Di wê êrîşê de 8 cerdevan brîndar bûn, gelek leşker jî birîndar û kuştî ketin. Dewleta Tirk weke her carê kuştî û birîndarên xwe veşartin, tenê 2 leşker û 8 parêzkarên gundan birîndar anîne ziman.

Di êrîşa li ser qopana Hêlalê de, leşkerên Tirk mîna mişkan li qulikên xwe lê veşêrin digeriyan

6- Êvara 8'ê Îlonê yekeniyên ARGK êrîşê dibin ser navenda qopana Hêlalê ku girêdayî Qilabanê ye. Ji hêzên dijmin, ku ketibûn nava tirs û bizdanekê, cerdevanek û gelek leşker hatine kuştin û birîndar ketin. Di derbarê vê livbaziyê de nûçevanê rojnameya me êvara livbaziyê saet 21.30 de telefone me kir û weha got: *"Niha li Hêlalê pozberî (çatişma) ye. Dorhêla qopanê ji hêla gêrîllayan ve hatiye girtin û avahiya qereqolê di bin êgir de ye. Dengê çekên gêrîlla her alî dagirtiye. Leşkerên Tirk mîna mişkan li qulikên xwe lê veşêrin digerin. Li cihekî digerin ku xwe têde veşêrin."*

BÊDLÎS

7- Roja 30'ê Tebaxê grûpek ji hêzên ARGK yên bajêr, êrîşek birin ser cêmseke polîsan, ku di nava bajarê Tûxê de digeriya. Li gora nûçeyên ku gihane me, livbazî li "Cumhuriyet caddesi" pêkhatiye. Di encama êrîşê de polîsek hate kuştin û 3 polîs jî bi xedarî birîndar bûn. Navê polîsê kuştî Mehmet Işik e. Piştî livbaziyê hêzên dagîrker dest bi operasyonan kirin û 50-60 welatparêz girtin.

8- Roja 26'ê Tebaxê yekeniyeke ARGK êrîşek bire ser cihê ku xebatkarên riya reş lê diman (Karayolu şantiyesî), ku nêzîkî Xizanê bû. Di vê livbaziyê de gelek makîneyên kar weke krêder ji hêla gêrîllayan ve hatine şewûtandin, ziyana diravî mezin e.